

บทบาท และหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

ร้อยตำรวจโท ธงฉาน ตันบุญเจริญ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2554

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)

are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

THE ROLE AND FUNCTION OF COURT'S SECURITY ENFORCEMENT OFFICER

Police Lieutenant Thongchan Tonbooncharoen

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws Program in Laws

Faculty of Law

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	บทบาท และหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล
โดย	ร้อยตำรวจโท ธงฉาน ตันบุญเจริญ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาามหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะนิติศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ดา ธนิตกุล)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ มัทยา จิตติรัตน์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประธาน วัฒนวาณิชย์)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.ดล บุญนาค)

5285979034 : MAJOR LAWS

KEYWORDS: ROLE / FUNCTION / COURT / SECURITY ENFORCEMENT / OFFICER

THONGCHAN TONBOONCHAROEN : THE ROLE AND FUNCTION OF COURT'S SECURITY ENFORCEMENT OFFICER. ADVISOR : PROF.VEERAPONG BOONYOPAS, 186 pp.

This thesis studied the of role and function of court's security enforcement officer of the court. The court is one branch of Judicial power, which has a mission to provide justice. Therefore,the court must maintain fair trial without bias and fear from any danger.

The results of the study revealed that there are more insecure circumstances occurred to the court. This can be seen from more cases against violence to body and life of a judge occurs nowadays. In addition, more adverse events, such as bombing or violence against the body of person who visits the court, often occur red in the court where by the court should be taken care and considered as a safe place. Moreover, there are many failures in the prison authority and the police's performance in handing alleged offender to the court. It can be seen often that prisoners detention do not have sufficient security system and this causes the escape of alleged offenders while they are in the court area. This reflects that the court security system standard are not sufficient to guarantee the safety for the courts and other personnels, as well as general public. Thus, the idea to seek for more effective measures of security has occurred and one of these measures that is being sought is security system implemented by the U.S. Marshals Service of United States of America and the Office of Sheriff of New South Wales, Australia which has been called as "Court's Security Enforcement Officer", in order to be used as a model of security agencies providing security for the court, as well as conducting other duties to provide a proper security for the judge.

The author has proposes a guideline for amending the provision of laws, regulations, and notifications concerning security providing to the court. It is deemed appropriate to make an amendment for the appointment of officers with statutory authority to enforce the law as prescribed. This will enhance the efficiency in providing security to the court and fair trial in process of criminal justice system.

Field of Study :Laws..... Student's Signature.....

Academic Year :2011..... Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ศาสตราจารย์วีระพงษ์ บุญญโญภาส ที่กรุณารับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยได้เมตตาให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการค้นคว้า วิเคราะห์ข้อมูล อันเป็นประโยชน์ต่อการเขียนวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีตลอดมา ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องทั้งหลาย จนกระทั่งสำเร็จสมบูรณ์เป็นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนจึงกราบขอพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์มัทยา จิตติรัตน์ ที่กรุณารับเป็นประธานการสอบวิทยานิพนธ์ ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ประธาน วัฒนวาณิชย์ และอาจารย์ ดร.ดล บุนนาค ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ซึ่งทั้งสามท่านได้กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ชี้แนะประเด็นปัญหา และแนวทางแก้ไขปรับปรุงวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้ข้อมูลต่างๆ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเขียนวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดีตลอดมา

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ญาติ ครู อาจารย์ ที่ได้อบรมสั่งสอน ส่งเสริมสนับสนุนผู้เขียนมาโดยตลอด และขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ที่คอยช่วยเหลือให้คำแนะนำต่างๆ และให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์เสมอมา

ความสำเร็จจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้เขียนขออุทิศให้เป็นกตเวทิตุณแก่บิดา มารดา คณาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล.....	5
2.1 รูปแบบของการดำเนินคดีอาญา.....	5
2.2 ความเป็นอิสระของผู้พิพากษา.....	7
2.3 ความสำคัญและลักษณะสำคัญของการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล.....	10
2.4 การรักษาความปลอดภัยศาล และเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นต่อศาล.....	11
2.5 หน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ใกล้เคียงกับเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับ ความปลอดภัยของศาล.....	20
2.5.1 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล.....	20
2.5.2 ตำรวจ.....	21
2.5.3 ราชทัณฑ์.....	29
2.5.4 สำนักงานบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย.....	31
2.5.5 สำนักงานคุ้มครองพยาน.....	37

บทที่	หน้า
2.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบหน่วยงานเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ใกล้เคียงกัน.....	39
2.6.1 เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล.....	39
2.6.2 เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ.....	40
2.6.3 เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์.....	44
2.6.4 เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับสำนักงานบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย.....	47
2.6.5 เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับสำนักงานคุ้มครองพยาน.....	48
3 บทบาทและอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในต่างประเทศ.....	51
3.1 ประเทศสหรัฐอเมริกา : ศึกษาหน่วยงาน The U.S. Marshals Service (USMS).....	51
3.1.1 บททั่วไป.....	51
3.1.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....	51
3.1.3 อำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน.....	55
3.1.4 คุณสมบัติของผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล.....	60
3.1.5 เงื่อนไขในการแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล.....	65
3.1.6 อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล.....	68
3.1.7 วิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล.....	77
3.2 ประเทศออสเตรเลีย : ศึกษาหน่วยงาน The Office of the Sheriff.....	84
3.2.1 บททั่วไป.....	84
3.2.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....	85
3.2.3 อำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน.....	98

3.2.4 คุณสมบัติของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย ของศาล.....	99
3.2.5 เงื่อนไขในการแต่งตั้งเจ้าพนักงานเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับ ความปลอดภัยของศาล.....	102
3.3 ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของศาล.....	103
3.3.1 ความคิดเห็นของผู้พิพากษา.....	103
3.3.2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ.....	113
4 วิเคราะห์บทบาทและภารกิจของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย ของศาลในประเทศไทย.....	117
4.1 เหตุผลและความจำเป็นในการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับ ความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย.....	117
4.2 แนวทางการกำหนดบทบาทและภารกิจของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย.....	120
4.2.1 การรักษาความปลอดภัยของศาลและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม.....	121
4.2.2 การควบคุมตัวผู้ต้องขัง.....	125
4.3 คุณสมบัติ และโครงสร้างของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับ ความปลอดภัยของศาล.....	126
4.4 แนวทางการกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับ ความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย.....	134
4.5 เปรียบเทียบอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย.....	150
4.6 แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง.....	151
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
5.1 บทสรุป.....	154
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	156
รายการอ้างอิง.....	165
ภาคผนวก.....	170

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ก. กฎหมายสหรัฐอเมริกา ลักษณะ 28 ส่วนที่ 2 บทที่ 37.....	170
ภาคผนวก ข. กฎหมายรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย พระราชบัญญัติ การรักษาความปลอดภัยของศาล ค.ศ.2005.....	176
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	186

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ศาลนั้นเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการ อันเป็นหนึ่งในอำนาจอธิปไตย¹ ซึ่งมีภารกิจในการอำนวยความยุติธรรมให้เกิดเมื่อคู่ความมีความขัดแย้ง หรือ ถูกละเมิด คู่ความทุกฝ่ายก็จะมาขอความช่วยเหลือของศาลเป็นที่พึ่ง ศาลจึงต้องดำรงไว้ซึ่งการพิพากษาคัดสินคดีอย่างไม่มีอคติและการถูกคุกคามจากภยันตรายใดๆ

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า อาชญากรรมในสังคมปัจจุบันมีการพัฒนาทั้งในด้านเทคโนโลยีที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิด รูปแบบของการกระทำความผิด ตลอดจนความรุนแรงที่มีการนำมาใช้ ในอดีตที่ผ่านมาผู้ได้รับผลกระทบจากการกระทำความผิดมักจะเป็นประชาชนทั่วไป แต่ในขณะนี้แม้แต่เจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมเองก็ยังประสบภัยจากการกระทำความผิดมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้ว่า มีการทำร้ายทั้งทางร่างกายและชีวิตต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานฝ่ายปกครอง พนักงานอัยการ และศาล ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาศาลมีภารกิจในการอำนวยความยุติธรรมให้เกิดขึ้น เมื่อคู่ความเกิดความขัดแย้งละเมิดกฎหมายต่อกัน ศาลซึ่งต้องวางตัวเป็นกลาง มักจะได้รับความเคารพนับถือจากบุคคลโดยทั่วไป รวมทั้งคู่ความที่พิพาทกันด้วย แต่เท่าที่ปรากฏในปัจจุบัน พฤติการณ์ความไม่ปลอดภัยเกิดขึ้นแก่ศาลมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเกิดกรณีการประทุษร้ายแก่ร่างกาย และ ชีวิตของผู้พิพากษามากขึ้น และบริเวณศาลที่ควรจะได้รับความปลอดภัยเป็นอย่างดีก็เกิดเหตุร้ายไม่ว่าจะเป็นการวางระเบิด หรือ การประทุษร้ายแก่ร่างกายต่อบุคคลที่มาติดต่อภายในบริเวณศาลก็มีให้เห็นบ่อยครั้ง นอกจากนี้ในส่วนของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่คุมตัวผู้ต้องหาในบริเวณศาลก็เกิดความผิดพลาดบ่อยครั้งทั้งการควบคุมนักโทษไม่มีระบบรักษาความปลอดภัยที่รัดกุมจึงเกิดการหลบหนีของผู้ต้องหาภายในบริเวณศาล โดยปรากฏเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นต่อศาลทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เช่น กรณีคนร้ายก่อเหตุยิงผู้พิพากษาศาลจังหวัดปัตตานีเสียชีวิต กรณีวางระเบิดซีไฟร์ขนาด 3 ปอนด์ บริเวณรั้วศาลฎีกา กรณีคนร้ายก่อเหตุใช้ท่อนเหล็กตีศีรษะทนายความบริเวณศาลอาญา กรณีคนร้ายก่อเหตุระเบิดพลีชีพในบริเวณศาลเมืองเปซาวา ประเทศปากีสถาน กรณีคนร้ายก่อเหตุยิงผู้พิพากษาของศาลในเมืองมอสโก

¹ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 3

สหพันธรัฐรัสเซีย เสียชีวิต ประกอบกับการขาดบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานด้านความปลอดภัยของศาลโดยเฉพาะ และการขาดเครื่องมืออุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัยที่เพียงพอเหมาะสมกับสภาพการณ์ความไม่ปลอดภัยในปัจจุบัน ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นว่าระบบรักษาความปลอดภัยของศาลยังไม่ได้มาตรฐานที่เพียงพอจนเป็นหลักประกันความปลอดภัยให้แก่ ศาลและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป แนวความคิดในการแสวงหามาตรการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นในการรักษาความปลอดภัยจึงเกิดขึ้น และหนึ่งในบรรดามาตรการที่แสวงหาคือ การใช้ระบบรักษาความปลอดภัยอย่างเช่นหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา และหน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย หรือเรียกในชื่อว่า “เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล” เพื่อนำมาเป็นรูปแบบของหน่วยงานที่ใช้รักษาความปลอดภัยของศาล และทำหน้าที่อื่นด้านการดูแลความปลอดภัยแก่กระบวนการยุติธรรมอย่างเหมาะสม อันจะสามารถนำมาใช้กับศาลแล้วเกิดความคุ้มค่า และสนับสนุนให้เกิดการอำนวยความสะดวกความยุติธรรมให้แก่ประชาชนและเพิ่มความเชื่อมั่นและศรัทธาของประชาชนที่มีต่อสถาบันศาล ซึ่งเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการ อันเป็นหนึ่งในอำนาจอธิปไตยให้ศาลเป็นที่พึ่งสุดท้ายของประชาชนอย่างแท้จริง

ผู้เขียนจึงเห็นว่า มีความจำเป็นต้องศึกษาถึงความจำเป็นในการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย โดยศึกษาเปรียบเทียบกับบทบาท และอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา และ หน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดบทบาทและภารกิจของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงแนวคิด ความจำเป็นและความสำคัญของการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล
2. เพื่อศึกษาถึงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา และ หน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย
3. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ถึงเหตุผลและความจำเป็นในการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย

4. เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการกำหนดบทบาท ภารกิจและอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย
5. เพื่อศึกษาถึงแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษานิติพนธ์ในเรื่องนี้ จะศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย โดยศึกษาเปรียบเทียบกับหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา และ หน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย เพื่อแสวงหาแนวทางในการกำหนดบทบาท และภารกิจของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย ในด้านการรักษาความปลอดภัยของศาลและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม และกำหนดแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

ปัจจุบันมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นภายในศาลและการกระทำที่มุ่งร้ายต่อบุคลากรของศาลมากขึ้น ในขณะที่ระบบการรักษาความปลอดภัยของศาลยังไม่ได้มาตรฐานเพียงพอที่จะเป็นหลักประกันความปลอดภัยให้แก่ศาลและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประชาชนทั่วไป การจัดตั้งหน่วยงานเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลจะเป็นมาตรการหนึ่งที่จะช่วยป้องกันเหตุร้ายและดูแลรักษาความปลอดภัย รวมทั้งบังคับใช้กฎหมาย จะส่งผลให้กระบวนการพิจารณาคดีในศาลสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 วิธีการศึกษาวิจัย

การวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยค้นคว้าจากเอกสารข้อมูลตำราและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ตำรา หนังสือ วารสาร ตั๋วบทกฎหมาย บทความ งานวิจัย และผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ รวมทั้งข้อมูลจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อประมวลเป็นข้อเสนอแนะต่อไป

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงแนวคิด ความจำเป็นและความสำคัญของการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล
2. ทำให้ทราบถึงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา และ หน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย
3. ทำให้ทราบถึงเหตุผลและความจำเป็นในการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย
4. ทำให้สามารถกำหนดแนวทางเกี่ยวกับบทบาท ภารกิจ และอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทยได้
5. ทำให้สามารถให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทยได้

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

ศาล ซึ่งเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันเป็นหนึ่งในอำนาจอธิปไตยของประเทศ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 10 ศาล ได้บัญญัติเรื่องเกี่ยวกับศาลไว้ ทั้งในเรื่องการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปโดยยุติธรรม ความมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาคดี เป็นต้น อันแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของศาล ซึ่งมีภารกิจหลักในการอำนวยความยุติธรรมให้กับประชาชน อันจะต้องมีความเป็นอิสระ และปราศจากการคุกคามจากภายนอกใดๆ

2.1 บทบาท และความสำคัญของศาล

ศาลในประเทศไทย แต่เดิมไม่ได้มีการจัดระเบียบเป็นหมวดหมู่ โดยแยกย้ายอยู่ตามกรมและกระทรวงต่างๆ ซึ่งมีจำนวนศาลจำนวนมาก ดังจะเห็นได้ในบทบัญญัติพระราชกำหนดแก้ไขกฎหมายตราสามดวง จนเป็นเหตุให้คดีความมีความล่าช้า จนต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งกระทรวงยุติธรรมขึ้นเมื่อ ร.ศ.110 และได้รวบรวมศาลต่างๆ ที่กระจัดกระจายให้รวมอยู่ในกระทรวงยุติธรรมแต่กระทรวงเดียวเป็นส่วนใหญ่ ใน ร.ศ.111 ได้มีประกาศจัดตั้งศาลสนามสถิตยุติธรรมขึ้น ได้รวบรวมศาลทั้งปวงขึ้นตรงต่อกระทรวงยุติธรรมทั้งหมด ยกเว้นศาลฝ่ายทหาร² ต่อมาเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2543 ได้มีการแยกส่วนงานธุรการของศาลออกจากกระทรวงยุติธรรม ซึ่งถือว่าเป็นการแยกศาลยุติธรรมออกจากกระทรวงยุติธรรมตั้งแต่วันดังกล่าว โดยมีประธานศาลฎีกาเป็นประมุขของศาลยุติธรรมและมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บริหารสำนักงานศาลยุติธรรมที่เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระและมีฐานะเป็นนิติบุคคล

ปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 197 ถึงมาตรา 228 กำหนดให้ศาลในประเทศไทยมี 4 ประเภท คือ ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง และศาลทหาร โดยในส่วนของศาลยุติธรรมแบ่งตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรมได้เป็น 3 ชั้น คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ซึ่งมีภารกิจหลักในการพิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งหมายถึงงานชี้ขาดข้อพิพาทของประชาชน โดยอาศัยกฎหมายเป็นหลัก อันเป็นแก่นหรือหัวใจของงาน

² สุจริต ถาวรสุข , วิทยาตุลาการ, (กรุงเทพมหานคร: สำนักอบรมกฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ,2521), หน้า 8-15.

ตุลาการทั้งหมด โดยเป็นหลักประกันความเที่ยงธรรมของประชาชน เกื้อกูล และดับความทุกข์ร้อนในข้อพิพาทของประชาชนให้ดำเนินไปด้วยสันติสุขและยุติธรรม วิธีการพิจารณาพิพากษาคดีมีกฎหมายวิธีพิจารณาเป็นเครื่องมือในการดำเนินงาน³ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 197 ได้บัญญัติให้การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาลซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรม และให้ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ให้เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม ซึ่งมีการบัญญัติให้ความคุ้มครองผู้พิพากษา ในการห้ามโยกย้ายผู้พิพากษาและตุลาการโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้พิพากษาและตุลาการนั้น การบัญญัติให้ไม่นำบัญชีเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือน มาใช้บังคับกับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง แลประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้พิพากษา⁴ ซึ่งการที่ศาลจะพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปโดยยุติธรรม และมีอิสระได้นั้น ประการสำคัญจะต้องได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยจากเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย ความกดดัน หรือภัยอันตรายในรูปแบบต่างๆ ซึ่งมีการพัฒนารูปแบบอย่างรวดเร็วตามการพัฒนาของสังคม ระบบการรักษาความปลอดภัยที่สามารถเป็นหลักประกันความปลอดภัยที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับศาลและบุคลากรของศาล จะช่วยส่งผลให้การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีอันเป็นภารกิจหลักของศาลดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 ความเป็นอิสระของผู้พิพากษา

ระบบตุลาการเป็นศูนย์กลางของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพ ศาลมีบทบาทสำคัญในการทำให้ผู้เสียหายหรือผู้ที่อาจตกเป็นผู้เสียหายของการละเมิดสิทธิได้รับการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพและได้รับความคุ้มครอง พร้อมทั้งนำตัวผู้กระทำการละเมิดสิทธิเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม นอกจากนี้ ศาลยังสร้างหลักประกันว่าทุกคนที่ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดจะได้รับการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรมตามมาตรฐานสากล ฝ่ายตุลาการจึงมีความสำคัญในการเป็นผู้ถ่วงดุลและคานอำนาจองค์กรของรัฐบาล เพื่อให้มีหลักประกันว่ากฎหมายและการกระทำของฝ่ายบริหารได้ดำเนินการสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนสากลและหลักนิติธรรม

การมีศาลที่เป็นอิสระและทรงความเที่ยงธรรม เป็นหัวใจของระบบตุลาการที่เป็นหลักประกันของสิทธิมนุษยชนอย่างสอดคล้องกับกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอย่างสมบูรณ รัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายของแต่ละประเทศจะต้องรับรองให้ตุลาการเป็นอิสระจากฝ่ายอื่นๆ ของรัฐอย่างแท้จริง และจะต้องได้รับความคุ้มครองทั้งโดยกฎหมายและในทางปฏิบัติจากการทำร้าย การคุกคาม หรือประหัตประหารใดๆ จากการทำหน้าที่วิชาชีพเพื่อปกป้อง

³ สุจิต ถาวรสุข , วิทยาตุลาการ, หน้า 15-17.

⁴ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 202

สิทธิมนุษยชน ผู้พิพากษาต้องไม่มีผลประโยชน์หรือส่วนได้ส่วนเสียในคดีใดๆ และไม่เห็นลวงหน้าใดๆ เกี่ยวกับคดีนั้นๆ หรือเกี่ยวกับคู่กรณีคดีต่างๆ จะต้องพิจารณาพิพากษาโดยอยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริง โดยสอดคล้องกับกฎหมายและปราศจากข้อจำกัดใดๆ ขณะเดียวกันองค์กรหรือสถาบันทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องละเว้นการกดดันหรือโน้มน้าวผู้พิพากษาให้ตัดสินใจไปในทางใดทางหนึ่ง และผู้พิพากษาก็มีหน้าที่ที่จะปฏิบัติตนให้ทรงความเที่ยงธรรม การทรงความเที่ยงธรรมของศาล มีนัยว่าผู้พิพากษาต้องไม่คิดลวงหน้าเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังพิจารณา และผู้พิพากษาต้องไม่ปฏิบัติไปในทางใดที่ส่งเสริมผลประโยชน์ของคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด การรักษาความเที่ยงธรรมของศาลสามารถอธิบายได้ว่า เป็นการปราศจากอคติทั้งปวงต่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง⁵

ความเป็นอิสระในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้พิพากษา เป็นหลักการสำคัญของการปกครอง ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในระดับสากลและนานาชาติโดยสหประชาชาติได้ประกาศหลักการพื้นฐานสหประชาชาติว่าด้วยความเป็นอิสระของฝ่ายตุลาการ⁶ กำหนดเงื่อนไขพื้นฐานของความเป็นอิสระและหลักประกันความเป็นอิสระนั้นไว้ว่า⁷

1. ความเป็นอิสระของฝ่ายตุลาการจะต้องได้รับการรับประกันโดยรัฐ และถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายของรัฐ ทุกรัฐบาลและหน่วยงานอื่นๆ มีหน้าที่ที่จะต้องเคารพและรักษาความเป็นอิสระของฝ่ายตุลาการ

2. ผู้พิพากษาจะตัดสินใจคดีต่างๆ ด้วยความเที่ยงธรรม บนรากฐานของข้อเท็จจริงซึ่งสอดคล้องกับกฎหมาย โดยปราศจากข้อจำกัดใดๆ การใช้อิทธิพล หรืออำนาจบังคับที่ไม่ถูกต้อง การแนะนำชักจูง ความกดดันบีบบังคับใดๆ การข่มขู่หรือการเข้าแทรกแซงต่างๆ โดยทางตรง หรือทางอ้อม จากสิ่งใดๆ หรือด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม

3. ฝ่ายตุลาการจะมีเขตอำนาจศาลเหนือคดีทั่วไปที่มีอำนาจในการพิจารณาได้รับอำนาจให้พิจารณา และมีอำนาจแต่ผู้เดียวในการพิจารณาพิพากษาคดีที่ได้รับมอบหมายหน้าที่ตามบทบัญญัติที่แน่นอนแห่งกฎหมาย

⁵ สรวาฐ เบญจกุล, “ความเป็นอิสระในการพิจารณาคดีของผู้พิพากษาและตุลาการ” ผู้จัดการ (28 มกราคม 2553)

⁶ United Nations' Basic Principles on the Independence of the Judiciary

⁷ ว่าที่ ร.ต.อภิศักดิ์ พรหมสวัสดิ์, “ความเป็นอิสระของผู้พิพากษา,” (วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535), หน้า 219.

4. จะไม่มีการกระทำใดๆ ที่ไม่เหมาะสมหรือไม่รับรอง หรือการเข้าแทรกแซงใดๆ ในกระบวนการยุติธรรม หรือในการตัดสินใจที่อยู่ในอำนาจของศาล โดยที่จะให้มีการพิจารณาคดีใหม่ หลักนี้เป็นปราชญ์จากอดีตทั้งปวง เพื่อให้ศาลได้พิจารณาคดีบรรเทาโทษหรือเปลี่ยนแปลงโทษ ซึ่งได้วางโทษโดยผู้พิพากษาให้สอดคล้องกับหลักกฎหมาย

5. ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาโดยศาลธรรมดา หรือศาลพิเศษที่มีอำนาจชำระความซึ่งก่อตั้งโดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

6. หลักของความเป็นอิสระของผู้พิพากษาอย่างแท้จริงและมีการกำหนดเป็นหลักประกันทางศาลว่า กระบวนการยุติธรรมทางศาลนั้นจะนำไปสู่ความยุติธรรมและสิทธิของคู่ความทุกฝ่ายจะต้องได้รับการยอมรับ

7. เป็นหน้าที่ของสมาชิกแต่ละรัฐที่จะจัดอำนาจดังกล่าวแก่ศาลได้อย่างพอเพียง และนำไปปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างแท้จริง

ส่วนกฎบัตรสากลของผู้พิพากษา (Universal Charter of the Judge) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ได้รับการรับรองโดยผู้พิพากษาจากทุกภูมิภาคทั่วโลกได้บัญญัติไว้ว่า

"ความเป็นอิสระของผู้พิพากษานั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ของความยุติธรรมภายใต้กฎหมายมันแยกขาดออกไปไม่ได้ ทุกสถาบันและทุกหน่วยที่มีอำนาจไม่ว่าจะในระดับชาติหรือในระดับนานาชาติจะต้องเคารพ ค้ำครอง และปกป้องความเป็นอิสระนั้น"⁸

สำหรับประเทศไทยนั้นหลักการใช้อำนาจตุลาการโดยอิสระได้มีบัญญัติในกฎหมายตราสามดวง ลักษณะตราการนานมาแล้ว ซึ่งรัฐธรรมนูญของประเทศไทยทุกฉบับได้กำหนดหลักการที่สอดคล้องกับหลักสากลไว้และในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน พ.ศ.2550 มาตรา 197 ได้บัญญัติเรื่องความเป็นอิสระของศาลและผู้พิพากษาว่า

"การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาลซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปโดยถูกต้องรวดเร็ว และเป็นธรรม ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย....."

นอกจากนี้ เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แก่สาธารณชนในการที่จะให้ความเที่ยงธรรมแก่คู่ความและสร้างความเชื่อถือศรัทธาในตัวผู้พิพากษา คณะกรรมการตุลาการจึงได้มีการจัดทำประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2529 โดยมีสภาพบังคับทางวินัยหากมีการฝ่าฝืนประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการมีอยู่ด้วยกัน 44 ข้อ เป็นการวางกรอบในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษา บทบัญญัติที่สำคัญที่กล่าวถึงความเ็นอิสระในการพิจารณาพิพากษาคดีได้แก่ หน้าที่

⁸ THE UNIVERSAL CHARTER OF THE JUDGE, Art.1 Independence

สำคัญของผู้พิพากษา คือ การประสาทความยุติธรรมแก่ผู้มีอรรถคดี ซึ่งจะต้องปฏิบัติด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเที่ยงธรรม ถูกต้องตามหลักกฎหมาย และนิติประเพณี และต้องแสดงให้เห็นที่ประจักษ์แก่สาธารณชนด้วยว่าตนปฏิบัติเช่นนั้นอย่างเคร่งครัดครบถ้วน ในการนั่งพิจารณาคดี ผู้พิพากษาจะต้องวางตนเป็นกลางและปราศจากอคติ และพึงสำรวจตนให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ แต่งกายเรียบร้อย ใช้วาจาสุภาพ พึงความจากคู่ความและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายอย่างตั้งใจ ให้ความเสมอภาค และมีเมตตาธรรม ดังที่ โสกราตีสนักปรัชญาชาวกรีกให้พรคนไข้ไว้ว่า คุณสมบัติสำคัญของผู้พิพากษามีสี่ประการคือ : พึงด้วยความตั้งใจ, ตอบด้วยความสุขุม, พิจารณาด้วยความพินิจพิเคราะห์ และวินิจฉัยโดยปราศจากความลำเอียง ผู้พิพากษาต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคู่ความหรือคดีที่ตนนั่งพิจารณา ไม่ว่าด้วยประการใดๆ ผู้พิพากษาพึงถอนตัวจากการพิจารณาและผู้พิพากษาคดี เมื่อมีเหตุที่ตนอาจถูกคัดค้านได้ตามกฎหมาย หรือเมื่อมีเหตุประการอื่นที่เกี่ยวกับตัวผู้พิพากษา อันอาจทำให้การพิจารณาพิพากษาคดีนั้นเสียความยุติธรรม และจะต้องไม่กระทำการใดๆ อันเป็นการจูงใจผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาพิพากษาคดีนั้นในภายหลังในประการที่อาจทำให้เสียความยุติธรรมได้

เพื่อสร้างความมั่นใจให้เกิดแก่ประชาชนว่า ศาลและผู้พิพากษาทำหน้าที่อำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนโดยซื่อสัตย์สุจริตและเป็นกลาง กฎหมายจึงเปิดโอกาสให้มีการคัดค้านผู้พิพากษาได้ทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 11- มาตรา 14 ซึ่งได้บัญญัติเหตุที่จะยกขึ้นคัดค้าน ผู้พิพากษาตามที่กฎหมายกำหนด คือ ผู้พิพากษานั้นมีผลประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องอยู่ในคดีนั้น เป็นญาติเกี่ยวข้องกับคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง คือว่าเป็นบุพการี หรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้ภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้สองชั้น เป็นผู้ที่ได้ถูกอ้างเป็นพยานโดยที่ได้รู้ได้เห็นเหตุการณ์ หรือโดยเป็นผู้เชี่ยวชาญมีความรู้เป็นพิเศษเกี่ยวข้องกับคดีนั้น เป็นหรือเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้แทน หรือได้เป็นทนายความของคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาแล้ว เป็นผู้พิพากษานั่งพิจารณาคดีเดียวกันนั้นในศาลอื่นมาแล้ว หรือเป็นอนุญาโตตุลาการมาแล้ว มีคดีอีกเรื่องหนึ่งอยู่ในระหว่างพิจารณาซึ่งผู้พิพากษานั้นเอง หรือภริยา หรือญาติทางสืบสายโลหิตตรงขึ้นไป หรือตรงลงมาของผู้พิพากษานั้นฝ่ายหนึ่ง พินาศกับคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือภริยา หรือญาติทางสืบสายโลหิตตรงขึ้นไปหรือตรงลงมาของคู่ความฝ่ายนั้นอีกฝ่ายหนึ่ง และผู้พิพากษานั้นเป็นเจ้าของหรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

เมื่อมีเหตุที่จะยกขึ้นคัดค้านผู้พิพากษา ผู้พิพากษานั้นเองจะยื่นคำบอกกล่าวต่อศาลแสดงเหตุที่ตนอาจถูกคัดค้าน แล้วขอถอนตัวออกจากการนั่งพิจารณาคดีนั้นก็ได้ หรือคู่ความที่เกี่ยวข้องอาจยกข้อคัดค้านขึ้นอ้างโดยทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาลก็ได้ เมื่อได้ยื่นคำร้องดังกล่าวแล้ว ให้ศาลงดกระบวนการพิจารณาทั้งปวงไว้ก่อนจนกว่าจะได้มีคำชี้ขาดในเรื่องที่คัดค้านนั้นแล้วแม้จะไม่ปรากฏ

เหตุที่คู่ความคัดค้านผู้พิพากษาที่นั่งพิจารณาคดีนั้นได้ตามกฎหมาย หากผู้พิพากษาผู้นั่งพิจารณาคดีนั้นเองเห็นว่า การที่ตนจะนั่งพิจารณาคดีต่อไปอาจจะทำให้คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกลางแฉงใจ หรือตนเองเห็นเองว่าไม่สมควรที่จะนั่งพิจารณาคดีนั้นต่อไปด้วยเหตุผลอื่น เช่น เป็นเพื่อนสนิท หรือเป็นอริกับคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาก่อน หรือเคารพนับถือคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสมือนญาติผู้ใหญ่ ผู้พิพากษาพึงถอนตัวจากการพิจารณาคดีนั้น⁹

2.3 ความสำคัญและลักษณะสำคัญของการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 3 ได้วางหลักการแบ่งแยกอำนาจทางการเมืองออกเป็น 3 ส่วน โดยให้อำนาจสูงสุดของประเทศคืออำนาจอธิปไตยนั้นเป็นของปวงชนชาวไทย อำนาจอธิปไตยแบ่งแยกอำนาจออกเป็น อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ องค์กรหลักที่ใช้อำนาจอธิปไตยที่ต้องปรากฏในรัฐธรรมนูญ คือ รัฐสภา ทำหน้าที่นิติบัญญัติ คณะรัฐมนตรี หรือ คณะผู้บริหารงานของรัฐ ที่จะกำหนดให้หัวหน้าฝ่ายบริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรงคือมาจากการเลือกตั้งของประชาชนหรือเป็นผู้ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่บริหาร และ ศาล ซึ่งทำหน้าที่ตุลาการอย่างเป็นอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีต่างๆ

หลักการแบ่งแยกอำนาจ คือ การมอบอำนาจอธิปไตยเป็น 3 ลักษณะ อันประกอบด้วยรัฐบาลซึ่งทำหน้าที่ด้านการบริหาร บ้านเมือง รัฐสภาในฐานะองค์กรด้านนิติบัญญัติ ซึ่งจะต้องทำหน้าที่ด้านออกกฎหมาย และศาล ในฐานะองค์กรด้านตุลาการ ที่ทำหน้าที่พิจารณาคดีตัดสินคดีต่าง ๆ ภายใต้แห่งระบบการตรวจสอบและถ่วงดุลซึ่งกันและกัน (Check and Balance) ระหว่างทั้ง 3 องค์กร นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับอำนาจตุลาการนั้น โดยลักษณะแล้ว สมควรเป็นอำนาจที่มีอิสระ และไม่ขึ้นอยู่กับอำนาจใดๆ

ศาลนั้นถือว่าเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการซึ่งเป็นอำนาจหลักในการปกครองประเทศตามอำนาจที่ได้รับมาจากรัฐธรรมนูญ ในการตัดสินอรรถคดีต่างๆเพื่ออำนวยความยุติธรรมให้แก่ผู้ที่มาขอพิงบารมีศาล ดังนั้นการตัดสินคดีความของศาลจึงจำเป็นต้องเป็นอิสระ และ ปราศจากการครอบงำใดๆไม่ว่าจะจากอำนาจ หรือ ภัยอันตรายต่างๆก็ตาม

⁹ สรวุฑ เบญจกุล, “ความเป็นอิสระในการพิจารณาคดีของผู้พิพากษาและตุลาการ” ผู้จัดการ (28 มกราคม 2553)

2.4 การรักษาความปลอดภัยศาล และเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นต่อศาล

2.4.1 การรักษาความปลอดภัยศาล

ได้มีความพยายามที่จะให้มีการรักษาความปลอดภัยในศาลในประเทศไทยได้เริ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2496 สืบเนื่องจากการนำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้กระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงยุติธรรมทำความตกลงกันในเรื่องให้เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาลปฏิบัติตามคำสั่งของศาลจากแนวทางดังกล่าวจึงเป็นจุดเริ่มแรกของการรักษาความปลอดภัยในศาลยุติธรรม ในระยะแรกนี้การรักษาความปลอดภัยจะกระทำโดยอาศัยกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล และมีได้กำหนดระบบการรักษาความปลอดภัยและผู้รับผิดชอบเป็นการเฉพาะ การรักษาความปลอดภัยมุ่งเน้นในเรื่องการรักษาความปลอดภัยในห้องพิจารณาคดี อาคารที่ทำการศาล และความปลอดภัยของผู้พิพากษาขณะปฏิบัติหน้าที่เท่านั้น

ตลอดระยะเวลาดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นในศาล จนกระทั่งในปี พ.ศ.2522 ได้เกิดเหตุร้ายเป็นครั้งแรก และต่อมาได้เกิดเหตุร้ายเป็นระยะ คือ ในปี 2529, 2531, 2532, 2533 และปี 2534 รวมทั้งสิ้น 12 ครั้ง ในบางปีเกิดเหตุร้ายติดต่อกัน 2-3 ครั้ง การเกิดเหตุแต่ละครั้งสร้างความหวาดกลัว กระทบกระเทือนขวัญของทั้งประชาชน ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย มีบ่อยครั้งที่มีการจับตัวผู้พิพากษาหรือเจ้าหน้าที่ศาลเป็นตัวประกัน บางครั้งมีการใช้อาวุธร้ายแรง ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ส่วนใหญ่มักจะเกิดเหตุในขณะที่นำตัวผู้ต้องขังหรือจำเลยออกจากห้องคุมขังของศาล เพื่อนำเข้าห้องพิจารณาคดีและเป็นเหตุที่เกิดขึ้นในศาลชั้นต้นทั้งสิ้น ได้มีการศึกษาวิเคราะห์แล้วปรากฏว่าการก่อเหตุร้ายเนื่องจากสาเหตุเพื่อช่วยเหลือผู้ต้องขังหรือจำเลยมีทั้งกระทำเอง และมีผู้อื่นช่วยเหลือ จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในศาลเป็นการหลบหนีหรือพยายามหลบหนี 3 ครั้ง จับผู้พิพากษาหรือเจ้าหน้าที่หน้าบัลลังก์ 5 ครั้ง มีการทำร้ายร่างกาย 2 ครั้ง มีการฆ่าตัวตาย 1 ครั้ง และวางระเบิด 1 ครั้ง มีการใช้อาวุธ 8 ครั้ง และที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ การก่อเหตุร้ายมักจะเกิดกับคดีที่ผู้ต้องหาหนีคดีโทษสูง คือจำคุกตั้งแต่ 15 ปี ถึงประหารชีวิต แต่ก็ยังมีคดีแพ่งหรือคดีที่มีอัตราโทษต่ำรวมอยู่ด้วยเพราะเหตุที่ต้องการสังหารผู้มีอิทธิพลซึ่งเป็นความในคดีนั้น การเกิดเหตุร้ายแต่ละครั้งกระทรวงยุติธรรมก็ได้เพิ่มความเข้มงวดในการวางมาตรการรักษาความปลอดภัยจากจุดบกพร่องที่เป็นเหตุแต่ละครั้งนำไปสู่การกำหนดมาตรการเป็นหนังสือเวียนเพื่อให้ศาลทั่วประเทศยึดถือปฏิบัติเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุร้ายซ้ำขึ้นอีก โดยมีสาระสำคัญในเรื่องที่ให้เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เจ้าหน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ศาล ร่วมกันเข้มงวดกวดขันในเรื่องการตรวจอาวุธ และวัตถุระเบิดจากตัวผู้ต้องขังหรือจำเลย บุคคลอื่นที่อยู่ในห้องพิจารณาคดี และก่อนที่จะมีการเข้าไปในบริเวณศาล ให้มีการ

ตรวจตราห้องพิจารณาคดีก่อนศาลจะออกนั่งพิจารณา ให้ศาลอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ใช้เครื่องพันธนาการและใส่กุญแจมือผู้ต้องขัง หรือจำเลยในคดีร้ายแรงได้¹⁰ ซึ่งต่อมากระทรวงยุติธรรมได้จัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกมาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาล

การรักษาความปลอดภัยศาลในปัจจุบัน หน้าหลักเป็นของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลซึ่งจัดจ้างเจ้าหน้าที่มาจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก โดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล จะผ่านการคัดเลือกและฝึกอบรมโดยสำนักรักษาความปลอดภัย องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก หลังจากนั้นจะส่งไปประจำศาลต่างๆ เพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาลละประมาณ 3 คน โดยมีหน้าที่ในการดูแลความปลอดภัยภายในอาคารศาล และบริเวณโดยรอบอาคารศาล นอกจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสถานีตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่ซึ่งศาลตั้งอยู่ คอยตรวจตราความเรียบร้อยบริเวณรอบนอกศาล เนื่องจากศาลเป็นสถานที่สำคัญในพื้นที่ ซึ่งในศาลที่มีการพิจารณาคดีอาญาจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำอยู่ศาลละ 1 นาย เพื่อช่วยดูแลรักษาความปลอดภัย ความเรียบร้อยภายในศาล เป็นการประสานงานระหว่างศาลกับสถานีตำรวจในพื้นที่ขอให้จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจมาประจำศาลในระหว่างเวลาทำการ และมีเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ทำหน้าที่ควบคุมดูแลผู้ต้องขังภายในศาล โดยในปัจจุบันศาลมีอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัย เช่น เครื่องตรวจจาวุธชนิดประตูดู เครื่องตรวจจาวุธชนิดมือถือ สัญญาณเตือนภัย โทรศัพท์วงจรปิด ระบบการผ่านเข้า-ออกประตูโดยใช้บัตร เป็นต้น

2.4.2 เหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นต่อศาล

เหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยได้เกิดขึ้นต่อศาลอย่างต่อเนื่องทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ อันก่อให้เกิดผลกระทบต่อกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีในศาลอย่างมาก โดยมีตัวอย่างเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยต่อศาลในประเทศไทย และในต่างประเทศดังนี้

2.4.2.1 เหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นต่อศาลในประเทศไทย

¹⁰ กระทรวงยุติธรรม, 101 ปี กระทรวงยุติธรรม (กรุงเทพมหานคร : 2536), หน้า 50-51.

โจรได้กำแหง ยิงผู้พิพากษา¹¹

“สถานการณ์การก่อการร้ายในภาคใต้ ยังไม่มีทีท่าว่าจะสงบ ล่าสุดคนร้าย 3 คน ก่อคดีอุกอาจยิงผู้พิพากษาศาลจังหวัดปัตตานีเสียชีวิต โดยเหตุเกิดขึ้นเมื่อเวลา 08.30 น.วันที่ 17 ก.ย. 2547 หลังเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับแจ้งมีการยิงกันที่บริเวณ 4 แยก ถ.โรงเหล้าสาย ก.ตัดกับสาย ข. ต.สะบารัง อ.เมือง จ.ปัตตานี เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุพบรถจักรยานยนต์ซุซูกิ สีบรอนซ์ จอดคว่ำอยู่ ถัดไปประมาณ 50 เมตร พบรถยนต์โตโยต้าสปอร์ตไรเดอร์ สีน้ำเงิน หมายเลขทะเบียน กต 6485 สงขลา ชนกับรถยนต์โตโยต้าดีไฟร์ดี สีบรอนซ์ หมายเลขทะเบียน บข3444 ปัตตานี

จากการสอบสวนพยานในที่เกิดเหตุทราบว่า เมื่อเวลา 08.30 น. ขณะที่รถยนต์โตโยต้าสปอร์ตไรเดอร์ จอดติดไฟแดงอยู่นั้น ได้มีคนร้ายจำนวน 3 คน ใช้รถจักรยานยนต์ซุซูกิ คันที่จอดคว่ำอยู่ประกบ ซึ่ง 2 ใน 3 คนร้ายได้ใช้อาวุธปืน 9 มม. และ .38 ยิงคนขับรถยนต์โตโยต้าสปอร์ตไรเดอร์สีน้ำเงิน จำนวน 7 นัด ทำให้รถยนต์คันดังกล่าวเสียหลักพุ่งชนรถกระบะโตโยต้าดีไฟร์ดี สีบรอนซ์ หลังจากยิงคนขับรถยนต์สปอร์ตไรเดอร์แล้ว คนร้ายได้จอดรถจักรยานยนต์คันที่ก่อเหตุทิ้งไว้ ซึ่งทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้กันไม่ให้ชาวบ้านเข้าไปใกล้รถจักรยานยนต์คันดังกล่าว เนื่องจากเกรงว่าคนร้ายอาจจะมีการระเบิดซุกซ่อนไว้ที่รถ

สำหรับคนขับรถยนต์โตโยต้าสปอร์ตไรเดอร์ ทราบชื่อภายหลังคือ นายรพินทร์ เรือนแก้ว ผู้พิพากษาศาลจังหวัดปัตตานี ซึ่งเดินทางกลับหลังจากไปส่งลูกที่โรงเรียนสาธิต มอ.ปัตตานี ถูกนำตัวส่งโรงพยาบาลปัตตานี พบว่าอาการสาหัส ต้องเข้าห้องไอซียู เนื่องจากกระสุนถูกบริเวณลำตัวจำนวนหลายนัด และได้เสียชีวิตในเวลาต่อมา เนื่องจากทนายพิชิตพลไม่ไหว กระสุนถูกจุดสำคัญทั้งบริเวณศีรษะ ลำตัว และหน้าอก

นางดวงนภา เรือนแก้ว ภรรยาของนายรพินทร์ ได้เปิดเผยถึงสาเหตุการเสียชีวิตของสามีว่า ปกติสามีไม่เคยมีปัญหา หรือเรื่องบาดหมางใจกับใครในพื้นที่ เป็นคนที่ทุ่มเทเวลาให้กับครอบครัวมาตลอด ส่วนเรื่องของคดีที่สามีกำลังดูแลอยู่คงต้องให้ตำรวจเข้ามาตรวจสอบอย่างละเอียดอีกครั้ง”

ยะลาป่วนทั้งเมือง วันเดียววางระเบิด 3 จุด¹²

“วันนี้เกิดเหตุระเบิดในจังหวัดยะลาถึง 3 จุดในเวลาไล่เลี่ยกัน พร้อมกับการวางระเบิดปลอมและโทรศัพท์ขู่วางระเบิดอีกหลายแห่ง หลังจากคืนวานนี้ (11 พ.ค. 2548) คนร้ายบุก

¹¹ ฐานข้อมูลข่าวจังหวัดชายแดนภาคใต้ [ออนไลน์], 18 กันยายน 2547 แหล่งที่มา: http://wbns.oas.psu.ac.th/shownews.php?news_id=12073

¹² ประชาไท [ออนไลน์], 12 พฤษภาคม 2548 แหล่งที่มา: <http://prachatai.com/journal/2005/05/3968>

ยั้งถล่มสถานีตำรวจ จุดตรวจ ลอบยิงชาวบ้านและแพทย์ประจำตำบลได้รับบาดเจ็บสาหัส รวมทั้งลอบเผาอาคารองค์การบริหารส่วนตำบลตาดานะปุเตะ

โดยเหตุระเบิดจุดแรกในวันนี้เกิดขึ้นเมื่อเวลาประมาณ 8.15 น. บริเวณประตูทางเข้าบ้านพักหัวหน้าผู้พิพากษาศาลจังหวัดยะลา เขตเทศบาลนครยะลา โดยใช้นาฬิกาปลุกเป็นตัวจุดชนวน แแรงระเบิดส่งผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับบาดเจ็บ 5 นายเพราะกำลังเข้าปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยพอดี

ต่อมาเวลาประมาณ 9.30 น. ได้เกิดเหตุระเบิดอีกครั้งบริเวณลานจอดรถหน้าว่าการอำเภอเมืองยะลาทำให้หัวหน้าสาธารณสุขอำเภอเมืองยะลาได้รับบาดเจ็บสาหัส

หลังจากนั้นเวลาประมาณ 12.40 น. เกิดเหตุระเบิดขึ้นอีกที่บริเวณที่รับรองลูกค้าของบริษัทพิธานพาณิชย์ จำกัด ซึ่งเป็นดีลเลอร์รถจักรยานยนต์ฮอนด้ารายใหญ่ของภาคใต้ แต่ไม่มีใครได้รับบาดเจ็บ เพราะเป็นเวลาพักกลางวันประกอบกับระเบิดที่ใช้มีอำนาจไม่มากนัก”

มือมืดวางซีโฟร์ 3 ปอนด์ ข้างรั้วศาลฎีกา¹³

“เมื่อวันที่ 14 ก.พ. 2554 เวลา 09.30 น.ร.ต.ท.จรัส ดอกไม้เทศ พนักงานสอบสวน (สบ.1) สน.ชนะสงคราม รับแจ้งเหตุพบวัตถุต้องสงสัยวาง อยู่ภายในกล่องน้ำผลไม้รส องุ่นขนาด 1 ลิตร อยู่ที่บริเวณใต้ต้นไม้ภายในรั้วด้านในของศาลฎีกา(ฝั่งคลองหลอด) ถนนราชินี แขวงบรมมหาราชวัง เขตพระนคร หลังได้รับแจ้งจึงรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบก่อนรีบไปดูตรวจสอบที่เกิดเหตุพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่หน่วยเก็บกู้วัตถุระเบิด และเจ้าหน้าที่กองพิสูจน์หลักฐาน

ที่เกิดเหตุพบกล่องน้ำผลไม้ถูกวางไว้อยู่บริเวณริมรั้วใต้ต้นไม้ด้านในศาลฎีกา จึงได้ทำการตรวจสอบโดยใช้เครื่องมือ พบว่าภายในกล่องพบสายไฟระโยงระยาง มีแผงวงจรอิเล็กทรอนิกส์แห่งซีโฟร์ขนาด 3 ปอนด์ จึงได้ทำการกั้นประชาชนที่ชายของอยู่ในบริเวณดังกล่าวให้ออกจากรั้วมีพร้อมทั้งนำปืนแรงดันน้ำทำการยิง เพื่อทำลายวงจร

¹³ คมชัดลึกออนไลน์ [ออนไลน์], 14 กุมภาพันธ์ 2553 แหล่งที่มา: <http://www.komchadluek.net/detail/20100215/48267/%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%94%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%8B%E0%B8%B5%E0%B9%82%E0%B8%9F%E0%B8%A3%E0%B9%8C3%E0%B8%9B%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%94%E0%B9%8C%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B9%89%E0%B8%A7%E0%B8%A8%E0%B8%B2%E0%B8%A5%E0%B8%8E%E0%B8%B5%E0%B8%81%E0%B8%B2.html>

สอบสวนนายประคอง มหาเนตร อายุ 30 ปี รมภ.ประจำศาลฎีกา ให้การว่าก่อนเกิดเหตุได้ออกตรวจตราอยู่บริเวณโดยรอบศาลฎีกา กระทั่งเดินตรวจมาถึงบริเวณดังกล่าวก็พบกล่องดังกล่าวตั้งอยู่ จึงได้เดินเข้าไปดูพอเปิดดูเห็นสายไฟโยงเต็มไปหมด ด้วยความตกใจและคิดว่าน่าจะเป็นระเบิดแน่จึงรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ

พ.ต.ท.กำธร อู่เจริญ รอง ผกก.กลุ่มงานเก็บกู้วัตถุระเบิด กองบัญชาการตำรวจนครบาล กล่าวว่า ขณะนี้ระเบิดซีไฟร์หนัก 3 ปอนด์ ที่เก็บกู้ได้นั้นได้ถูกนำมาเก็บไว้ที่หน่วยแล้ว โดยมีผู้เชี่ยวชาญวัตถุระเบิดกำลังดูวงจรการต่อชนวนว่าเป็นลักษณะอย่างไร ทั้งนี้ หากวงจรทำงานหรือเกิดการระเบิดขึ้น อันอาจการทำลายล้างจะรุนแรงมาก โดยจะมีรัศมีทำการไกลถึง 120 เมตร และภายใน 5 เมตร ระยะเวลาทำการ จะมีผู้เสียชีวิตทันที และตึกตึกถล่มได้เช่นกัน”

แก๊ง ไอ้หมูสกปรก เย้ยศาล วางระเบิดหวังชิงตัวเพื่อนโจรแต่ไม่สำเร็จ¹⁴

“วันนี้(21 ธ.ค. 2552) เมื่อเวลา 08.30 น. พ.ต.ท.สอาด ดัดธุชะวัตต์ พนักงานสอบสวน (สบ 2) สน.ตลิ่งชัน รับแจ้งเหตุคนร้ายปาระเบิดพยายามชิงตัวผู้ต้องหาแก๊งลักทรัพย์ตู้เซฟหลายร้อยล้านบาท ที่นำตัวมาขึ้นศาลจากเรือนจำคลองเปรม จำนวน 5 คน บริเวณหน้าทางเข้าศาลจังหวัดตลิ่งชัน ถนนเลียบบทางรถไฟตลิ่งชัน แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กทม. จึงรีบไปตรวจสอบพร้อม พล.ต.ต.อำนาจ นิมมะโน รอง ผบช.น. พ.ต.อ.บรรลือศักดิ์ ขลิบเงิน ผกก.สส.น.7 พ.ต.ท.สุกิจ อรุณฤกษ์ถวิล รอง ผกก.สส.สน.ตลิ่งชัน และเจ้าหน้าที่กลุ่มงานเก็บกู้วัตถุระเบิด บก.ตปพ.

ที่เกิดเหตุอยู่บริเวณประตูด้านหน้าทางเข้า เจ้าหน้าที่พบวัตถุทรงสี่เหลี่ยมขนาดความยาว 10 เซนติเมตร เส้นผ่าศูนย์กลาง 2 เซนติเมตร ห่อหุ้มด้วยถุงเท้ามีเทปกาวยึดดำพันมิดชิด มีสายชนวนยื่นออกมาจำนวน 2 ลูก ถูกทิ้งไว้ข้างรถควบคุมผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี หมายเลขทะเบียน 41-3505 กทม. ห่างกันประมาณ 1 เมตร พบวัตถุคล้ายระเบิดบรรจุด้วยกล่องสี่เหลี่ยมคล้ายกล่องนมพันเทปกาวยึดดำ มีการต่อสายไฟ จำนวน 1 ลูก จึงนำเอาวางรถยนต์มาครอบ พร้อมกันเป็นพื้นที่อันตราย และกันประชาชนที่ไม่เกี่ยวข้องออกจากบริเวณจุดเกิดเหตุ จากนั้นเจ้าหน้าที่ชุดเก็บกู้ได้นำกำลังเข้าตรวจสอบพบว่าวัตถุคล้ายระเบิดทั้งหมดเป็นปะทัดสามเหลี่ยมแบบกระจับ จำนวน 2 ลูก บรรจุอยู่ในถุงเท้าสีดำแล้วพันด้วยเทปกาวยึดดำ ขณะที่วัตถุคล้ายระเบิดที่บรรจุอยู่ในกล่องสี่เหลี่ยมคล้ายกล่องนมนั้น ภายในพบเป็นหลอดยาต้มบรรจุอยู่ใน จำนวน 2 หลอด จึงส่งมอบให้พนักงานสอบสวนเก็บไว้เป็นหลักฐาน

¹⁴ ทีมข่าวอาชญากรรม ผู้จัดการออนไลน์ [ออนไลน์], 26 ธันวาคม 2552 แหล่งที่มา: <http://www.manager.co.th/Crime/ViewNews.aspx?NewsID=9520000158518>

ใกล้กันพบรถควบคุมผู้ต้องหาเรือนจำพิเศษกรุงเทพ หมายเลขทะเบียน 40-1558 นนทบุรี จอดอยู่บริเวณด้านนอกประตูทางเข้า โดยเจ้าหน้าที่เรือนจำ และรปภ.ศาลได้ทำการควบคุมตัวผู้ต้องหาชายและหญิงทั้งหมด 5 คนที่นำขึ้นรถมาจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพ มาส่งยังห้องควบคุมชั้นล่างศาลจังหวัดตลิ่งชัน เพื่อรอการนัดพิจารณาคดี ประกอบด้วย 1.นางวรัญญาภรณ์ เตรียมธนวัชร อายุ 27 ปี 2.น.ส.วลัยลักษณ์ ศรีประไพ อายุ 27 ปี 3.นายสุภัทร หรือทอม เนินวิเชียร อายุ 29 ปี 4.นายณัฐ หรือโต้ง ซาหอม อายุ 30 ปี และ 5.นายพีรวัตร หรือพี ตะวันธรงค์ อายุ 23 ปี ทั้งหมดเป็นผู้ต้องหาคดีร่วมกันลักทรัพย์ในเคหสถานในเวลากลางคืน และร่วมกันรับของโจร แก๊งเดียวกับ นายหทัย หรืออ้อฟ ไชยวัฒน์ อายุ 38 ปี นักแข่งรถชื่อดังเจ้าของฉายา "ไอ้หมูสกปรก" ที่ก่อเหตุตระเวนลักทรัพย์ตู้เซฟของผู้เสียหายมูลค่ารวมกว่า 200 ล้านบาท เขาไว้ก่อนจะส่งมอบให้เจ้าหน้าที่ตำรวจนำตัวไปสอบสวน

จากนั้นเจ้าหน้าที่จึงรอดไปตรวจสอบบริเวณท้ายซอยห่างจากที่เหตุประมาณ 800 เมตร สุดทางถนนเลียบริมทางรถไฟตลิ่งชัน พบรถเก๋งฮอนด้าซีวิค สีเขียว ทะเบียน ภก 3598 กทม. ติดฟิล์มกรองแสงทึบ สภาพกันชนท้ายด้านขวาห้อยต่องแต่ง โดยที่ประตูทั้ง 2 ด้านยังเปิดทิ้งไว้ และเครื่องยนต์ยังติดเครื่องอยู่ ตรวจสอบภายในรถยนต์มีอาวุธปืนขนาด .38 มม. พร้อมเครื่องกระสุนจำนวน 10 นัด วางอยู่ที่เบาะคนขับ ขณะที่ยังมีคนร้าย 2 คนที่พยายามชิงตัวผู้ต้องหา วิ่งหลบหนีไปตามทางรถไฟ ทราบชื่อหนึ่งในนั้นที่ทำหน้าที่คนขับชื่อนายชัชวาลย์ ใจวกิมแข็ง อยู่บ้านเลขที่ 171 หมู่ 6 อ.เมืองลำพูน จ.ลำพูน ผู้ต้องหาคดีข้อโกง ซึ่งเพิ่งได้ประกันตัวออกมาจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพมาเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว

ต่อมาเมื่อเวลา 11.30 น.วันเดียวกัน นายภัทรศักดิ์ ศรีสินธุ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจังหวัดตลิ่งชัน เปิดแถลงข่าวว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเมื่อช่วงเช้านั้น ศาลทำการตรวจสอบแล้วพบว่า ที่ผ่านมานายสุภัทร กับนายณัฐนั้นเดินทางมาที่ศาลจังหวัดตลิ่งชัน ถึง 3 ครั้งแล้ว ทำให้รู้ว่ารถขังผู้ต้องหาจะต้องวิ่งผ่านจากถนนเข้าไปจอดในช่องหน้าห้องควบคุมชั้นล่าง แต่กรณีที่เกิดขึ้นพบว่า รถของเรือนจำพิเศษกรุงเทพจอดอยู่ด้านหน้าประตูทางเข้าก่อนนำตัวผู้ต้องขังลงจากรถโดยไม่ได้นำรถเข้ามาจอดในช่องตามระเบียบปฏิบัติ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบอ้างว่า จะต้องไปส่งจำเลยที่ศาลอีกหลายแห่งจึงจอดรถไว้หน้าประตู

นายภัทรศักดิ์กล่าวต่อไปว่า ช่วงเวลาที่เกิดเหตุผู้ต้องขังที่เดินลงจากรถคนแรกก็คือนายพีรวัตร ตามด้วย นายณัฐเป็นคนที่สอง และนายสุภัทรเป็นคนที่สาม ซึ่งก่อนหน้านี้ นายณัฐและ นายสุภัทรได้ร่วมกันวางแผนกับนายชัชวาลย์ ตั้งแต่วันจันทร์ ที่ 14 ธ.ค.ที่ผ่านมา จนกระทั่งวางแผนสรุปเป็นครั้งสุดท้ายเมื่อวันศุกร์ที่ 18 ธ.ค.ที่ผ่านมาแล้วว่า นายชัชวาลย์จะเป็นผู้ประกอบระเบิดนำไปซุกไว้ให้บนช่องระบายอากาศหลังคารถขังเรือนจำพิเศษกรุงเทพ ในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ ซึ่งประชาชนทั่วไปสามารถเดินผ่านรถดังกล่าวได้อย่างง่ายดายเพราะรถถูก

นำไปจอดไว้หน้าเรือนจำ จากนั้นนายชัชวาลย์ยังนัดหมายด้วยว่าจะนำรถเก๋งสีเขียวเข้มมาจอดรับหน้าศาลจังหวัดตลิ่งชัน หากช่วยเหลือนายณัฐและนายสุภัทรได้สำเร็จแล้วก็จะพาขับรถไปกวดานที่ จ.ชลบุรี ก่อน แล้วจึงจะพาหลบหนีเข้าประเทศกัมพูชาต่อไป ถึงแม้ว่านายสุภัทรกับนายณัฐจะถูกขังแยกกันคนละแดนแต่แผนการทั้งหมดก็สรุปกันสำเร็จในวันเยี่ยมญาติซึ่งผู้ต้องขังสามารถมาพบเจอกันได้ ส่วนนายชัชวาลย์ จำเลยในคดีข้อโกงซึ่งได้รับการประกันตัวออกไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้วและในวันนี้ นายชัชวาลย์ก็มีนัดพิจารณาคดีที่ศาลอาญารัชดาอีกด้วย แต่ปรากฏว่าทางศาลได้ออกหมายจับเป็นที่เรียบร้อยแล้วเนื่องจากนายชัชวาลย์ไม่ไปขึ้นศาลตามเวลาที่กำหนด

เมื่อผู้สื่อข่าวสอบถามว่า เรื่องที่เกิดขึ้นถือเป็นความละเลยของเจ้าหน้าที่เรือนจำพิเศษกรุงเทพหรือไม่ นายภัทรศักดิ์ตอบว่า เรื่องนี้ทางศาลไม่ขอออกความคิดเห็นว่ามีเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์รายใดรู้เห็นกับกลุ่มผู้ต้องขังหรือไม่ แต่หากเจ้าหน้าที่ขับรถเข้ามาส่งผู้ต้องขังยังจุดจอดรถตามกฎหมายที่กำหนดเหตุการณ์ทั้งหมดก็จะไม่เกิดขึ้น ซึ่งเรื่องนี้ต้องบอกว่าเสียงมาก เพราะตำรวจตรวจพบอาวุธปืนขนาด .38 พร้อมเครื่องกระสุนถึง 10 นัดในรถเก๋งคันที่นายชัชวาลย์จอดทิ้งไว้ก่อนหลบหนี หากนายชัชวาลย์ใช้ปืนดังกล่าวยิงใส่เจ้าหน้าที่ก็ต้องมีผู้เสียชีวิตอย่างแน่นอน เพราะตอนที่กลุ่มผู้ต้องขังลงจากรถทราบว่ามีเจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้ถืออาวุธปืนลงมาคุ้มกันด้วย อาจเป็นเพราะความเคยชินที่เดินทางมาส่งผู้ต้องขังที่ศาลครั้งใดก็ปลอดภัยไม่เคยเกิดเรื่องวุ่นวายขึ้นมาก่อน “อย่างไรก็ตาม การชิงตัวผู้ต้องขังในศาลนั้นถือเป็นเรื่องอุกอาจมาก สำหรับจำเลยทั้ง 2 คน คือนายณัฐ และนายสุภัทร จะถูกแจ้งข้อหาละเมิดอำนาจศาล มีโทษจำคุก 6 เดือน และหลบหนีการคุมขัง มีโทษจำคุก 5 ปี ปรับไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนนายชัชวาลย์นั้นจะถูกแจ้งข้อหากระทำการใดๆ ให้ผู้ถูกคุมขังหลบหนี มีโทษจำคุก 7 ปี ปรับไม่เกิน 14,000 บาท แต่ศาลยังต้องดูด้วยว่า กรณีนี้จะเข้าข่ายร่วมกันครอบครองอาวุธปืนด้วยหรือไม่ และกำลังรอการพิจารณาอยู่ด้วยว่า เรือนจำพิเศษกรุงเทพ หรือเรือนจำพิเศษธนบุรี จะเป็นผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อไป” นายภัทรศักดิ์กล่าว

สุดอุกอาจ ดักตีหัวหน้า “เสรีพิศุทธ์” เลือดอาบ ศาลอาญา¹⁵

“เมื่อเวลา 13.30 น.วันนี้ (3 เม.ย. 2551) ศาลได้นัดตรวจพยานหลักฐานในคดีที่ พล.ต.อ.เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส ผบ.ตร.ช่วยราชการสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นโจทก์ยื่นฟ้อง นายไพจิตร ธรรมโรจน์พินิจ หรือ ปอ ประตูน้า อายุ 66 ปี เป็นจำเลยในความผิดฐานแจ้งความเท็จ และหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา วันนี้คู่ความทั้งสองฝ่ายไม่ได้เดินทางมาศาล มีเพียงนายอนันตชัย ไชยเดช ทนายความโจทก์ และนายบรรพต แดงเดช ทนายความจำเลยมาศาลแทน ทั้งนี้ นายอนันตชัย ได้แถลงต่อศาล ขอส่งพยานเอกสารเพิ่มเติมจำนวน 3 แฟ้ม นอกจากนี้ทนายความทั้ง

¹⁵ ทีมข่าวอาชญากรรม ผู้จัดการออนไลน์ [ออนไลน์], 3 เมษายน 2551 แหล่งที่มา: <http://www.manager.co.th/Crime/ViewNews.aspx?NewsID=9510000040083>

สองฝ่ายขอยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดีภายใน 1 เดือน โดยไม่ติดใจสืบพยานบุคคล ศาลพิเคราะห์แล้ว อนุญาตตามที่ร้องขอ และนัดฟังคำพิพากษาในวันที่ 16 ก.ค.นี้ เวลา 13.30 น.

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ต่อมาเวลา 14.00 น.เศษ นายอนันตชัย ได้ลงลิฟท์มาชั้นล่างของศาล ก่อนจะเดินออกมาที่บริเวณลานจอดรถเพื่อเดินทางกลับ ได้ถูกคนร้ายซึ่งดักรออยู่ใช้ท่อนเหล็กยาว 30 ซม.ตีเข้าที่ศีรษะของ นายอนันตชัย จนได้รับบาดเจ็บ ก่อนจะวิ่งหลบหนีไป

จากการสอบถาม นายวีระศักดิ์ รัตนอาษา รปภ.ประจำปัอมยามหน้าศาลอาญา ซึ่งเห็นเหตุการณ์เปิดเผยว่า ขณะที่ตนกำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่ปัอมยาม ใกล้กับจุดเกิดเหตุ ก็มีคนร้ายเป็นชายอายุประมาณ 28-29 ปี สวมเสื้อยืดสีเขียวแขนสั้น กางเกงยีนส์สีดำ สูงประมาณ 165 เซนติเมตร ผิวดำแดง ตัดผมสั้นเกรียน ซึ่งดักรออยู่ใกล้กับรถยนต์สีดำคันหนึ่งที่จอดอยู่ลานจอดรถด้านหน้าศาล วิ่งออกมาใช้ท่อนเหล็กตีศีรษะด้านซ้ายเหนือท้ายทอยของนายอนันตชัย 1 ครั้ง จนศีรษะแตกเลือดไหลเป็นทางยาว ขณะที่นายอนันตชัย ถูกนำตัวส่งโรงพยาบาล

นายวีระศักดิ์ กล่าวต่อว่า หลังจากนั้น คนร้ายได้วิ่งข้ามถนนไปฝั่งตรงข้ามบริเวณอาคารยูนิเวสต์ คอมเพล็กซ์ ปีนกำแพงเข้าไปหลบซ่อนตัวในป่าพงหญ้าติดกับมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โดยมี รปภ.ประจำศาล และ ด.ต.สงกรานต์ ศรีสุข เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล วิ่งไล่ตามคนร้ายไป

ต่อมา พ.ต.อ.อาคม จันทนลาซ ผกก.สน.พหลโยธิน และ ร.ต.ท.ปรีชา หาสังข์ พนักงานสอบสวน (สบ 1) สน.พหลโยธิน ได้เดินทางมาตรวจสอบยังจุดเกิดเหตุ ได้นำกำลังเจ้าหน้าที่สายตรวจ ฝ่ายสืบสวน ตำรวจ บก.ตปพ.จำนวน 20 นาย สนุขตำรวจ 2 ตัว พร้อมทั้ง รปภ.ของศาลอาญาจำนวน 30 นาย เข้าปิดล้อมพื้นที่ป่าหญ้าง่าดังกล่าวเพื่อติดตามจับกุมคนร้าย โดยใช้เวลานานประมาณ 2 ชั่วโมง แต่ไม่สามารถติดตามตามคนร้ายได้”

2.4.2.2 เหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นต่อศาลในต่างประเทศ

19 คนเสียชีวิตจากเหตุระเบิดที่อาคารศาลในปากีสถาน¹⁶

“เกิดเหตุระเบิดฆ่าตัวตายขึ้นเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายนที่นอกอาคารที่ทำการศาลในทางตะวันตกเฉียงเหนือของปากีสถาน นี่เป็นการโจมตีครั้งล่าสุดโดยกองโจรอิสลามที่ต่อสู้กับทหารในบริเวณใกล้ชายแดนประเทศอัฟกานิสถาน

การระเบิดดังกล่าวเป็นครั้งที่เจ็ดในช่วงเวลาน้อยกว่าสองสัปดาห์ในและรอบๆ เมืองเปเชวาร์ ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ที่สุดในทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศ การระเบิดฆ่าตัวตายเหล่านี้ทำให้มีผู้เสียชีวิตไปแล้วกว่า 80 ราย

¹⁶ sky NEWS HD. [Online], 2009, january 4. Available from: <http://news.sky.com/home/world-news/article/15457624>

ขณะนั้นมีระเบิดซึ่งเดินทางมาถึงโดยรถแท็กซี่คันหนึ่ง กำลังถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นตัวที่ประตูทางเข้าของศาลล่าง ชายมือระเบิดทำให้วัตถุระเบิดที่อยู่บนตัวของเขาระเบิดขึ้นขณะถูกค้นตัว ซาฮิบซาดา อานีส์ เจ้าหน้าที่รัฐบาลกล่าว

นายแพทย์ซาฮิบ กัลปี แห่งโรงพยาบาลเลดีรูดิงของเมืองนั้นกล่าวว่า มีผู้เสียชีวิตจากเหตุระเบิดครั้งนั้น 19 ราย และมีผู้บาดเจ็บ 51 ราย อย่างน้อยสามคนจากจำนวนผู้เสียชีวิตเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ”

มือปืนชายในอาคารที่ทำการศาลแพคตีประกันสังคม¹⁷

“ชายคนหนึ่งซึ่งคำร้องขอประกันสังคมของเขาถูกปฏิเสธเมื่อไม่นานมานี้ ชักปืนลูกซองออกมายิงคนในอาคารศาลของรัฐบาลกลางเมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมา ทำให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลคนหนึ่งเสียชีวิต และตำรวจศาลสหรัฐฯ คนหนึ่งได้รับบาดเจ็บ

เจ้าหน้าที่ตำรวจรายงานว่าชายคนนั้นชื่อ จอห์นนี่ วิกส์ เป็นพลเมืองของเมืองลาสเวกัส เอพีไอบอกว่าชายสวมชุดดำคนนี้ได้เดินทางเข้าไปที่ล็อบบี้ของอาคารที่ทำการศาลของรัฐบาลกลางในเมืองลาสเวกัส จากนั้นชักปืนลูกซองจากใต้เสื้อคลุมออกมายิงคนในอาคาร”

ผู้พิพากษารัสเซียถูกฆ่าตาย¹⁸

“ทางการรัสเซียกล่าวว่าผู้พิพากษาคนหนึ่งของศาลในเมืองมอสโกถูกยิงเสียชีวิตบนบันไดของอาคารอพาร์ทเมนต์ที่เขาพักอยู่

คณะกรรมการสืบสวนซึ่งเป็นหน่วยสืบสวนชั้นนำของรัสเซีย ระบุชื่อผู้เสียชีวิตจากการยิงเมื่อเช้าวันจันทร์นี้ว่าเป็นผู้พิพากษาเอ็ดเวิร์ด ชูวาสฮอฟ

สำนักข่าวรัสเซียโนโวสตีรายงานว่า ชูวาสฮอฟเป็นผู้พิพากษาในคดีที่โด่งดังหลายคดี รวมทั้งการพิพากษาในเดือนกุมภาพันธ์เพื่อตัดสินลงโทษกลุ่มอันธพาลที่โกนหัวจำนวนคนที่สังหารคนที่ไม่ใช่สลาฟจำนวนหกคน

“ไม่มีรายงานว่าจับกุมตัวบุคคลใดได้จากเหตุการณ์ยิงครั้งนี้”

¹⁷ abc NEWS. [Online], 2009, November 19. Available from: <http://abcnews.go.com/US/federal-marshals-shot-las-vegas-federal-building/story?id=9473808>

¹⁸ CNN World. [Online], 2010, April 12. Available from: http://articles.cnn.com/2010-04-12/world/russia.judge.killed_1_moscow-city-court-russian-president-dmitry-medvedev-judge?_s=PM:WORLD

2.5 หน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ใกล้เคียงกับเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

2.5.1 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล¹⁹

จากการที่ศาลถูกคุกคามจากเหตุร้ายที่เกิดขึ้นเป็นระยะอย่างต่อเนื่องนั้น นับเป็นชนวนสำคัญในการผลักดันให้เกิดแนวคิดที่จะต้องจัดให้มีมาตรการและระบบรักษาความปลอดภัยในศาล อย่างจริงจัง โดยกระทรวงยุติธรรมได้นำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อศึกษาหาทางแก้ไขและป้องกันเหตุร้ายในศาลยุติธรรม และคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติการแต่งตั้งเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2529 คณะกรรมการชุดนี้ได้พิจารณาวางมาตรการต่างๆ คือ มาตรการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ของศาลให้มีความเหมาะสมสามารถป้องกันเหตุร้ายที่อาจจะเกิดขึ้นได้ กำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยเป็นการกำหนดแบ่งเขตพื้นที่ การควบคุมตามความสำคัญของแต่ละพื้นที่ และการจัดให้มีหน่วยรักษาความปลอดภัย เพื่อเสริมกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล เมื่อได้ข้อยุติแล้วคณะกรรมการฯ ได้นำเสนอโครงการดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีอีกครั้ง และคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเห็นชอบ เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2530

เมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบในหลักการดังกล่าว กระทรวงยุติธรรมจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานตามโครงการ 2 ชุด คือ คณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงอาคารศาลเพื่อความเหมาะสมในการป้องกันเหตุร้าย และคณะกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในศาลยุติธรรม คณะกรรมการชุดแรกมีรองปลัดกระทรวงยุติธรรม (ฝ่ายบริหาร) เป็นประธาน ได้เสนอให้มีการปรับปรุงอาคารศาลให้มีความเหมาะสมในการรักษาความปลอดภัย คือ ต่อเติมมุขหลังของอาคารศาล 13 ศาล เพื่อเป็นห้องทำงานผู้พิพากษา ห้องเก็บสำนวน ห้องซังทางเดินของผู้พิพากษาเข้าห้องพิจารณาคดี และก่อสร้างโรงจอดรถ ศาล 15 ศาล และอื่นๆ รวมเป็นเงิน 147,2614,540 บาท แต่ไม่ได้รับการอนุมัติงบประมาณ ส่วนคณะกรรมการชุดที่ 2 มีรองปลัดกระทรวงยุติธรรม (ฝ่ายวิชาการ) เป็นประธาน มีอำนาจหน้าที่ในการนำระบบรักษาความปลอดภัยมาใช้ในศาล คณะกรรมการชุดนี้ได้ดำเนินการเพื่อให้งานด้านการรักษาความปลอดภัยในศาลยุติธรรมแบบเต็มรูปแบบเกิดขึ้น โดยดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรักษาความปลอดภัยในศาล พ.ศ.... มีวัตถุประสงค์ที่จะจัดตั้งหน่วยรักษาความปลอดภัยประจำศาลเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม และกำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ กระทรวงยุติธรรมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเข้าสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2531 ให้กระทรวงยุติธรรมกับกระทรวงมหาดไทย (กรมตำรวจ) รับไปพิจารณาคัดเลือกเจ้าหน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสมรรถภาพเข้มแข็งไปปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำศาล หากกรมตำรวจไม่

¹⁹ กระทรวงยุติธรรม, 101 ปี กระทรวงยุติธรรม (กรุงเทพมหานคร : 2536), หน้า 52-55.

สามารถปฏิบัติได้ให้นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีอีกครั้ง ความพยายามของกระทรวงยุติธรรมในครั้งต่อมา กระทรวงยุติธรรมได้ขอกำหนดสายงานการรักษาความปลอดภัยขึ้น 2 สาย คือ สายงานเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยกับสายงานเจ้าหน้าที่บริหารงานรักษาความปลอดภัย ให้เป็นข้าราชการประจำโดยขออนุมัติจากสำนักงาน ก.พ. แต่ไม่ได้รับการอนุมัติ

หลังจากการใช้ความพยายามหลายรูปแบบแล้ว กระทรวงยุติธรรมจึงได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย โดยขออนุมัติจากกระทรวงการคลังจัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ด้วยเงินดอกเบี้ยอันเกิดจากเงินกลางของกระทรวงยุติธรรม และได้พิจารณาจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในเขตศาลกรุงเทพมหานครและศาลในส่วนภูมิภาคตามความจำเป็นเร่งด่วน จำนวน 16 ศาล ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2533

2.5.2 ตำรวจ

ตำรวจไทยได้ริเริ่มจัดตั้งขึ้นครั้งแรกตั้งแต่เมื่อใดยังไม่มีหลักฐานชัดเจน เพียงแต่สันนิษฐานกันว่าคงจะมีมาตั้งแต่ครั้งสมัยกรุงสุโขทัยเป็นราชธานี คือ มีความปรากฏในศิลาจารึกหลักที่ 2 ซึ่งเชื่อว่าจารึกไว้ในสมัยพระเจ้าลิไท ตรวจพบว่า มีเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย เรียกว่า “สุภาวดี” โดยเฉพาะกฎหมายลักษณะโจร อย่างไรก็ตามก็ยังมีข้อสังเกตว่าเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายนี้อาจจะเป็นเจ้านายชั้นผู้ใหญ่และเจ้าเมือง เพราะในสมัยดังกล่าวถือกันว่าการติดตามสืบหาตัวคนร้ายหรือปราบปรามโจรผู้ร้ายถือเป็นหน้าที่เจ้าทรัพย์ เจ้าบ้าน และคนในสังคมนั้นๆ ที่จะต้องช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน แต่เนื่องจากสมัยนั้นไม่มีการแบ่งแยกข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือนออกจากกัน และพระมหากษัตริย์ทรงปฏิบัติราชการด้วยพระองค์เองรวมถึงเรื่องการยุติธรรมด้วย จึงทำให้บทบาทของตำรวจไม่มีความเด่นชัดมาก²⁰

2.5.2.1 ยุคกรุงศรีอยุธยา ถึงกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น²¹

ต่อมาในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถแห่งกรุงศรีอยุธยาได้โปรดเกล้าฯ ให้จัดระเบียบบ้านเมืองออกเป็น 4 เหล่า หรือที่เรียกว่า “จตุสดมภ์” ได้แก่ เวียง วัง คลัง นา พร้อมกับได้โปรดเกล้าฯ ให้มีกิจการตำรวจขึ้นในโอกาสนี้ด้วย โดยแบ่งงานตำรวจออกเป็น ตำรวจพระนครบาล ตำรวจภูธร สังกัดอยู่ในกรมเวียง กับตำรวจหลวงให้ขึ้นสังกัดอยู่กับกรมวัง และในปี พ.ศ. 1998 สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราศักดินาของตำรวจขึ้นในทำนองเดียวกับศักดินาของข้าราชการฝ่ายอื่นๆ

²⁰ จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย และคณะ, รายงานการศึกษาวินิจฉัย เรื่องความเป็นไปได้ในการโอนภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ, (นนทบุรี: คณะกรรมการพัฒนาระบบงานตำรวจ, 2551), หน้า 104-105.

²¹ ประเสริฐ เมฆมณี, ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม, หน้า 61, 110-114.

ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย จากจดหมายเหตุทำให้สามารถแยกงานของ ตำรวจออกเป็น 2 ส่วน คือ 1)งานส่วนที่เกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์ เช่นการรับใช้ส่วนพระองค์ และ 2)งานการรักษาความสงบเรียบร้อย

ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยเฉพาะเขตราชธานีกรมกองตระเวนซึ่งเป็น ตำรวจในสังกัดพระนครบาลหรือเวียง ถูกสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ในการรักษากฎหมายหรือบังคับการให้ เป็นไปตามกฎหมายเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากมีการตรากฎหมายใหม่ๆ เพิ่มขึ้น

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระราชดำริในการปฏิรูป กิจการตำรวจเนื่องจากมีสถานการณ์ที่ทำให้พระองค์ต้องคิดปรับปรุงการป้องกันปราบปรามโจร ผู้ร้ายและรักษาความสงบเรียบร้อยทั้งในกรุงเทพมหานครและหัวเมืองให้ทันสมัยขึ้น 3 ประการ คือ

1) จำนวนคดีในกรุงเทพมหานครมีมากขึ้นกว่าแต่ก่อน เนื่องจากมีประชาชน อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครอย่างแน่นหนา มีการกระทำความผิดเป็นคดีฟ้องร้องกันในโรงศาล อยู่เป็นจำนวนมาก

2) ความจำเป็นในการใช้กำลังเพื่อปราบชุมโจรผู้ร้าย โดยเฉพาะการปราบปราม การค้าฝิ่น อั้งยี่ และชุมนุมโจร โดยมีการปรับปรุงกองตระเวนกรมพระนครบาลให้สามารถปฏิบัติ หน้าที่ตรวจตระเวนระงับปราบปรามโจรผู้ร้ายให้ดีขึ้น

3) การบีบบังคับจากอังกฤษ และฝรั่งเศส กรณีสิทธิสภาพนอกอาณาเขต (Extra Territoriality) ทำให้คนในบังคับของประเทศอังกฤษ ฝรั่งเศส อเมริกา เดนมาร์ก โปรตุเกส ฯลฯ ได้ สิทธิพิเศษไม่ต้องขึ้นศาลไทย ถือเป็นเรื่องกระทบกระทั่งต่อระบบงานยุติธรรมของไทยเป็นอย่าง ยิ่ง และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้ง กองตำรวจเช่นเดียวกับประเทศสิงคโปร์และอินเดีย ซึ่งได้จัดตั้งกิจการตำรวจขึ้นแบบเดียวกับ อังกฤษ โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จ้างกัปตันเอส เอ เบิร์ด เอ็มส์ (Captain Samuel Joseph Bird Ames) เป็นผู้จัดตั้ง “กองโพลิสคอนสเทเบิล” ขึ้นในปี พ.ศ.2403 โดยจ้างชาวมาลาญ และชาวอินเดียเป็นพลตำรวจ เรียกว่า “คอนสเทเบิล” มีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ภายในเขตราชธานี โดยให้อยู่ในสังกัดพระนครบาล ซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นในความเป็นปีกแผ่นของ กิจการตำรวจสมัยต่อมา

ในปี พ.ศ.2418 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีพระดำริให้ตรา กฎหมายสำหรับโพลิสเป็นแบบฉบับ ชื่อว่า “กฎหมายโพลิสรักษาพระนคร 53 ข้อ” ซึ่งถือได้ว่าเป็น กฎหมายจัดวางระเบียบการตำรวจที่ใช้ปฏิบัติงานในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในขึ้น เป็นครั้งแรก โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- 1) การป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดเกิดขึ้น
- 2) การสืบสวนติดตามจับกุมตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

- 3) การกำชับ ดูแล และตักเตือนให้เจ้าบ้านรักษาความสะอาดบริเวณบ้านเรือน
- 4) การดูแล ระวัง และห้ามปรามไม่ให้ราษฎรปลูกเพิงหรือวางสิ่งของรูกำแพงถนน กีดขวางทางจราจร
- 5) การกำกับและระวังการวิวาทและฉกชิงวิ่งราวทรัพย์สินในสถานที่ที่เป็นแหล่งประชุมคนจำนวนมาก เป็นต้นว่า โรงหอย บ่อนโป บ่อนถั่ว และที่เล่นการพนันต่างๆ
- 6) การป้องกันไม่ให้เกิดการชกชิงเครื่องชั่ง เครื่องตวง และเครื่องวัดที่นำมาใช้ในการซื้อขาย
- 7) การตรวจตราดูแลเงินบาท เงินสลึง เงินเฟื้อง เสี้ยว อัฐ และโสฬส อย่าให้มีการปลอมใช้ปะปนกับของหลวง
- 8) เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ต้องจัดระดมตำรวจเพื่อช่วยดับไฟ
- 9) การตรวจระวังรักษาอาคารสถานที่ของหลวงที่ปลูกสร้างขึ้น
- 10) ถ้ามีการเสด็จพระราชดำเนินทางสถลมารค ต้องจัดให้มีนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่คอยระวังอยู่ที่ทางขึ้น-ลงรถ
- 11) ถ้ามีสัตว์ดุร้าย เป็นต้นว่า โค กระบือ สุนัข หรือสัตว์อื่นๆ ที่จะทำร้ายคนบนถนน ให้ตำรวจจับสัตว์นั้นขังเสีย
- 12) การจัดทำคอกสัตว์ไว้เพื่อกักขังสัตว์เลี้ยงที่เจ้าของไม่เลี้ยงรักษา
- 13) ตำรวจมีอำนาจหน้าที่ภายในท้องที่ที่ตนรักษา นอกจากถนนที่เป็นหน้าที่ของตำรวจแล้ว ถึงแม้จะมีผู้ทำผิดกฎหมายไปลิสข้อหนึ่งข้อใด ตำรวจย่อมไม่มีอำนาจที่จะลงโทษผู้ที่กระทำผิดต่อกฎหมายนั้น

ในปี พ.ศ.2419 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงจัดตั้ง "ตำรวจภูธร" ขึ้นในรูปของทหารโปลิศรักษาความสงบเรียบร้อยในส่วนภูมิภาค และให้สามารถปฏิบัติการทางทหารได้ด้วย

2.5.2.2 ยุคปฏิรูประบอบราชการแผ่นดิน (พ.ศ.2433-2475)²²

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ปรับปรุงการบริหารราชการแบบตะวันตก เรียกว่า "การปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน พ.ศ.2435" ทำให้กิจการตำรวจโปลิสได้มีการจัดวางกำลังพลตระเวนขึ้นใหม่ โดยรวมกองตระเวนซ้าย กองตระเวนขวา และกองตำรวจโปลิสเข้าเป็นกรมเดียวกัน นับได้ว่าเป็นการรวมกิจการตำรวจในสังกัดกรมพระนครบาลที่กระจัดกระจายอยู่ให้มารวมกันเป็นครั้งแรก นอกจากนี้ยังได้รวมงานลาดตระเวนของกรมท่าซ้ายซึ่งเป็นงานลาดตระเวนรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ชายทะเลติดต่อกับกรุงเทพมหานครเข้าไว้ด้วยกัน

²² ประเสริฐ เมฆมณี, ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม, หน้า 114-116, 120-122.

การจัดรวมหน่วยงานตำรวจครั้งนี้ได้พิจารณาโดยยึดเขตพื้นที่เป็นหลัก คือรวมหน่วยงานตำรวจที่รักษาความสงบเรียบร้อยอยู่ในเขตพื้นที่เดียวกันเข้าด้วยกันโดยไม่คำนึงถึงสังกัดเดิม

ในปี พ.ศ.2447 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้ง มีสเตอร์ อีริค เซนต์ เจ ลอว์สัน (Eric St. J. Lawson) ดำรงตำแหน่งผู้บังคับการกรมกองตระเวน เพื่อทำการปรับปรุงกิจการโปลิศให้ได้มาตรฐาน โดยยึดถือเอาระบบตำรวจของอังกฤษเป็นแบบอย่าง กล่าวคือ

1) ได้ออกคำสั่ง ข้าราชการ และแจ้งความไว้เป็นหลักฐานในการปฏิบัติงานของตำรวจ และจัดทำหนังสือธรรมเนียมราชการกรมกองตระเวน ให้เจ้าพนักงานกองตระเวนยึดถือเป็นหลักฐานในการปฏิบัติงาน

2) ตั้งโรงพยาบาลตำรวจขึ้นที่ตำบลพลับพลาไชย หรือ “โรงพยาบาลวัดโคก” เพื่อรักษาตำรวจที่เจ็บป่วย พิษุจน์บาดแผล และชันสูตรพลิกศพเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาคดีต่างๆ ในหน้าที่ของตำรวจนครบาล

3) ตั้งโรงเรียนพลตำรวจขึ้นที่วัดประยูรวงศาวาส ซึ่งต่อมาได้ย้ายไปอยู่ที่ตำบลสระประทุม เพื่ออบรมบุคคลที่เข้ารับราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติทหาร พ.ศ.2448 ซึ่งจะต้องรับการอบรมอย่างน้อย 6 เดือน เพื่อส่งตัวไปประจำสถานีตำรวจนครบาลท้องที่ต่างๆ

4) ตั้งกองพิเศษทำหน้าที่คล้ายกองบัญชาการตำรวจสันติบาล กองบังคับการปราบปราม และกองทะเบียนประวัติอาชญากรในปัจจุบัน เพื่อเป็นการช่วยเหลือและสนับสนุนตำรวจนครบาลท้องที่ในการสืบสวนจับกุมคนร้าย ซึ่งเป็นรากฐานของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางในปัจจุบัน

5) ตั้งโรงเรียนนายหมวดขึ้นเพื่อทำการฝึกอบรมตำรวจในกรมพลตระเวน โดยทำการสอบคัดเลือกจากเสมียนหรือพลตำรวจของสถานีที่มีความรู้ ซึ่งตรงกับหลักการของตำรวจอังกฤษที่ว่าผู้บังคับบัญชาตำรวจจะต้องผ่านงานระดับพลตระเวนหรือเสมียนซึ่งเป็นงานระดับต่ำสุดของตำรวจมาก่อน จึงจะได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้ฝึกอบรมและเลื่อนขึ้นเป็นผู้บังคับบัญชาในระดับสูงขึ้นไปตามลำดับ

ต่อมา กรมตำรวจมหาดไทยถูกรื้อได้ขยายบทบาทโดยการจัดตั้งพลตระเวนขึ้นในมณฑลต่างๆ รวม 10 มณฑล

ต่อมาวันที่ 13 ตุลาคม 2458 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมกรมตำรวจภูธรกับกรมพลตระเวนเข้าเป็นกรมเดียวกันเรียกว่า “กรมตำรวจภูธรและกรมพลตระเวน” เพื่อรวมกิจการตำรวจให้เป็นแบบเดียวกันทั่วประเทศเท่ากับเป็นการรวมอำนาจในการรักษาความสงบเรียบร้อยและป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเข้าไว้ในหน่วยงานเดียวกันเป็นครั้งแรก ต่อมาในปลายปี พ.ศ.2458 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้

เปลี่ยนชื่อเฉพาะกรมพลตระเวนเป็นกรมตำรวจพระนครบาล ฉะนั้นกรมตำรวจจึงมีชื่อเรียกใหม่ว่า “กรมตำรวจภูธรและกรมตำรวจพระนครบาล” ต่อมาในวันที่ 30 เมษายน 2469 มีกระแสพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ให้เปลี่ยนชื่อ “กรมตำรวจภูธรและกรมตำรวจพระนครบาล” เป็น “กรมตำรวจภูธร” ทั้งนี้กรมตำรวจยังคงแบ่งตำรวจออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) ตำรวจที่ทำการจับกุมผู้ร้าย ใต้สวน ทำสำนวนฟ้องศาลโปลิสสภาโดยตรง เรียกว่า “ตำรวจนครบาล” และ 2) ตำรวจที่ทำการจับกุมโจรผู้ร้ายได้แล้วส่งให้อำเภอใต้สวน ทำสำนวนให้อัยการฟ้องศาลอาญาประจำจังหวัด เรียกว่า “ตำรวจภูธร”

2.5.2.3 ยุคหลังการเปลี่ยนแปลงระบบการปกครอง (พ.ศ.2475-2502)²³

วันที่ 17 พฤศจิกายน 2475 สภาผู้แทนราษฎรได้ประกาศเปลี่ยนชื่อ “กรมตำรวจภูธร” เป็น “กรมตำรวจ” โดยให้เป็นกรมชั้นอธิบดี และมีรองอธิบดีเป็นผู้ช่วย การปรับปรุงกิจการตำรวจในปี พ.ศ.2475 นี้ มีลักษณะเด่นที่สำคัญ คือ

1) เป็นการปรับปรุงเฉพาะในเรื่องของการบริหารและการแบ่งส่วนราชการของกรมตำรวจเท่านั้น ส่วนอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของกรมตำรวจคงเป็นไปตามเดิม คือ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตำรวจทำการปราบปรามจับกุมและสอบสวนผู้ต้องหาในฐานะเจ้าหน้าที่ในการปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิดโดยจัดกำลังเป็นแบบกึ่งทหารหรือจอมพลฝรั่งเศส ส่วนการสอบสวนคดีอาญาเป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครองหรืออำเภอ

2) กรมตำรวจแบ่งงานออกเป็น 2 ลักษณะ คือ (1) แบ่งออกตามลักษณะงาน ได้แก่ ส่วนกองบังคับการและตำรวจสันติบาล และ (2) แบ่งออกตามเขตภูมิศาสตร์ ได้แก่ ส่วนตำรวจพระนครบาลและส่วนตำรวจภูธร

3) งานตำรวจแบ่งออกเป็น 2 สาขา คือ (1) งานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม มีตำรวจนครบาลและตำรวจภูธรเป็นหน่วยรับผิดชอบ กับ (2) งานรักษาความมั่นคงแห่งรัฐ มีตำรวจสันติบาลเป็นหน่วยรับผิดชอบ

4) งานตำรวจสันติบาลได้รวมเอางานตำรวจภาษีสรรพากร ซึ่งเป็นงานของกระทรวงนครบาลเดิมเข้าไว้ด้วย ตำรวจสันติบาล จึงเป็นทั้งเจ้าหน้าที่การข่าวและผู้ดูแลผลประโยชน์ในเรื่องการจัดเก็บรายได้ของรัฐ ซึ่งมีลักษณะคล้ายๆ กับตำรวจกลาง (FBI) ของสหรัฐอเมริกา

ในช่วงปลายปี พ.ศ.2477 ราชการตำรวจได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนหลักๆ คือ (1) ราชการบริหารส่วนกลาง (2) ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

²³ ประเสริฐ เมฆมณี, ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม, หน้า 125-133, 146-148.

ในปี พ.ศ.2484 รัฐบาลได้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการสำนักงานและกรมในกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2484 โดยกล่าวถึงการแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจที่สำคัญ ดังนี้

1) จัดตั้งกองสอบสวนกลางขึ้นเป็นครั้งแรก โดยให้มีหน้าที่ช่วยเหลือตำรวจท้องที่ในงานด้านทะเบียนประวัติอาชญากร การควบคุมทะเบียนต่างๆ และราชการตำรวจ

2) จัดตั้งกองคดีขึ้นในกรมตำรวจ โดยยกฐานะจากแผนกคดีในกองกลางขึ้นเป็นกอง เนื่องจากปริมาณและขอบเขตอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

3) ยุบกองตำรวจเทศบาล ฉะนั้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2484 เป็นต้นมา ตำรวจไม่มีส่วนราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือท้องถื่นอีกต่อไป แต่กรมตำรวจได้เอางานของส่วนท้องถิ่นบางส่วนมาจัดทำเอง เช่น งานจราจรทางบก งานทะเบียนรถยนต์ โรงแรม และร้านค้าของเก่า เป็นต้น

วันที่ 24 สิงหาคม 2491 รัฐบาลได้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการกรมตำรวจ โดยปรับปรุงราชการบริหารส่วนกลางของกรมตำรวจให้ทำหน้าที่เป็นสมองและส่วนสนับสนุนภารกิจของหน่วยปฏิบัติตามเขตพื้นที่ต่างๆ รวมงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกันได้ด้วยกัน และจัดส่วนราชการกรมตำรวจให้มีลักษณะคล้ายทหารบกยิ่งขึ้น เพื่อให้กรมตำรวจสามารถปฏิบัติภารกิจเบ็ดเสร็จได้ในตัวเอง

ในปี พ.ศ.2508 ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2508 ปรับปรุงส่วนราชการกรมตำรวจ ซึ่งประกอบด้วย 6 ส่วนหลักคือ

- 1) หน่วยขึ้นตรงต่อกรม
- 2) กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- 3) กองบัญชาการตำรวจภูธร
- 4) กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
- 5) กองบัญชาการศึกษา
- 6) กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

หลังจากนั้นกิจการตำรวจก็ได้ปรับปรุงให้สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมมาโดยลำดับ เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 มีผลบังคับใช้ ทำให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาโอนกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2541 โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ คือ

1) ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและตรวจสอบการบริหารกิจการตำรวจในรูปของคณะกรรมการระดับชาติ ระดับกรุงเทพมหานคร และระดับจังหวัด

2) กระจายอำนาจการบริหารงานไปยังหน่วยงานระดับพื้นที่อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด มีเอกภาพในการปกครองบังคับบัญชาและการอำนวยความสะดวกอย่างแท้จริง

3) ตัดทอนภารกิจที่ไม่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมไปให้ส่วนราชการอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรง

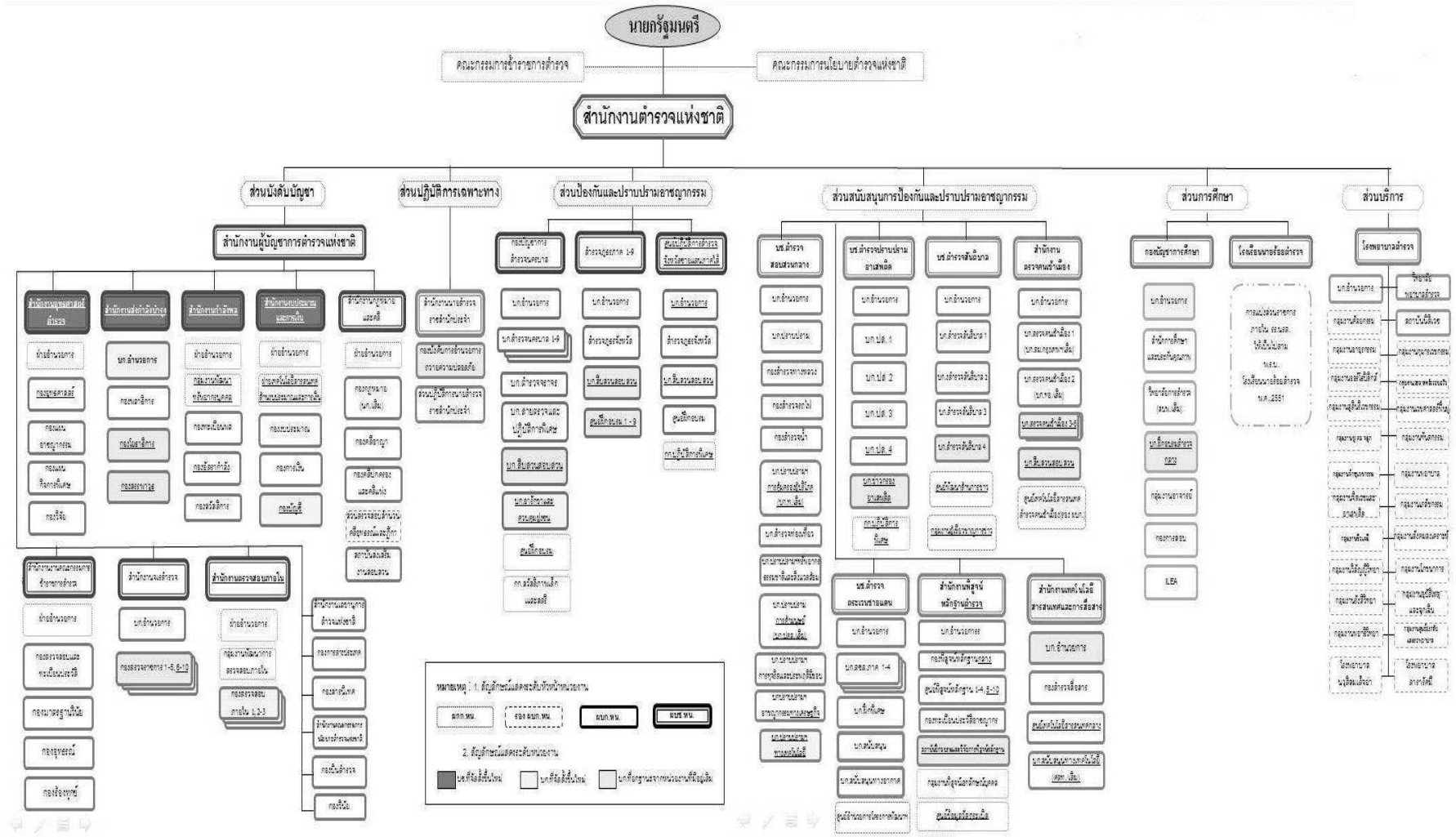
2.5.2.4 ตำรวจในยุคปัจจุบัน²⁴

ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2547 ทำให้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการระดับกรม ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือ ทบวง และให้อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี และได้กำหนดหน้าที่ไว้ตามมาตรา 6 ดังนี้

- (1) รักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ
- (2) ดูแลควบคุมและกำกับ การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจซึ่งปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- (3) ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา
- (4) รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของราชอาณาจักร
- (5) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (6) ช่วยเหลือการพัฒนาประเทศตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
- (7) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ตาม (1) (2) (3) (4) หรือ (5) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

²⁴ กองบังคับการสนับสนุนเทคโนโลยีและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ [ออนไลน์], 15 กุมภาพันธ์ 2554. แหล่งที่มา: <http://www.royalthaipolice.go.th/history.html>

โครงสร้างสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

หมายเหตุ 1. สัญลักษณ์แสดงระดับหัวหน้าหน่วยงาน

ผกก.ท.ท.	รองผกก.ท.ท.	ผกก.ท.	รองผกก.
----------	-------------	--------	---------

2. สัญลักษณ์แสดงระดับหน่วยงาน

■	□	□	□
ระดับสีส้ม/ส้มเข้ม	ระดับสีน้ำเงินเข้ม	ระดับสีฟ้า	ระดับสีน้ำเงิน

กระบวนการดำเนินคดีในศาล นอกจากจะมีหน่วยงานตำรวจเข้ามาเกี่ยวข้องแล้ว อีกหน่วยงานหนึ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องโดยตรงคือ ราชทัณฑ์

2.5.3 ราชทัณฑ์

การราชทัณฑ์ในประเทศไทยมีเรื่องราวมาตั้งแต่อดีตเป็นระยะเวลาอันนับแต่สมัยพระบรมไตรโลกนาถก็ปรากฏว่ามีคุกแล้ว ซึ่งมีวิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับประวัติศาสตร์การปกครอง กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง มาโดยตลอด

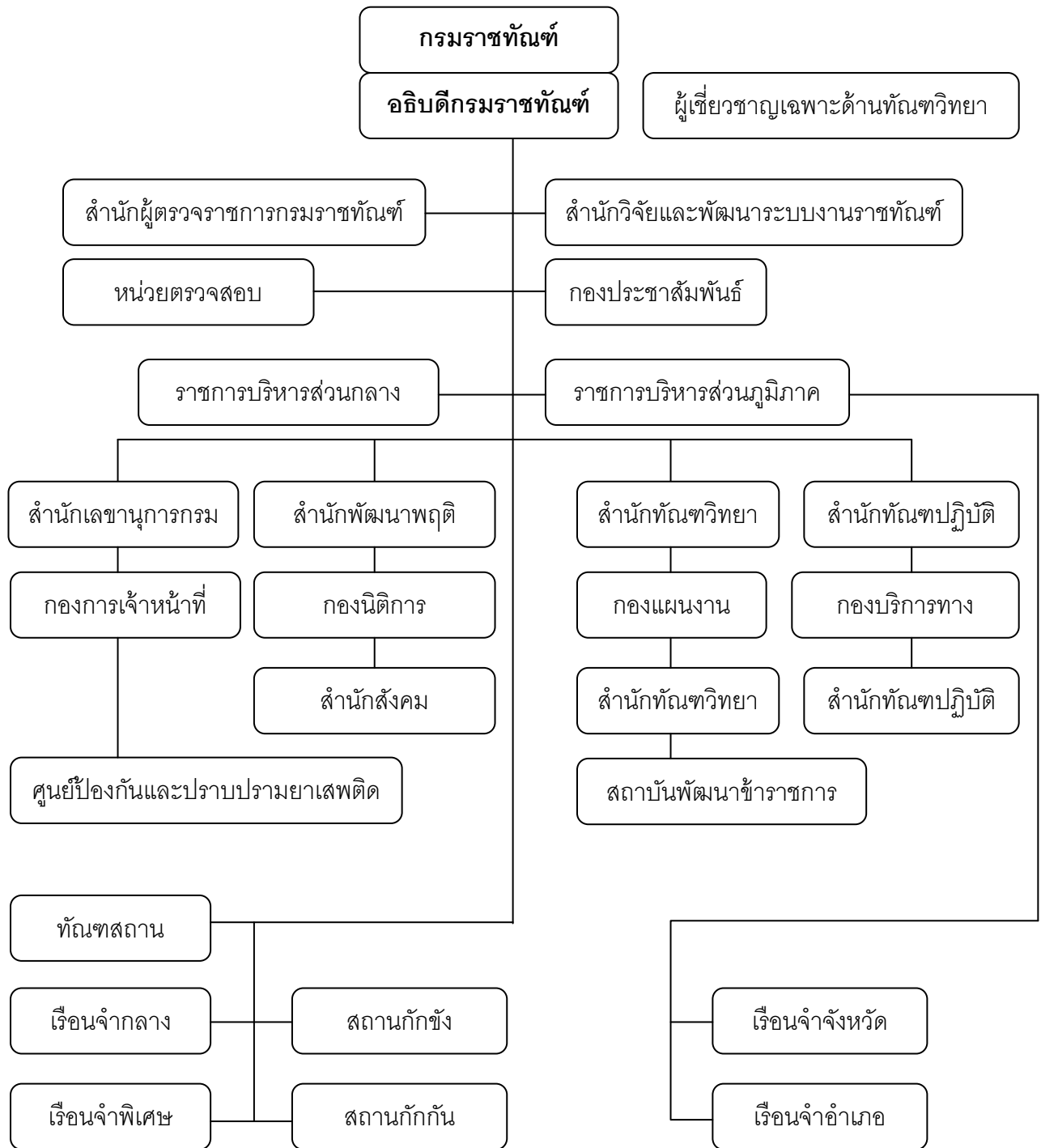
2.5.3.1 การราชทัณฑ์ในปัจจุบัน²⁵

กรมราชทัณฑ์ได้ถูกกำหนดให้ย้ายสังกัดจากกระทรวงมหาดไทยมาอยู่กระทรวงยุติธรรม ในปี พ.ศ.2545 และมีการจัดตั้งปรับปรุงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2543 บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักนายกรัฐมนตรีกกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ.2545 ให้กรมราชทัณฑ์มีภารกิจเกี่ยวกับการควบคุมและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง โดยมุ่งพัฒนาเป็นองค์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดี มีสุขภาพกายและจิตที่ดี ไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำ ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพที่สุจริตและสามารถดำรงชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างปกติ โดยสังคมให้การยอมรับ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 1) ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งตามกฎหมาย โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- 2) กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ นโยบายของกระทรวง หลักอาชญาวิทยา และหลักทัณฑวิทยา ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขังและข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ
- 3) ดำเนินการเกี่ยวกับการสวัสดิการ และสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง
- 4) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

²⁵ กรมราชทัณฑ์, แผนทิศทางการราชทัณฑ์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2546-2550) “เปิดเรือนจำสู่สังคม” กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม, (นนทบุรี : 2545), หน้า 4-5

โครงสร้างกรมราชทัณฑ์

ที่มา : www.correct.go.th

2.5.4 สำนักงานบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย

2.5.4.1 ประวัติและความเป็นมา²⁶

หน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายได้ถือกำเนิดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ.1789 โดยมีประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้ง ใช้ชื่อหน่วยงานว่า สำนักงาน United States Marshals Service (USMS) เป็นหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติศาลยุติธรรมของสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ.1789 เป็นหน่วยงานด้านการบังคับใช้กฎหมายของรัฐบาลกลาง มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ กรุงวอชิงตัน ดี ซี ซึ่งมีอำนาจหน้าที่หลักในการรักษาความปลอดภัยแก่บุคคลในกระบวนการยุติธรรม(Judicial Security) การติดตามบุคคลตามหมายจับ(Fugitive Investigations) การคุ้มครองพยาน(Witness Security) การควบคุมผู้ต้องขัง(Prisoner Service) การเคลื่อนย้ายผู้ต้องขังและผู้กระทำความผิดที่เป็นคนต่างด้าว(Justice Prisoner and Alien Transportation system) การยึดทรัพย์สิน(Asset Forfeiture) เป็นต้น

ประเทศไทยได้นำแนวคิดและหลักการดังกล่าวมาปรับใช้ในกระบวนการยุติธรรมของไทย โดยนายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาระบบการยุติธรรมของไทย เนื่องจากปัจจุบันพบว่าการบังคับคดีตามกฎหมายอาญายังไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในเรื่องการติดตามจับกุมตัวผู้กระทำความผิดหรือหลบหนีตามหมายจับ การควบคุมตัวการปล่อยตัวชั่วคราวในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาของศาล การคุ้มครองและให้ความปลอดภัยแก่พยานในคดีอาญาสำคัญ การตรวจสอบเพื่อยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดทางอาญาหรือทรัพย์สินที่มีไว้เป็นความผิด และการส่งตัวนักโทษและผู้ต้องขังในคดีสำคัญ ยังขาดหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเป็นการเฉพาะและเป็นเจ้าภาพหลัก ในการดูแลรับผิดชอบภารกิจดังกล่าว ซึ่งถือเป็นภารกิจสำคัญต่อการสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะผู้ที่เกี่ยวข้องที่ต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทั้งฐานะโจทก์ จำเลย พยาน รวมทั้งการคุ้มครองประชาชนจากการล้วงละเมิดหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2552 นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้เป็นประธานเปิดการประชุมคณะกรรมการเพื่อศึกษาแนวทางการจัดตั้งสำนักงานบังคับคดีอาญาและบังคับใช้กฎหมายขึ้นและนำข้อสรุปเข้าสู่คณะรัฐมนตรี ในเวลาต่อมา จนกระทั่งเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม 2552 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการแนวทางการปรับโครงสร้างแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม โดยจัดตั้งสำนักงานบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมายและคณะทำงานแบ่งส่วนราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง

²⁶ สำนักงานบังคับคดีอาญา และการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงยุติธรรม [ออนไลน์], 20 พฤษภาคม 2554 แหล่งที่มา: <http://www.ops.moj.go.th/mini119/index.php>

ยุติธรรม และสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม ได้มีมติเห็นชอบในการจัดตั้ง สำนักงานบังคับคดีอาญาและบังคับใช้กฎหมายขึ้น ในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2552 เพื่อให้มีการปฏิบัติและมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้มีระบบการอำนวยความสะดวกยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรมกับทุกกลุ่ม

เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2553 นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ได้ออกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 โดยจัดตั้งสำนักบังคับคดีอาญาและบังคับใช้กฎหมายภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2553

2.5.4.2 อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ²⁷

- 1) สืบสวนและจับกุมบุคคลตามหมายจับหรือคำสั่งศาลหรือตามที่กฎหมายกำหนด
- 2) คุ้มครองและให้ความปลอดภัยแก่พยานหรือผู้ต้องหาในคดีอาญาสำคัญและบุคคลสำคัญ รวมถึงสมาชิกในครอบครัวและบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับพยาน ผู้ต้องหา หรือบุคคลสำคัญดังกล่าว
- 3) ตรวจสอบเพื่อให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้ยึดหรืออายัด รวมทั้งการบังคับโทษปรับตามกฎหมายหรือคำสั่งศาล
- 4) รับและส่งตัวนักโทษหรือผู้ต้องขังในคดีสำคัญ
- 5) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นในการบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมายในเรื่องอื่น
- 6) ตรวจสอบข้อมูลบุคคลตามหมายจับโดยใช้เครื่องมือเทคโนโลยี รวมทั้งเก็บรวบรวม ตรวจสอบ ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลในการบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อวางระบบ หรือเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับใช้เป็นฐานข้อมูลในการสนับสนุนการบังคับคดีอาญา และการบังคับใช้กฎหมาย
- 7) ตรวจสอบและรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ การบังคับใช้กฎหมาย หรือการใช้กฎหมายโดยมิชอบของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐไปยังผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย
- 8) ส่งเสริมให้มีการบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

²⁷ กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553

9) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้อำนาจหน้าที่ของสำนักบังคับคดีอาญาและบังคับใช้กฎหมาย หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย หรือตามคำสั่งศาล

2.5.4.3 การแบ่งงานภายใน²⁸

- 1) ส่วนอำนวยการ มีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ
 - ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานสารบรรณ แผนปฏิบัติการ การฝึกอบรม และบริหารงานบุคคลของสำนัก
 - ดำเนินการเกี่ยวกับแผนงาน โครงการ การเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ และอาคารสถานที่ของสำนัก
 - ดำเนินการเกี่ยวกับงานมวลชนสัมพันธ์
 - ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- 2) ส่วนนิติการ มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับ
 - ดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของสำนัก
 - ตรวจสอบและรายงานการปฏิบัติหน้าที่ การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ การบังคับใช้กฎหมายและการใช้กฎหมายโดยมิชอบของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐไปยังผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย
 - ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบังคับใช้กฎหมาย
 - ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- 3) ส่วนสื่อสาร สรรพาวุธ และยานพาหนะ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ
 - ดำเนินการเกี่ยวกับงานสื่อสารของสำนัก
 - ดำเนินการเกี่ยวกับงานสรรพาวุธ และยานพาหนะของสำนัก
 - ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- 4) ส่วนสนับสนุนฐานข้อมูล ตรวจสอบทางเทคโนโลยี และยุทธวิธี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ
 - รวบรวมหมายจับทั่วประเทศ

²⁸ สำนักบังคับคดีอาญา และการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงยุติธรรม [ออนไลน์], 20 พฤษภาคม 2554 แหล่งที่มา: http://www.ops.moj.go.th/mini119/inner.php?section=mini119_mission

- ดำเนินการเกี่ยวกับงานการข่าว
- ติดตาม ตรวจสอบ ประมวลผล และสรุปข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ

ความผิดในคดีอาญา

- ตรวจสอบข้อมูลบุคคลตามหมายจับ โดยใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยี
- วางระบบหรือพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการสืบจับบุคคล
- ตรวจสอบและสนับสนุนการสืบสวนหรือการอำพรางด้วยการจัดหา หรือใช้เอกสาร หลักฐานหรือเครื่องพิเศษ
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

5) ส่วนกิจการต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ

- ดำเนินการเกี่ยวกับกิจการต่างประเทศ และติดต่อประสานงานกับองค์กรและหน่วยงานทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับการติดตามบุคคลตามหมายจับหรือตามคำสั่งศาลที่ให้จับบุคคลได้ในต่างประเทศ
- ดำเนินการเกี่ยวกับการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่างๆทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

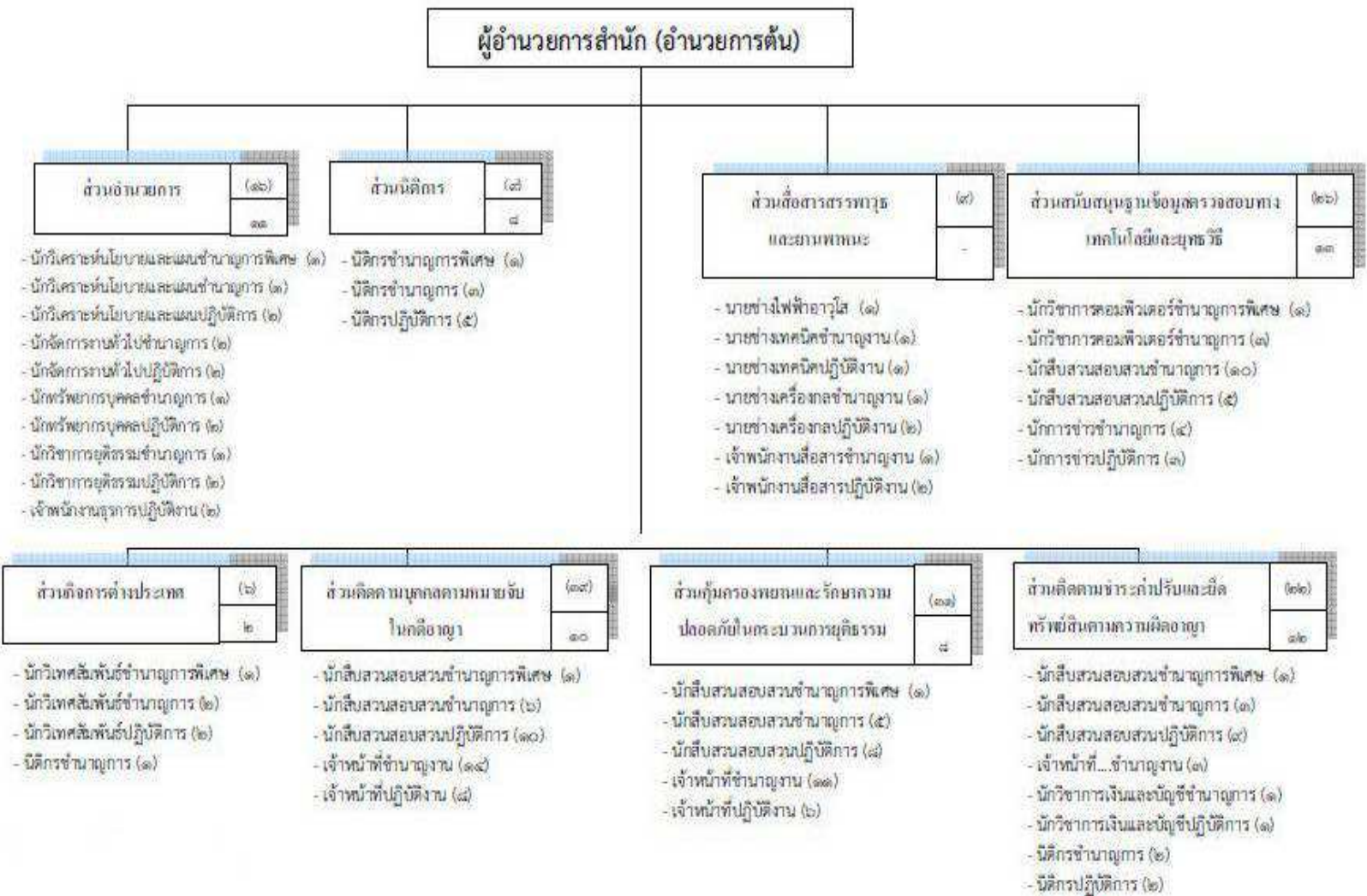
6) ส่วนติดตามบุคคลตามหมายจับในคดีอาญา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ

- สืบสวนและจับบุคคลตามหมายจับหรือตามคำสั่งศาลหรือตามกฎหมายกำหนด
- ควบคุม ส่งต่อบุคคลที่หลบหนีหรือกระทำความผิดตามกฎหมายอาญา หรือกฎหมายที่มีโทษในทางอาญาไปยังหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

7) ส่วนคุ้มครองพยาน และรักษาความปลอดภัยบุคคลในกระบวนการยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ

- คุ้มครองและให้ความปลอดภัยแก่พยานและผู้ต้องหาในคดีอาญาสำคัญ และบุคคลสำคัญ รวมถึงสมาชิกในครอบครัวและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับพยาน ผู้ต้องหา หรือบุคคลสำคัญดังกล่าว
- สนับสนุนและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการคุ้มครองพยาน

- รับและส่งตัวนักโทษหรือผู้ต้องขังในคดีอาญาสำคัญ
 - วางระบบ กำหนดแผน และประสานการดำเนินงานในการเคลื่อนย้ายนักโทษและผู้ต้องขังในคดีอาญาสำคัญ
 - ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย
- 8) ส่วนติดตามชำระค่าปรับและยึดอายัดทรัพย์สินตามความผิดอาญา มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ
- สนับสนุนการตรวจสอบเพื่อให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดทางอาญา หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้ยึดหรืออายัด
 - ดำเนินการสนับสนุนเกี่ยวกับการบังคับโทษปรับตามกฎหมายหรือคำสั่งศาล
 - ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ที่มา : แผนกกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการ สำนักงานบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2544-2545, หน้า 34

2.5.5 สำนักงานคุ้มครองพยาน

2.5.5.1 ประวัติและความเป็นมา²⁹

ประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ. 2539-2540 ได้มีการยกร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ 16 โดยสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญและได้มีการผลักดันให้มีการบัญญัติรองรับสิทธิของ บุคคลที่เป็น พยานในคดีอาญาไว้ในรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 244 ความ ว่า “บุคคลซึ่งเป็นพยานในคดีอาญามีสิทธิได้รับการ คุ้มครอง การปฏิบัติที่เหมาะสมและ ค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควรจากรัฐ” ซึ่งเป็นที่มาของพระราชบัญญัติคุ้มครอง พยานใน คดีอาญา พ.ศ. 2546 และได้นำประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มที่ 120 ตอนที่ 58 ก ลงวันที่ 20 มิถุนายน 2546 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2546 เป็นต้นมา จึงทำให้เกิดการ ปรับเปลี่ยนและแนวทาง การทำงานขององค์กรที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการดำเนินการคุ้มครอง พยานเพื่อให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานฉบับใหม่นี้ นอกจากนั้นใน พระราชบัญญัติฉบับนี้ ยังกำหนดให้มีการจัดตั้งสำนักงานคุ้มครองพยานขึ้นในกระทรวงยุติธรรม และ ให้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามมาตราการทั่วไปและมาตรการ พิเศษ การปฏิบัติที่เหมาะสม รวมทั้งประสานการปฏิบัติงานและข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้ง ภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง ความปลอดภัยแก่พยาน

ปัจจุบันสำนักงานคุ้มครองพยานเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมคุ้มครองสิทธิและ เสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545 ประกาศตามราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 119 ตอนที่ 103 ก ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2545 ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องใหม่ที่มีความสำคัญและเป็นมิติใหม่ในกระบวนการยุติธรรมทาง อาญา ที่จะให้บุคคลที่เป็นพยานในคดีอาญาได้รับความคุ้มครองความปลอดภัย สมดัง เจตนารมณ์ของกฎหมาย

2.5.5.2 อำนาจหน้าที่³⁰

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 มาตรา 13 กำหนดให้ จัดตั้ง สำนักงานคุ้มครองพยานขึ้นในกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ

1. การคุ้มครองพยานตามมาตราการทั่วไปและมาตรการพิเศษ
2. การปฏิบัติที่เหมาะสม

²⁹ สำนักงานคุ้มครองพยาน กระทรวงยุติธรรม [ออนไลน์], 15 กรกฎาคม 2554 แหล่งที่มา: <http://www.rlpd.moj.go.th/rlpd/WitnessProtection/about.html>

³⁰ สำนักงานคุ้มครองพยาน กระทรวงยุติธรรม [ออนไลน์], 15 กรกฎาคม 2554 แหล่งที่มา: <http://www.rlpd.moj.go.th/rlpd/WitnessProtection/power.html>

3. ประสานการปฏิบัติงานและข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และ เอกชนเพื่อประโยชน์ ในการคุ้มครองความปลอดภัยแก่พยาน

ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545 ประกาศตามราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 119 ตอนที่ 103 ก ลงวันที่ 9 ตุลาคม 2545 โดยให้ สำนักงานคุ้มครองพยานเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่

1. ดำเนินการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา
2. ประสานงานกับพนักงานสอบสวนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการคุ้มครองพยาน
3. พัฒนาระบบและมาตรการคุ้มครองพยานให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด
4. เสนอแนะปรับปรุงและแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบหรือข้อบังคับ ตลอดจน มาตรการต่าง ๆ ในการคุ้มครองพยาน
5. ติดตามและประเมินผลการดำเนินการคุ้มครองพยาน
6. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือที่ได้รับมอบหมาย

โครงสร้างของสำนักงานคุ้มครองพยาน

ที่มา : สำนักงานคุ้มครองพยาน

2.6 เปรียบเทียบหน่วยงานเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับหน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่ใกล้เคียงกัน

2.6.1 เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล

ปัจจุบันศาลได้จัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก โดยสำนักรักษาความปลอดภัย องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก จะเปิดรับสมัครบุคคลเข้ามารับการฝึกเพื่อเป็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย โดยมีคุณสมบัติสำหรับผู้สมัคร คือ

- 1) ทหารผ่านศึกนอกประจำการหรือครอบครัวทหารผ่านศึก หรือทหารนอกประจำการ หรือผู้สำเร็จวิชาทหารปี 3-5 หรือ ทหารกองเกิน
- 2) ความรู้ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษา
- 3) อายุระหว่าง 18-50 ปี (อายุ 18 ต้องผ่านการเรียน รด. มาแล้ว)
- 4) มีสุขภาพแข็งแรงไม่เป็นโรคสังคมรังเกียจ

เมื่อผู้สมัครมีคุณสมบัติครบตามที่ต้องการ ก็จะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาพนักงานรักษาความปลอดภัย ที่โรงเรียนรักษาความปลอดภัย เป็นเวลา 13 วัน หรือ ประมาณ 80 ชั่วโมง ระหว่างการฝึกต้องพักอาศัยอยู่ที่โรงเรียนรักษาความปลอดภัย มีวันหยุด คือ วันอาทิตย์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ โดยมีหลักสูตรการฝึกอบรมดังนี้

- 1) ความรู้ทั่วไป (ใช้เวลาเรียน 10 ชั่วโมง)
 - 1.1) กฎหมายเบื้องต้นในงานรักษาความปลอดภัย
 - 1.2) สุขภาพจิตและบุคลิกภาพ
 - 1.3) เทคนิคการให้บริการที่ดี
 - 1.4) มนุษยสัมพันธ์และจิตวิทยา
 - 1.5) การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- 2) การรักษาความปลอดภัย (ใช้เวลาเรียน 8 ชั่วโมง)
 - 2.1) เทคนิคงานรักษาความปลอดภัย
 - 2.2) การปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานรักษาความปลอดภัย
 - 2.3) การบันทึกและรายงานเหตุการณ์
- 3) ภาคปฏิบัติ (ใช้เวลาเรียน 62 ชั่วโมง)
 - 3.1) การฝึกภาคสนาม (การฝึกบุคคลท่ามือเปล่า)
 - 3.2) ศิลปะต่อสู้ป้องกันตัว
 - 3.3) การบังคับจรรยาจร
 - 3.4) บรรเทาสาธารณภัยและดับเพลิง

โดยเมื่อผ่านการฝึกอบรมแล้ว สำนักรักษาความปลอดภัย ก็จะจัดส่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่จ้างไปทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย โดยได้ค่าจ้างวันละประมาณ 300 บาท ต่อวัน ในส่วนของศาล สำนักรักษาความปลอดภัย ก็ได้จัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมาทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย บริเวณศาล จำนวนศาลละประมาณ 3 คน ซึ่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะไม่ได้รับอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน

2.6.2 เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจไปรักษาความปลอดภัยของศาล แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนแรกเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการตรวจตรารักษาความสงบเรียบร้อยในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งจะมีการจัดกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจในสายงานป้องกันปราบปราม ออกทำการตรวจตราสถานที่สำคัญ โดยจะมีการผลัดเปลี่ยนกำลังในการตรวจตราเป็นผลัดตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งเป็นการตรวจตราบริเวณโดยรอบภายนอกศาล ส่วนที่สองเป็นการประสานงานระหว่างศาลกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการขอความร่วมมือให้จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปทำหน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาลระหว่างเวลาทำการ เพื่อป้องกันและรักษาความปลอดภัยประจำศาล ให้ภารกิจของศาลดำเนินการไปด้วยความเรียบร้อย ป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อบุคคลและทรัพย์สินของทางราชการ โดยปกติจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รับผิดชอบในพื้นที่ที่ศาลตั้งอยู่ หรือภายในจังหวัดที่ศาลตั้งอยู่ และกรณีมีความจำเป็นพิเศษอาจมีการประสานงานจากศาลเพื่อขอเจ้าหน้าที่ตำรวจจากหน่วยงานพิเศษไปประจำเพิ่มเติมได้ เช่น กรณีศาลอาญาประสานงานขอให้ กองกำกับการปฏิบัติการพิเศษ กองบังคับการปราบปราม และกองบังคับการสายตรวจปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาล จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปปฏิบัติหน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาลอาญา เพิ่มเติม โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไปปฏิบัติหน้าที่ประจำศาลนั้น จะได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการดูแลความเรียบร้อยทั้งบริเวณโดยรอบศาล และภายในศาล ทั้งห้องควบคุมผู้ต้องขัง ห้องพิจารณาคดี ดูแลความปลอดภัย ป้องกันเหตุที่จะเกิดในบริเวณศาล โดยสามารถพกพาอาวุธปืนในบริเวณศาลได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไปปฏิบัติหน้าที่ประจำศาลนั้นจะได้รับเบี้ยเลี้ยงเพิ่มเติมจากเงินเดือนที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในอัตราวันละ 75 บาท สำหรับจันทร์ถึงวันศุกร์ ส่วนวันเสาร์ซึ่งศาลเปิดทำการครึ่งวันจะได้รับเบี้ยเลี้ยงในอัตราวันละ 200 บาท โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มาประจำศาลนั้นจะต้องปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี

ลักษณะที่ 25 บทที่ 5 หน้าที่ยามประจำสถานีตำรวจ

ข้อ 1 ตำรวจยามประจำสถานีตำรวจ มีหน้าที่รักษาการณ์อยู่เฉพาะในบริเวณสถานีตำรวจเท่านั้น โดยมีนายสิบตำรวจเวรเป็นผู้ควบคุมและมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) รักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณ
- (2) ควบคุมดูแลผู้ต้องหาหรือผู้ต้องขัง
- (3) รักษาพัสดุของหลวง และสิ่งของที่ยึดมาประกอบคดีต่างๆ ซึ่งอยู่ในเขตที่ยามรักษาอย่าให้ผู้ใดลักเอาไปหรือทำให้เสียหาย
- (4) ติระสังอาดนิติสถานบอกเวลาและอาณัติสัญญาณอื่น
- (5) ดูแลรักษาความสะอาด เช่น ระมัดระวังมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดทิ้งขยะมูลฝอย เศษกระดาษ เศษบุหรี่ ไม้ขีดไฟ บ้วนน้ำหมาก น้ำลาย หรือทำการสกปรกใดโครกอย่างใดๆ
- (6) ดูแลห้ามปรามมิให้ตำรวจหรือประชาชนที่แต่งกายไม่เรียบร้อยเข้ามาหรือออกไปจากสถานีตำรวจหรือที่ทำการนั้น เว้นแต่ผู้ที่จำเป็นต้องมา เช่น ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้ต้องหา หรือพยาน เป็นต้น
- (7) ห้ามปรามมิให้ผู้ที่ไม่มีความผิดหรือกิจธุระเกี่ยวข้องกับหน้าที่ราชการเข้ามาคุ้ยเล่นในสถานีตำรวจ หากมาหาผู้ใดในสถานีตำรวจเป็นส่วนตัว ให้บอกไปพบปะกันข้างนอก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา จึงเข้าไปได้ชั่วคราว
- (8) ห้ามปรามมิให้ตำรวจที่ไม่มีหน้าที่ราชการเกี่ยวข้องอย่างใดเข้าไปนั่งเล่นในสถานีตำรวจ หรือจับต้องสิ่งของที่วางไว้กับที่เรียบร้อยดีแล้วนั้นให้เคลื่อนจากที่
- (9) ห้ามปรามมิให้ผู้ใดเข้าไปพูดจากับผู้ต้องหาหรือส่งสิ่งของอย่างใดให้แก่ผู้ต้องหา โดยมีได้รับอนุญาตจากนายร้อยเวรประจำการและถ้านายร้อยเวรประจำการอนุญาตให้ผู้ใดเข้าไปพูดกับผู้ต้องหาหรือส่งสิ่งของให้ เป็นหน้าที่ของยามที่จะต้องช่วยเหลือนายสิบตำรวจเวรตรวจตราดูของนั้นให้ถี่ถ้วน อย่าให้หมกซ่อนอาวุธ สุรา ยา ฝิ่น เครื่องดองของเมา ยาพิษ หรือเอกสารอื่นใดเข้าไปในห้องควบคุมได้ และเมื่อจะพูดจากับผู้ต้องหานั้นอย่างไร ก็ให้พูดดังๆ ให้ได้ยินทั่วถึงกัน ห้ามมิให้ซุบซิบกับผู้ต้องหา

(10) ยามในเวลากลางคืน ให้มีหน้าที่ปลุกยามสายตรวจและยามผลัดต่อไปซึ่งต้องมานอนอยู่บนสถานีตำรวจแล้ว ให้ไปปฏิบัติหน้าที่ตามกำหนดเวลา

บทที่ 9 หน้าที่ยามอื่นๆ และยามหน้าที่พิเศษ

ข้อ 1 หน้าที่ยามอื่นๆ นอกจากยามสถานีตำรวจ ให้ปฏิบัติอนุโลม เช่นเดียวกับยามสถานีตำรวจ และให้ปฏิบัติหน้าที่โดยเฉพาะของยามที่จัดขึ้น ซึ่งกำหนดเป็นหน้าที่อย่างอื่นด้วยโดยเคร่งครัด

ข้อ 2 หน้าที่ยามศาลรวมตลอดถึงตำรวจที่ไปปฏิบัติหน้าที่ที่ศาลและตำรวจที่ไปควบคุมตัวจำเลย หรือผู้ต้องหาที่ศาล จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้พิพากษา หัวหน้าศาลหรือผู้รักษาการแทนอีกด้วย และตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวต้องลงชื่อ ในสมุดซึ่งทางศาลได้จัดไว้ในตอนเช้าทุกๆ วัน หรือในตอนรับเวรเป็นการรายงานตัวต่อศาลด้วย

เมื่อมีการขนย้ายผู้ต้องหา หรือจำเลย หรือผู้ต้องขังไปมาระหว่างศาลกับเรือนจำ เพื่อให้สอบสวนคำร้องฝากขัง พิจารณาคดี หรือฟังคำพิพากษา ตำรวจที่รับผิดชอบในการขนย้ายจะต้องปฏิบัติตามระเบียบการตำรวจที่กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี

ลักษณะที่ 6 การควบคุม

บทที่ 9 การควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยหรือผู้ต้องขังไปมาระหว่างศาลกับเรือนจำ

ข้อ 157 ให้เจ้าหน้าที่เรือนจำผู้มอบตัว และตำรวจผู้รับมอบตัวควบคุมไปศาลต่างฝ่ายต่างจัดสมุดไว้ฝ่ายละ 1 เล่ม สำหรับจดรายชื่อตามที่มอบ และรับตัวให้ตำรวจผู้รับตัวลงนามรับในสมุดของพนักงานเรือนจำ และให้พนักงานเรือนจำที่เป็นบัญชีรายชื่ออีกฉบับหนึ่งซึ่งตรงกับรายชื่อนามในสมุดมอบแก่ตำรวจผู้ควบคุมไว้เป็นคู่มือตรวจสอบ

ส่วนสมุดรายชื่อฝ่ายตำรวจ ให้ตำรวจผู้ควบคุมที่นำตัวกลับจากศาลนั้นให้เจ้าหน้าที่เรือนจำลงนามรับตัวคืนในสมุดนั้นเป็นหลักฐาน

ข้อ 158 ถ้าตำรวจผู้ควบคุมได้รับตัวผู้ถูกควบคุมเพิ่มเติมจากศาลในกรณีใดก็ตาม ก็ให้ลงรายชื่อนามเพิ่มเติมในสมุดของตำรวจ แล้วมอบตัวแก่เจ้าหน้าที่เรือนจำ พร้อมกับหมายศาลส่งให้เจ้าหน้าที่เรือนจำลงนามรับไว้ในสมุดเป็นหลักฐานเช่นเดียวกัน

ข้อ 159 ถ้าศาลมีหนังสืออื่นใดถึงเจ้าหน้าที่เรือนจำมอบแก่ตำรวจผู้ควบคุมนำส่งเจ้าหน้าที่เรือนจำก็ให้ตำรวจผู้ควบคุมรับมามอบแก่เจ้าหน้าที่เรือนจำ แล้วนำหลักฐานการรับส่งคืนศาล หรือถ้าตำรวจเป็นผู้ลงนามรับมาจากศาลก็ให้ทางตำรวจทำหลักฐานให้เจ้าหน้าที่เรือนจำลงนามรับหนังสือนั้นๆ เป็นหลักฐานยึดถือไว้อีกชั้นหนึ่งด้วย

ข้อ 160 การควบคุมผู้ต้องหาหรือจำเลยหรือผู้ต้องขังไปมาระหว่างศาลกับเรือนจำ ซึ่งในระเบียบนี้จะเรียกว่าผู้ถูกควบคุม ให้ตำรวจปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ผู้ที่มีความประสงค์จะเยี่ยม หรือติดต่อกับผู้ถูกควบคุมต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าตำรวจที่ทำหน้าที่ควบคุมเสียก่อน เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงเยี่ยมติดต่อกันได้

2. การเยี่ยมหรือติดต่อดังกล่าว จะเยี่ยมหรือติดต่อก็เฉพาะผู้ถูกควบคุมที่ทางการได้อนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อเท่านั้น

ทนายความหากจะมาติดต่อด้วยเรื่องคดีของผู้ถูกควบคุม จะต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อน

การเยี่ยมหรือติดต่อ ให้เยี่ยมหรือติดต่อตามวันเวลาที่ราชการกำหนดไว้
ที่หน้าห้องควบคุมต้องจัดให้มีป้ายขนาดโตพอเห็นได้ชัด บอกกำหนดเวลาที่อนุญาตให้
เยี่ยมหรือติดต่อไว้ด้วย

3. ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อจะนำเงินหรือสิ่งของใดๆ อันต้องห้ามตามกฎหมาย
หรือตามระเบียบของกรมตำรวจที่กำหนดห้ามไว้มาให้ผู้ถูกควบคุมไม่ได้

4. เมื่อผู้มาเยี่ยมหรือติดต่อจะนำสิ่งของมาเพื่อส่งมอบให้กับผู้ถูกควบคุม ต้องให้หัวหน้า
ตำรวจผู้ควบคุมตรวจก่อนทุกครั้ง เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงส่งมอบสิ่งของนั้นให้กับผู้ถูกควบคุมได้

5. ตำรวจผู้ควบคุมจะต้องคอยหมั่นตรวจตราดูแลห้องควบคุมอยู่ตลอดเวลาเพื่อมิให้ผู้ใด
ละเมิดระเบียบได้ และจะพุดคุยหยอกล้อกับผู้ถูกควบคุมไม่ได้

6. ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยม หรือติดต่อผู้ถูกควบคุมจะต้องอยู่ภายในเขตที่ทางการกำหนด
ไว้

7. หากผู้ควบคุมพบเป็นทำนองให้สัมภาษณ์แก่บุคคลภายนอก ให้ตำรวจผู้ควบคุมสั่งห้าม
ไม่ให้กระทำ

8. ผู้ที่มาขอเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องถูกควบคุม มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ จะ
ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยมหรือติดต่อ คือ

ก. มีอาการแสดงว่าเสพสุราเมึนเมา น่าจะก่อความรำคาญ หรือความไม่สงบเรียบร้อยให้
เกิดขึ้น

ข. มีเหตุผลอันควรเชื่อว่าถ้าอนุญาตให้เยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องถูกควบคุมแล้วจะก่อการ
ร้ายให้เกิดขึ้น

ค. ไม่เป็นญาติมิตรหรือไม่มีกิจธุระเกี่ยวข้องกับผู้ต้องถูกควบคุม

ง. มีกิริยาวาจาไม่สุภาพ เช่น พุดจาเสียดสีผู้อื่น เป็นต้น

9. ผู้ที่ไม่ได้รับอนุญาตให้เข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ถูกควบคุมหรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เยี่ยม
หรือติดต่อกับผู้ถูกควบคุมที่กระทำผิดระเบียบของการควบคุมที่กรมตำรวจวางไว้ต้องแจ้งให้ออก
จากสถานที่เยี่ยมหรือติดต่อไปทันที

10. เมื่อผู้ถูกควบคุมจะส่งจดหมายหรือเอกสารใดๆ ไปถึงบุคคลภายนอก หรือ
บุคคลภายนอกจะส่งมาให้ผู้ถูกควบคุม จะต้องให้หัวหน้าตำรวจผู้ควบคุมตรวจเสียก่อนทุกครั้ง ถ้า
เป็นจดหมายหรือเอกสารธรรมดา ไม่มีข้อความที่จะให้ระแวงสงสัยไปในทางที่มีชอบ ก็ให้มอบไป
ได้ ถ้าสงสัยข้อความในจดหมายหรือเอกสารนั้นให้ส่งผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งการ หากเป็น
ภาษาต่างประเทศก็ให้เสนอผู้บังคับบัญชาพิจารณาเช่นกัน

11. ตำรวจผู้ควบคุมจะรับฝากเงินหรือสิ่งของใดๆ จากบุคคลภายนอกไปให้ผู้ถูกควบคุมไม่ได้ ทั้งต้องระมัดระวังกวดขัน อย่าให้ผู้ถูกควบคุมรับสิ่งของอื่นจากบุคคลภายนอกนำไปในเรือนจำด้วย

12. ตำรวจมีหน้าที่ควบคุม นอกจากจะปฏิบัติตามระเบียบนี้แล้ว ให้นำระเบียบว่าด้วยหน้าที่เวรยาม หมู่ตรวจท้องที่ และกองรักษาการณ์ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบไม่เกี่ยวกับคดีลักษณะที่ 21 มาใช้โดยอนุโลม

ปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่

1) ปัญหาในด้านกำลังพล เนื่องจากภารกิจที่ได้รับมอบหมายในการดูแลรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาลมีมาก แต่กำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่โดยปกติจะมีศาลละ 2 นาย เป็นการจำกัดจากเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจที่รับผิดชอบพื้นที่หรือภายในจังหวัดที่ศาลตั้งอยู่ ซึ่งกำลังพลในการปฏิบัติหน้าที่ประจำก็มีจำนวนน้อยอยู่แล้ว การจำกัดเจ้าหน้าที่ตำรวจไปประจำศาล จึงเป็นการเลือกตัวแล้วจัดให้ปฏิบัติหน้าที่ประจำศาลหน้าที่เดียวตลอด โดยไม่มีการผลัดเปลี่ยน

2) ปัญหาการขาดความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะ เนื่องจากเมื่อมีการเลือกให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไปปฏิบัติหน้าที่ประจำศาลแล้ว ก่อนส่งไปปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้มีการอบรมให้ความรู้ ฝึกทักษะยุทธวิธี สำหรับรักษาความปลอดภัยบุคคล สถานที่ โดยเฉพาะ ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติโดยอาศัยความรู้ทั่วไป และการที่ไม่ได้รับการฝึกทบทวนประจำสัปดาห์ ประจำเดือน ดังเช่นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ในหน่วยงานปกติ อาจขาดความรู้ ความสามารถ และยุทธวิธีใหม่ๆ ทำให้ไม่ทันต่อพัฒนาการในการกระทำความผิด

2.6.3 เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์³¹

เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์มีหน้าที่ในการควบคุมผู้ต้องขังไปศาล โดยมีการปฏิบัติดังนี้

1) เรือนจำ/ทัณฑสถานในเขตกรุงเทพมหานคร และเรือนจำกลางบางขวาง

หน้าที่ในการควบคุมผู้ต้องขังไปดำเนินการกระบวนพิจารณาคดีที่ศาลต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร เรือนจำพิเศษธนบุรี และเรือนจำพิเศษมีนบุรี ดังนี้

1.1) เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร รับผิดชอบในการควบคุมรับ-ส่งผู้ต้องขัง ไปดำเนินการกระบวนพิจารณาคดีตามคำสั่งเบิกของศาล ที่มีห้องควบคุมประจำศาล ในความรับผิดชอบของเรือนจำ รวม 9 ศาล ได้แก่ ศาลอาญา ศาลอาญากรุงเทพใต้ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและ

³¹ กรมราชทัณฑ์, คู่มือการควบคุมผู้ต้องขังไป-กลับศาล, หน้า 5-11.

การค้าระหว่างประเทศกลาง ศาลล้มละลายกลาง ศาลจังหวัดปทุมวัน ศาลจังหวัดพระโขนง ศาลจังหวัดดุสิต ศาลแขวงพระนครเหนือ ศาลแขวงพระนครใต้ และศาลที่ไม่มีห้องควบคุมผู้ต้องขังประจำศาล รวม 6 ศาล ได้แก่ ศาลแพ่ง ศาลแพ่งใต้ ศาลแรงงานกลาง ศาลทหาร ศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเบิกตัวผู้ต้องขังที่ระบุในคำสั่งเบิกตัวของศาลจากเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร เรือนจำกลางบางขวาง เรือนจำกลางคลองเปรม ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง ทัณฑสถานหญิงกลาง และทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์

1.2) เรือนจำพิเศษธนบุรี รับผิดชอบในการควบคุม รับ-ส่งตัว ผู้ต้องขังประจำศาล 3 ศาล ได้แก่ ศาลอาญานบุรี ศาลจังหวัดตลิ่งชัน และศาลแขวงธนบุรี ที่ศาลมีคำสั่งเบิกตัวจากเรือนจำพิเศษธนบุรี และทัณฑสถานหญิงธนบุรี

1.3) เรือนจำพิเศษมีนบุรี รับผิดชอบในการควบคุม รับ-ส่งตัว ผู้ต้องขังประจำศาลจังหวัดมีนบุรี ที่ศาลมีคำสั่งเบิกตัวจากเรือนจำพิเศษมีนบุรี

2) เรือนจำ/ทัณฑสถานในส่วนภูมิภาค หน้าที่ในการควบคุมตัวผู้ต้องขังจากเรือนจำไปศาล เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 6)

ขั้นตอนการปฏิบัติในการควบคุมผู้ต้องหาไปศาล

1) เมื่อศาลมีคำสั่งเบิกตัวผู้ต้องขังมายังเรือนจำ/ทัณฑสถาน ให้เจ้าหน้าที่เรือนจำผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของคำสั่งเบิกตัวโดยเฉพาะวันเดือนปี ลายมือชื่อผู้พิพากษาผู้ลงนามให้เบิกตัวและตราประทับของศาล หากปรากฏว่ามีความไม่ถูกต้องหรือพบความผิดปกติของคำสั่งเบิกตัวให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบและตรวจสอบกับหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยด่วน ห้ามนำผู้ต้องขังที่ระบุในคำสั่งเบิกตัวออกจากเรือนจำเพื่อไปศาล จนกว่าจะได้ตรวจสอบความถูกต้องแล้วเสร็จ หากปรากฏว่าผู้ต้องขังที่ศาลมีคำสั่งเบิกตัวเป็นผู้ต้องขังคดีสำคัญหรือมีพฤติการณ์ไม่น่าไว้วางใจ หรือเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นและจะต้องใช้เครื่องพันธนาการ ให้ถือปฏิบัติตามมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 พร้อมกับเพิ่มมาตรการการควบคุมเป็นกรณีพิเศษ

ในกรณีที่มีผู้ต้องขังคดีสำคัญ หรือผู้ต้องขังที่ไม่น่าไว้วางใจ ให้เจ้าหน้าที่เรือนจำผู้รับผิดชอบ แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม สำหรับเรือนจำในส่วนภูมิภาคให้แจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีหน้าที่รับตัวไปศาล และแจ้งศาลทราบทุกครั้งตามแบบรายงานพฤติการณ์ผู้ต้องขัง (ศ.1-ศ.2)

อนึ่ง หากไม่มีตัวผู้ต้องขัง ที่ศาลมีคำสั่งเบิกตัว ให้ดำเนินการแจ้งศาลทราบ ในกรณีที่ไม่มีตัวอันเกิดจากการย้ายเรือนจำ/ทัณฑสถานอื่นๆ ให้ประสานเรือนจำที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามคำสั่งศาลต่อไป

2) ผู้ต้องขังที่ศาลมีคำสั่งเบิกตัวไปศาล ให้ทำการแยกออกจากผู้ต้องขังอื่น โดยควบคุมให้จัดการทำกิจวัตร และรับประทานอาหารเข้าให้เสร็จโดยเร็วก่อนผู้ต้องขังอื่น

3) ให้ผู้ต้องขังที่ศาลมีคำสั่งเบิกตัวไปศาล แต่งเครื่องแต่งกายตามแบบที่อธิบดีกรมราชทัณฑ์กำหนด กรณีเป็นผู้ต้องขังทั่วไป ให้ใส่เสื้อสีน้ำตาลตามปกติ ส่วนผู้ต้องขังคดียาเสพติดที่มีของกลางยาบ้าตั้งแต่ 1,000 เม็ดขึ้นไป ให้ใส่เสื้อที่มีแถบผ้าสีเขียวติดที่แขนและหากเป็นผู้ต้องขังที่มีของกลางยาบ้าตั้งแต่ 10,000 เม็ดขึ้นไปหรือมียาเสพติดชนิดอื่นจำนวนมากรวมทั้งผู้ต้องขังที่เป็นผู้ร้ายรายสำคัญในคดีนั้นๆ ให้ใส่เสื้อที่มีแถบผ้าสีแดงติดที่แขนโดยไม่อนุญาตให้นำเสื้อผ้าและสิ่งของอื่นติดตัวไป ยกเว้นในกรณีที่อากาศหนาวผิดปกติ ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บัญชาการเรือนจำ/ผู้อำนวยการทัณฑสถานที่จะพิจารณาและผ่อนปรนตามความเหมาะสม

4) ตรวจสอบรายชื่อและตัวผู้ต้องขังให้ถูกต้อง แล้วใส่เครื่องพันธนาการให้เหมาะสมตามคำสั่งพัศดีอย่าให้ผู้ต้องขังมีโอกาสเลือกขนาดของเครื่องพันธนาการ

5) เมื่อใส่เครื่องพันธนาการแล้ว ให้หัวหน้าส่วนควบคุมฯ หรือพัศดีผู้ได้รับมอบหมายทำการตรวจสอบสภาพเครื่องพันธนาการ และของติดตัวอื่นของผู้ต้องขังที่จะออกไปศาลให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อยมั่นคง และเป็นไปตามระเบียบที่กำหนดไว้โดยเคร่งครัด

6) ให้เจ้าหน้าที่เรือนจำผู้รับผิดชอบ จัดการพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องขังที่ศาลมีคำสั่งเบิกตัวลงในแบบเปรียบเทียบลายพิมพ์นิ้วหัวแม่มือ (ต. 3) ไว้เป็นหลักฐานเพื่อเปรียบเทียบเมื่อกลับจากศาลสำหรับการตรวจสอบว่าเป็นบุคคลเดียวกันหรือไม่

7) ก่อนจะส่งมอบตัวผู้ต้องขังให้เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุม ให้เจ้าหน้าที่เรือนจำทำการตรวจค้นตัว สิ่งของติดตัว และสภาพเครื่องพันธนาการให้เป็นที่เรียบร้อย พร้อมทั้งลงชื่อไว้เป็นหลักฐานตามแบบฟอร์ม การส่งมอบตัวผู้ต้องขังไปศาล (ศ.4)

8) ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจ เข้าไปตรวจจับตัวผู้ต้องขังภายในเรือนจำให้เจ้าหน้าที่รักษาการณ์ประตูเรือนจำ เข้มงวดกวดขันในการพกพาอาวุธ และสิ่งของต้องห้ามอื่นๆ ให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับที่กำหนดไว้โดยเคร่งครัด

9) ให้เจ้าหน้าที่เรือนจำผู้รับผิดชอบ ตรวจค้นรถยนต์ในการรับ-ส่ง ผู้ต้องขังอย่างละเอียด ทั้งไปและกลับ เพื่อป้องกันมิให้มีการนำอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งของต้องห้าม ซุกซ่อนไว้ในรถก่อนนำตัวผู้ต้องขังขึ้นรถยนต์ยนต์และลงชื่อไว้เป็นหลักฐานในแบบ ศ.4 รวมทั้ง ตรวจสอบสภาพความมั่นคงแข็งแรงของรถยนต์ด้วย

10) ก่อนนำผู้ต้องขังทั้งหมดขึ้นรถยนต์ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตรวจสอบตัวผู้ต้องขังและจำนวนผู้ต้องขังศาลมีคำสั่งเบิกตัวให้ถูกต้อง และทำการปิดล็อกกุญแจประตูรถยนต์ให้เรียบร้อยมั่นคง

11) การรับตัวผู้ต้องขังกลับจากศาล หรือ ผู้ต้องขังเข้าใหม่ ให้เจ้าหน้าที่เรือนจำ ผู้รับผิดชอบทำการตรวจค้นตัวและสิ่งของต้องห้าม พร้อมกับตรวจสภาพเครื่องพันธนาการโดยละเอียด และดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในแบบฟอร์มการส่งมอบตัวผู้ต้องขังเป็นที่เรียบร้อยตามแบบแผน

12) การรับตัวผู้ต้องขังกับเรือนจำ ให้ทำการพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องขัง ทุกคนแล้ว เปรียบเทียบหลักฐานการส่งตัวให้ถูกต้องตรงกัน

2.6.4 เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับสำนักบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย

สำนักบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย ได้จัดตั้งขึ้นตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม(ฉบับที่2) พ.ศ. 2553 โดยจัดตั้งสำนักบังคับคดีอาญาและบังคับใช้กฎหมายภายในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2553 เป็นหน่วยงานใหม่ มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมในหลายเรื่อง ซึ่งมีการวิเคราะห์ไว้ดังนี้³²

1) สภาพแวดล้อมภายนอก

1.1) จุดแข็ง

- มีกลุ่มงานที่ชัดเจน (รองรับหน้าที่รับผิดชอบตามกฎหมาย)
- บุคลากรมีความกระตือรือร้น
- บุคลากรมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน (ด้านกฎหมาย/สืบสวนสอบสวน

ด้านสารสนเทศ)

- มีความสามัคคี และการทำงานเป็นทีม

1.2) จุดอ่อน

- ไม่มีกฎหมายรองรับในระดับ พ.ร.บ.ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของหน่วยงาน
- การบริหารงานบุคคลยังไม่ชัดเจน
- ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานในหน้าที่หลักของบุคลากรยังน้อย
- ขาดวิสัยทัศน์ คุุปรกรณ์ในการปฏิบัติงาน และไม่มีคู่มือในการปฏิบัติงาน
- ขาดความคล่องตัวในการประสานงาน
- ความไม่สมดุลของตำแหน่งด้าน IT ในส่วนสนับสนุนฐานข้อมูล

³² สำนักบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย, แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการสำนักบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม พ.ศ.2554-2555, หน้า 32-33.

2) สภาพแวดล้อมภายนอก

2.1) โอกาส

- นโยบายรัฐบาล และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ให้ความสำคัญในการอำนวยความสะดวกและการบังคับใช้กฎหมายในคดีอาญา

- หน่วยงานในสังกัดกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในสังกัดของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมสนับสนุนการปฏิบัติงาน

- กฎหมายบางฉบับให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมในการแต่งตั้งบุคลากรของสำนักบังคับคดีอาญาให้เป็นเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

- วิทยาการทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยช่วยให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานมีประสิทธิภาพ

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานมีข้อมูลสนับสนุนในการทำงาน

2.2) ภัยคุกคาม

- ภารกิจซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นทำให้ถูกจำกัดในการปฏิบัติงาน

- ประชาชนและหน่วยงานอื่นยังไม่ทราบและเข้าใจถึงบทบาท/ภารกิจของสำนักบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย

- การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองทำให้มีผลกระทบต่อความต่อเนื่องในการปฏิบัติงานของสำนักบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย

2.6.5 เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกับสำนักงานคุ้มครองพยาน

สำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.2546 กรณีพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย โดยสำนักงานคุ้มครองพยานเห็นเอง หรือ พยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องยื่นคำร้องขอให้คุ้มครองต่อสำนักงานคุ้มครองพยาน³³ หรือกรณีสามี ภรรยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยและพยานได้ร้องขอ³⁴ สำนักงานคุ้มครองพยานจะทำการพิจารณาแล้วประสานความร่วมมือไปยังหน่วยงานต่างๆ ตามบันทึกข้อตกลงระหว่างหน่วยงานคือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมราชทัณฑ์ กรมการปกครอง กระทรวงกลาโหม กรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

³³ พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.2546 มาตรา 6

³⁴ พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.2546 มาตรา 7

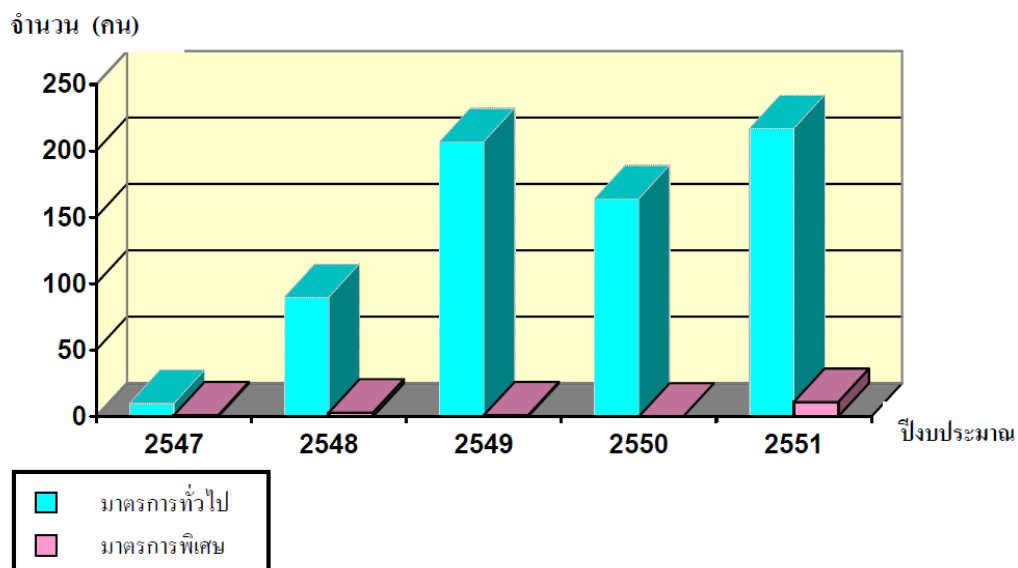
เพื่อขอให้ดำเนินการคุ้มครองพยานในมาตรการทั่วไป และมาตรการพิเศษ โดยมีสถิติการคุ้มครองพยานดังนี้

สถิติพยานยื่นคำร้องขอรับการคุ้มครองความปลอดภัยทั่วประเทศ
ปีงบประมาณ 2547-2551 รวม 927 ราย

ปีงบประมาณ	หน่วยงานที่พยานที่ยื่นคำร้องขอรับการคุ้มครองความปลอดภัย		
	สำนักงานคุ้มครองพยาน (ราย)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ราย)	กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ราย)
2547	11	4	-
2548	93	59	-
2549	208	101	22
2550	164	24	8
2551	228	2	3
รวม 927 ราย	704	190	33

ที่มา: สำนักงานคุ้มครองพยาน

กราฟแท่งแสดงจำนวนพยานในคดีอาญาที่มายื่นคำร้องขอให้คุ้มครองความปลอดภัย ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2547-2551 มีจำนวน 704 ราย

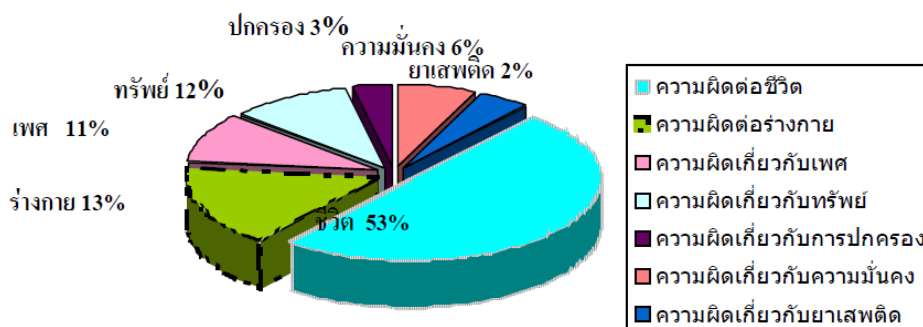

ที่มา: สำนักงานคุ้มครองพยาน

จากจำนวนพยาน 704 ราย มีพยานเข้าสู่โปรแกรมการคุ้มครองตามมาตรการทั่วไป จำนวน 575 ราย และยกคำร้อง จำนวน 129 ราย

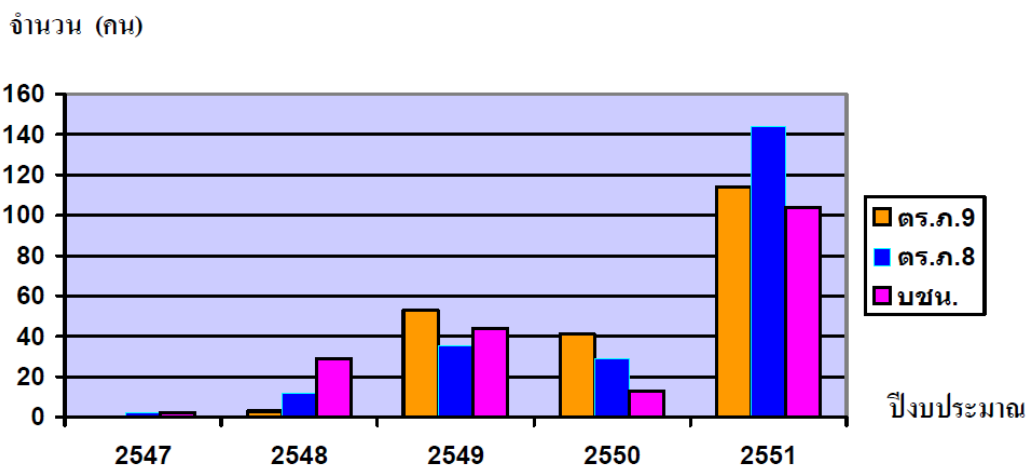
แผนภูมิวงกลมแสดงสถิติความผิดทางอาญาที่พยานยื่นคำร้องขอให้คุ้มครองความปลอดภัย

ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2547-2551 จำนวน 704 ราย

ที่มา: สำนักงานคุ้มครองพยาน

กราฟแท่งแสดงพื้นที่ความผิดทางอาญาที่พยานยื่นคำร้องขอรับการคุ้มครองความปลอดภัย ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2547-2551 จำนวน 704 ราย

ที่มา: สำนักงานคุ้มครองพยาน

บทที่ 3

บทบาทและอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในต่างประเทศ

3.1 ประเทศสหรัฐอเมริกา : ศึกษาหน่วยงาน The U.S. Marshals Service

3.1.1 บททั่วไป

U.S. Marshals Service เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงยุติธรรม (Department of Justice) ประเทศสหรัฐอเมริกา U.S. Marshal จะต่างกับ Marshal อื่นๆ ซึ่งได้นำไปใช้เป็นชื่อตำแหน่งที่ต่างกันไปในแต่ละประเทศ บางประเทศใช้เป็นตำแหน่งทางทหาร แต่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ตำแหน่ง Marshal เป็นตำแหน่งที่หมายถึงผู้ดูแลความสงบเรียบร้อยทางด้านกฎหมายเกี่ยวกับศาล กฎหมาย และความยุติธรรม

U.S. Marshals Service ถือเป็นหน่วยงานของรัฐบาลกลางซึ่งมีบทบาทสำคัญในการดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งศาล จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ.1789 นับแต่มีการจัดตั้งจนถึงปัจจุบัน U.S. Marshal เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างมากในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของรัฐบาลกลางประเทศสหรัฐอเมริกา ในการบังคับคดีบางประการที่กฎหมายบัญญัติ การบังคับคดีตามคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาลรัฐบาลกลาง (หรือศาลสหพันธรัฐ)

ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาเป็นผู้แต่งตั้งผู้อำนวยการ U.S. Marshal เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในศาลชั้นต้นของรัฐบาลกลางซึ่งมีอยู่จำนวน 94 ศาล ตลอดจนแต่งตั้งรองผู้อำนวยการและเจ้าพนักงานจำนวน 3,340 นาย ทำหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา ติดตามตัวจำเลย คุ้มครองความปลอดภัยแก่ผู้พิพากษาศาลรัฐบาลกลาง ตลอดจนการคุ้มครองพยาน การควบคุมและนำตัวจำเลยมาศาล การริบทรัพย์สินและอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาจากการกระทำความผิดอาญา มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ นครวอชิงตัน ดี.ซี. ประเทศสหรัฐอเมริกา³⁵

3.1.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

³⁵ U.S.Marshals Service. [Online], 2011, September 7. Available from: <http://www.usmarshals.gov/index.html>

ประมวลกฎหมายสหรัฐ

ลักษณะ 28 วิธีพิจารณาความและกระบวนการยุติธรรม

ส่วนที่สอง กระทรวงยุติธรรม บทที่ 37 The U.S. Marshal Service (USMS)

มาตรา 561³⁶ USMS

(a) USMS ถูกตั้งขึ้นด้วยกฎหมายนี้เพื่อเป็นสำนักงานภายในกระทรวงยุติธรรมตามอำนาจและการควบคุมของอัยการสูงสุด จะมีผู้อำนวยการเป็นหัวหน้าของ USMS (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “หน่วยงานนี้”) ผู้ถูกแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีตามคำแนะนำและความเห็นชอบของวุฒิสภา

(b) ผู้อำนวยการของ USMS (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้อำนวยการ”) นอกจากอำนาจและหน้าที่ซึ่งถูกกำหนดในบทนี้ จะทำหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายมาจากอัยการสูงสุดได้อีกด้วย

(c) ตามคำแนะนำและความเห็นชอบของวุฒิสภา ประธานาธิบดีจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ US Marshal สำหรับแต่ละเขตศาลสหรัฐ และสำหรับศาลฎีกาในกรุงวอชิงตัน เว้นแต่ที่ว่าเจ้าหน้าที่คนใดถูกแต่งตั้งให้ประจำที่ Northern Mariana Islands อาจจะถูกแต่งตั้งให้รับหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ในเขตศาลอื่นได้พร้อมกันในเวลาเดียวกัน เจ้าหน้าที่ US Marshal แต่ละคนจะเป็นเจ้าพนักงานของหน่วยงานและปฏิบัติหน้าที่ตามการกำกับดูแลของผู้อำนวยการ

(d) เจ้าหน้าที่ US Marshal แต่ละคนจะถูกแต่งตั้งในห้วงเวลาสี่ปี นอกเสียจากว่าเจ้าหน้าที่ Marshal คนนั้นจะลาออกหรือถูกปลดโดยประธานาธิบดี เจ้าหน้าที่ Marshal คนหนึ่งจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปในตำแหน่งนั้นอีก 4 ปี จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ที่เหมาะสมมารับตำแหน่งแทน

(e) ผู้อำนวยการจะกำหนดสถานที่ภายในเขตของศาลสำหรับเป็นสำนักงานและสถานี่ของเจ้าหน้าที่ให้แก่ Marshal แต่ละคน เจ้าหน้าที่ Marshal แต่ละคนจะอาศัยอยู่ในเขตซึ่งตนถูกแต่งตั้งไป นอกเสียจากว่า

(1) เจ้าหน้าที่ Marshal ประจำเขตกรุงวอชิงตัน ประจำศาลสูงของกรุงวอชิงตัน และประจำเขตตอนใต้ของมลรัฐนิวยอร์ก สามารถอาศัยอยู่ได้ถึงรัศมี 20 ไมล์ จากเขตที่ตนได้รับแต่งตั้ง และ

(2) เจ้าหน้าที่ Marshal ผู้ใดที่ถูกแต่งตั้งให้ประจำ Northern Mariana Islands ซึ่งในขณะเดียวกันก็ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ Marshal ในเขตอื่นด้วยอาจอาศัยในเขตแทนนั้นได้

(f) ผู้อำนวยการได้รับอำนาจให้มอบและกำหนดค่าตอบแทนของลูกจ้างเช่นว่า เท่าที่จำเป็นเพื่อที่จะใช้อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานนี้ และอาจแต่งตั้งลูกจ้างเช่นว่าเป็นเจ้าหน้าที่รักษากฎหมายตามนโยบายและวิธีปฏิบัติดังกล่าว เท่าที่ผู้อำนวยการจะออกตามการปรับใช้บทบัญญัติของลักษณะ 5 และระเบียบที่ออกตามนั้น

³⁶ U.S.Code, Title 28 Part II Chapter 37 § 561

- (g) ผู้อำนวยการจะดูแลและกำกับ USMS ในการปฏิบัติตามหน้าที่ของหน่วยงานนี้
- (h) ผู้อำนวยการอาจจัดให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างปฏิบัติงานตนได้ แต่จะเรียกหรือยอมรับค่าธรรมเนียมนหรือค่าตอบแทนจากการนั้นไม่ได้
- (i) เจ้าหน้าที่ Marshal แต่ละคนที่ถูกแต่งตั้งตามมาตรานี้ควรมี
- (1) หน้าที่ในการบริหารหน่วยงานรักษากฎหมายมาแล้วอย่างน้อย 4 ปี รวมทั้งด้านบุคลากรงบประมาณ และทรัพย์สิน ในกรมตำรวจ สำนักงานนายอำเภอ หรือหน่วยงานรักษากฎหมายของสหพันธ์
 - (2) ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับหน่วยงานรักษากฎหมายอื่นๆ โดยเฉพาะในระดับมลรัฐและระดับท้องถิ่น
 - (3) ประสบการณ์การศึกษาระดับอนุปริญญาขึ้นไป และ
 - (4) ประสบการณ์ในหรือกับระบบศาลของประเทศ มลรัฐ และสหพันธ์หรือประสบการณ์ในการให้ความคุ้มครองบุคลากรของศาล ลูกขุน และพยาน

มาตรา 564³⁷ อำนาจในฐานะนายอำเภอ (คำว่า “sheriff” ที่แปลว่า “นายอำเภอ” คือเจ้าพนักงานรักษากฎหมายของสหรัฐแบบหนึ่ง ในบางท้องที่ทำหน้าที่เป็นทั้งตำรวจและฝ่ายปกครอง)

USMS และปลัดของ USMS และเจ้าหน้าที่เชื่อว่าแบบอื่นๆของหน่วย ตามที่อาจถูกมอบหมายโดยผู้อำนวยการ ในการบังคับใช้กฎหมายของสหรัฐในมลรัฐหนึ่ง อาจใช้อำนาจอย่างเดียวกับที่นายอำเภอของมลรัฐนั้นอาจใช้ในการบังคับใช้กฎหมาย ณ ท้องที่นั้นได้

มาตรา 566³⁸ อำนาจและหน้าที่

(a) บทบาทและภารกิจหลักของ USMS คือการพิทักษ์สันติราษฎร์และปฏิบัติตาม บังคับใช้ และรักษาการตามคำสั่งทุกคำสั่งของศาลแขวงสหรัฐ ศาลอุทธรณ์สหรัฐ ศาลว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศ และศาลภาษีอากรสหรัฐ ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

(b) USMS ของแต่ละเขตเป็นเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ของศาลแขวงและของศาลอุทธรณ์ที่มีเขตอำนาจในท้องที่นั้น และศาลว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศที่ออกนั่งพิจารณาในท้องที่นั้น และในตามดุลยพินิจของศาลอาจขอให้เข้าร่วมในการออกนั่งพิจารณาคดีก็ได้

(c) นอกเสียจากกฎหมายหรือกฎของวิธีปฏิบัติจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น USMS จะต้องบังคับใช้หมาย กระบวนกร และคำสั่ง ที่ชอบด้วยกฎหมายทุกเรื่อง ซึ่งออกตามอำนาจของสหรัฐ และจะรับความช่วยเหลือทุกด้านที่ทำให้ปฏิบัติการตามหน้าที่ได้

³⁷ U.S.Code, Title 28 Part II Chapter 37 § 564

³⁸ U.S.Code, Title 28 Part II Chapter 37 § 566

(d) เจ้าหน้าที่ ปลัด และเจ้าพนักงานเช่นว่าอื่นๆของ USMS แต่ละคน ตามที่ถูกลบหมายโดยผู้อำนวยการ อาจพบอาวุธปืนและทำการจับกุมการกระทำความผิดใดๆต่อสหรัฐที่เกิดขึ้นซึ่งหน้าได้ โดยไม่ต้องมีหมาย หรือการกระทำความผิดอาญาร้ายแรงตามกฎหมายของสหรัฐ หากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นมีเหตุอันควรเชื่อตามสมควรว่าบุคคลผู้จะถูกจับกุมนั้นได้กระทำความผิดหรือกำลังกระทำความผิดอาญาร้ายแรงเช่นว่า

(e)

(1) USMS ได้รับอำนาจให้

(A) ให้ความคุ้มกันส่วนบุคคลแก่นักกฎหมาย เจ้าหน้าที่ศาล พยาน ของสหพันธ์และบุคคลอื่นที่ถูกคุกคาม เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม เมื่อการข่มขู่โดยอาชญากรขัดขวางการทำงานที่ในกระบวนการยุติธรรมหรือกระบวนการอื่นใดของเจ้าหน้าที่ และ

(B) สอบสวนเรื่องเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดที่หลบหนีโทษ ทั้งภายในและภายนอกสหรัฐ ตามที่ถูกร้องโดยอัยการสูงสุด

(2) ไม่มีสิ่งใดในวรรค (1)(B) จะถูกตีความให้กระทบหรือเปลี่ยนแปลงอำนาจของหน่วยงานหรือสำนักงานอื่นๆของสหพันธ์

(f) ตามวิธีปฏิบัติที่ถูกกำหนดโดยผู้อำนวยการ และยกเว้นแต่เงินของสาธารณะที่ถูกนำฝากตามมาตรา 2041 ของกฎหมายนี้ เจ้าหน้าที่ USMS แต่ละคนจะนำฝากเงินที่เจ้าหน้าที่ USMS ยึดได้ไปยังกระทรวงการคลัง โดยที่สามารถหักคือให้เจ้าหน้าที่ USMS ได้ก่อน ในตอนจบรอบบัญชี แต่ละครั้ง ส่วนที่ได้รับมาของเงินสาธารณะที่เป็นของสหรัฐจะถูกนำฝากในกระทรวงการคลังเป็นรายได้ของบัญชีรายรับ

(g) ก่อนการลาออก เกษียณ หรือถูกปลดจากตำแหน่ง

(1) เจ้าหน้าที่ US Marshal จะส่งมอบผู้ต้องขังทั้งหมดในความควบคุมของเขา และงานที่ยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้นให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มารับตำแหน่งต่อ และ

(2) ปลัดของ USMS จะส่งมอบกระบวนการทั้งหมดในความดูแลของเขาให้แก่เจ้าหน้าที่ US Marshal

(h) เจ้าหน้าที่ US Marshal จะชำระค่าใช้จ่ายในสำนักงานของอัยการสหรัฐตามที่อาจถูกสั่งโดยอัยการสูงสุด

(i) ผู้อำนวยการของ USMS จะปรึกษากับที่ประชุมศาลยุติธรรมของสหรัฐในเรื่องฐานการดำเนินการต่อไปเกี่ยวกับเกณฑ์ความปลอดภัยสำหรับฝ่ายตุลาการของรัฐบาลสหรัฐ เพื่อที่จะรับประกันว่าความเห็นของที่ประชุมศาลยุติธรรมเกี่ยวกับเกณฑ์ความปลอดภัยสำหรับฝ่ายตุลาการของรัฐบาลสหรัฐจะถูกพิจารณาเมื่อจะตัดสินเรื่องตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ กำหนดลำดับความสำคัญของโครงการเกี่ยวกับความยุติธรรม และจัดสรรทรัพยากรด้านความปลอดภัยของฝ่าย

ตุลาการ ในวาระนี้ คำว่า “ความปลอดภัยของฝ่ายตุลาการ” รวมถึงความปลอดภัยของอาคารที่พักอาศัยของฝ่ายตุลาการ ความปลอดภัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการ การประเมินความคุกคามที่มีต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการ และการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการทุกคน USMS จะมีอำนาจเด็ดขาดในเรื่องเกณฑ์ความปลอดภัยของฝ่ายตุลาการของรัฐบาล

3.1.3 อำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน³⁹

3.1.3.1 การรักษาความปลอดภัยของศาลและบุคคลากรในกระบวนการยุติธรรม

ภาระหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา พนักงานอัยการ และคณะลูกขุน ถือเป็นภารกิจหลักที่สำคัญที่สุดของ U.S. Marshal Deputy U.S. Marshal ที่ได้รับการแต่งตั้งจะต้องได้รับการฝึกอบรมทางด้านเทคนิคและการใช้อาวุธเพื่อคุ้มครองบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคดีที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ผู้ที่จะได้รับคัดเลือกและแต่งตั้งเป็น U.S. Marshal ส่วนมากจะเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรที่กำหนด U.S. Marshal ยังมีหน้าที่ในการตรวจจับอาวุธและวัตถุต้องห้ามนำเข้าเขตศาล รวมถึงมีหน้าที่ในการตรวจสอบโครงสร้างและการวางผังที่ตั้งศาลเพื่อให้แน่ใจว่าการก่อสร้างและที่ตั้งศาลมีความปลอดภัยเพียงพอสำหรับผู้พิพากษารัฐบาลกลาง เจ้าหน้าที่ศาล และประชาชนทั่วไป

3.1.3.2 การสืบสวนและการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยตามหมายศาล

U.S. Marshal เป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลกลางประเทศสหรัฐอเมริกาในการสืบสวนสอบสวนเพื่อให้ได้ตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหมายศาล ในปี ค.ศ.2009 U.S. Marshal ได้ทำการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยตามหมายศาลแห่งรัฐบาลกลางได้กว่า 36,000 คน จากจำนวนผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหมายศาลในคดีที่มีโทษสูงจำนวน 39,400 คน นอกจากนี้ยังได้ทำการประสานงานใกล้ชิดกับหน่วยต่างๆ ของรัฐบาลกลาง หน่วยงานในสังกัดของมลรัฐต่างๆ และรัฐบาลท้องถิ่นอื่นๆ จนสามารถจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหมายศาลแห่งมลรัฐและศาลท้องถิ่นกว่า 90,800 คน จากจำนวนผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีหมายศาลทั้งหมด 117,000 คน อีกทั้งยังได้ทำการสืบสวนสอบสวน และจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีสำคัญๆ ในท้องถิ่นต่างๆ กว่า 75 เมือง และยังได้ให้ความช่วยเหลือ การฝึกอบรมเจ้าพนักงาน

³⁹ U.S.Marshals Service. [Online], 2011, September 7. Available from: <http://www.usmarshals.gov/index.html>

หน่วยงานต่างๆ ทั้งของรัฐบาลกลาง หน่วยงานของมลรัฐ และรัฐบาลท้องถิ่น รวมทั้งการฝึกอบรมในระดับนานาชาติด้วย

U.S. Marshal มีหน้าที่ในการติดตามจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนีไปอาศัยอยู่ในต่างประเทศ และเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ.2009 U.S. Marshal ได้ประสานงานเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกว่า 874 คนใน 65 ประเทศทั่วโลก

3.1.3.3 การคุ้มครองพยาน

U.S. Marshal มีภารกิจสำคัญในการดูแลความปลอดภัยพยานในคดีอาญาอันเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรม และคดีอาญาสำคัญหลายคดี นับตั้งแต่ปี ค.ศ.1971 เป็นต้นมา U.S. Marshal ได้ให้ความคุ้มครอง ย้ายที่อยู่อาศัย และเปลี่ยนแปลงข้อมูลส่วนบุคคลแก่พยานกว่า 8,200 คน รวมถึงครอบครัวและญาติพี่น้องของพยานกว่า 9,800 คน

ความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่ในการคุ้มครองพยานของ U.S. Marshal เป็นเครื่องมือที่สำคัญสำหรับรัฐบาลประเทศสหรัฐอเมริกาในการต่อสู้กับองค์กรอาชญากรรม และองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายข้ามชาติ อีกทั้งยังให้ความช่วยเหลือแก่รัฐบาลประเทศต่างๆ ทั่วโลก ในการฝึกอบรมบุคลากร และให้คำแนะนำโครงการเกี่ยวกับการคุ้มครองพยาน

3.1.3.4 การควบคุมตัวจำเลยมาศาล

U.S. Marshal เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการการควบคุมตัวจำเลยมาศาลในแต่ละวันจะมีการควบคุมตัวจำเลยมาศาลตามคำร้องของศาลต่างๆ กว่า 1,400 คำร้อง เพื่อให้มีการนำตัวจำเลยเดินทางไปยังศาลชั้นต้นในมลรัฐต่างๆ รวมถึงการส่งตัวจำเลยไปดำเนินคดีในต่างประเทศ

3.1.3.5 การดูแลผู้ต้องขัง

U.S. Marshal รับผิดชอบผู้ต้องขังที่ถูกจำคุกอยู่ในเรือนจำในเขตอำนาจของรัฐบาลกลางกว่า 58,500 คนต่อวัน ซึ่งร้อยละ 80 ต้องขังอยู่ในเรือนจำที่กระจายอยู่ในมลรัฐต่างๆ รวมถึงเรือนจำของรัฐบาลท้องถิ่นกว่า 1,800 แห่งทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา ส่วนที่เหลือจะถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำในสังกัดของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

3.1.3.6 การริบทรัพย์สิน

ทรัพย์สินที่เข้าข่ายที่จะถูกริบได้ตามกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา มีดังนี้

1. ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้ายาเสพติด (Property Related to Drug Crimes)
2. ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน (Property Related to Money-Laundering Crimes)

3. ทรัพย์สินที่อาจถูกยึดได้ตามกฎหมายอื่น

3.1.3.6.1 การริบทรัพย์สินทางแพ่ง (Civil Forfeiture Proceedings) ในสหรัฐอเมริกา

การริบทรัพย์สินทางแพ่งคือกระบวนการทางกฎหมายที่มุ่งกระทำต่อตัวทรัพย์สินมิใช่ต่อบุคคลที่เป็นอาชญากร โดยทฤษฎีแล้วถือว่าตัวทรัพย์สินเองที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย เพราะสนับสนุนให้เกิดอาชญากรรมขึ้น การริบทรัพย์สินทางแพ่งนี้กำหนดให้รัฐเป็นผู้มีภาระการพิสูจน์ “เหตุอันควรสงสัย” (Probable Cause) ว่าทรัพย์สินนั้นฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐบาลกลาง จากนั้นภาระการพิสูจน์ก็จะตกเป็นของผู้อ้างขอคืนทรัพย์สินที่ถูกยึด (Claimant) โดยจะต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวไม่เข้าข่ายที่จะถูกยึดตามกฎหมาย อย่างไรก็ตามการริบทรัพย์สินทางแพ่งนี้ได้แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) การริบทรัพย์สินชั้นศาล (Judicial Forfeiture Actions) การริบทรัพย์สินชั้นศาลโดยการออกหมายยึดทรัพย์สิน (seizure warrant U.S. District Court Magistrate หรือ U.S. Marshal Service) และต่อมาจะมีการเก็บรักษาและประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดไว้โดย U.S. Marshal Service รัฐมีหน้าที่ต้องประกาศการยึดทรัพย์สินดังกล่าวกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินนั้นเป็นเวลา 3 สัปดาห์ต่อเนื่องกันในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น เพื่อแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลมีความมุ่งหมายในการยึดและ ริบทรัพย์สินดังกล่าว หากมีผู้มีส่วนได้เสีย ก็สามารถยื่นคำร้องขอคัดค้านตามกระบวนการที่กำหนดไว้ได้ หากมีผู้คัดค้านยื่นคำร้องเพื่อขอคืนทรัพย์สิน (expedited release) พนักงานอัยการของรัฐบาลกลางจะมีหน้าที่ที่จะต้องตอบกลับผู้คัดค้านดังกล่าวภายใน 20 วัน ตั้งแต่วันที่ได้รับคำร้อง

2) การริบทรัพย์สินของฝ่ายบริหาร (Civil Forfeiture Administrative Proceedings) ระบบกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาเปิดช่องให้หน่วยงานฝ่ายบริหารของรัฐบาลกลางมีอำนาจยึดทรัพย์สินที่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐบาลกลางโดยวิธีริบทรัพย์สินของฝ่ายบริหาร อย่างไรก็ตามทรัพย์สินที่จะถูกยึดตามวิธีนี้ได้ต้องมีมูลค่าไม่เกิน 500,000 เหรียญสหรัฐ แต่หากเป็นทรัพย์สินประเภทยานพาหนะที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายสิ่งผิดกฎหมายและตัวเงินหรือตราสารทางการเงินอาจถูกยึดได้โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าของทรัพย์สินนั้น

หลังจากที่หน่วยงานของรัฐบาลกลางยึดทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว หน่วยงานนั้นจะต้องแจ้งความประสงค์ในการริบทรัพย์สินนั้น (notice of intent to forfeit) ไปยังบุคคลหรือหน่วยงานทั้งหมดที่อาจมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง (potential claimants) ในทรัพย์สินที่ถูกยึดให้ทราบเพื่อได้แย่งกรรมสิทธิ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อผู้ใดต้องการจะได้แย่งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ถูกยึด บุคคลนั้นจะต้องยื่นคำร้องต่อศาลที่เรียกว่า “in forma pauperis petition” ซึ่งเมื่อมีการยื่นคำร้องได้แย่งกรรมสิทธิ์ดังกล่าวต่อศาลของรัฐบาลกลางแล้วจะต้องยื่นเรื่องไปยังพนักงานอัยการของรัฐบาลกลาง (U.S. Attorney) เพื่อต่อสู่อัยการในกระบวนการริบทรัพย์สินในชั้นศาล

กระบวนการริบทรัพย์ของฝ่ายบริหารนี้ใช้ระยะเวลาประมาณ 3 ถึง 5 เดือน จึงจะเสร็จสิ้น โดยมีกระบวนการตามลำดับดังนี้

1) กระบวนการก่อนการยึดทรัพย์ (Pre-seizure investigation) โดยจะต้องพิจารณาเรื่องเหตุอันควรสงสัยก่อนจะเข้ายึดทรัพย์และการประเมินราคาและการตรวจสอบความเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ที่ถูกยึด (appraisal and title investigation)

2) การเข้ายึดโดยมีและไม่มีหมายของหน่วยงานรัฐ หรือการออกหมายของหน่วยงานรัฐเพื่อยึดทรัพย์

3) การเข้ายึดทรัพย์ และประเมินราคาในทรัพย์ที่ถูกยึด

4) การแจ้งการยึดทรัพย์แก่บุคคลที่อาจเกี่ยวข้อง (Notice of seizure to all potential claimants) ภายในกำหนด 3 สัปดาห์ติดต่อกันในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น โดยมิวัตถุประสงค์เพื่อแสดงให้เห็นเจตจำนงของรัฐบาลในการริบทรัพย์เพื่อให้บุคคลดังกล่าวแสดงว่าจะโต้แย้งกรรมสิทธิ์และยื่นคำร้องขอให้ปล่อยหรือคืนทรัพย์ (expedited release)

5) เมื่อมีผู้โต้แย้งกรรมสิทธิ์โดยยื่นคำร้องขอให้ปล่อยทรัพย์ (expedited release) ผู้อำนวยการของหน่วยงานของรัฐบาลกลางจะต้องตอบผลดังกล่าวกลับภายใน 20 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้อง

6) การประกาศแจ้งการริบทรัพย์ (decree of forfeiture) ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดโต้แย้งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ที่ถูกยึดภายใน 20 วัน นับแต่วันที่มีการประกาศหนังสือพิมพ์วันสุดท้าย ผู้อำนวยการของหน่วยงานรัฐบาลกลางมีอำนาจออกประกาศแจ้งการริบทรัพย์ได้

7) การร้องขอให้ยกเลิกการริบทรัพย์ (remission or mitigation) ในกรณีที่มีการร้องขอให้มีการยกเลิกการริบทรัพย์ เมื่อผู้อำนวยการหน่วยงานตรวจสอบหลักฐานแล้วเห็นว่าผู้ร้องขอนั้นไม่รู้เห็นกับการกระทำผิดก็มีอำนาจคืนทรัพย์ดังกล่าวได้ (granting partial relief)

8) การจัดการกับทรัพย์ที่ถูกริบ (disposition) โดยใช้วิธีการโอนเงินจากบัญชีของหน่วยงานดังกล่าวไปยังกองทุนริบทรัพย์หรือโดยการใช้จ่ายทรัพย์สินที่มีเงินสดในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่หรือโดยขายทรัพย์ดังกล่าว

3.1.3.6.2 กระบวนการริบทรัพย์ทางอาญา (Criminal Forfeiture Proceeding) ในประเทศสหรัฐอเมริกา

ในขณะที่การริบทรัพย์ทางแพ่งมุ่งเน้นตัวทรัพย์ที่เป็นความผิด (property in rem) การริบทรัพย์ทางอาญามุ่งเน้นถึงตัวบุคคลซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางอาญาโดยทรัพย์ที่ถูกริบนั้นถูกนำมาใช้หรือถูกตั้งใจให้นำไปใช้หรืออำนวยความสะดวกในการกระทำความผิดของผู้ต้องหา

ข้อแตกต่างที่สำคัญของการริบทรัพย์ทางแพ่งและทางอาญาตามกฎหมายของ
ประเทศสหรัฐอเมริกา มีดังนี้

1) การริบทรัพย์ในทางแพ่งไม่ขึ้นกับผลของการดำเนินคดีอาญากับผู้ต้องหา
ดังนั้นไม่ว่าผลการที่รัฐดำเนินคดีอาญากับผู้ต้องหาจะเป็นอย่างไร การริบทรัพย์ในทางแพ่งยังคง
ดำเนินกระบวนการไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ในทางตรงกันข้ามการริบทรัพย์ทางอาญาถือเป็น
โทษอย่างหนึ่งทางอาญา ดังนั้นผลของคดีอาญาจะมีความสำคัญที่จะกำหนดว่ารัฐจะริบทรัพย์
ของผู้ต้องหาได้หรือไม่ หากผู้ต้องหาหรือจำเลยถึงแก่ความตาย โทษย่อมระงับไปตามกฎหมาย
การริบทรัพย์จึงไม่สามารถทำได้โดยปริยาย

2) มาตรฐานในการพิสูจน์การริบทรัพย์คดีอาญาจะมีภาระการพิสูจน์ที่สูงกว่าคดี
แพ่ง โดยโจทก์จะต้องพิสูจน์ให้ปราศจากข้อสงสัย (beyond reasonable doubt)

3) ห้ามมิให้นำสืบพยานบอกเล่าในการต่อสู้คดีริบทรัพย์ทางอาญา

4) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการริบทรัพย์ทางอาญาของประเทศสหรัฐอเมริกาส่วนใหญ่
จะอนุญาตให้มีการสืบเปลี่ยนหรือแทนที่ทรัพย์สินที่ขอด้วยกฎหมายของผู้กระทำผิดได้ในกรณี
การปะปนของทรัพย์ที่มีขอด้วยกฎหมายกับทรัพย์ที่ขอด้วยกฎหมาย กล่าวคือ สามารถยึด
ทรัพย์สินตามมูลค่าได้

กระบวนการริบทรัพย์ทางอาญาของประเทศสหรัฐอเมริกาอยู่ภายใต้การบังคับใช้
ของกฎหมาย Speedy Trial Act ซึ่งบังคับให้ต้องมีการพิจารณาคดีภายใน 70 วัน นับแต่วันที่
จำเลยปรากฏตัว โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ขั้นตอนก่อนการแจ้งข้อกล่าวหาในชั้นสอบสวน ซึ่งรวมไปถึงการพิจารณาเหตุ
อันควรสงสัย การประเมินราคาทรัพย์และตรวจสอบเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์

2) ขั้นตอนการออกหมายเพื่อใช้ในการส่งตรวจรักษาทรัพย์บางประเภทก่อนจะมีการ
แจ้งข้อกล่าวหา

3) การแจ้งข้อกล่าวหาในความผิดต่อรัฐบาลกลางโดยคณะลูกขุนใหญ่ (Federal
grand jury) ต่อผู้ต้องหา รวมถึงทรัพย์ที่เข้าข่ายจะถูกริบ

4) ขั้นตอนการออกหมายเพื่อใช้ในการส่งตรวจรักษาทรัพย์บางประเภทที่มีการแจ้ง
ข้อกล่าวหา

5) ขั้นตอนที่ยื่นคำร้องขอให้ศาลยกข้อกล่าวหาที่รัฐบาลกลางมีต่อจำเลย

6) ขั้นตอนการพิจารณาชั้นศาลและมีคำสั่งให้ริบทรัพย์

7) ออกคำสั่งเบื้องต้นให้ริบทรัพย์โดยศาล ซึ่งมีผลโดยตรงให้เจ้าหน้าที่
U.S. Marshal มีอำนาจเข้ายึดทรัพย์ดังกล่าว

8) ขั้นตอนการเข้ายึดทรัพย์ในเบื้องต้น, เก็บรักษาหรือประเมินราคาทรัพย์ที่ริบ

9) ขั้นตอนที่เจ้าหน้าที่ U.S. Marshal แจกคำสั่งเบื้องต้นในการริบทรัพย์ไปยังผู้เกี่ยวข้องกับทรัพย์และเปิดเผยต่อสาธารณะซึ่งใช้ระยะเวลา 30 วัน ยกเว้นกรณีที่มีการอ้างโต้แย้งกรรมสิทธิ์

10) ขั้นตอนการพิจารณาคำร้องของผู้โต้แย้งกรรมสิทธิ์โดยผู้พิพากษา

11) ออกคำสั่งถึงที่สุดให้ริบทรัพย์ในกรณีที่ศาลยกคำร้องของผู้โต้แย้งกรรมสิทธิ์ คำสั่งดังกล่าวมีรวมไปถึงการจำหน่ายหรือขายทอดตลาดทรัพย์ที่ถูกริบ

12) การขอให้ศาลยกเลิกการริบทรัพย์ หากมีการยื่นคำร้องของผู้โต้แย้งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ที่ถูกยึด สำนักงานอัยการสูงสุดมีอำนาจในการปล่อยทรัพย์ให้กับเจ้าของทรัพย์ที่ไม่รู้เห็นกับการกระทำความผิดได้

13) การจัดการหรือจำหน่ายทรัพย์โดยวิธีการโอนเงินสดจากหน่วยงานของรัฐบาลกลางไปยังกองทุนการริบทรัพย์ หรือโดยการนำทรัพย์ที่มีเงินสดมาใช้ในราชการ หรือขายทรัพย์ดังกล่าวไป

3.1.4 คุณสมบัติของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

ผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะสมัครเข้ามาเป็นเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

3.1.4.1 คุณสมบัติทั่วไป⁴⁰

- 1) ต้องเป็นพลเมืองของประเทศสหรัฐอเมริกา
- 2) อายุระหว่าง 21 ถึง 36 ปี
- 3) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือ
- 4) มีใบอนุญาตขับรถ และมีประวัติการขับที่ดี
- 5) มีสภาพร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง
- 6) เกณฑ์มาตรฐานสำหรับเพศชาย

ต้องได้คะแนนขั้นต่ำ หรือสูงกว่าในทุกส่วนการทดสอบสมรรถภาพร่างกายจึงจะผ่าน

⁴⁰ U.S. Marshals Service. [Online], 2012, April 19. Available from: <http://www.usmarshals.gov/careers/qualifications.html>

Fitness Category: Age 20-29					
	% Body Fat	Sit and Reach	Push-Ups	Sit-Ups	1.5 Mile Run
Superior	<5.3	>22.9	>61	>54	<8:14
Excellent	5.3-9.4	20.5-22.9	47-61	47-54	8:14-10:16
Good	9.5-14.1	18.5-20.4	37-46	42-46	10:17-11:41
Fair	14.2-17.4	16.5-18.4	29-36	38-41	11:42-12:51
Minimum	15.9	17.5	33	40	12:18
Poor	17.5-22.4	14.4-16.4	22-28	33-37	12:52-14:13
Very Poor	>22.4	<14.4	<22	<33	>14:13

Fitness Category: Age 30-39					
	% Body Fat	Sit and Reach	Push-Ups	Sit-Ups	1.5 Mile Run
Superior	<9.2	>21.9	>51	>50	<8:45
Excellent	9.2-13.9	19.5-21.9	39-51	43-50	8:45-10:47
Good	14.0-17.5	17.5-19.4	30-38	39-42	10:48-12:20
Fair	17.6-20.5	15.5-17.4	24-29	35-38	12:21-13:36
Minimum	19.0	16.5	27	36	12:51
Poor	20.6-24.2	13.0-15.4	17-23	30-34	13:37-14:52
Very Poor	>24.2	<13.0	<17	<30	>14:52

Fitness Category: Age 40-49					
	% Body Fat	Sit and Reach	Push-Ups	Sit-Ups	1.5 Mile Run
Superior	<11.5	>21.2	>39	>46	<9:31
Excellent	11.5-16.3	18.5-21.2	30-39	39-46	9:31-11:44
Good	16.4-19.6	16.3-18.4	24-29	34-38	11:45-13:14
Fair	19.7-22.5	14.3-16.2	18-23	29-33	13:15-14:29
Minimum	21.1	15.3	21	31	13:53
Poor	22.6-26.1	12.0-14.2	11-17	24-28	14:30-15:41
Very Poor	>26.1	<12.0	<11	<24	>15:41

Fitness Category: Age 50-59					
	% Body Fat	Sit and Reach	Push-Ups	Sit-Ups	1.5 Mile Run
Superior	<13.0	>20.4	>38	>42	<10:41
Excellent	13.0-17.9	17.5-20.4	25-38	35-42	10:41-12:51
Good	18.0-21.3	15.5-17.4	19-24	28-34	12:52-14:24
Fair	21.4-24.1	13.3-15.4	13-18	24-27	14:25-15:26
Minimum	22.7	14.5	15	26	14:55
Poor	24.2-27.5	10.5-13.2	9-12	19-23	15:27-16:43
Very Poor	>27.5	<10.5	<9	<19	>16:43

Fitness Category: Age 60+					
	% Body Fat	Sit and Reach	Push-Ups	Sit-Ups	1.5 Mile Run
Superior	<13.2	>19.9	>27	>38	<11:21
Excellent	13.2-18.4	17.3-19.9	23-27	30-38	11:21-13:53
Good	18.5-22.0	14.5-17.2	18-22	22-29	13:54-15:29
Fair	22.1-25.0	12.5-14.4	10-17	19-21	15:30-16:43
Minimum	23.5	13.5	15	20	16:07
Poor	25.1-28.5	10.0-12.4	6-9	15-18	16:44-18:00
Very Poor	>28.5	<10.0	<6	<15	>18:00

พิกัด : www.usmarshals.gov

7) เกณฑ์มาตรฐานสำหรับเพศหญิง

ต้องได้คะแนนขั้นต่ำ หรือสูงกว่าในทุกส่วนการทดสอบสมรรถภาพร่างกายจึงจะผ่าน

Fitness Category: Age 20-29					
	% Body Fat	Sit and Reach	Push-Ups	Sit-Ups	1.5 Mile Run
Superior	<10.9	>24.4	- - -	>50	<10:48
Excellent	10.9-17.1	22.5-24.4	>24	44-50	10:48-12:51
Good	17.2-20.6	20.5-22.4	20-24	38-43	12:52-14:24
Fair	20.7-23.7	19.3-20.4	14-19	32-37	14:25-15:26
Minimum	22.1	20.0	16	35	14:55
Poor	23.8-27.7	17.0-19.2	9-13	27-31	15:27-16:33
Very Poor	>27.7	<17.0	<9	<27	>16:33
Fitness Category: Age 30-39					
	% Body Fat	Sit and Reach	Push-Ups	Sit-Ups	1.5 Mile Run
Superior	<13.5	>23.9	- - -	>41	<11:50
Excellent	13.5-18.0	21.5-23.9	>22	35-41	11:50-13:43
Good	18.1-21.6	20.0-21.4	18-22	29-34	13:44-15:08
Fair	21.7-24.9	18.3-19.9	12-17	25-28	15:09-15:57
Minimum	23.1	19.0	14	27	15:26
Poor	25.0-29.3	16.5-18.2	7-11	20-24	15:58-17:14
Very Poor	>29.3	<16.5	<7	<20	>17:14
Fitness Category: Age 40-49					
	% Body Fat	Sit and Reach	Push-Ups	Sit-Ups	1.5 Mile Run
Superior	<16.2	>22.7	- - -	>37	<12:52
Excellent	16.2-21.3	20.5-22.7	>17	29-37	12:52-14:31
Good	21.4-24.9	19.0-20.4	14-17	24-28	14:32-15:57
Fair	25.0-28.1	17.3-18.9	9-13	20-23	15:58-16:58
Minimum	26.4	18.0	11	22	16:27
Poor	28.2-32.1	15.0-17.2	5-8	14-19	16:59-18:00
Very Poor	>32.1	<15.0	<5	<14	>18:00
Fitness Category: Age 50-59					
	% Body Fat	Sit and Reach	Push-Ups	Sit-Ups	1.5 Mile Run
Superior	<18.9	>22.9	- - -	>29	<14:21
Excellent	18.9-25.0	20.3-22.9	>13	24-29	14:21-15:57
Good	25.1-28.5	18.5-20.2	10-13	20-23	15:58-16:58
Fair	28.6-31.6	16.8-18.4	6-9	14-19	16:59-17:55
Minimum	30.1	17.9	7	17	17:24
Poor	31.7-35.6	14.8-16.7	3-5	10-13	17:56-18:49
Very Poor	>35.6	<14.8	<3	<13	>18:49
Fitness Category: Age 60+					
	% Body Fat	Sit and Reach	Push-Ups	Sit-Ups	1.5 Mile Run
Superior	<16.9	>22.9	- - -	>27	<15:07
Excellent	16.9-25.1	19.0-22.9	- - -	17-27	15:07-16:20
Good	25.2-29.3	17.0-18.9	- - -	11-16	16:21-17:46
Fair	29.4-32.5	15.5-16.9	- - -	6-10	17:47-18:44
Minimum	30.9	16.4	- - -	8	18:16
Poor	32.6-36.6	13.0-15.4	- - -	3-5	18:45-19:21
Very Poor	>36.6	<13.0	- - -	<3	>19:21

ที่มา : www.usmarshals.gov

8) ผ่านการสัมภาษณ์

9) ต้องได้รับการรับรองจากแพทย์

คุณสมบัติด้านสุขภาพร่างกายที่ต้องการ⁴¹

20/20 การมองเห็นเป็นภาพเดียวด้วยสองตา เป็นที่ต้องการ และ อาจจะใช้แว่นสายตา เพื่อให้อยู่ในระดับมาตรฐาน

การทดสอบ ความเที่ยงตรงในการมองเห็น ต้องได้ 20/200 หรือดีกว่าในตาแต่ละข้าง (การผ่าตัดใดๆ อาจทำให้ขาดคุณสมบัติ โดยขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ของการผ่าตัดนั้น)

การมองเห็นระยะใกล้ ต้องได้ 20/40 หรือดีกว่า

การมองเห็นสี ต้องเพียงพอที่จะแยกความแตกต่างสีพื้นฐานได้ และ การมองเห็นเชิงลึก ต้องเป็นปกติ

การทดสอบการได้ยินที่ระดับ 30 เดซิเบล หรือดีกว่า โดยหูแต่ละข้างต้องอยู่ที่ระดับ 500, 1,000 และ 2,000 เฮิรต และ 40 เดซิเบล หรือดีกว่า 3,000 เฮิรต

การเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม

Deputy U.S. Marshals ต้องมีสุขภาพร่างกายที่สามารถปกป้อง ดูแล และ ปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มที่อย่างมีประสิทธิภาพ สภาพสุขภาพร่างกายที่จะส่งผลให้เกิดความไม่เหมาะสม มีดังนี้

1) โรคเบาหวาน

2) ความผิดปกติเกี่ยวกับการชักกระตุก

3) ไข้เลือด

4) โรคเกี่ยวกับกระดูกและกล้ามเนื้อซึ่งมีผลต่อการเคลื่อนไหว, ความมั่นคง,

ความยืดหยุ่น และความแข็งแรง

5) ความดันโลหิตสูง

6) โรคหัวใจ

7) ตาบอดสี และ การผ่าตัดตา

9) ผ่านการสืบสวนตรวจสอบประวัติภูมิหลัง

10) ผ่านการฝึกอย่างเข้มงวด ในหลักสูตรการฝึกขั้นพื้นฐาน เป็นเวลา 17 สัปดาห์ครั้งที่ U.S. Marshals Service Training Academy ใน Glynco รัฐ Georgia

3.1.4.2 คุณสมบัติด้านประสบการณ์⁴²

ระดับ GL-5: คุณสมบัติที่เป็นประสบการณ์ด้านทั่วไป

⁴¹ U.S.Marshals Service. [Online], 2012, April 19. Available from: http://www.usmarshals.gov/careers/qualifications_medical.html

⁴² เรื่องเดียวกัน.

จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี หรือ เป็นอาสาสมัคร หรือมีประสบการณ์
ดังต่อไปนี้ไม่น้อยกว่า 3 ปี

การบังคับใช้กฎหมาย

1) ทำงานเกี่ยวข้องกับการบำบัด พิ้นฟู และ ควบคุมดูแลผู้กระทำความผิดอาญาใน
สถานแก้ไข พิ้นฟู

2) เป็นผู้บรรยายในชั้นเรียน หรือ ให้คำแนะนำ

3) ทำงานเกี่ยวข้องกับการขายสินค้า (มากกว่าการพูด และจัดใบรายการสั่งของ ในเคาท์
เตอร์ขายสินค้า)

4) มีประสบการณ์ในด้านสัมภาษณ์ หรือหาข้อมูล ในองค์กรสาธารณะ หรือเอกชน ซึ่ง
เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของคำร้องของเอกชนในเรื่องการบริการ, กำไร, และอธิบาย, การตีความ,
และนำไปประยุกต์ใช้เป็น กฎ ระเบียบ ขั้นตอนการปฏิบัติ

5) ทำงานเกี่ยวข้องกับการติดต่อประสานงานกับสาธารณชน เพื่อจุดประสงค์ในการ
รวบรวมข้อมูล อย่างเช่น ระดับความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่สืบสวน, กลุ่มผู้เรียกร้อง, นักข่าว เป็น
ต้น

6) อาสาสมัครทำการสอน หรือ ให้คำปรึกษา

7) ประสบการณ์อื่นๆ ที่แสดงถึงความสามารถที่จะรับผิดชอบ และสามารถตัดสินใจ
อย่างเช่น หัวหน้าหน่วยของทหาร หรือพลเรือน, การบริหารจัดการ หรือ ความรับผิดชอบในการ
เป็นผู้นำ

**ระดับ GL-7: คุณสมบัติที่เป็นประสบการณ์พิเศษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่
ดีกว่า:**

ประสบการณ์

1) รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมาย เพิ่มเติมจากคุณสมบัติที่ต้องการใน GL-5 ไม่น้อย
กว่า 1 ปี

2) มีความสามารถในการติดต่อกับผู้ร่วมงาน, ผู้ใต้บังคับบัญชา, บุคคลทั่วไป และ
ผู้ต้องขัง อย่างมีประสิทธิภาพ

3) มีความสามารถในการจับกุม และใช้อาวุธปืนอย่างชำนาญ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่า

จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีกว่าดังนี้

1) สำเร็จการศึกษาตลอดหลักสูตรปริญญาตรีด้วยเกรดเฉลี่ย 3.0 หรือ สูงกว่า หรือ
ภายในระยะเวลา 2 ปี ระหว่างที่ศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี

2) อยู่ในลำดับสูงกว่า 1 ส่วน 3 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย

3) เป็นสมาชิกในสมาคมเกี่ยวกับการศึกษาในระดับชาติ (มากกว่าสมาคมที่เพิ่งเริ่มก่อตั้ง) ซึ่งได้รับการยอมรับจากสมาพันธ์ของสมาคมวิทยาลัย

4) สำเร็จการศึกษากฎหมาย หรือในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย (เช่น กระบวนการยุติธรรมทางอาญา) หรือ จบหลักสูตรการศึกษาที่มีระยะเวลา 1 ปีเต็ม (ขั้นต่ำ 18 ชั่วโมง หรือ 27 หน่วย)

การประกอบกันของการศึกษาและประสบการณ์

ถ้าไม่มีคุณสมบัติพื้นฐานทางด้านการศึกษาหรือประสบการณ์เพียงอย่างเดียว จะพิจารณาจากการศึกษาและประสบการณ์ประกอบกัน เพื่อพยายามให้ถึงหลักเกณฑ์ต่ำสุดของคุณสมบัติทั่วไปที่จะบรรจุในระดับ GL-5 ในตำแหน่ง Deputy U.S. Marshal

3.1.5 เจ็อนไขในการแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

3.1.5.1 สถานศึกษาที่ทำการฝึกอบรมขั้นพื้นฐาน⁴³

สถานศึกษาที่ทำการฝึกอบรมขั้นพื้นฐานสำหรับหน่วยงาน United States Marshals Service เปิดทำการเรียนการสอนที่ศูนย์ฝึกอบรมการบังคับใช้กฎหมายของสหพันธรัฐ หรือ Federal Law Enforcement Training Center (FLETC) ที่ตั้งอยู่ในเมือง Glynco, รัฐ GA โดยเมือง Glynco นั้นอยู่ใกล้ๆกับเมืองBrunswick, รัฐ Georgia, ช่วงกลางระหว่างทางจากเมือง Savannah, รัฐ Georgia และ เมืองJacksonville ของรัฐ Florida.

Deputy U.S. Marshal ใหม่จะได้รับการว่าจ้างในระดับ GS-0082 การฝึกอบรมพื้นฐานสำหรับ Deputy U.S. Marshal ในระดับนี้ใช้เวลาทั้งสิ้น 17½ สัปดาห์โดยคณะอาจารย์จากศูนย์ฝึกอบรมการบังคับใช้กฎหมายของสหพันธรัฐหรือ Federal Law Enforcement Training Center (FLETC) และอาจารย์จากหน่วยงาน United States Marshals Service

บางวิชาที่อยู่ในหลักสูตรการฝึกอบรมประกอบด้วย

- 1) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกฎหมาย
- 2) การฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน
- 3) กลยุทธ์การป้องกันตัว
- 4) สภาวะทางกายภาพ

⁴³ U.S. Marshals Service. [Online], 2012, June 3. Available from: <http://www.usmarshals.gov/careers/trainingacademy.html>

- 5) การฝึกอบรมการขับขี่
- 6) การปฐมพยาบาล
- 7) หลักฐานและกระบวนการทางศาล
- 8) การค้นและการควบคุมตัวนักโทษ
- 9) ความปลอดภัยของศาล
- 10) การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์
- 11) การเอาตัวรอดของเจ้าพนักงาน
- 12) การค้นและเข้าไปในตึก
- 13) การค้นและการยึดทรัพย์
- 14) การทดลองสถานการณ์การคุกคามระดับสูง
- 15) การฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัย
- 16) การตรวจตรา

ก่อนการเข้าร่วมการฝึกอบรม

ผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมจะต้องผ่านการตรวจสอบรณนะทางร่างกายโดยเจ้าหน้าที่จากหน่วยงาน United States Marshals Service ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมซึ่งการตรวจสอบรณนะทางร่างกายดังกล่าวจะต้องกระทำภายใน 6 เดือนก่อนเข้าร่วมการฝึกอบรม

เนื่องจากความหนักหน่วงของกิจกรรมการฝึกทางร่างกายและระยะเวลาค่อนข้างสั้น นักเรียนจะต้องมาอยู่ที่ศูนย์ฝึก FLETC ด้วยสภาวะร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์

หน่วยงาน United States Marshals Service จะแจ้งให้นักเรียนทราบว่าต้องมารายงานตัวเพื่อการฝึกอบรมเมื่อใด

ครูฝึกของสถานศึกษาจะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ประสานงานในชั้นเรียน หากมีข้อสงสัยใดๆเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาใดๆให้นักเรียนปรึกษาโดยตรงกับเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้ประสานงานสำหรับวิชานั้นๆ

นักเรียนจะต้องสวมชุดยูนิฟอร์มที่ศูนย์ฝึก FLETC จัดเตรียมไว้ให้ในระหว่างช่วงเวลาฝึก ดังนั้นนักเรียนควรจะนำเสื้อผ้าส่วนตัวมาเพื่อสวมใส่หลังชั่วโมงเรียนหรือช่วงที่ไม่มีกิจกรรม

สภาวะทางกายภาพ

แนะนำเป็นอย่างมากให้นักเรียนอยู่ในสภาวะร่างกายที่สมบูรณ์ที่สุดก่อนการเข้าร่วมฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึก FLETC เนื่องจากโปรแกรมการฝึกอบรมนั้นใช้เวลาหลายชั่วโมงที่ต้องใช้สภาวะร่างกายที่สมบูรณ์และมีการฝึกกลยุทธ์การป้องกันตัวที่เข้มข้น

การออกกำลังกายอย่างหนักหน่วงภายใต้อากาศร้อน และชื้นในตอนใต้ของรัฐ Georgia นั้นสามารถก่อให้เกิดปัญหาความเจ็บป่วย เช่น อาการเพลียแดดและโรคลมแดด ดังนั้นนักเรียน

ควรจะต้องทำตัวให้ไม่ขาดน้ำตลอดทั้งวันและควรจะมีปฏิทินเช่นนี้มาเป็นเวลาหลายสัปดาห์ก่อนเข้าร่วมการฝึกอบรมจริง

ในระหว่างการฝึกอบรมนั้นนักเรียนจะต้องวิ่งเป็นระยะทางตั้งแต่ 1.5 ถึง 10 ไมล์ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนและยังมีการออกกำลังกายที่หนักหน่วงอื่นๆ เช่น ซิทอัพ วิดพื้น ปีนเขา เป็นต้น รวมทั้งการวิ่งข้ามสิ่งกีดขวาง การสปรินท์ และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความแข็งแรงของร่างกายอื่นๆ

ในช่วงสัปดาห์สุดท้ายก่อนการฝึกอบรมจะสิ้นสุดลง นักเรียนจะต้องผ่านการตรวจร่างกายอีกครั้งหนึ่ง นักเรียนจะต้องผ่านการทดสอบร่างกาย FIT test เพื่อจะได้จบการฝึกอบรม

การสอบ

- 1) ในการฝึกอบรมจะประกอบไปด้วยการสอบทั้งสิ้น 7 ครั้ง
- 2) นักเรียนจะต้องสอบผ่านการสอบแต่ละครั้งด้วยคะแนนอย่างน้อยที่สุด 70%
- 3) นักเรียนจะต้องทำแบบฝึกหัดที่วัดผลว่าผ่านหรือไม่ผ่านเพื่อทดสอบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจถึงสิ่งที่เรียนไป

ที่พัก

มีการจัดเตรียมห้องพักไว้มากมายสำหรับพักอาศัยระหว่างการฝึกอบรม ในกรณีที่ที่พักที่จัดเตรียมไว้ให้ในศูนย์ไม่สามารถเข้าพักได้ นักเรียนจะไปพักอยู่ที่โรงแรมใกล้เคียงโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้

อาหาร

มีการจัดเตรียมอาหารไว้ให้นักเรียน 3 มื้อต่อวัน 7 วันต่อสัปดาห์

ยานพาหนะส่วนบุคคล/การเดินทางอื่นๆ

นักเรียนได้รับอนุญาตให้ขับขี่ยานพาหนะส่วนบุคคลมาที่ศูนย์ฝึก FLETC เพื่อเข้ารับการฝึกอบรมได้ และสามารถขับขี่ยานพาหนะนั้นได้ในชั่วโมงที่ไม่ได้มีการเรียนการสอน มีนักเรียนหลายคนขับขี่ยานพาหนะส่วนตัวมาเพื่อขับขี่ยานพาหนะที่ต่างๆรอบๆศูนย์ฝึก นอกจากนี้ศูนย์ฝึกจัดให้มีรถประจำทางสำหรับการเดินทางมายังศูนย์ฝึกและการเดินทางออกจากศูนย์ฝึก รถประจำทางของศูนย์ฝึก FLETC ยังพานักเรียนไปที่หลายๆแห่งรอบๆชุมชนในระหว่างชั่วโมงที่ไม่มีการเรียนการสอนด้วย

การเข้าเยี่ยม

สมาชิกในครอบครัวและเพื่อนๆของนักเรียนสามารถเข้าเยี่ยมที่ศูนย์ฝึกได้ แต่พวกเขาจะไม่ได้รับอนุญาตให้พักในที่พักของนักเรียน

ค่าตอบแทนและการเลื่อนระดับ

โดยเป็นอัตราค่าตอบแทน ณ เดือนมกราคม 2011 ดังนี้

ระดับ GL-082-5: ระหว่าง 33,829 - 42,055 ดอลลาร์สหรัฐ

ระดับ GL-082-7: ระหว่าง 38,511 - 48,708 ดอลลาร์สหรัฐ

ระดับ GL-082-9: ระหว่าง 42,948 - 55,413 ดอลลาร์สหรัฐ

ระดับ GL-082-10: ระหว่าง 47,297 - 61,031 ดอลลาร์สหรัฐ

ระดับ GL-1811-11: ระหว่าง 59,428 - 77,251 ดอลลาร์สหรัฐ

ระดับ GL-1811-12: ระหว่าง 65,315 - 100,976 ดอลลาร์สหรัฐ

ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้อยู่ในระดับ GL-082-5 มีสิทธิ์ได้รับการเลื่อนขั้นไปสู่ระดับ GL-082-7 หลังจาก 1 ปี

ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้อยู่ในระดับ GL-082-7 มีสิทธิ์ได้รับการเลื่อนขั้นไปสู่ระดับ GL-082-9 หลังจาก 1 ปี

เริ่มตั้งแต่วันที่ 27 กันยายน 2009 ระดับสูงสุดสำหรับการเลื่อนขั้นคือ GS-1811-12 ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้อยู่ในระดับ GL-082-09 มีสิทธิ์ได้รับการเลื่อนขั้นไปสู่ระดับ GS-1811-11 หลังจาก 1 ปี และ ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้อยู่ในระดับ GL-082-11 มีสิทธิ์ได้รับการเลื่อนขั้นไปสู่ระดับ GS-1811-12 หลังจาก 1 ปี

3.1.6 อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

หน่วย United States Marshals Service (USMS) มีหน้าที่จัดหาบริการด้านการคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ศาลต่างของสหพันธรัฐ โปรแกรมการรักษาความปลอดภัยให้กับศาลยุติธรรมของหน่วย USMS ซึ่งบริหารงานโดยสำนักงานใหญ่ของหน่วย USMS นั้นได้แบ่งการให้บริการในการดูแลศาลยุติธรรมมากกว่า 400 แห่งทั่วประเทศออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย (1) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลหรือ court security officers (CSO) และ (2) ระบบและอุปกรณ์รักษาความปลอดภัย ประกอบด้วยเครื่องเอกซเรย์ กล้องสังเกตการณ์ สัญญาณเตือนการคุกคาม และอุปกรณ์ตรวจบุคคลก่อนเข้าไปในห้องพิพากษา เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลจะทำงานให้กับหน่วย USMS เพื่อการรักษาความปลอดภัยโดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเหล่านี้เป็นลูกจ้างตามสัญญาที่ผ่านการจัดหางานมาจากบริษัทเอกชนคู่สัญญาจากแต่ละเขตทางศาลซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 12 เขตซึ่ง ณ เดือนมิถุนายน 2553 ได้มีการส่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลจำนวนมากกว่า 50,000 คนเข้าประจำการศาลต่างๆทั้งสหรัฐอเมริกา เช่นเดียวกับกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ระบบรักษาความปลอดภัยภายใต้การดูแลของหน่วย USMS ก็ได้มาจากบริษัทเอกชนผู้ให้บริการการรักษาความปลอดภัยที่เป็นคู่สัญญาเช่นกัน หน่วย USMS ได้ใช้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อสร้างความมั่นใจในการรักษาความปลอดภัยให้กับศาลยุติธรรมของสหพันธรัฐ โดยในปีงบประมาณ 2009 นั้นฝ่ายตุลาการแห่ง

สหพันธรัฐได้จัดสรรงบประมาณเป็นจำนวนเงิน 370 ล้านดอลลาร์สหรัฐโดยประมาณสำหรับบริการด้านการรักษาความปลอดภัยให้แก่ศาลยุติธรรมเหล่านี้

แผนกความปลอดภัยทางศาลหรือ Judicial Security Division (JSD) ของหน่วย United States Marshals Service นั้นมีหน้าที่ให้ความคุ้มครองกระบวนการทางศาลโดยการรักษาความปลอดภัยให้กับกระบวนการทางศาลและคุ้มครองผู้พิพากษาและคณะลูกขุนของสหพันธรัฐ รวมทั้งสมาชิกอื่นๆของระบบศาลของสหพันธรัฐ ภารกิจนี้จะสำเร็จได้ด้วยการคาดการณ์และยับยั้งการคุกคามต่อสถาบันตุลาการ พัฒนาและนำเอาเทคนิคการป้องกันใหม่ๆมาใช้อย่างต่อเนื่อง แผนก JSD ทำหน้าที่ครอบคลุม 2 ขอบเขตคือ การปฏิบัติการทางตุลาการและการบริการทางตุลาการ

การปฏิบัติการทางตุลาการ คือ ชุดของโครงการระดับชาติต่างๆภายใต้การนำโดยรองผู้ช่วยกรรมการผู้ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมดูแลศูนย์รักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับศาลแห่งชาติ สำนักงานยุทธการการคุ้มกัน สำนักงานข่าวกรองการคุ้มกันและสำนักงานบริหารและจัดการ

การทำงานร่วมโดยการแบ่งปันทรัพยากรและข้อมูลต่างๆ ร่วมกันทำให้ภารกิจเหล่านี้ร่วมกันเป็นความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพที่มุ่งให้เกิดความปลอดภัยสูงสุดแก่เจ้าพนักงานตุลาการ บุคลากรของหน่วย United States Marshals Service และประชาชนทั่วไปที่อยู่ในศาลซึ่งการปฏิบัติการทางตุลาการจะใช้เครือข่ายความร่วมมือของบุคลากรที่ปฏิบัติงาน (Deputy U.S. Marshal), เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนและผู้เชี่ยวชาญด้านความปลอดภัยทางกายภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการโปรแกรมรักษาความปลอดภัยบุคคลต่างๆทั่วโลก⁴⁴

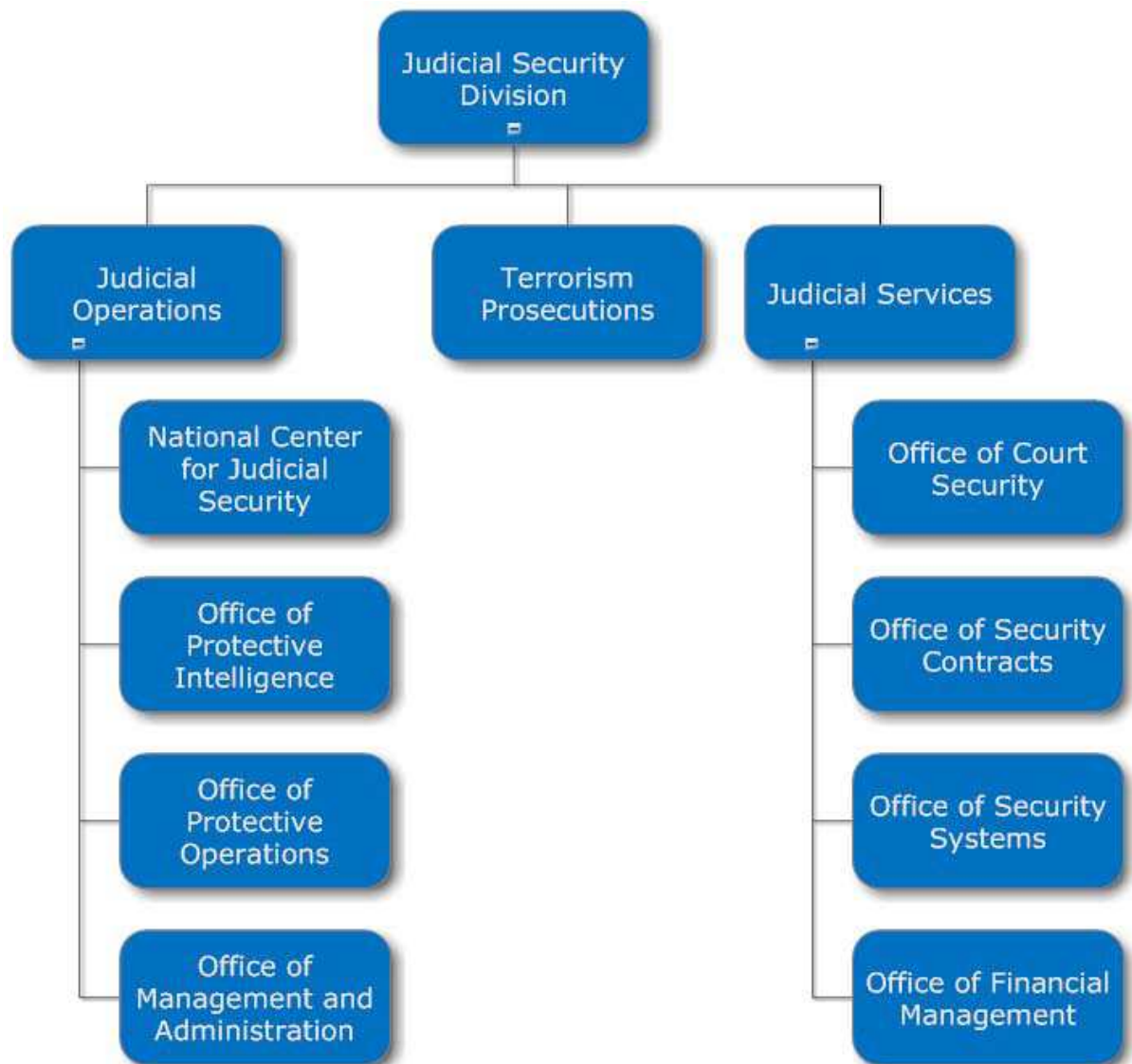
3.1.6.1 แผนกความปลอดภัยทางศาล หรือ Judicial Security Division (JSD)

แผนกความปลอดภัยทางศาล (JSD) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนบริหาร และ ส่วนปฏิบัติการ โดยทั้งสองส่วนมีส่วนย่อยรวมทั้งหมด 8 หน่วย ดังนี้⁴⁵

⁴⁴ U.S. Department of Justice Office of the Inspector General Audit Division, AUDIT OF THE UNITED STATES MARSHALS SERVICE'S OVERSIGHT OF ITS JUDICIAL FACILITIES SECURITY PROGRAM, Audit Report 11-02 November 2010, p.1-3

⁴⁵ U.S. Marshals Service. [Online], 2012, April 19. Available from: <http://www.usmarshals.gov/judicial/index.html>

แผนภูมิที่ 1 โครงสร้างของแผนกรักษาความปลอดภัยทางศาล (Judicial Security Division)

ที่มา : USMS

1) สำนักงานข่าวกรองการคุ้มกัน

สำนักงานข่าวกรองการคุ้มกัน หรือ The Office of Protective Intelligence (OPI) นั้นประกอบด้วยผู้ตรวจราชการอาวุโส ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยข่าวกรองและนักวิเคราะห์การสืบสวนที่ให้คำแนะนำ การประสานงาน ข้อเสนอแนะต่างๆที่ใช้ในการสืบสวนเพื่อการคุ้มกันเจ้าหน้าที่จากภัยคุกคามและการสื่อสารที่ไม่เหมาะสมต่อเหล่าตุลาการ ทนายความของสหรัฐอเมริกาและเจ้าหน้าที่ศาลอื่นๆ OPI จะช่วยสนับสนุนภารกิจคุ้มครองของหน่วย United States Marshals Service โดยการเก็บรวบรวม วิเคราะห์และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและข่าวกรองการคุ้มกันทั้งที่เป็นแบบจัดหมวดหมู่แล้วหรือยังไม่ได้จัดหมวดหมู่ ในรูปแบบของกระดานข่าวข้อมูลข่าวสาร การแจ้งเตือน การบรรยายสรุปเกี่ยวกับข่าวกรองการคุ้มกัน การประเมินการคุกคามและการบรรยายสรุปเกี่ยวกับการเดินทางต่างประเทศ นอกจากนี้ OPI ยังสนับสนุนภารกิจป้องกันโดยการทำหน้าที่ทุกอย่างตามหน่วย United States Marshals Service และทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบและควบคุมคุณภาพสิ่งที่ไม่เหมาะสมและการคุกคามใดๆที่เกิดขึ้นมาใหม่ด้วย นอกจากนี้ OPI ยังสามารถตอบสนอง 24 / 7 ผ่านศูนย์บริหารจัดการการคุกคามและช่วยอำนวยความสะดวกในการแบ่งปันข้อมูลภายในหน่วย United States Marshals Service กับหน่วยงานข่าวกรองและหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายของรัฐบาลกลาง ส่วนท้องถิ่นและรัฐอื่นๆด้วย ในปีงบประมาณ 2009 ได้มีการสืบสวน การวิเคราะห์และการประเมินเพื่อกำหนดระดับของความเสียหายและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อคดีที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามและการสื่อสารที่ไม่เหมาะสมต่อบุคคลที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของหน่วย United States Marshals Service ถึง 1390 คดีด้วยกัน และในปีงบประมาณ 2009 หน่วยงานข่าวกรองการคุ้มกันได้

1) จัดให้มีการฝึกอบรมเรื่องการสืบสวนเพื่อการคุ้มกันให้กับ Deputy U.S. Marshal และผู้ตรวจการด้านความปลอดภัยของตุลาการจำนวน 142 คนและเจ้าหน้าที่รัฐและท้องถิ่นจำนวน 26 คนซึ่งการฝึกอบรมทั้งหมดนั้นได้ถูกดำเนินการโดยผู้เชี่ยวชาญจากหน่วย United States Marshals Service หน่วยสืบราชการลับแห่งสหรัฐอเมริกา หน่วยงานรักษาความปลอดภัยทางการทูต

2) ประสานงานและให้คำแนะนำและกำกับดูแลการสืบสวนเพื่อการคุ้มกันมากกว่า 1,390 คดี

3) จัดทำกิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับข่าวกรองซึ่งประกอบด้วย การแจ้งเตือนจำนวน 12 การแจ้งเตือน กระดานข่าวข้อมูลข่าวสารจำนวน 34 กระดานข่าว การบรรยายสรุปเกี่ยวกับข่าวกรองการคุ้มกันจำนวน 24 ครั้ง การประเมินการคุกคาม 2 ครั้งและบรรยายสรุปเกี่ยวกับการเดินทางต่างประเทศสำหรับผู้พิพากษาจำนวน 257 ครั้ง

4) ทำการวิเคราะห์และสร้างผลิตภัณฑ์ข่าวกรองที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องร้องนักโทษ Guantanamo ในสหรัฐอเมริกา เป็นผู้ให้บริการด้านการอนามัย และการมีส่วนร่วมในปฏิบัติการพิเศษของ FBI ที่เรียกว่า FBI Lone offender Task Force

2) สำนักงานยุทธการการคุ้มกัน

สำนักงานยุทธการการคุ้มกันหรือ The Office of Protective Operations (OPO) มีหน้าที่ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือแก่สำนักงานเขตและผู้ตรวจการด้านความปลอดภัยของตุลาการหรือ Judicial Security Inspectors (JSIs) ในการดำเนินที่เกี่ยวกับการคุกคามระดับสูงและการตอบสนองเพื่อการคุ้มกัน OPO ยังดูแล สนับสนุนและให้คำแนะนำสำหรับรายละเอียดการป้องกันผู้พิพากษาของศาลฎีกาสหรัฐอเมริกา สมาชิกทั้งหมดของฝ่ายตุลาการแห่งสหพันธรัฐ รวมถึงศาลฎีกาของสหรัฐอเมริกา และบุคคลผู้มีเกียรติระดับสูงของรัฐบาล รวมทั้งศาลฎีกาของสหรัฐอเมริกา และอื่น ๆ ที่มีเกียรติระดับสูงของรัฐบาลรวมทั้งผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายควบคุมยาเสพติดแห่งชาติ หรือ the Office of National Drug Control Policy (ONDCP) รองอัยการสูงสุดของสหรัฐอเมริกา ทนายความและผู้ช่วยทนายความแห่งสหรัฐอเมริกา ในวันหนึ่งๆหน่วย United States Marshals Service จะต้องให้การคุ้มกันผู้พิพากษามากกว่า 2,000 คน และเจ้าหน้าที่ของศาลมากกว่า 400 ศาลทั้งสหรัฐอเมริกาและเขตแดนของสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนทั้งสิ้น 5,250 คนโดยประมาณ และในปีงบประมาณ 2009 มีคดีความเกี่ยวกับการคุกคามและการสื่อสารที่ไม่เหมาะสม (การข่มขู่) ต่อบุคคลที่อยู่ในความคุ้มครองของหน่วย United States Marshals Service ที่ได้รับการสืบสวน วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยง ถึง 1,300 คดีด้วยกันซึ่งในบางคดีส่งผลให้เกิดการกระทำเพื่อการคุ้มกันที่มากมาย ในแต่ละวันเจ้าหน้าที่ของหน่วย United States Marshals Service ที่ประจำอยู่ที่สำนักงานยุทธการการคุ้มกันได้นำเอาเทคนิค อุปกรณ์และมาตรการการตอบโต้อันทันสมัยมาใช้ ทักษะและความสามารถเหล่านี้จะถูกใช้งานในลักษณะเชิงรุก แต่สามารถรับประกันถึงการตอบสนองอย่างรวดเร็วทั่วถึงและก่อให้เกิดความปลอดภัยในทุกสถานการณ์ฉุกเฉินใด ๆ รวมถึงการโจมตีของผู้ก่อการร้ายและภัยธรรมชาติด้วย นอกจากนี้ทักษะและความสามารถเหล่านี้ยังก่อให้เกิดการเฝ้าระวังที่ไม่สร้างความรำคาญและสามารถให้ความคุ้มครองในระหว่างการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยต่อศาลในชีวิตประจำวันได้

ในปีงบประมาณ 2009 สำนักงานยุทธการการคุ้มกัน

1) ประสานงานและจัดหาบุคลากรและทรัพยากรการรักษาความปลอดภัยเพิ่มเติมสำหรับรายละเอียดการป้องกัน (นอกสำนักงานศาล) จำนวน 290 กรณีให้กับผู้พิพากษาศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์แห่งสหรัฐอเมริกา ศาลแขวงและผู้พิพากษา ผู้ช่วยผู้พิพากษาของรัฐบาลกลางและ / หรือสมาชิกคนอื่น ๆ ของระบบตุลาการ

2) ให้บริการด้านความปลอดภัยให้กับการประชุมและการรวมตัวกันอย่างมีนัยสำคัญอื่น ๆ ของสมาชิกของตุลาการรัฐบาลกลางจำนวนทั้งสิ้น 163 ครั้ง

3) ประสานงานและจัดหาบุคลากรและทรัพยากรการรักษาความปลอดภัยเพิ่มเติมสำหรับการฝึกซ้อมการรับมือกับการคุกคามระดับสูงถึง 178 ครั้งและการฝึกซ้อมการรับมือกับการก่อการร้ายอีก 96 ครั้ง

4) ประสานงานและจัดหาบุคลากรและทรัพยากรเพิ่มเติมสำหรับเหตุการณ์ Southwest Border Initiative จำนวน 72 ครั้ง

3) ศูนย์รักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับศาลแห่งชาติ

หน่วย United States Marshals Service ได้จัดตั้งศูนย์รักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับศาลแห่งชาติ หรือ National Center for Judicial Security (NCJS) ในปี 2008 ศูนย์นี้ถูกดำเนินงานและจัดการโดยพนักงานและลูกจ้างของแผนกความปลอดภัยทางศาลหรือ Judicial Security Division (JSD) โดยศูนย์ NCJS นี้เป็นส่วนหนึ่งของ JSD โดยในอนาคต NCJS จะให้ความร่วมมือด้านการศึกษา การดำเนินงานและด้านเทคนิคให้กับผู้ใช้บริการของศูนย์ซึ่งแต่ละองค์ประกอบจะได้รับการออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการต่างๆที่หลากหลายของประเทศและในบางกรณีก็เพื่อตอบสนองความต้องการระหว่างประเทศด้วย มีการเสนอให้ NCJS ทำหน้าที่สนับสนุนและให้บริการที่หลากหลายแก่เทศบาลเมือง ประเทศ รัฐ รัฐบาลกลางและพื้นที่การปกครองระหว่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการรักษาความปลอดภัยของระบบศาลและการคุ้มครองสมาชิกของตุลาการและครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น

4) สำนักงานบริหารและการจัดการ

สำนักงานบริหารและการจัดการหรือ The Office of Management and Administration (OMA) ทำหน้าที่เป็นศูนย์ความชำนาญภายในแผนกความปลอดภัยทางศาลหรือ Judicial Security Division (JSD) ในการจัดการการดำเนินการหลักๆของ JSD โดยการให้คำแนะนำและความช่วยเหลือแก่พนักงานใน JSD เพื่อให้แน่ใจว่าโครงการนั้นๆเป็นไปตามคำสั่งของผู้ช่วยผู้อำนวยการแผนก JSD สำนักงาน OMA นั้นนำโดยหัวหน้าผู้ช่วย 2 ท่านที่รายงานขึ้นตรงกับรองผู้ช่วยผู้อำนวยการ

เจ้าหน้าที่ของศูนย์ OMA จะทำหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับเรื่องบุคลากร งบประมาณ การเงิน การจัดซื้อจัดจ้าง การพัฒนาบุคลากรและแผนการฝึกอบรม การสอบคุณสมบัติ การบริหารรถโดยสาร โครงการพิเศษ การตรวจสอบความสอดคล้องกับรัฐสภา และการตรวจสอบการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การจัดการระเบียบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบข้อมูลและ ฟังก์ชันทางกิจการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ OMA มีบทบาทสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้กับ JSD ในการตอบสนอง

การสื่อสารและเป้าหมายที่สอดคล้องกัน รวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่มีความหมายสำหรับผู้ให้บริการทั้งภายในและภายนอก JSD

5) สำนักงานรักษาความปลอดภัยของศาล

สำนักงานรักษาความปลอดภัยของศาลหรือ The Office of Court Security (OCS) มีหน้าที่หลักคือให้ความคุ้มครองผู้พิพากษาและสมาชิกของศาลซึ่งรวมถึงลูกขุน หนายความและประชาชนที่เข้ามาในศาลรวมทั้งสิ้นจำนวนหลายพันคนทั่วประเทศ OCS จะเป็นกำหนดความต้องการทรัพยากรและพัฒนาและเสริมสร้างการดำเนินงานตามโครงการและความต้องการของสัญญาต่างๆที่ CSO ต้องการ นอกจากนี้ OCS ยังให้คำแนะนำการปฏิบัติงานวันต่อวันไปยังเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของหน่วย United States Marshals Service ในสำนักงานแต่ละอำเภอด้วย แน่นอนว่าในปัจจุบันนี้มีเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน CSO มากกว่า 4,800 คนที่มีประสบการณ์การบังคับใช้กฎหมายและทำงานอยู่ในศาลมากกว่า 400 แห่งทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาและดินแดนของสหรัฐอเมริกา เจ้าหน้าที่ CSO ทุกคนต้องผ่านกระบวนการคัดกรองเพื่อให้แน่ใจว่ามีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานทั้งในด้าน ประวัติ กายภาพ สุขภาพ และการใช้อาวุธ

6) สำนักงานจัดหาระบบรักษาความปลอดภัย

สำนักงานจัดหาระบบรักษาความปลอดภัยให้การสนับสนุนกับแผนกความปลอดภัยทางศาล (JSD) ในด้านการรักษาความปลอดภัยในศาล สำนักงานนี้มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างเต็มรูปแบบในด้านการจัดซื้อบริการ อุปกรณ์ ระบบและการบำรุงรักษาด้านความปลอดภัยทั้งหมด

การจัดซื้อทั้งหมดของสำนักงานนี้จะสัมพันธ์กับโครงการ CSO ซึ่งสัญญาเหล่านี้จะครอบคลุมศาลทั้งหมดในภาคทางตุลาการ (Judicial Circuit) ทั้ง 12 ภาคซึ่งประกอบด้วย 94 อำเภอทางตุลาการ (Judicial District) ข้อตกลงระหว่างหน่วยงานของ AOUSC ทำให้เกิดเงินสนับสนุนและอำนาจการทำสัญญาสำหรับการบริการความปลอดภัยเกี่ยวกับศาล

หน้าที่ด้านการทำสัญญาที่สำคัญเป็นอันดับที่สองของ OSC คือการให้การสนับสนุนแก่สำนักงานระบบรักษาความปลอดภัยซึ่งมีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยทางกายภาพของศาล สหรัฐผ่านการติดตั้งและการบำรุงรักษาอุปกรณ์และระบบรักษาความปลอดภัย OSC ได้จัดทำสัญญาทั่วประเทศในการติดตั้งอุปกรณ์ใหม่และระบบรักษาความปลอดภัยใหม่เมื่อมีการซ่อมแซมหรือต่อเติมศาลหรือเมื่อมีการจัดตั้งศาลขึ้นมาใหม่ ขอบเขตที่สามของการสนับสนุนการทำสัญญาโดย OSC ในโครงการระบบตรวจจับการบุกรุกในบ้านหรือ Home Intrusion Detection System (HIDS) Program โดยผ่านการจัดการของสำนักงานศาล ภายใต้โครงการ HIDS นี้ได้มีการจัดซื้อระบบการเตือนภัยในบ้านและการควบคุมระบบแบบศูนย์กลางเพื่อติดตั้งในบ้านพักของเหล่าผู้พิพากษาของสหพันธรัฐ นอกจากนี้ OSC ยังให้การสนับสนุนด้านการทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้างบริการ สิ่งของและอุปกรณ์อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของแผนกความปลอดภัยทางศาล

หรือ Judicial Security Division (JSD) โดยผ่านการสั่งของ (ตามตาราง GSA) ใบสั่งซื้อและการซื้อผ่านบัตรเครดิต โดยเงินที่ใช้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของ OSC นั้นเป็นงบประมาณของ AOUSC

7) สำนักงานระบบรักษาความปลอดภัย

สำนักงานระบบรักษาความปลอดภัยหรือ Office of Security Systems (OSS) มีหน้าที่รับผิดชอบงานทุกด้านที่เกี่ยวกับงบประมาณ การออกแบบ การก่อสร้าง การบำรุงรักษาและการให้บริการระบบรักษาความปลอดภัยทั้งที่เป็นแบบอิเล็กทรอนิกส์และระบบที่ใช้กำลังคนของเหล่าตุลาการของสหพันธรัฐ OSS อำนวยความสะดวกในการวางแผนการรักษาความปลอดภัยร่วมกับสำนักงานศาล คณะกรรมการการรักษาความปลอดภัยและหน่วยงานรัฐบาลกลางเพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการรักษาความปลอดภัยที่ครอบคลุมและมีการประสานกันของหลายๆฝ่าย

OSS เป็นผู้รับผิดชอบต่ออุปกรณ์รักษาความปลอดภัยในศาลเกือบ 900 แห่งทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาและดินแดนของประเทศสหรัฐอเมริกา โปรแกรมรักษาความปลอดภัยทางกายภาพของ OSS เป็นหนึ่งในโปรแกรมเกี่ยวกับรักษาความปลอดภัยทางกายภาพจากส่วนกลางที่ใหญ่ที่สุดในรัฐบาลกลาง หน่วยงานอื่นๆในสหพันธรัฐ รัฐและท้องถิ่นอื่นๆต่างก็มอง OSS เป็นตัวอย่างในด้านการรักษาความปลอดภัยทั้งทางการจัดการและเทคนิค วิธีการรักษาความปลอดภัยแบบบูรณาการของ OSS นั้นประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการประชุมสภาของเกรสผ่านกฎหมายงบประมาณประจำปีโครงการนำร่องของหน่วย United States Marshals Service ในการเข้ารับหน้าที่เกี่ยวกับ กิจกรรมและความรับผิดชอบด้านการรักษาความปลอดภัยจากหน่วยให้บริการคุ้มกันของรัฐบาลกลาง Federal Protective Service จำนวนทั้งสิ้น 7 พื้นที่ด้วยกัน

8) สำนักงานบริหารจัดการทางการเงิน

สำนักงานบริหารจัดการทางการเงินหรือ Office of Financial Management (OFM) มีหน้าที่ความรับผิดชอบงานด้านงบประมาณและการเงินทั้งหมดของทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโปรแกรมรักษาความปลอดภัยของศาลและมีหน้าที่กำกับดูแลงบประมาณจำนวน 342,300,000 ดอลลาร์สหรัฐในปี 2008 ในแต่ละปีหน่วย United States Marshals Service จะได้รับโอนเงินสนับสนุนจากสำนักงานบริหารจัดการศาลแห่งสหรัฐอเมริกาหรือ the Administrative Office of the United States Courts (AOUSC) เพื่อมาใช้จ่ายในโครงการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับศาลในสำนักงานศาลของสหพันธรัฐทั่วประเทศ เงินสนับสนุนนี้เรียกว่า "0930 appropriation" ซึ่งถูกทำมาใช้เพื่อ:

1) ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการกำกับดูแลตามสัญญาให้แก่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลจำนวนกว่า 4,700 คน

2) จัดให้มีการติดตั้งระบบและอุปกรณ์รักษาความปลอดภัยและอุปกรณ์ในสถานที่ที่ครอบครองโดยองค์กรตุลาการสาขา

3) ครอบคลุมถึงค่าใช้จ่ายของหน่วย United States Marshals Service ในการบริหารจัดการการดำเนินงานดังกล่าวข้างต้นด้วย

3.1.6.2 การรักษาความปลอดภัยให้กับศาล (Court Security)

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล หรือ Court Security Officers (CSOs) จะถูกคัดเลือก ว่าจ้าง และได้ทำงานโดยบริษัทเอกชนที่ทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยกับหน่วย United States Marshals Service (USMS) หากต้องการสมัครงานจะต้องติดต่อกับบริษัทหรือคู่สัญญาดังกล่าว⁴⁶

คุณสมบัติ

(1) ต้องเป็นพลเมืองของสหรัฐอเมริกาและมีอายุไม่ต่ำกว่า 21 ปีและจะต้องสามารถพูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ได้อย่างคล่องแคล่ว

(2) ต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากสหพันธรัฐ รัฐ ประเทศหรือ สถานศึกษาการบังคับใช้กฎหมายที่ผ่านการรับรอง และมีประสบการณ์ในด้านการบังคับใช้กฎหมายที่มีอำนาจในการจับกุมทั่วไปอย่างน้อยสามปี

(3) ต้องผ่านการตรวจสอบประวัติความเป็นมาและการตรวจสอบอีกครั้งตามที่กำหนดโดยรัฐบาลกลาง

(4) ในการคัดเลือก ผู้สมัครจะต้องสำเร็จหลักสูตรการใช้อาวุธปืนที่ได้รับการอนุมัติของรัฐบาลสหรัฐ เพื่อรักษาความสามารถในการใช้อาวุธ พวกเขาจะผ่านหลักสูตรทบทวนการใช้อาวุธปืนเป็นประจำทุกปี

(5) ต้องผ่านการตรวจสุขภาพเบื้องต้นและการตรวจสุขภาพประจำปีอีกด้วย

ในปัจจุบันนี้มี 4 บริษัทที่ทำสัญญา CSO กับหน่วย United States Marshals Service (USMS) ประกอบด้วย บริษัท AKAL Security Inc., บริษัท Ares Group, บริษัท Inter-Con Security systems, Inc. และ บริษัท MVM, Inc.⁴⁷

(1) บริษัท AKAL Security Inc. รับผิดชอบในมลรัฐ Vermont, New York, Maryland, Virginia, West Virginia, North Carolina, South Carolina, Michigan, Ohio, Kentucky, Tennessee, Wisconsin, Indiana, and Illinois ยกเว้น Central District of Illinois, North Dakota, South Dakota, Nebraska, Minnesota, Iowa, Missouri, Arkansas, Washington, Montana, Idaho, California, Nevada, Alaska, Hawaii, Guam, the Northern Marianas

⁴⁶ U.S.Marshals Service. [Online], 2012, March 16. Available from: http://www.usmarshals.gov/judicial/court_security_officer.htm

⁴⁷ U.S.Marshals Service. [Online], 2012, May 18. Available from: <http://www.usmarshals.gov/judicial/contracts.htm>

Islands, Arizona, Wyoming, Utah, Colorado, Kansas, Oklahoma, New Mexico, Georgia, Alabama และ Florida (ยกเว้น the Northern District of Florida)

(2) บริษัท Ares Group รับผิดชอบในมลรัฐ Northern District of Florida และ the Central District of Illinois

(3) บริษัท Inter-Con Security systems รับผิดชอบในมลรัฐ Texas, Louisiana, Mississippi, the District of Columbia District Court และ Superior Court

(4) บริษัท MVM, Inc. รับผิดชอบในมลรัฐ Maine, New Hampshire, Massachusetts, Rhode Island, Puerto Rico, Pennsylvania, New Jersey, Delaware และ the U.S. Virgin Islands

3.1.7 วิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล (CSOs) ของ USMS และระบบรักษาความปลอดภัยสำหรับพื้นที่ที่ครอบครองโดยศาลยุติธรรม จะได้รับเงินสนับสนุนต่างหากโดยการจัดสรรการรักษาความปลอดภัยของศาล การจัดสรรยังสนับสนุนแก่พนักงานบางคนเพื่อดูแลหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลทุกวัน

ศูนย์แห่งชาติสำหรับการรักษาความปลอดภัยศาลยุติธรรมยังให้คำแนะนำ, ความช่วยเหลือ, การบริการ และการสนับสนุนแก่สหภาพ, รัฐ, ท้องถิ่น และเขตอำนาจศาลระหว่างประเทศ โปรแกรม NCJS และกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการประเมินความปลอดภัย, การฝึกอบรม, การใช้ข้อมูลร่วมกัน และการตรวจสอบเทคโนโลยี

ข้อเท็จจริงที่สามารถมองเห็นได้ของ JSD⁴⁸

จุดเด่นในการประสบความสำเร็จของหน่วยงานรักษาความปลอดภัยศาลยุติธรรมจากปี 2005 มีดังต่อไปนี้

- ได้รับการประสานงานและเตรียมการ 214 กรณีของการบริการป้องกันภัยส่วนบุคคลไปยังผู้พิพากษาศาลสูงสุดของประเทศ

- ได้ให้บริการรักษาความปลอดภัยในระหว่างการประชุมตุลาการ 160 ครั้ง และการชุมนุมอื่นๆ ที่มีนัยสำคัญ 43 ครั้งของสมาชิกของศาลตุลาการกลาง

- มีการประสานและเตรียมบุคลากรและทรัพยากรรักษาความปลอดภัยเพิ่มเติมสำหรับ 128 การพิจารณาคดีในศาลที่มีภัยคุกคามสูง;

⁴⁸ U.S.Marshals Service. [Online], 2012, March 16. Available from: <http://www.usmarshals.gov/judicial/facts.html>

- มีการทบทวนและดำเนินการ 953 การคุกคาม/การสื่อสารที่ไม่เหมาะสมกับพนักงานของศาลตุลาการกลาง

- มีการตรวจสอบและจัดการ 68 ข้อมูลการป้องกันสำหรับผู้พิพากษาของสหรัฐและผู้ช่วยทนายความสหรัฐ เป็นผลมาจากการสื่อสารที่ไม่เหมาะสมของภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น

- มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายระหว่างประเทศมากกว่า 200 คนในวิธีการป้องกันศาลตุลาการ

- มีการเตรียมการปฐมนิเทศสำหรับ 472 CSOs

- มีการฝึกอบรมสำหรับเขตการบริการพนักงานเครือข่ายระดับชาติ 210 เขตในการตรวจสอบการคุกคามและการตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยศาลตุลาการ

หน่วยงาน USMS ได้มีการสรุปสถิติที่แสดงถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ในส่วนของการรักษาความปลอดภัยของศาล ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้⁴⁹

ตารางที่ 1 การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุระเบิดจำลอง กุมภาพันธ์ 2009

ศาลแขวง	วันที่	การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	การปฏิบัติ
แขวง A	4 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO 2 รายอนุญาตให้ชุดทดสอบระเบิดแสวงเครื่องจำลอง (IED) ผ่านเครื่องเอ็กซ์เรย์โดยตรวจสอบไม่ได้	ตักเตือนและพักงาน CSO ทั้งสองราย 3 วัน
แขวง B	4 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO อนุญาตให้ชุดทดสอบระเบิดแสวงเครื่องจำลอง (IED) ผ่านเครื่องเอ็กซ์เรย์โดยตรวจสอบไม่ได้	ตักเตือนและพักงาน 3 วัน
แขวง C	5 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO อนุญาตให้ชุดทดสอบระเบิดแสวงเครื่องจำลอง (IED) ผ่านเครื่องเอ็กซ์เรย์โดยตรวจสอบไม่ได้	ตักเตือนและพักงาน 3 วัน
แขวง D	5 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO อนุญาตให้ชุดทดสอบระเบิดแสวงเครื่องจำลอง (IED) ผ่านเครื่องเอ็กซ์เรย์โดยตรวจสอบไม่ได้ ขณะทำการใช้เครื่องเอ็กซ์เรย์ วัตถุแสดง	ตักเตือน CSO

⁴⁹ U.S. Department of Justice Office of the Inspector General Audit Division, AUDIT OF THE UNITED STATES MARSHALS SERVICE'S OVERSIGHT OF ITS JUDICIAL FACILITIES SECURITY PROGRAM, Audit Report 11-02 November 2010, p.10-21

ศาลแขวง	วันที่	การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	การปฏิบัติ
		ชัดเจนว่าเป็นวัตถุระเบิดและเห็นได้ ชัดเจนบนจอเอ็กซ์เรย์	
แขวง E	6 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO ที่ไม่สามารถระบุตัวตน ได้ อนุญาตให้ชุดทดสอบระเบิดแสวง เครื่องจำลอง (IED) ผ่านเครื่องเอ็กซ์เรย์ โดยตรวจสอบไม่ได้	ไม่มีการดำเนินการ และไม่มีการระบุตัว CSO
แขวง F	17 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO ไม่สามารถตรวจจับวัตถุ ระเบิดจำลองเมื่อได้รับ	ตักเตือน CSO เป็น ลายลักษณ์อักษร

ที่มา : U.S. Department of Justice Office of the Inspector General Audit Division

เชื่อว่าการทดสอบโดยไม่ตั้งใจเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่ USMS จะต้องทำให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาล (CSO) นั้นได้รับการอบรมมาอย่างดีเกี่ยวกับความปลอดภัยเกี่ยวกับอุปกรณ์และกระบวนการ เราเชื่อว่าความผิดพลาดของเจ้าหน้าที่ศาลแขวงที่บกพร่องต่อการตรวจสอบวัตถุระเบิดจำลอง และความบกพร่องของสำนักงานใหญ่ USMS ในการตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่ศาลแขวงอื่นได้ทำผิดพลาดเช่นเดียวกันหรือไม่ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการต้องการการดูแลที่ละเอียดถี่ถ้วนขึ้นจากสำนักงานใหญ่ USMS เพื่อให้มั่นใจว่าศาลแขวงต่างๆ ทำตามนโยบายของ USMS ที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบการรักษาความปลอดภัย

เหตุการณ์และการจับกุม

สถานการณ์เช่นการจับกุมในศาล และการชู้วางระเบิดนั้นจำเป็นต้องรายงานต่อสำนักงานรักษาความปลอดภัยของศาล (OCS) อย่างไรก็ตาม เราพบว่าศาลแขวง USMS บางแห่งไม่ได้ทำการนำส่งข้อมูลตามที่ต้องการ ตัวอย่างเช่น จากข้อมูลที่เราได้รับจากสำนักงานรักษาความปลอดภัยของศาล มีศาลแขวง 80 จาก 94 แห่งที่รายงานเหตุการณ์และการจับกุมสำหรับเดือนมีนาคม 2009 และตุลาคม 2009 ยิ่งไปกว่านั้น เราได้รับแจ้งว่า ถึงแม้ USMS จะมีการเก็บและตรวจสอบข้อมูล แต่ USMS ไม่ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้

ตารางที่ 2 จับกุมที่ศาลแขวง USMS ได้รายงานในปีงบประมาณ 2009 และ 2010

เหตุการณ์และการจับกุมในบริเวณศาลแห่งสหรัฐอเมริกา ปีงบประมาณ 2009, 2010				
เหตุการณ์	ปีงบประมาณ 2009		ปีงบประมาณ 2010	
	จำนวน	ร้อยละของทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละของทั้งหมด
อื่นๆ	2,585	79.0	3,578	91.1
เรื่องเร่งด่วนทาง การแพทย์	301	9.2	167	4.3
บุคคลรบกวน	201	6.1	98	2.5
พกพาอาวุธโดย ผิดกฎหมาย	98	3.0	23	0.6
ของต้องห้าม	42	1.3	41	1.0
สร้างความ วุ่นวาย	22	0.7	2	0.1
ชู้วาระเบิด	7	0.2	6	0.2
บุกรุก	7	0.2	3	0.1
จู่โจม	6	0.2	8	0.2
ยิงปืน	3	0.1	0	0.0
รวม	3,272	100%	3,926	100%

ที่มา : U.S. Department of Justice Office of the Inspector General Audit Division

จากข้อมูลแสดงในภาคผนวกดังกล่าว เหตุการณ์ 79 เปอร์เซนต์ถูกจัดอยู่ในหมวดหมู่ "อื่นๆ" ในปีงบประมาณ 2010 ตัวเลขนี้เพิ่มขึ้นถึง 91 เปอร์เซนต์ของทั้งหมด เมื่อถาม USMS ว่ามีการจัดหมวดหมู่อย่างไร USMS ตอบว่า การจัดหมวดหมู่จะคำนึงถึงความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญต่อทรัพย์สินของรัฐ การประท้วงและการชุมนุม ยานพาหนะต้องสงสัย และรูปภาพของสำนักงานศาลสหรัฐ USMS ไม่มีโครงการที่จะจัดการกับข้อมูลที่ตกอยู่ในหมวด "อื่นๆ" เนื่องจากเชื่อว่าจะมีหมวดหมู่ต่างๆเพิ่มขึ้นมากมายเกินไป และเพิ่มภาระในการจัดเก็บข้อมูล โดยไม่เห็นด้วยกับ USMS ในการที่จะนับเหตุการณ์ที่มีนัยยะเช่น ยานพาหนะต้องสงสัย หรือรูปภาพของสำนักงานศาลสหรัฐ ไว้ในหมวด "อื่น" USMS อาจจะไม่เสียโอกาสในการที่จะระบุปัจจัยที่อาจคุกคามสำนักงานศาลสหรัฐในอนาคตได้ เชื่อว่า USMS ควรจะต้องดูแลให้ศาลแขวงทุกแห่งรายงานเหตุการณ์และข้อมูล การจับกุมเมื่อต้องการ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านั้นอย่าง

สม่ำเสมอ เช่น การใช้อาวุธเฉพาะอย่าง หรือการเพิ่มขึ้นของยานพาหนะต้องสงสัยที่พบในสำนักงานศาลสหรัฐ การวิเคราะห์ดังกล่าวจะช่วยในเรื่องการวางแผนการแจกจ่ายอุปกรณ์ตรวจสอบ การออกแบบอาคาร และการคัดเลือกเจ้าหน้าที่ ยิ่งไปกว่านั้น เชื่อว่าข้อมูลดังกล่าวและการวิเคราะห์จะมีคุณค่าอย่างมากสำหรับคณะผู้พิพากษา และทำให้คณะผู้พิพากษารับรู้ถึงอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นได้

การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาล (CSO)

การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของ CSO ได้ถูกกำหนดว่าเป็นการกระทำที่ละเมิดมาตรฐานของศักยภาพ ความประพฤติ ภาพลักษณ์ และความซื่อสัตย์ตามที่ระบุในสัญญาของ CSO การละเว้นหน้าที่เหล่านี้รวมถึงการอนุญาตให้วัตถุต้องห้ามสามารถผ่านจุดตรวจและการปล่อยให้อาวุธอยู่ในสถานะที่ไม่ปลอดภัย ถึงแม้ว่า USMS จะเก็บข้อมูลการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของ CSO ซึ่งสรุปว่า USMS ไม่ได้ใช้ข้อมูลเหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพ USMS มีกระบวนการ 3 ขั้นตอนในการรายงานการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ (1) ศาลแขวงยื่นรายงานต่อสำนักงานรักษาความปลอดภัยของศาลให้มีการสอบสวนการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ (2) สำนักงานรักษาความปลอดภัยของศาลทำหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ CSO และขอให้มีการตรวจสอบ และ (3) รายงาน ผลการตรวจสอบจะถูกส่งให้สำนักงานด้านความปลอดภัยของผู้ทำสัญญา เพื่อขอความเห็นชอบจาก USMS เนื่องจาก CSO ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของ USMS ดังนั้นผู้ทำสัญญาจะต้องทำการสอบสวนเพื่อเสนอต่อสำนักงานด้านความปลอดภัยของผู้ทำสัญญา ซึ่ง ผู้ทำสัญญาจะต้องเสนอการลงโทษทางวินัยที่เหมาะสมสำหรับการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว หากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานด้านความปลอดภัยของผู้ทำสัญญาไม่เห็นพ้องด้วย พวกเขาสามารถร้องขอให้ผู้ทำสัญญา ทำการสอบสวนเพิ่มเติมหรือเสนอการลงโทษทางวินัยอื่น USMS อาจเสนอให้มีการปลด CSO ออกได้หาก USMS ไม่เห็นด้วยต่อขั้นตอนการปฏิบัติของผู้ทำสัญญา การติดตามการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของ CSO ได้ถูกกระทำอย่างใกล้ชิด โดยทั้งสำนักงานความปลอดภัยศาลและสำนักงานด้านความปลอดภัยของผู้ทำสัญญา USMS ได้ให้ข้อมูลตามที่เราร้องขอสำหรับรายละเอียดของการละเว้นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาลในปีงบประมาณ 2008 ถึง 10 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2010 USMS เพิ่มหมวดหมู่ที่ไว้ติดตามการละเว้นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาลตั้งแต่ปีงบประมาณ 2009

**ตารางที่ 3 การละเว้นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาล
ปีงบประมาณ 2008, 2009, 2010**

การละเว้นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาล ปีงบประมาณ 2008, 2009, 2010						
ประเภท การละเว้น	ปีงบประมาณ 2008		ปีงบประมาณ 2009		ปีงบประมาณ 2010	
	จำนวน	ร้อยละของ ทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละของ ทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละของ ทั้งหมด
ขั้นตอนการ รักษาความ ปลอดภัย	15	12.9	47	39.8	62	66.0
ประพุดิผิด	14	12.1	37	31.4	13	13.8
ละเว้นหน้าที่	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	8	6.8	2	2.1
เก็บอาวุธไม่ เหมาะสม	3	2.6	8	6.8	3	3.2
ไม่ปฏิบัติตาม ผู้บังคับบัญชา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	4	3.4	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
การจับกุม	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	2	1.7	6	6.4
ล่วงละเมิด ทางเพศ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	2	1.7	5	5.3
ทุจริต	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	1	0.8	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
ชักชวน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	1	0.8	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
ข่มขู่	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	1	1.1
อื่นๆ	84	ไม่มีข้อมูล	8	6.8	2	2.1
รวม	116	100%	118	100%	94	100%

ที่มา : U.S. Department of Justice Office of the Inspector General Audit Division

นอกจากนั้น USMS ได้ให้รายละเอียดการปฏิบัติต่อการละเว้นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษา
ความปลอดภัย

ตารางที่ 4 การปฏิบัติต่อการละเว้นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย
ปีงบประมาณ 2008, 2009, 2010

การปฏิบัติต่อการละเว้นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย						
ปีงบประมาณ 2008, 2009, 2010						
การปฏิบัติ	ปีงบประมาณ 2008		ปีงบประมาณ 2009		ปีงบประมาณ 2010 ³²	
	จำนวน การปฏิบัติ	ร้อยละของ ทั้งหมด	จำนวน การปฏิบัติ	ร้อยละของ ทั้งหมด	จำนวน การ ปฏิบัติ	ร้อยละของ ทั้งหมด
พักงาน	35	30.2	34	28.8	18	19.1
ลดขั้นและ ตักเตือน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	1	0.8	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
ไม่มีการ ดำเนินการ	10	8.6	19	16.1	11	11.7
กำลังพิจารณา	23	19.8	29	24.6	38	40.4
ปลด	21	18.1	13	11.0	9	9.6
ลาออก	3	2.6	3	2.5	4	4.3
ตักเตือน	24	20.7	19	16.1	14	14.9
รวม	116	100%	118	100%	94	100%

ที่มา : U.S. Department of Justice Office of the Inspector General Audit Division

เชื่อว่าการขยายขอบเขตของหมวดหมู่การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของ USMS นั้นมีประโยชน์เนื่องจาก USMS สามารถระบุประเภทของการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม เราเชื่อว่า USMS สามารถใช้ข้อมูลเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์ได้มากขึ้น ตัวอย่างเช่น USMS ไม่ได้ทำการวิเคราะห์เพื่อหาว่าการละเมิดการปฏิบัติหน้าที่ใดที่มาจากผู้ทำสัญญา กลุ่มหนึ่งแต่ไม่ได้มาจากผู้ทำสัญญา อีกกลุ่มหนึ่ง ยิ่งไปกว่านั้น ขณะที่เรากำลังทำการสำรวจภาคสนาม USMS ไม่ได้วิเคราะห์ข้อมูลต่อไปเพื่อหาความต้องการในการฝึกอบรมของ CSO ถึงแม้ว่าเราได้ข้อมูลมาว่า USMS กำลังหาวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเหล่านี้ในการที่จะพัฒนาหลักสูตรการอบรม CSO ในอนาคต โดยเสนอให้ USMS ทำการพัฒนาระเบียบวิธีในการวิเคราะห์ข้อมูลการละเว้นการ

ปฏิบัติหน้าที่เพื่อความเข้าใจที่มากขึ้นเกี่ยวกับลักษณะการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และการอบรมที่จำเป็นสำหรับ CSO

เจ้าหน้าที่ของ USMS รายหนึ่งกล่าวว่าผู้ตรวจสอบด้านความปลอดภัยในศาลไม่ได้รายงานการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอต่อสำนักงานใหญ่ของ USMS เจ้าหน้าที่รายนี้กล่าวว่าบางครั้งผู้ตรวจสอบจะจัดการกับการละเว้นเหล่านี้เอง การกระทำเช่นนี้สร้างความไม่เป็นมาตรฐานให้การรายงานการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และยากต่อการติดตามการแก้ไข และยังยากต่อการปลดเจ้าหน้าที่ CSO หากการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้รับการรายงานต่อหน่วยเหนืออย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นเราเสนอให้ USMS วางหลักปฏิบัติสำหรับผู้ตรวจสอบด้านความปลอดภัยในศาล เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของ CSO จะถูกบันทึกและรายงานต่อสำนักงานด้านความปลอดภัยของผู้ทำสัญญา

3.2 ประเทศออสเตรเลีย : ศึกษาหน่วยงาน The Office of the Sheriff

3.2.1 บททั่วไป⁵⁰

The Office of the Sheriff ถูกจัดตั้งในประเทศออสเตรเลียเป็นครั้งแรกโดยกฏบัตรแห่งความยุติธรรมในปี 1824 โดยก่อนหน้านั้นหน้าที่ของ Sheriff นั้นเป็นของ Provost Marshal แห่งอาณานิคมของรัฐนิวเซาท์เวลส์ กฏบัตรปี 1824 ยังก่อตั้งหัวหน้าผู้พิพากษาศาลสูงสุดเป็นครั้งแรก อาณานิคมของรัฐนิวเซาท์เวลส์ได้แบ่งอำนาจการบริหารออกเป็น 3 ฝ่าย คือรัฐบาลหรือฝ่ายบริหาร ฝ่ายจัดการ และฝ่ายตุลาการ ซึ่งในส่วนของรัฐบาลนี้ก็ยังคงอยู่มาจนถึงทุกวันนี้

ในปี 1824 รัฐนิวเซาท์เวลส์ประกอบด้วยครึ่งตะวันออกของออสเตรเลีย รวมทั้งเช่นเดียวกับ Van Dieman's Land (ตอนนี้เรียกว่าแทสเมเนีย) มีการแต่งตั้งนายอำเภอของอาณานิคมควีนส์แลนด์ วิกตอเรีย และแทสเมเนียภายหลังหลังจากที่แยกตัวออกจากรัฐนิวเซาท์เวลส์ ต่อมาอาณานิคมเหล่านี้ก็ได้กลายมาเป็นรัฐของประเทศออสเตรเลียและในขณะนี้ก็มีนายอำเภอประจำอยู่ที่รัฐของประเทศออสเตรเลีย

สำนักงานของ Sheriff ตำแหน่งสาธารณะที่เก่าแก่ที่สุดเป็นอันดับสองในกฎหมายอังกฤษ สำนักงานสาธารณะที่เก่ากว่า Sheriff ก็มีแค่ตำแหน่งของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระราชินีเท่านั้น ก่อนที่จะชนะนอร์แมนของอังกฤษในปี 1066 พระอัลเฟรดมหาราชได้แบ่งประเทศอังกฤษออกเป็น Shires (เรียกว่า 'soires') เพื่อเป็นการปรับปรุงการบริหารงานของประเทศ

⁵⁰ Office of the Sheriff. [Online], 2012, April 10. Available from: http://www.sheriff.nsw.gov.au/lawlink/local_courts/ll_localcourts.nsf/pages/SHO_resp_sheriff_australia

ซึ่ง shire เหล่านี้ก็เทียบเท่ากับสภาท้องถิ่นในปัจจุบันนี้ ตำแหน่ง Reeve หรือ Overseer จะได้รับการแต่งตั้งให้บริหาร Shire ในนามของพระมหากษัตริย์ ต่อมาคำว่า 'soire' และ 'reeve' (soire-reeve) จึงถูกควบรวมกันจนกลายเป็นที่รู้จักกันในนาม Sheriff

ในช่วงแรกๆ Sheriff นั้นมีอำนาจสำคัญในการบริหารกฎหมายและคำสั่งต่างๆภายใน Shire บทบาทของ Sheriff สมัยนั้นมีหน้าที่จัดการตามกฎหมายและคำสั่งต่างๆ ซึ่งหน้าที่เหล่านั้นในวันนี้ได้กลายเป็นหน้าที่ของทหารและตำรวจไปแล้ว

ในยุโรปนั้นยังไม่เคยมีกองทัพแบบถาวรจนกระทั่งศตวรรษที่ 19 ก่อนหน้านั้นหากจำเป็นที่จะต้องใช้กองทัพในการปกป้องประเทศจากศัตรูผู้รุกรานก็จะต้องระดมประชาชนมารวมตัวกันเพื่อเข้ารบ ซึ่งหน้าที่การรวบรวมไพร่พลในช่วงสงครามนั้นเป็นหน้าที่ของ Sheriff ของประเทศอังกฤษ กฎหมาย Halbury ของประเทศอังกฤษนั้นเป็นหนึ่งในกฎหมายที่เขียนมาอย่างง่ายที่สุดในบรรดากฎหมายของอังกฤษ ในกฎหมายนี้ได้ระบุว่า Sheriff คือ “ผู้รักษาความสงบสุขให้กับพระมหากษัตริย์” เป็น “.....หน้าที่ของ Sheriff ที่จะ.....ป้องกันประเทศจากการรุกรานด้วยกองทัพของพระมหากษัตริย์....”

ในอังกฤษก็ไม่เคยมีหน่วยงานตำรวจจนกระทั่งศตวรรษที่ 19 และด้วยเหตุนี้เอง ถังงานที่บังคับใช้กฎหมายทั้งหมดจึงตกเป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่โดยทั่วไปของ Sheriff ในสมัยก่อน Sheriff มีอำนาจที่จะปราบปรามการชุมนุมและจลาจลที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จับกุมผู้กระทำผิดและ ติดตามและจับกุมเหล่าอาชญากรโดยการตีฆ้องร้องเป่าเพื่อระดมพล

กฎหมาย Halbury ของประเทศอังกฤษระบุว่าคนทุกคนในประเทศนั้นมีภาระหน้าที่ตามกฎหมายโดย “พร้อมที่จะทำตามคำสั่งของ Sheriff ในการจับกุมเหล่าอาชญากรรมเมื่อประเทศชาติมีความต้องการ” ซึ่งการทำเช่นนี้เรียกว่าเรียกว่า การตีฆ้องร้องเป่าเพื่อระดมพล ความคิดในการระดมสมาชิกในชุมชนมาเพื่อการปราบปรามอาชญากรรมนั้นดำเนินอยู่ในยุคอาณานิคมของประเทศอเมริกาเป็นเวลาหลายปี หัวหน้าของหน่วยตำรวจในหลายแห่งจึงถูกเรียกว่า Sheriff มาจนกระทั่งทุกวันนี้ โดยในปัจจุบันนี้ Sheriff ในประเทศออสเตรเลียมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างจากบทบาทหน้าที่ของ Sheriff ในยุคเก่าเป็นอย่างมากเลยทีเดียว

3.2.2 กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยของศาล ค.ศ.2005⁵¹

ส่วนที่ 2 การเข้าและการใช้พื้นที่ศาล

⁵¹ New South Wales Australia, Court Security Act 2005

มาตรา 8 การพกพาวัตถุต้องห้ามในพื้นที่ศาล

(1) ห้ามมิให้พกพาวัตถุต้องห้ามภายในบริเวณศาลเว้นแต่มีความจำเป็น

โทษสูงสุด

(a) หากวัตถุต้องห้ามเป็นอาวุธต้องห้ามตามความหมายในพระราชบัญญัติอาวุธต้องห้าม 1998 หรืออาวุธ หรือสิ่งคล้ายอาวุธ ตามพระราชบัญญัติอาวุธ 1996 – ลงโทษ 100 หน่วย หรือจำคุกสองปี หรือทั้งสองอย่าง หรือ

(b) หากเป็นมีดที่ไม่ได้เป็นอาวุธต้องห้ามตามความหมายในพระราชบัญญัติอาวุธต้องห้าม 1998

(i) หากเป็นบุคคลที่ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อน (ไม่ว่าจะเป็นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น) ที่เกี่ยวข้องกับการครอบครองหรือการใช้มีด ลงโทษ 5 หน่วย หรือ

(ii) หากเป็นบุคคลที่เคยกระทำความผิดมา 1 ครั้ง (ไม่ว่าจะเป็นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น) ที่เกี่ยวข้องกับการครอบครองหรือการใช้มีด ลงโทษ 10 หน่วย หรือจำคุก 12 เดือน หรือทั้งสองอย่าง หรือ

(iii) หากเป็นบุคคลที่เคยกระทำความผิดมากกว่า 1 ครั้ง (ไม่ว่าจะเป็นตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น) ที่เกี่ยวข้องกับการครอบครองหรือการใช้มีด ลงโทษ 20 หน่วย หรือจำคุก 2 ปี หรือทั้งสองอย่าง

(2) ความในข้อ (1) ไม่มีผลบังคับใช้ในกรณีต่อไปนี้

(a) การครอบครองวัตถุต้องห้ามใดๆ ที่ต้องแสดง (หรือจะต้องแสดง) ในการพิจารณาคดีในศาล หาก

(i) วัตถุนั้นอยู่ในความครอบครองของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการไต่สวนของศาล หรือ

(ii) วัตถุได้ถูกเก็บรักษาอยู่ในกระเป๋าทันหรือบรรจุภัณฑ์อื่นที่กำหนดตามเงื่อนไข

(b) การครอบครองวัตถุต้องห้ามใดๆ คณะผู้พิพากษาได้สั่งการให้นำมาในศาล

(c) การครอบครองวัตถุต้องห้ามโดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ที่ได้ถูกยึดครองมาตามพระราชบัญญัตินี้

(d) การครอบครองวัตถุต้องห้ามโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่รักษาความเรียบร้อย

(e) การครอบครองวัตถุต้องห้ามใดๆ ภายใต้สถานการณ์ใดๆ ที่ได้รับการอนุญาต

มาตรา 9 การใช้งานอุปกรณ์บันทึกในศาล

(1) ห้ามมิให้ใช้อุปกรณ์บันทึกเสียงหรือภาพ (หรือทั้งสองอย่าง) ในบริเวณศาล

โทษสูงสุด ลงโทษ 200 หน่วย (2,200 \$) หรือจำคุก 12 เดือน หรือทั้งสองอย่าง

หมายเหตุ ความในข้อนี้ห้ามเฉพาะการใช้อุปกรณ์บันทึกในการบันทึกภาพหรือเสียง (หรือทั้งสองอย่าง) แต่ไม่ได้ห้ามในการใช้งานด้านอื่น เช่น ไม่ห้ามการใช้งานโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สามารถอัดเสียงได้ในกรณีโทรศัพท์ แต่ห้ามใช้โทรศัพท์นั้นในการบันทึกเสียงในศาล

(2) ความในข้อ (1) ไม่มีผลบังคับใช้ในกรณีต่อไปนี้

(a) การใช้งานอุปกรณ์บันทึกดังกล่าวได้มีการอนุญาตอย่างเปิดเผยโดยผู้พิพากษา

(b) การที่ทนายความใช้อุปกรณ์บันทึกเสียงทำการบันทึกเสียงตนเองในบริเวณอื่นนอกเหนือจากห้องพิพากษา

(c) การใช้งานอุปกรณ์บันทึกโดยผู้พิมพ์เอกสารในศาล

(d) การใช้งานอุปกรณ์บันทึกโดยสื่อมวลชนที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 6 (2)

(e) การใช้งานอุปกรณ์บันทึกใดๆ ภายใต้สถานการณ์ใดๆ ที่ได้รับการอนุญาต

ส่วนที่ 3 อำนาจในการรักษาความปลอดภัยศาล

หมวดที่ 1 การตรวจค้นและจับกุม

มาตรา 10 อำนาจในการตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะ

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจเรียกให้บุคคลใดๆ ก็ตามที่กำลังผ่านเข้ามายังบริเวณของศาลปฏิบัติตามวิธีการบางข้อ หรือทุกข้อ ดังต่อไปนี้

(a) ทำการตรวจค้นบุคคลด้วยเครื่องกราดตรวจ (ยกเว้นในกรณีที่เจ้าพนักงานเชื่อว่าการตรวจค้นด้วยเครื่องกราด ตรวจอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพร่างกายของบุคคลนั้น) หรือนำวัตถุในครอบครอง หรือในควบคุมของบุคคลนั้นมาให้เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยทำการกราดตรวจ

(b) ทำการตรวจค้นบุคคลอย่างเป็นทางการเป็นส่วนตัวหากเจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าบุคคลนั้นครอบครองวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย

(c) หยุดยั้งยานพาหนะในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้นที่กำลังจะขับเคลื่อนเข้าไป หรือขับเคลื่อนเข้าไปยังบริเวณของศาลแล้ว

(d) อนุญาตให้มีการตรวจค้นยานพาหนะในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้น หากเจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่ามีวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตรายอยู่ในยานพาหนะหรือในครอบครองของบุคคลนั้น

(e) ทำการตรวจสอบวัตถุใดๆ ก็ตาม ที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยได้ตรวจพบ หรือเห็นอยู่ที่ตัวบุคคล หรืออยู่กับตัวบุคคล ที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าวัตถุนั้นเป็นวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย

(f) ตอบคำถามใดๆ ก็ตามที่เหมาะสมเกี่ยวกับธรรมชาติของสิ่งที่กำลังตรวจสอบ หรือตรวจพบระหว่างการตรวจค้นในข้อนี้

(2) เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การตรวจค้นบุคคลภายใต้ข้อนี้จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(a) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องแจ้งบุคคลที่กำลังจะตรวจค้นให้ทราบในกรณีต่อไปนี้

- (i) บุคคลนั้นจะต้องถอดเสื้อผ้าออกระหว่างการตรวจค้น
- (ii) เหตุผลที่จำเป็นจะต้องถอดเสื้อผ้าออกระหว่างการตรวจค้น

(b) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องขอความร่วมมือจากบุคคลที่กำลังจะตรวจค้น

(c) การตรวจค้นแบบส่วนตัวจะต้องดำเนินการในลักษณะที่

- (i) รักษาความเป็นส่วนตัวของผู้ถูกตรวจค้นอย่างเหมาะสม
- (ii) เร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ตามความเหมาะสม

(d) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องทำการตรวจค้นในลักษณะที่เป็นการล่องล้าต่อผู้ถูกตรวจค้นให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ในสถานการณ์นั้นๆ

(e) การตรวจค้นเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี อย่างเป็นทางการได้หากผู้รับผิดชอบของเด็กผู้นั้นปรากฏตัวอยู่ด้วยในขณะที่ตรวจค้น

(f) การตรวจค้นบุคคล (ที่ไม่ใช่เด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี) อย่างเป็นทางการ จะต้องดำเนินการโดยเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่มีเพศเดียวกันกับบุคคลนั้น หรือหากไม่มีเจ้าพนักงานเพศเดียวกันอยู่ ให้ทำการตรวจค้นโดยบุคคลอื่นที่มีเพศเดียวกันตามการสั่งการของสำนักงานรักษาความปลอดภัย

(g) การตรวจค้นเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปีแบบส่วนตัวจะต้องดำเนินการโดยเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เป็นผู้หญิงหรือ หากไม่มีเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยหญิงอยู่ ให้ทำการตรวจค้นโดยบุคคลเพศหญิงบุคคลอื่นตามการสั่งการของสำนักงานรักษาความปลอดภัย

(3) หากเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยขอให้บุคคลนั้นกระทำการใดๆตามข้อย่อย (1) และบุคคลนั้นไม่ยอมปฏิบัติตามในทันที หรือไม่ยอมออกจากบริเวณของศาล เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจดำเนินการอีกครั้ง ซึ่งในกรณีนี้ เจ้าพนักงานจะต้อง

(a) เตือนบุคคลนั้นให้ทราบว่า การไม่ยอมปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือออกจากบริเวณของศาลนั้นอาจถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และ

(b) แจ้งข้อมูลตามมาตรา 20 (2) (a)-(c) ให้บุคคลนั้นรับทราบ

(4) หากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยขอให้บุคคลนั้นปฏิบัติตามข้อย่อย (3) บุคคลนั้นจะต้องกระทำการต่อไปนี้โดยทันที

(a) ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว หรือ

(b) ออกจากบริเวณศาล

การลงโทษสูงสุด (ข้อย่อย (4)): การลงโทษ 5 หน่วย (550 \$)

(5) ในข้อนี้:

คำว่าผู้รับผิดชอบของเด็กหมายถึงบุคคลที่ (ไม่ใช่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย) มีอายุ 16 ปีขึ้นไปซึ่งเป็นบุคคลที่

(a) เป็นพ่อหรือแม่ของเด็ก (รวมถึงพ่อเลี้ยง-แม่เลี้ยง) ปู่ ย่า ตา ยาย หรือพี่น้อง (รวมถึงพี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน) ของเด็ก หรือ

(b) เป็นผู้ปกครองของเด็ก หรือ

(c) มีสิทธิในการอารักขาเด็กคนดังกล่าวในขณะนั้น หรือ

(d) ติดตามเด็กมาในฐานะตัวแทนในการดำเนินการทางกฎหมาย เพื่อน ผู้ดูแลหรือผู้อุปถัมภ์ หรือ

(e) เป็นบุคคล หรือเป็นบุคคลในประเภทของบุคคล ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา 11 อำนาจในการเรียกให้มีการยอมนำทรัพย์สินหรือวัตถุอื่น ๆ มาเก็บไว้ในที่ปลอดภัย

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจเรียกบุคคลที่กำลังผ่านเข้ามาหรืออยู่ในบริเวณศาลให้ฝากวัตถุทั้งหมด หรือบางส่วน ไว้กับเจ้าหน้าที่ในขณะที่บุคคลนั้นยังอยู่ในบริเวณศาล ซึ่งวัตถุเหล่านั้นได้แก่

(a) วัตถุใดๆก็ตามในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้น ที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าเป็นวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย

(b) วัตถุใดๆก็ตามในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้น ที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าเป็นวัตถุที่สามารถซ่อนอำพรางวัตถุอันตรายตามย่อหน้า (a)

(2) หากเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยขอให้บุคคลนั้นกระทำการใดๆตามข้อย่อย (1) และบุคคลนั้นไม่ยอมปฏิบัติตามในทันที หรือไม่ยอมออกจากบริเวณของศาล เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจดำเนินการอีกครั้ง ซึ่งในกรณีนี้ เจ้าพนักงานจะต้อง

(a) เตือนบุคคลนั้นให้ทราบว่าการไม่ยอมปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือออกจากบริเวณของศาลนั้นอาจถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และ

(b) แจ้งข้อมูลตามมาตรา 20 (2) (a)-(c) ให้บุคคลนั้นรับทราบ

(3) หากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยขอให้บุคคลนั้นปฏิบัติตามข้อย่อย (2) บุคคลนั้นจะต้องกระทำการต่อไปนี้โดยทันที

(a) ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว หรือ

(b) ออกจากบริเวณศาล

การลงโทษสูงสุด (ข้อย่อย (3)): การลงโทษ 5 หน่วย (550 \$)

(4) ตามมาตรา 12 หากบุคคลได้ฝากวัตถุไว้กับเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้

ข้อย่อย (1) เจ้าพนักงานจะต้องแน่ใจว่าได้คืนวัตถุนั้นให้กับบุคคลผู้นั้นเมื่อ

(a) บุคคลนั้นขอให้เจ้าพนักงานคืนวัตถุให้ และ

(b) เจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอที่จะมั่นใจได้ว่า บุคคลนั้นกำลังจะออกจากบริเวณศาล

มาตรา 12 อำนาจในการยึดวัตถุต้องห้ามและวัตถุอื่นๆ

(1) อำนาจในการนำวัตถุบางอย่างมาไว้ในครอบครอง หรือยึดวัตถุนั้น

เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยสามารถกระทำต่อไปนี้ได้บริเวณศาล

(a) นำวัตถุใดๆก็ตามที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่าวัตถุนั้นเป็น

(i) วัตถุต้องห้าม หรือ

(ii) อุปกรณ์อันตราย หรือ

(iii) อุปกรณ์บันทึกต่างๆซึ่งถือเป็นการฝ่าฝืนตามกฎข้อ 9 หรือ

(iv) ฟิล์ม เทป หรือสื่อบันทึกต่างๆในอุปกรณ์บันทึกที่นำมาใช้เป็นการฝ่าฝืนตาม

มาตรา 9 และ

(b) ยึดวัตถุนั้น

(2) วัตถุที่ยึดมาจะต้องคืนให้กับบุคคลหรือส่งมอบให้กับตำรวจ

เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ยึดวัตถุตามข้อนี้ (วัตถุที่ยึด) จะต้อง

(a) หากหลังจากการตรวจสอบวัตถุนั้น เจ้าพนักงานมั่นใจว่าไม่จำเป็นต้องเก็บวัตถุนั้นไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐาน และการคืนวัตถุนั้นให้กลับไปอยู่ในครอบครองของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้คืนวัตถุนั้นกับบุคคลที่ถูกยึดวัตถุไป หรือ

(b) หากเจ้าพนักงานไม่มั่นใจนักหลังจากที่ยึดวัตถุนั้นมาแล้ว ให้มอบวัตถุนั้นแก่ (หรือ นำวัตถุนั้นส่งไปยัง) กองบัญชาการตำรวจท้องถิ่นที่ให้ความรับผิดชอบต่อพื้นที่ที่บริเวณศาลตั้งอยู่โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ตามความเหมาะสม

(3) กองบัญชาการตำรวจท้องถิ่นที่ได้รับมอบวัตถุที่ยึดไว้วันนั้น จะต้องส่งวัตถุคืนแก่บุคคลที่ถูกยึดวัตถุนั้นไป หรือส่งคืนไปยังเจ้าของหากแน่ใจหลังจากทำการตรวจสอบแล้วว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเก็บวัตถุนั้นไว้เป็นหลักฐาน และบุคคลนั้นมีสิทธิที่ถูกต้องตามกฎหมายที่จะได้รับวัตถุนั้นกลับมาในครอบครอง

(4) การดำเนินการขอวัตถุที่ถูกยึดไปกลับคืน

บุคคลที่ถูกยึดวัตถุไปตามข้อนี้ หรือบุคคลที่เป็นเจ้าของของวัตถุ อาจทำเรื่องขอวัตถุคืนกับ กองบัญชาการตำรวจท้องที่ภายในระยะเวลา 28 วัน หลังจากการยึดวัตถุนั้น (ระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรก)

(5) การดำเนินการขอวัตถุที่ถูกยึดคืนนั้นจะต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษรและกล่าวถึง เหตุผลใดๆก็ตามที่วัตถุนั้นควรจะต้องถูกส่งคืน

(6) หากบุคคลที่ต้องการวัตถุที่ถูกยึดไปกลับคืนนั้นมีอายุต่ำกว่า 18 ปี การขอวัตถุคืน จะต้องให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เป็นผู้ดูแลหรืออุปถัมภ์อย่างถูกต้องตามกฎหมาย เป็นผู้กระทำการแทนเท่านั้น

(7) การอุทธรณ์ต่อศาลท้องที่เมื่อมีการปฏิเสธการส่งคืนของที่ยึดไว้

หากกองบัญชาการตำรวจท้องที่ไม่สามารถหรือปฏิเสธที่จะคืนของที่ยึดไว้เมื่อหมด ระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรก ให้กับบุคคลที่ทำเรื่องขอวัตถุนั้นภายใต้ข้อนี้ บุคคลนั้นอาจ อุทธรณ์ต่อศาลท้องที่ภายใน 28 วัน ในการที่ศาลปฏิเสธหรือไม่สามารถคืนวัตถุนั้นเมื่อหมด ระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรก

(8) ในการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว ศาลท้องที่อาจสั่งให้วัตถุที่ยึดไว้

(a) ฎุกริบเป็นของหลวง หรือ

(b) ถูกส่งคืนให้แก่ผู้ยื่นอุทธรณ์หรือบุคคลอื่นที่เหมาะสม

(9) หากวัตถุที่ยึดไว้เป็นอุปกรณ์บันทึก ศาลท้องที่นั้นจะมีอำนาจในการดำเนินการได้ โดยไม่มีข้อจำกัดตามข้อย่อยที่ (8)

(10) การริบวัตถุที่ยึด

วัตถุที่ยึดไว้จะถูกริบไปเป็นของหลวง

(a) เมื่อการดำเนินการขอวัตถุคืนนั้นไม่ได้กระทำขึ้นภายในระยะเวลาของการยึดวัตถุใน ช่วงแรก หรือเมื่อระยะเวลานั้นสิ้นสุดไปแล้ว หรือ

(b) ในกรณีที่การดำเนินการขอวัตถุคืนนั้นกระทำภายในระยะเวลาของการยึดวัตถุใน ช่วงแรกและวัตถุไม่ถูกส่งคืนไปภายในช่วงเวลานั้น

(i) หากการอุทธรณ์ภายใต้ข้อนี้ไม่ได้กระทำขึ้นภายใน 28 วัน หลังจาก ที่ ระยะเวลาของการยึดวัตถุช่วงแรกสิ้นสุดลง หรือเมื่อระยะเวลานั้นสิ้นสุดลง หรือ

(ii) หากการอุทธรณ์ภายใต้ข้อนี้กระทำขึ้นภายใน 28 วัน หลังจาก ที่ระยะเวลา ของการยึดวัตถุช่วงแรกสิ้นสุดลง หรือเมื่อคำสั่งภายใต้ข้อย่อย (8) (a) เกี่ยวกับวัตถุนั้นนั้นมีผล

(11) กองบัญชาการตำรวจท้องที่ (หรือบุคคลอื่นในกำกับของผู้บัญชาการตำรวจ) อาจทำลาย หรือจำหน่ายจ่ายโอนให้วัตถุที่ยึดไว้กลายเป็นของหลวงภายใต้ข้อนี้ ตามคำสั่งของ ผู้บัญชาการตำรวจ

(12) วัตถุที่ถูกยึดอาจถูกทำลายได้

ในข้อนี้ การจำหน่ายจ่ายโอนวัตถุนั้นรวมถึงการทำลายวัตถุด้วยเช่นกัน

หมวดที่ 2 การระบุดังบุคคล

มาตรา 13 อำนาจในการถามรายละเอียดเพื่อการระบุดังตน

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจเรียกบุคคลผู้ที่กำลังเข้ามายังบริเวณศาล ซึ่งเป็น ผู้ที่เจ้าพนักงานไม่ทราบชื่อหรือที่อยู่ ให้เผยชื่อและที่อยู่ หรือเผยถึงเหตุผลที่บุคคลผู้นั้น ต้องการเข้ามายังบริเวณศาล หรือทั้งสองอย่าง หากเจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่า

(a) บุคคลผู้นั้นกำลังพกพาวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย หรือ

(b) บุคคลผู้นั้นได้กระทำการผิดกฎหมายในบริเวณศาล

(2) อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจไม่เรียกบุคคลผู้ที่ครอบครองวัตถุ ต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตรายให้เผยข้อมูลตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อย่อย (1) หาก

(a) ในกรณีของวัตถุต้องห้าม เจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าบุคคลผู้นั้นได้รับ อนุญาตในการครอบครองวัตถุนั้นในบริเวณศาลภายใต้มาตรา 8 (2) หรือ

(b) ในกรณีของอุปกรณ์อันตราย เจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าบุคคลผู้นั้น ได้รับอนุญาตในการครอบครองวัตถุนั้นในบริเวณศาลภายใต้มาตรา 8 (2) หากอุปกรณ์นั้นเป็น วัตถุต้องห้าม

(3) บุคคล

(a) จะต้องไม่มีความขัดข้องในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของเจ้าพนักงานรักษาความ ปลอดภัยตามข้อย่อย (1) และมาตรา 20 หากไม่มีเหตุผลเพียงพอ หรือ

(b) ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยตามข้อย่อย (1) และมาตรา 20 จะต้องไม่พยายามที่จะ

(i) ให้เหตุผลที่ไม่ถูกต้องหรือทำให้เข้าใจผิดในรายละเอียดของข้อมูลนั้น หรือ

(ii) ให้ชื่อหรือที่อยู่ที่ไม่ถูกต้องหรือทำให้เข้าใจผิดในรายละเอียดของข้อมูลนั้น

การลงโทษสูงสุด: การลงโทษ 2 หน่วย (220 \$)

หมายเหตุ ในมาตรา 20 เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องให้ข้อมูลบางอย่างและ เตือนบุคคลนั้นก่อนที่จะใช้อำนาจภายใต้ข้อนี้

(4) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจเรียกบุคคลผู้ที่เจ้าพนักงานต้องการให้เผย ข้อมูลชื่อและที่อยู่ของบุคคลนั้นตามข้อย่อย (1) และมาตรา 20 ให้แสดงหลักฐานพิสูจน์ชื่อและที่ อยู่ของบุคคลนั้น

หมวดที่ 3 คำสั่งต่อบุคคล

มาตรา 14 อำนาจในการออกคำสั่งตามความเหมาะสม

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจออกคำสั่งแก่บุคคลในบริเวณศาล หากเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลนั้นในบริเวณศาล (กล่าวไว้ในข้อนี้โดยใช้คำว่า ความประพฤติที่เกี่ยวข้อง)

(a) เป็นพฤติกรรมที่ขัดขวางบุคคล หรือบุคคลหลายบุคคลอื่นๆ หรือ

(b) ก่อให้เกิดการก่อกวนหรือการคุกคามบุคคลหรือบุคคลหลายบุคคลอื่นๆ หรือ

(c) ก่อให้เกิดหรือมีแนวโน้มว่าจะสร้างความหวาดกลัวให้กับบุคคลอื่น หรือบุคคลหลายบุคคลอื่นๆ ตราบเท่าที่ความประพฤติที่เกี่ยวข้องจะเป็นได้ เช่นการสร้างความหวาดกลัวให้กับบุคคลที่มีสติสัมปชัญญะครบถ้วน

(2) คำสั่งจะต้องมีความสมเหตุสมผลต่อสถานการณ์นั้นๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดหรือกำจัดการกีดขวาง การก่อกวน การคุกคาม หรือการทำให้หวาดกลัว

(3) หากเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยได้ปฏิบัติตามมาตรา 20 ในการออกคำสั่งแก่บุคคล และบุคคลมีความขัดข้องในการปฏิบัติตามคำสั่งนั้น เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจออกคำสั่งอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีนี้ เจ้าพนักงานจะต้องเตือนบุคคลนั้นว่าการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอาจถือเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

หมายเหตุ ในมาตรา 20 เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องให้ข้อมูลบางอย่างและเตือนบุคคลนั้นก่อนใช้อำนาจตามข้อนี้

(4) หากไม่มีเหตุผลเพียงพอ บุคคลนั้นจะต้องไม่มีความขัดข้องในการปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกไว้ตามข้อย่อย (3)

การลงโทษสูงสุด (ข้อย่อย (4)): การลงโทษ 20 หน่วย (2,200 \$)

(5) บุคคลนั้นจะไม่มีผิดตามกฎหมายตามข้อย่อย (4) นอกจากมีการพิสูจน์ว่าบุคคลนั้นยังคงยืนกรานที่จะกระทำการประพฤติดังกล่าวหลังจากที่มีการออกคำสั่งไปแล้ว

(6) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจออกคำสั่งตามข้อนี้แก่บุคคลที่รวมเป็นหมู่คณะ

(7) ในกรณีของคำสั่งที่ออกแก่กลุ่มบุคคลตามข้อย่อย (1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่มีความจำเป็นที่จะต้องออกคำสั่งซ้ำ หรือแจ้งข้อมูลและเตือนตามมาตรา 20 แก่บุคคลแต่ละบุคคลในกลุ่มซ้ำอีกครั้ง

(8) ในกรณีของคำสั่งที่ออกแก่กลุ่มบุคคลตามข้อย่อย (3) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่มีความจำเป็นที่จะต้องออกคำสั่งซ้ำ หรือแจ้งข้อมูลและเตือนตามข้อย่อยนั้น แก่บุคคลแต่ละบุคคลในกลุ่มซ้ำอีกครั้ง

(9) อย่างไรก็ตาม การที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยไม่จำเป็นต้องออกคำสั่ง ข้อมูลหรือคำเตือนดังกล่าวซ้ำ ไม่ได้หมายความว่าบุคคลแต่ละบุคคลในกลุ่มนั้นได้รับรู้คำสั่ง ข้อมูล หรือคำเตือนแล้ว

(10) บุคคลหรือบุคคลหลายบุคคลอื่นที่อ้างถึงในข้อย่อ (1) ไม่จำเป็นต้องอยู่ในบริเวณศาล แต่จะต้องอยู่ใกล้บริเวณศาลในขณะที่มีการกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง

(11) สำหรับจุดประสงค์ตามข้อย่อ (1) (ค) บุคคลที่มีสติสัมปชัญญะครบถ้วนไม่จำเป็นต้องอยู่ หรือมีแนวโน้มว่าจะต้องปรากฏตัวในที่เกิดเหตุ

หมวดที่ 4 สัญลักษณ์และประกาศเตือนเกี่ยวกับความปลอดภัย

มาตรา 15 มีอำนาจในการทำเครื่องหมายหรือประกาศเตือนในบริเวณศาล

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจสร้างสัญลักษณ์หรือประกาศในบริเวณศาลเมื่อเจ้าพนักงานเห็นว่ามี ความจำเป็นต่อบทบัญญัติด้านความปลอดภัยในบริเวณศาล

(2) บุคคลจะต้องไม่เคลื่อนย้าย เปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดความเสียหาย ทำรอยตำหนิ หรือทำลาย สัญลักษณ์หรือประกาศเตือนดังกล่าวโดยไม่ได้รับการอนุญาตจากเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยหรือเจ้าพนักงานศาลในบริเวณศาล

การลงโทษสูงสุด: การลงโทษ 5 หน่วย (550 \$)

ส่วนที่ 4 อำนาจในการจับกุมและใช้กำลัง

มาตรา 16 อำนาจในการจับกุม

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจจับกุมบุคคลนั้นๆ ในบริเวณศาลได้ โดยไม่ต้องมีหมายจับ ถ้าหาก

(a) บุคคลนั้นกำลังกระทำการผิดกฎหมายภายใต้บทบัญญัตินี้ หรือได้กระทำการผิดกฎหมายดังกล่าว หรือ

(b) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่าบุคคลนั้นได้กระทำการผิดกฎหมายภายใต้บทบัญญัตินี้

หมายเหตุ ในมาตรา 20 เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องให้ข้อมูลบางอย่างและเตือนบุคคลนั้นก่อนหรือในขณะที่ใช้อำนาจในข้อนี้ หรือโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถกระทำได้อย่างเหมาะสมหลังจากที่ใช้อำนาจในมาตรานี้ มาตรา 19 ได้จำกัดสถานการณ์ที่เจ้าพนักงานจะสามารถใช้อำนาจในข้อนี้ได้

(2) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยสามารถใช้อำนาจที่ได้รับในฐานะเจ้าพนักงานในข้อย่อ (1) เมื่อบุคคลนั้นอยู่นอกบริเวณศาล ต่อเมื่อ

(a) บุคคลนั้นแอบหลบหนีไปจากบริเวณศาลโดยมีความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการจับกุม และ

(b) เจ้าพนักงานได้ไล่ตามบุคคลนั้นจากบริเวณศาล และไม่หยุดยั้งการไล่ตามหรือถูกขัดขวาง เจ้าพนักงานเห็นว่าได้มาถึงยังจุดที่สามารถใช้อำนาจได้

(3) เพื่อปฏิบัติตามข้อย่อย (2) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องไม่หยุดหรือยับยั้งการไล่ตามเพียงเพราะว่าบุคคลผู้นั้นลี้ไปจากสายตาของเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยเพียงชั่วคราวเท่านั้น

(4) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่จับกุมบุคคลในข้อนี้จะต้องนำบุคคลนั้น โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

(a) ไปพบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย หรือ

(b) ไปพบกับเจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

(5) ในข้อนี้

เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ หมายถึง

(a) เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ก่อนที่จะมีการบังคับใช้มาตรา 99 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการบังคับใช้กฎหมาย (อำนาจและหน้าที่) ปี 2002—เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามความหมายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติว่าด้วยหมายค้น ปี 1985 หรือ

(b) เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่หลังการบังคับใช้มาตรา 99 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการบังคับใช้กฎหมาย (อำนาจและหน้าที่) ปี 2002—เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินั้นๆ

มาตรา 17 การใช้กำลังทั่วไปของเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย

(1) การที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยผู้ที่ใช้อำนาจในการรักษาความปลอดภัยในศาลกับบุคคลหรือวัตถุ จะใช้กำลังดังกล่าวตามความจำเป็นอันเหมาะสมเพื่อใช้อำนาจ ถือเป็นเรื่องที่ต้องทำตามกฎหมาย

(2) นอกเหนือจากข้อย่อย (1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยผู้ที่ใช้อำนาจในการจับกุมในส่วนนี้อาจใช้กำลังดังกล่าวตามความจำเป็นอันเหมาะสมในการจับกุม หรือในการป้องกันไม่ให้บุคคลนั้นหลบหนีหลังการจับกุม

ส่วนที่ 5 ข้อจำกัดและการป้องกันตัวในการบังคับใช้คำสั่งศาล

มาตรา 19 ข้อจำกัดในการใช้คำสั่งศาล

(1) การบังคับใช้คำสั่งศาลมีข้อจำกัดดังต่อไปนี้

(a) ห้ามบังคับใช้คำสั่งศาลกับผู้พิพากษา

(b) ห้ามบังคับใช้คำสั่งศาลในท้องที่กำลังมีการพิจารณาคดีเว้นเสียแต่ว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะเห็นสมควร เมื่อ

(i) มีกรณีฉุกเฉิน และ

(ii) มีเวลาไม่มากเพียงพอที่จะรอคำสั่งจากผู้พิพากษา

(c) ห้ามบังคับใช้คำสั่งศาลกับบุคคลที่อยู่ในการควบคุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจเว้นเสียแต่ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะร้องขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

(d) ห้ามบังคับใช้คำสั่งศาลกับบุคคลที่อยู่ภายใต้การควบคุมโดยเจ้าหน้าที่ที่ทำการควบคุมตัวเว้นเสียแต่ว่าเจ้าหน้าที่ที่ทำการควบคุมตัวจะร้องขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

(e) ห้ามบังคับใช้คำสั่งศาลกับบุคคลหรือสถานการณ (หรือทั้งสอง) ตามที่ระบุในกฎระเบียบ

(2) นอกจากความในข้อ (1) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยสามารถบังคับใช้คำสั่งศาลกับบุคคลหรือในสถานการณดังต่อไปนี้

(a) ผู้พิพากษาได้สั่งให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบังคับใช้คำสั่งศาลโดยตรง

(b) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยบังคับใช้คำสั่งศาลเพื่อป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อตนเอง หรือผู้อื่น หรือสถานที่ หรือ

(c) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยและเจ้าหน้าที่ที่ทำการควบคุมตัวได้ร่วมมือกันเพื่อมิให้บุคคลหลบหนีการควบคุมตัว

มาตรา 20 การป้องกันตัวในการบังคับใช้คำสั่งศาล

(1) หัวข้อนี้

(a) ไม่ใช้กับการบังคับใช้คำสั่งศาลในมาตรา 10 หรือ 11 และ

(b) ใช้กับข้อกำหนดในมาตรา 14 โดยไม่มีผลยกเลิกข้อความเพียงบางส่วน

หมายเหตุ มาตรา 10 และ 11 เป็นข้อกำหนดพิเศษในการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อนี้ มาตรา 14 ที่ได้ระบุนโยบายของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในการแนะนำให้บุคคลปฏิบัติอย่างเหมาะสมในพื้นที่ศาล มีข้อควรปฏิบัติในการป้องกันตัวในการบังคับใช้คำสั่งศาล

(2) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องทำการแสดงสิ่งเหล่านี้ต่อบุคคลที่จะทำการบังคับใช้คำสั่งศาลตามความในตอน (3)

(a) หลักฐานแสดงตนของเจ้าหน้าที่ (ตัวอย่างเช่น แสดงใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ในการป่งชี้)

(b) ป้ายชื่อหรือป้ายเครื่องหมายของเจ้าหน้าที่

(c) เหตุผลที่จะทำการบังคับใช้คำสั่งศาล

(d) คำเตือนที่ว่าหากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในการบังคับใช้คำสั่งศาลอาจถือเป็นความผิด

(3) ข้อความในตอนที่ (2) ใช้ในสถานการณ์ต่อไปนี้

(a) ในการที่มีการบังคับใช้คำสั่งเมื่อมีการจับกุม

(i) หากเป็นไปได้ ให้แสดงก่อนหรือเวลาที่ใช้คำสั่งศาล หรือ

(ii) หากไม่สามารถเป็นไปได้ ให้แสดงในเวลาเร็วที่สุดหลังจากใช้คำสั่งศาล หรือ

(b) ในกรณีอื่น ก่อนมีการบังคับใช้คำสั่งศาลที่เกี่ยวข้อง

(4) ข้อมูลในความตอนที่ (2) อาจเป็นลายลักษณ์อักษร แต่ไม่จำเป็นเสมอไป

(5) หากมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยสองนายขึ้นไปที่ยังบังคับใช้คำสั่งศาลเดียวกัน ให้มีเจ้าหน้าที่เพียงนายเดียวที่แสดงตนตามความในหัวข้อนี้

(6) อย่างไรก็ตาม หากบุคคลร้องขอเจ้าหน้าที่รายอื่นให้แสดงข้อมูลเช่น ชื่อ หรือป้ายเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องแสดงข้อมูลตามที่บุคคลร้องขอ

ส่วนที่ 6 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

มาตรา 21 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

(1) โดยกระทำการเป็นลายลักษณ์อักษร เจ้าพนักงานศาลสามารถมอบหมายบุคคลใดต่อไปนี้ได้ให้เป็นเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย

(a) พนักงานของเจ้าพนักงานศาล

(b) บุคคลอื่นใดก็ตามที่มีใบอนุญาตภายใต้บทบัญญัติอุตสาหกรรมด้านความปลอดภัย 1997 ในการรักษาความปลอดภัยที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องกระทำภายใต้บทบัญญัตินี้

(2) เจ้าพนักงานศาลอาจยกเลิกการแต่งตั้งบุคคลนั้นที่กระทำขึ้นภายใต้ข้อย่อย (1) ในขณะที่ใดก็ได้ และด้วยเหตุผลใดก็ได้ โดยจะต้องแจ้งบุคคลนั้นเป็นลายลักษณ์อักษร

(3) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อย่อย (1) (ข) นั้นจะได้รับใบรับรองตัวตนตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในข้อบังคับจากเจ้าพนักงานศาล

มาตรา 22 เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องถือใบรับรองระบุตัวตน

เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย (คนอื่นที่ไม่ใช่เจ้าพนักงานศาลหรือเจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานศาล) จะต้องถือ แสดง ใบรับรองการระบุตัวตนที่ได้ออกไว้ตามมาตรา 21 ตามคำขอเสมอ ในขณะที่ใช้หน้าที่ของตนภายใต้บทบัญญัตินี้

การลงโทษสูงสุด: การลงโทษ 5 หน่วย (550 \$)

มาตรา 23 การมอบหมายหน้าที่ของเจ้าพนักงานศาลที่ไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่าจะใช้บทบัญญัติหรือกฎหมายใดๆก็ตามเจ้าพนักงานศาลไม่สามารถที่จะมอบหมาย

(a) หน้าที่ใดๆก็ตามของเจ้าพนักงานศาลในข้อ 21

(b) หน้าที่ใดๆก็ตามของเจ้าพนักงานศาลในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย

3.1.3 อำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน

ตั้งแต่ปี 1824 จนถึงปัจจุบันรัฐนิวเซาท์เวลส์นั้นมี Sheriff มาแล้วทั้งสิ้น 23 คน รวมทั้ง Sheriff คนปัจจุบัน Sheriff คริส อัลเลน และมีผู้รักษาการแทน Sheriff 3 คน

ในขณะที่ความรับผิดชอบบางอย่างของ Sheriff นั้นยังคงเป็นเหมือนในอดีต แต่ก็ยังคงมีความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในบทบาทหน้าที่อย่างอื่นเช่นกัน จากบันทึกทางประวัติศาสตร์ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ได้ระบุหน้าที่ของ Sheriff ใน 1824 ไว้ดังต่อไปนี้⁵²

1) ดำเนินการเกี่ยวกับการพิพากษา พระราชกฤษฎีกา และคำพิพากษาของศาลสูงสุดในกรณีของการอาชญากรรม ดำเนินการประหารชีวิตหรือลงโทษเล็กๆน้อยอื่นตามที่ศาลสั่งพิพากษา

2) ทำหน้าที่ผู้ชันสูตรพลิกศพ

3) ทำหน้าที่ในฐานะจอมพลแห่งกองทัพเรือ

4) นำส่งนักโทษไปยัง iron'd gangs ที่ Goat Island และ the streets of Sydney

5) จัดการดูแลห้องขัง

6) จัดการการรับนักโทษและปล่อยนักโทษออกจากที่คุมขังหลังจากได้รับโทษ

มีหลายหน้าที่จากที่กล่าวไปข้างบนนี้ที่ Sheriff ในปัจจุบันไม่ต้องทำแล้วโดยเฉพาะหน้าที่การทำการประหารชีวิต (โทษประหารชีวิตนั้นถูกยกเลิกในทุกรัฐของออสเตรเลีย) การจัดการห้องขัง (ในปัจจุบันได้รับการดูแลควบคุมจากหน่วยงานคุมความประพฤติ หรือ Department of Corrective Service) และ การทำหน้าที่ผู้ชันสูตรพลิกศพ (ในปัจจุบันนี้เป็นหน้าที่พิเศษสำหรับศาลเจ้าหน้าที่ชันสูตรพลิกศพ) ในปัจจุบันนี้ The Office of the Sheriff นั้นมีหน้าที่มากมายเกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายแห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์และพร้อมทั้งให้การรักษาความปลอดภัยของศาลและระบบลูกขุนอีกด้วย

ความรับผิดชอบของ Sheriff ในปัจจุบันนี้คือ⁵³

⁵² Office of the Sheriff. [Online] 2012, April 10. Available from: http://www.sheriff.nsw.gov.au/lawlink/local_courts/ll_localcourts.nsf/pages/SHO_resp_sheriff_australia

⁵³ Ibid.

- 1) บริหารจัดการ The Office of the Sheriff
- 2) ส่งหมายเรียกและบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล หมายจับ และคำสั่งของศาลฎีกา ศาลประจำอำเภอและท้องถิ่น และศาลอื่นๆในรัฐนิวเซาท์เวลส์
- 3) ส่งคำสั่งและบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งภายในดินแดนของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ในฐานะผู้แทนของศาลคอมมอนเวลท์ รวมทั้งศาลสูง ศาลรัฐบาลกลาง และศาลครอบครัวแห่งออสเตรเลีย
- 4) จัดการด้านความปลอดภัยของศาลฎีกา ศาลประจำอำเภอ ศาลประจำท้องถิ่น บางแห่ง และศาลยุติธรรมต่างๆอีกจำนวนหนึ่ง
- 5) บริหารจัดการระบบลูกขุนในรัฐนิวเซาท์เวลส์

3.2.4 คุณสมบัติของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

ผู้ที่มีสิทธิที่จะสมัครเข้ามาเป็นเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลยุติธรรม ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

3.2.4.1 คุณสมบัติ⁵⁴

- 1) ต้องเป็นผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในออสเตรเลีย
- 2) ถือใบอนุญาตขับขี่ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ฉบับเต็มที่เป็นปัจจุบันและไม่มีข้อจำกัด
- 3) ต้องจบการศึกษาภาคบังคับ และต้องส่งเอกสารที่ได้รับการรับรองว่าจบการศึกษาภาคบังคับจากสถานที่ที่ศึกษาพร้อมทั้งประวัติส่วนตัว ใบสมัคร และเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
- 4) ต้องเข้า ทดสอบภาษา, การอ่านออกเขียนได้, การคำนวณและการใช้เหตุผลทางวาจา
- 5) ผ่านการสัมภาษณ์
- 6) ต้องได้รับการประเมินทางการแพทย์ การตรวจสอบประวัติต่างๆจากตำรวจ และการตรวจสอบจากคณะกรรมการ

⁵⁴ Office of the Sheriff. [Online], 2012, July 20. Available from: http://www.sheriff.nsw.gov.au/lawlink/local_courts/ll_localcourts.nsf/pages/SHO_employment

3.2.4.2 คุณลักษณะและทักษะของเจ้าหน้าที่ของ The Office of the Sheriff⁵⁵

- 1) มีความสามารถในการจูงใจตนเอง
- 2) มุ่งมั่นในการบริการอันดีเยี่ยม
- 3) ทักษะในการสื่อสารที่ได้รับการพัฒนามาเป็นอย่างดี
- 4) มีกระตือรือร้นในการทำงานร่วมกับชุมชนและผู้คนจากภูมิหลังที่แตกต่างกัน
- 5) มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม
- 6) มีความเป็นผู้นำโดยมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของเราและเปิดโอกาสให้ประชาชนของเราได้รับการยกย่องและมีเกียรติ
- 7) ทำหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์เพื่อประโยชน์ของความยุติธรรมและจริยธรรมของเราโดยปราศจากความกลัวและความขึ้นชอบโปรดปรานส่วนตัว
- 8) รับผิดชอบการลงบันทึกสาเหตุของการกระทำผิดๆ และการสื่อสารต่างๆที่เป็นความจริงอย่างชัดเจน
- 9) พัฒนาตนเองโดยการโดยการทบทวนและปรับปรุงวิธีการที่เราทำงานและทำความเข้าใจในจุดแข็งและจุดอ่อนของเราอย่างต่อเนื่อง
- 10) มีความปลอดภัยโดยการทำความเข้าใจและบริหารความเสี่ยงที่เราเผชิญ

3.2.4.3 การจัดการฝึกอบรมเจ้าพนักงานปกครองใหม่ (Sheriff's Officers)⁵⁶

หลังจากกระบวนการรับสมัครเจ้าพนักงานปกครองทั้ง 8 ขั้นตอนได้สิ้นสุดลงแล้ว เจ้าพนักงานใหม่จะได้รับการขึ้นทะเบียนใบประกาศระดับ 4 ในส่วนของการปกครอง (การปฏิบัติตามศาล) (Certificate IV Government (Court Compliance)) ซึ่งจะมีการฝึกอบรมตลอดระยะเวลา 2 ปี โดยในปีแรกจะมีการประเมินความรู้ความสามารถ 7 ประการ และในปีที่สองจะทำการประเมินความรู้ความสามารถอีก 8 ประการ

ในปีแรกนั้น เจ้าพนักงานใหม่จะต้องเข้ารับการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติหน้าที่จริงนอกเวลาการปฏิบัติงาน (Off-the-job induction training) เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ซึ่งจัดการอบรมโดยมหาวิทยาลัยชาร์ลส์สเตอร์ท (CSU Training) ซึ่งจะมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการอบรม ระหว่างการฝึกอบรมงาน ผู้เข้าฝึกอบรมงานจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมขององค์กร ความรู้และทักษะที่เป็นหัวใจสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่เป็น เจ้าพนักงานปกครองแห่งนิวเซาท์เวลส์ (New South Wales) โดยจะต้องออกสำรวจสถานที่ และแนะนำตัวกับที่ปรึกษา (mentors) ผู้ที่มีบทบาท

⁵⁵ Ibid.

⁵⁶ NSW Office of the Sheriff, Implementing Training Packages in the Public Sector: A Case Study, (NSW Public Sector Industry Training Advisory Body), p.3

ในการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ในสถานที่ปฏิบัติงาน และเพื่อตรวจสอบความรู้ความสามารถของเจ้าพนักงาน

เมื่อโปรแกรมการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติงานสิ้นสุดลง ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเจ้าพนักงานจากนั้น จะมีการจัดสรรเจ้าพนักงานใหม่ไปยังสถานที่ปฏิบัติงาน 2 แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งจะใช้เวลา 11 สัปดาห์ และเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในการเข้าสถานที่ปฏิบัติงานทั้งสองแห่งซึ่งรวมเป็น 22 สัปดาห์แล้ว ผู้ฝึกอบรมงานจะกลับมารับการฝึกอบรมงานในชั้นเรียนเป็นเวลาอีกสามสัปดาห์ เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้โดยการปฏิบัติงานจริง (On-job learning) และพัฒนาทักษะและความรู้เฉพาะด้านตามหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติเพิ่มเติม ผู้ฝึกอบรมจะใช้เวลาอีก 22 สัปดาห์ในสถานที่ปฏิบัติงานใหม่อีกสองแห่งเพื่อสำเร็จหลักสูตรในปีแรก ในช่วงปีแรกนั้นองค์กรขึ้นทะเบียนการฝึกอบรม (Registered Training Organization) จะเข้ามาตรวจตราผู้ฝึกอบรมแต่ละท่านเป็นจำนวนทั้งหมด 6 ครั้ง เพื่อติดตามดูพัฒนาการจากการฝึกอบรมแล้วจึงทำการประเมิน

เมื่อฝึกอบรมทักษะความสามารถที่สำคัญ 7 ประการแรกแล้ว ทางองค์กรขึ้นทะเบียนการฝึกอบรม (RTO) จะออกใบรายงานผลความสำเร็จ (Statement of Attainment) ของความสามารถด้านต่างๆที่ผู้ฝึกอบรมได้ผ่านการฝึกฝนแล้ว ในช่วงปีที่สองนั้น ผู้ฝึกอบรมจะได้รับการจัดสรรตำแหน่งในการปฏิบัติงานอย่างถาวร โดยองค์กรขึ้นทะเบียนการฝึกอบรมนั้นจะเข้ามาตรวจตราอีกเป็นจำนวนหกครั้ง ที่ปรึกษาจะให้ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ฝึกอบรมและช่วยรวบรวมหลักฐานสำหรับการประเมิน ผู้ฝึกอบรมจะได้รับคุณสมบัติตามความสามารถแต่ละอย่างที่ได้สัมฤทธิ์ผลแล้ว ซึ่งจะใช้เวลา 18-24 เดือนหลังจากวันที่ได้เริ่มต้นการฝึกอบรม

การจัดการฝึกอบรมสำหรับพนักงานปัจจุบัน⁵⁷

เจ้าพนักงานปกครองทุกคนจะได้รับการเชิญให้มาสมัครเพื่อรับรองและเทียบผลการเรียนรู้ที่มีมาก่อน (RRL)/การเทียบโอนความสามารถที่มีในปัจจุบัน(RCC) ในระดับประกาศนียบัตรระดับ 4 ในส่วนของการปกครอง (การปฏิบัติตามศาล) (Certificate IV in Government (Court Compliance)) จะมีการแรงกระตุ้นความสนใจของพนักงาน โดยแบ่งพนักงานออกเป็นเจ็ดกลุ่ม (เป็นพนักงานในเครื่องแบบเกือบ 50%) ที่มีคุณสมบัติครบถ้วน โดยเฉลี่ยแล้ว การได้รับคุณสมบัติจะใช้เวลา 12-18 เดือนโดยการเทียบโอนผลการเรียนรู้(RPL)/การเทียบโอนความสามารถที่มีในปัจจุบัน(RCC)

ผู้ทำงานจะเริ่มงานโดยการเข้าร่วมการประชุม 1 วันที่ชัดเจน ซึ่งในการประชุมนี้หน่วยฝึกอบรมงานของมหาวิทยาลัยชาร์ลส์สแตร์ท (CSU Training) และ ศูนย์การฝึกงานใหม่

⁵⁷ NSW Office of the Sheriff, Implementing Training Packages in the Public Sector: A Case Study, p.3-4

(New Apprenticeship Center/NAC) จะจัดการบรรยายให้แก่พนักงาน ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดในการฝึกงาน ผู้ฝึกงานจะต้องฝึกความสามารถต่างๆ ให้บรรลุผลตามที่กำหนดไว้สำหรับคุณวุฒิ สามารถพิสูจน์ความสามารถที่มีจากการฝึกอบรม โดยจะมีการแนะนำแนวทางของการประเมิน และจะให้เวลาพนักงานในการหาข้อพิสูจน์ที่เหมาะสมในการประเมินผล นอกจากนี้หน่วยฝึกอบรรมงานของมหาวิทยาลัยชาร์ลส์สตีร์ทจะสนับสนุนและช่วยเหลือพนักงานเดิมในการตรวจชมสถานที่ปฏิบัติงาน ศูนย์การประเมินผล และเข้าสู่กระดานสนทนาทางเว็บไซต์ รวมถึงการติดต่อทางโทรศัพท์และอีเมล

3.2.5 เจ็อนไขในการแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล⁵⁸

ผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือกจะอยู่ในช่วงทดลองงานเป็นเวลา 12 เดือนซึ่งจะประกอบด้วย การเรียนการสอนในชั้นเรียน กลยุทธ์การป้องกันตัว และการรับรองการนัดหมายต่างๆ และท้ายสุดจะเป็นการฝึกอบรรมโดยการปฏิบัติงานจริงเพื่อเข้ารับประกาศนียบัตร Nationally Accredited Certificate IV in Government (Court Compliance)

The Office of the Sheriff แห่งรัฐนิวเซาท์เวลส์ได้ปูทางการพัฒนาทางด้านอาชีพด้วยการจัดตั้งให้มีการมอบประกาศนียบัตร the Certificate IV in Government (Court Compliance) เพื่อให้เป็นรากฐานสำหรับการได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูง a Diploma in Government สำนักงาน Sheriff นั้นมีการทำงานเป็นสายงานและระดับชั้นแตกต่างกันออกไปตามระดับของการบริหารจัดการและความสามารถทางเทคนิค และการคัดเลือกนั้นมีพื้นฐานจากควมมีจริยธรรม

อัตราเงินเดือนเริ่มต้นของเจ้าหน้าที่ของ The Office of the Sheriff ที่อยู่ในชั้นทดลองงานนั้น เท่ากับ 42,337 เหรียญออสเตรเลีย พร้อมทั้งเงินสมทบกองทุนเพื่อการเกษียณอายุในส่วนของนายจ้างและเงินพิเศษสำหรับการไม่ใช้วันหยุดประจำปี

⁵⁸ Office of the Sheriff. [Online], 2012, July 20. Available from: http://www.sheriff.nsw.gov.au/lawlink/local_courts/ll_localcourts.nsf/pages/SHO_employment

3.3 ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของศาล

เพื่อแสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของศาล และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงได้มีการสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยโดยตรง คือ ผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของศาล โดยเลือกผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยปฏิบัติราชการอยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และพื้นที่อื่น อันแสดงให้เห็นถึงการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการก่อเหตุสูง เพื่อให้เห็นว่าเมื่อมีภัยสูงศาลนั้นมีระบบป้องกันอย่างไร หรือมีปัญหาอะไร กับพื้นที่ปกติ เพื่อเห็นถึงมาตรการรักษาความปลอดภัยทั่วไป ทำให้ทราบถึงว่าในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการก่อเหตุสูง กับพื้นที่ปกติระบบการรักษาความปลอดภัยเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร เพื่อนำความคิดเห็นดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาในการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

3.3.1 ความคิดเห็นของผู้พิพากษา

คำถามที่ 1

ขอทราบประวัติส่วนตัวของท่าน, ประวัติการรับราชการ และรับราชการในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นระยะเวลาเท่าใด

นางสมพร พงษ์สุภาพ ผู้พิพากษา

เริ่มรับราชการวันที่ 16 พ.ย. 2535 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เคยไปรับราชการเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนาทวี เมื่อวันที่ 1 เม.ย. 2550 เป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลคนแรกของศาลจังหวัดนาทวี ศาลจังหวัดนาทวีมีพระราชกฤษฎีกาให้เปิดศาลวันที่ 1 เม.ย. 2550 ดำรงตำแหน่งหัวหน้าศาลจังหวัดนาทวีเป็นเวลา 1 ปี ศาลจังหวัดนาทวีมีเขตอำนาจ 4 อำเภอ มี 3 อำเภอเป็นพื้นที่เสี่ยงภัย คือ อำเภอจะนะ อำเภอ นาทวี และอำเภอ สะบ้าย้อย ส่วนอีกหนึ่งอำเภอคือ อำเภอสะเดา ไม่ถือเป็นพื้นที่เสี่ยง การเดินทางปกติบ้านอยู่จังหวัดอยุธยา จะต้องนั่งเครื่องบินมาลงที่สนามบินหาดใหญ่ จากอำเภอ หาดใหญ่ไปอำเภอนาทวีระยะทางประมาณ 60 กิโลเมตร โดยจะไปได้สองเส้นทาง คือ เส้นทางที่ผ่านอำเภอจะนะ กับเส้นทางที่ไม่ผ่านอำเภอจะนะ โดยเส้นทางที่ผ่านอำเภอจะนะจะค่อนข้างโล่ง แต่เสี่ยงที่จะเกิดเหตุคือมีเหตุบ่อยช่วงที่ผ่านทางรถไฟ ส่วนอีกเส้นทางหนึ่งจะเป็นถนนแคบ ลักษณะรถสวนทางสองข้างทางจะเป็นสวนยางและป่าดูเหมือนจะน่ากลัว แต่เป็นที่อยู่ของชาวไทย พุทธ จึงไม่ค่อยน่ากลัว การเดินทาง จะใช้รถซึ่งเป็นกระจกกันกระสุนที่ทางสำนักงานศาลจัดให้ โดยมีเพียงหนึ่งคันเป็นรถโตโยต้า รุ่นฟอร์จูนเนอร์ ในรถมีอาวุธปืน และอุปกรณ์ที่จำเป็นต่างๆ ซึ่งไม่เพียงพอสำหรับดูแลความปลอดภัยต่อผู้พิพากษาทั้งศาล นอกจากนั้นจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดให้ โดยมีการประสานขอกำลังเจ้าหน้าที่

ตำรวจ ตชด. มาดูแลความปลอดภัย โดยที่ศาลจังหวัดนาทวี มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด.หญิง 1 นาย มาช่วยดูแลผู้พิพากษาผู้หญิงซึ่งต้องคอยดูแล ถ้าผู้พิพากษาไปไหนก็ต้องไปด้วยตลอด แต่เท่าที่ทราบศาลอื่นจะไม่มี ซึ่งต่อนั้นมีผู้พิพากษาผู้หญิง 2 ท่านคือ ผู้ให้สัมภาษณ์ และผู้พิพากษาผู้หญิงอีกหนึ่งท่าน

นางสิริพร เปรมาสวัสดิ์ สุรมณี ผู้พิพากษา

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เคยไปรับราชการเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนราธิวาส เมื่อประมาณ พ.ศ.2549 รับราชการอยู่เป็นเวลา 1 ปี

นางสาวนภาพร สันตสว่าง ผู้พิพากษา

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้พิพากษาประจำศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เคยไปรับราชการเป็นผู้พิพากษาประจำศาลจังหวัดยะลาเป็นเวลา 1 ปี เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2552-2553

นายอดิศร ตรีเนตร ผู้พิพากษา

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้พิพากษาประจำศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เคยไปรับราชการเป็นผู้พิพากษาประจำศาลจังหวัดยะลาเมื่อวันที่ 1 เม.ย. 2548 รับราชการอยู่เป็นเวลา 1 ปี

คำถามที่ 2

ชีวิตความเป็นอยู่ประจำวันในที่ทำงานและที่บ้านพัก กับการรักษาความปลอดภัย เป็นอย่างไร มีปัญหาหรือไม่ อย่างไร

นางสมพร พงษ์สุภาพ ผู้พิพากษา

การที่ศาลจังหวัดนาทวีเป็นศาลเปิดใหม่ อาคารศาลกับบริเวณบ้านพักอยู่บริเวณเดียวกัน เพราะฉะนั้นการเดินทางจากศาลไปที่พักก็สามารถเดินไปได้ เพียงแต่ในช่วงแรกจะมีปัญหาคือ บริเวณด้านหลังไม่มีรั้ว ช่วงที่ไปอยู่สำนักงานศาลได้จัดงบประมาณให้สร้างรั้ว การใช้ชีวิตประจำวันไม่มีปัญหา คือตื่นนอน 07.00 น. ออกกำลังกาย เดินตรวจศาล กลับมาทำธุระส่วนตัว 08.00 น.ไปทำงาน 20.00 น. เดินกลับบ้านพัก ซึ่งก็อยู่ภายในรั้ว วันศุกร์ก็กลับบ้านที่อยุธยา โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ขับรถกันกระสุนไปส่งที่สนามบินหาดใหญ่ วันกลับมาก็จะมารับที่สนามบิน และอำเภอนาทวีเป็นอำเภอที่มีเหตุร้ายเกิดขึ้นน้อย เนื่องจากชุมชนเข้มแข็ง ทุกหน่วยงานดูแลเป็นอย่างดี มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. อยู่ดูแล มีปัญหาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ในเรื่องความรับผิดชอบส่วนตัว ด้วยความที่ไม่ได้ถูกฝึกมาเพื่อดูแลข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ คือจะเดินตามเฉยๆ มีกรณีเคยเกิดเหตุระเบิดที่ตลาด ซึ่งศาลนาทวีอยู่ห่างจากตัวอำเภอหรือตลาดประมาณ 4 กิโลเมตร คนที่มาแจ้งเหตุคือเจ้าหน้าที่ศาล ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ซึ่งขณะนั้นเวลาประมาณ 17.00 น. ผู้ให้สัมภาษณ์ก็ทำงานอยู่ โดยปกติเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ก็จะนั่งอยู่หน้าห้องทำงาน แต่ช่วงนั้นไม่อยู่ ก็เป็นเจ้าหน้าที่ศาลมาแจ้งว่ามีเหตุระเบิดที่ตลาด ช่วงนั้นบุตรชายก็มาอยู่ด้วย และก็ไปว่ายน้ำอยู่แถวที่เกิดเหตุระเบิด เมื่อจะถามถึงเหตุการณ์ที่

เกิดขึ้น และสถานการณ์ปัจจุบันว่ายังมีความร้ายแรงหรือไม่ กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ซึ่งมีวิทยุสื่อสาร ปรากฏว่าหาไม่พบ หรือบางครั้งช่วงกลางวันนั่งทำงานอยู่บังเอิญมีสัญญาณเตือนภัยดังขึ้น อาจจะเป็นเพราะว่าเป็นศาลใหม่ระบบมีความซับซ้อน จะหาเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ก็หาไม่พบทราบจากเจ้าหน้าที่ศาลว่านั่งกินข้าวอยู่ที่โรงอาหาร ซึ่งได้ยินเสียงสัญญาณแล้ว ก็ยังกินข้าวต่อคือเหมือนกับไม่ได้ถูกฝึกมาให้มีความตระหนักรู้ในหน้าที่ คือต้องรับผิดชอบดูแลผู้พิพากษา ควรจะต้องดูแลอย่างน้อยก็มารายงานเหตุการณ์ เป็นตัวบ่งชี้ว่าถ้าเกิดเหตุก็ไม่สามารถช่วยเหลือได้ ทำให้ขาดความมั่นใจ โดยผู้ให้สัมภาษณ์เป็นคนที่ใช้ชีวิตเรียบง่าย ถ้าไม่จำเป็นก็จะไม่ไปในพื้นที่เสี่ยง อย่างเช่น ตลาด บางครั้งก็ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ไปทำธุระแทน เพื่อจะได้ไม่ต้องออกไปไหน เจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ก็ไม่ต้องตามไปดูแล ซึ่งทำให้การดูแลความปลอดภัยง่ายขึ้น เนื่องจากในบริเวณสถานที่ก็จะมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำจุดอยู่แล้ว

นางสิริพร เปรมมาสวัสดิ์ สุรมณี ผู้พิพากษา

การจะก่อเหตุกับบุคคลสำคัญภายในจังหวัดส่วนใหญ่จะมีข่าวมาก่อน และส่วนใหญ่จะไม่สามารถป้องกันได้ การใช้ชีวิตประจำวันจะเป็นการเดินทางจากบ้านพักไปทำงานที่ศาล โดยพยายามหลีกเลี่ยงไม่ไปในสถานที่เสี่ยงตามข้อมูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เช่น ตลาด การรักษาความปลอดภัยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนประจำตัวผู้พิพากษาแต่ละท่าน และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลดูแล ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนจะพักอาศัยอยู่ที่บ้านพักผู้พิพากษา เมื่อผู้พิพากษาเดินทางมาศาลจะเดินทางกันเป็นกลุ่ม มีเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนคอยอารักขา เมื่อถึงศาลก็จะคอยรักษาความปลอดภัย โดยนั่งอยู่หน้าห้องผู้พิพากษาเดินตรวจตราบริเวณศาล ระหว่างเดินทางกับบ้านพักก็จะคอยอารักขาด้วย ระหว่างการเดินทางก็จะมีทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนที่นั่งในรถตู้ และชีจรรย์ยานยนต์ประกบ

นางสาวนภาพร สันตสว่าง ผู้พิพากษา

บ้านพักของศาลที่จังหวัดยะลาจะสร้างอยู่ในบริเวณเดียวกัน ทางเข้าบ้านพักจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจดูแลอยู่ตลอด 24 ชั่วโมง ช่วงเช้าก็จะมีรถตู้กันกระสุนมารับไปส่งที่ศาล พอเลิกงานก็มีรถกันกระสุนมารับจากศาลไปบ้านพัก มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ 1 นายประจำตัวผู้พิพากษาแต่ละท่าน โดยที่จังหวัดยะลาจะใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจในพื้นที่มาอยู่ประจำตัวผู้พิพากษา แต่บางจังหวัดจะใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดน โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ประจำตัวผู้พิพากษาจะอยู่ตั้งแต่ไปรับตำแหน่งจนกระทั่งย้ายออกจากพื้นที่ มีกล้องวงจรปิดที่ศาลแต่ใช้การไม่ได้ ส่วนที่บ้านพักไม่มีกล้องวงจรปิด

นายอดิศร ตรีเนตร ผู้พิพากษา

ช่วงเช้าจะมีรถตู้กันกระสุนมารับจากบ้านพักไปศาล ใช้เวลาเดินทางประมาณ 5 นาที ช่วงเย็นก็จะมีรถตู้มารับจากศาลกลับบ้านพัก โดยส่วนใหญ่ผู้พิพากษาจะออกเดินทางไปศาลพร้อมกัน

ผู้พิพากษาแต่ละท่านจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนมาประจำท่านละ 1 นาย และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนอีกชุดคอยดูแลความปลอดภัยในภาพรวม เช่น ก่อนเดินทาง ขณะเดินทาง มีการจัดกำลังประกบไปกับรถตู้ หลังเดินทาง คอยรักษาความปลอดภัยที่ศาล

คำถามที่ 3

การเดินทางไปราชการระหว่างศาลใน 3 จังหวัดภาคใต้ เพื่อไปราชการภายในภาค 9 หรือภาคอื่น เพื่อสัมมนา ประชุม ฯลฯ กับการรักษาความปลอดภัยเป็นอย่างไร มีปัญหาหรือไม่ อย่างไร

นางสมพร พงษ์สุภาพ ผู้พิพากษา

เดินทางโดยรถกันกระสุน โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ไปด้วย 2-3 นาย โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ผู้หญิงจะนั่งด้านข้างผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ผู้ชายจะเป็นคนขับรถ และนั่งข้างคนขับรถ

นางสิริพร เปรมาสวัสดิ์ สุรมณี ผู้พิพากษา

โดยบทบาทหน้าที่หลักของศาลคือการพิจารณาพิพากษาคดี ส่วนใหญ่ผู้พิพากษาจะอยู่ที่ศาล ไม่ค่อยเดินทาง เฉพาะผู้พิพากษาหัวหน้าศาลที่จะมีการเดินทางไปประชุมประมาณเดือนละครั้ง ส่วนผู้พิพากษาในศาลอาจจะเดินทางประมาณปีละครั้ง โดยการเดินทางภายในพื้นที่ และจากพื้นที่ออกนอกพื้นที่ จะใช้รถกันกระสุนตลอด มีเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดน 2 นาย การเดินทางต้องใช้ความระมัดระวังโดยตรวจสอบข่าวจากฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าจะมีการวางระเบิดถนนที่บริเวณใด ก็จะพยายามหลีกเลี่ยง ซึ่งการเลือกใช้เส้นทางส่วนใหญ่จะเป็นการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ บางครั้งมีการเดินทางไปพื้นที่ต่างอำเภอ ในเวลาเย็น เจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนก็จะเตรียมพร้อมเต็มที่ โดยผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจะมีรถกระบะสองตอนกันกระสุน ซึ่งเป็นของหน่วยงานตำรวจ ส่วนผู้พิพากษาในศาลจะใช้รถตู้กันกระสุนของศาล

นางสาวนภาพร สันตสว่าง ผู้พิพากษา

เดินทางโดยรถตู้กันกระสุน ซึ่งไม่แน่ใจว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด เพราะเป็นการนำรถตู้ทั่วไปมาเปลี่ยนกระจก และตัวรถ ทำให้กันกระสุน ซึ่งจะมีน้ำหนักมาก โดยรถกันกระสุนอีกคันหนึ่งคันจะเป็นรถประจำตัวผู้พิพากษาหัวหน้าศาล การเดินทางกลับกรุงเทพฯ ก็จะใช้รถตู้กันกระสุนไปส่งที่หาดใหญ่ ระหว่างการเดินทางก็จะมีด่านทหารตลอดเส้นทาง และส่วนใหญ่จะเดินทางในเวลากลางวัน

นายอดิศร ตรีเนตร ผู้พิพากษา

การเดินทางไปราชการจะเดินทางเพียงครั้งละ 1-2 ท่าน จะใช้รถตู้กันกระสุนในการเดินทาง ภายในรถตู้ไม่มีอุปกรณ์พิเศษสำหรับใช้ป้องกันตัวหรือรักษาความปลอดภัย

คำถามที่ 4

ในส่วนของผู้พิพากษา, เจ้าหน้าที่ศาล, ลูกจ้างศาล กับการรักษาความปลอดภัยดูแลตัวเองอย่างไร

นางสมพร พงษ์สุภาพ ผู้พิพากษา

ส่วนของผู้พิพากษาก็จะมีรถโตโยต้า รุ่นฟอร์จูนเนอร์ กันกระสุน, รถตู้กันกระสุน โดยที่ศาลจังหวัดนาทิวจะให้ผู้พิพากษาใช้รถฟอร์จูนเนอร์ทุกท่าน โดยบริหารเวลาตามลำดับอาวุโส คือ ถ้าต้องการใช้พร้อมกันให้อาวุโสมีสิทธิก่อน แต่ศาลส่วนใหญ่หัวหน้าศาลจะใช้ท่านเดียว โดยผู้ให้สัมภาษณ์จะอยู่ที่บ้านพักและเอารถไว้ที่บ้านพัก ผู้พิพากษาท่านใดต้องการใช้ก็มาใช้ได้ ซึ่งรถเพียงคันเดียวก็ไม่เพียงพอต่อผู้พิพากษาทั้งศาล อย่างรถตู้กันกระสุน แต่ที่ทราบประสิทธิภาพการกระสุนของรถตู้จะน้อยกว่ารถฟอร์จูนเนอร์ คือกันได้เฉพาะปืนพกสั้น โดยไม่เคยมีการทดลอง สำนักงานศาลมีอาวุธปืน พร้อมกระสุนให้เบิก โดยมีการอบรมการใช้อาวุธปืน แต่ด้วยความที่ไม่ชำนาญอาจกลายเป็นอาวุธให้กับคนร้าย มีเสื้อเกราะกันกระสุน ประจำรถกันกระสุน แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ เนื่องจากมีน้ำหนักมาก และหากสวมใส่ก็จะดูว่ากลัวเกินเหตุ ส่วนเจ้าหน้าที่ศาล และลูกจ้างศาล จะไม่มีการรักษาความปลอดภัยในส่วนนี้ ใช้การระมัดระวังตนเองตามปกติ ขับรถจักรยานยนต์ไปบ้านพัก ตลาด แต่ถ้ามีการเดินทางไกลแล้วมาขอใช้รถฟอร์จูนเนอร์ก็จะอนุญาตให้ใช้

นางสิริพร เปรมาสวัสดิ์ สุรมณี ผู้พิพากษา

หลังจากเกิดเหตุคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงนายรพินทร์ เรือนแก้ว ผู้พิพากษาประจำศาลจังหวัดปัตตานี เสียชีวิต สำนักงานศาลได้มีการจัดงบประมาณซื้อเสื้อเกราะกันกระสุน และอาวุธปืนให้ประจำตัวผู้พิพากษาระหว่างที่รับราชการอยู่ที่ศาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่เสื้อเกราะกันกระสุนที่จัดให้เป็นแบบแผ่นเหล็กมีน้ำหนักมาก ควรใช้กับบุคคลที่ผ่านการฝึกมา เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร หากผู้พิพากษาซึ่งไม่ได้ผ่านการฝึกร่างกายมา ใส่แล้วก็จะเคลื่อนไหวได้ไม่สะดวก ซึ่งก็มีแนวความคิดว่าจะมีการซื้อเสื้อเกราะที่มีประสิทธิภาพ และน้ำหนักเบากว่าที่ใช้อยู่ ส่วนอาวุธปืนก็ได้รับการฝึกน้อย หากใช้ก็น่าจะใช้ได้ในระยะประชิดตัวเท่านั้น ช่วงที่ไปรับราชการบ้านพักสำหรับผู้พิพากษาไม่เพียงพอ โดยมีบ้านพัก 4 หลัง มีผู้พิพากษา 10 ท่าน และมีผู้พิพากษาศาลเยาวชนอีก 3 ท่าน ต้องมาอยู่รวมกัน และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนพักอยู่ด้วย ในส่วนของเจ้าหน้าที่ศาล และลูกจ้างศาล บางส่วนเป็นคนในพื้นที่ที่มีบ้านพักอยู่แล้ว บางส่วนเป็นคนต่างพื้นที่จะพักอยู่บ้านพักของศาลโดยแยกส่วนกับบ้านพักผู้พิพากษา การรักษาความปลอดภัย มีน้อย และไม่สามารถจัดสรรให้ได้ เช่น รถตู้กันกระสุน เวลาที่ต้องใช้รถเดินทางไปกลับที่ทำงานก็เป็นเวลาเดียวกับผู้พิพากษา ก็ต้องระมัดระวังตัว และใช้ชีวิตตามปกติ

นางสาวนภาพร สันตสว่าง ผู้พิพากษา

มีอาวรุเป็นลูกไม้ พร้อมกระสุนให้ประจำตัวผู้พิพากษาคนละหนึ่งกระบอก โดยมีการพาไปฝึกที่หาดใหญ่ และสอนการต่อสู้ป้องกันตัว ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้พิพากษาแต่ละท่านว่าจะสะดวกไปฝึกหรือไม่และมีเสียเกราะกันกระสุนประจำตัว แต่ไม่เคยใส่ เนื่องจากมีน้ำหนักมาก มีวิทยุสื่อสารประจำตัว แต่ก็ไม่เคยใช้ เนื่องจากใช้ไม่เป็น ซึ่งเมื่อย้ายออกนอกพื้นที่ก็ต้องส่งคืน

นายอดิสร ตรีเนตร ผู้พิพากษา

มีอาวรุเป็นพก ประจำตัวผู้พิพากษาคนละหนึ่งกระบอก และมีเสียเกราะกันกระสุน แต่สำหรับตัวผู้ให้สัมภาษณ์ไม่ได้ใช้เนื่องจากไม่สะดวก ก็จะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มาคอยดูแลรักษาความปลอดภัยใช้ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีเสียเกราะกันกระสุน ใช้การระวังตัวไม่ไปในจุดเสี่ยง เช่น ร้านอาหาร ชุมชน ส่วนเจ้าหน้าที่ศาล, ลูกจ้างศาล ไม่มีการรักษาความปลอดภัยแต่อย่างใด ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 เป็นคนในพื้นที่ ก็จะใช้ชีวิตตามปกติ

คำถามที่ 5

การรักษาความปลอดภัยผู้พิพากษา, เจ้าหน้าที่ศาล, ลูกจ้างศาล และบริเวณศาลอื่นๆ แตกต่างจากศาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือไม่ เพียงไร อย่างไร

นางสมพร พงษ์สุภาพ ผู้พิพากษา

ศาลอื่นๆ จะมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ดูแลความปลอดภัยบริเวณศาล ตรวจจร หรือบุคคลที่เข้าออกศาล แต่ไม่ได้รักษาความปลอดภัยตัวผู้พิพากษาโดยเฉพาะ โดยศาลในกรุงเทพมหานครจะมีจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมากกว่าศาลในต่างจังหวัด ผู้ให้สัมภาษณ์เคยดำรงตำแหน่งเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีผู้พิพากษา 10 กว่าท่าน อาคารศาลสองอาคาร อาคารหนึ่งสองชั้น อีกอาคารหนึ่งสามชั้น ทางเข้าออกหลายทาง การเดินจากห้องพักผู้พิพากษาเพื่อมาขึ้นบัลลังก์ก็ต้องเดินผ่านประชาชนที่มายืนรอ จะไม่มีเส้นทางต่างหากเหมือนอย่างบางศาล ซึ่งเครื่องตรวจอาวรุทั้งศาลมีเพียงเครื่องเดียว โทรศัพท์วงจรปิดเสียหมดทั้งศาล มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทั้งศาล 5 คน โดย 4 คนเป็นเวรกลางวัน 1 คนเป็นเวรกลางคืน ซึ่งจำนวนเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเท่ากับเมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้ว ที่ศาลจังหวัดปทุมธานีมีเพียงอาคารเดียวสองชั้น โดยเกิดจากปัญหางบประมาณไม่เพียงพอ เคยมีการขอคนหรืออุปกรณ์เพิ่มก็ไม่ได้เนื่องจากขาดงบประมาณ ซึ่งเรื่องงบประมาณเป็นส่วนของสำนักงานศาลในการพิจารณาจัดสรร ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่าการรักษาความปลอดภัยต้องขึ้นอยู่กับอาคารสถานที่ด้วยว่าจะเอื้อต่อการรักษาความปลอดภัยหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่นบางศาลจากอาคารจอดรถสามารถเดินเข้าห้องพักได้เลย หรือจากห้องพักขึ้นบัลลังก์ ก็จะมีทางต่างหากโดยไม่ต้องผ่านประชาชน โดยศาลในกรุงเทพฯ และศาลในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย อุปกรณ์ อาคารสถานที่จะพร้อมกว่าศาลใน

ต่างจังหวัด ซึ่งเหมือนจะถูกลืมมองข้ามเนื่องจากมีความคิดว่าน่าจะไม่มีเหตุอะไร ตัวอย่างเช่น ผู้ให้สัมภาระเคยประจำอยู่ที่ศาลแขวงสุพรรณบุรี ประชาชนจะเดินไปปล้นลักก็ไม่ต้องเดินผ่านห้องพักผู้พิพากษา หากมีผู้คิดจะก่อเหตุก็สามารถเปิดประตูห้องพักเข้าถึงตัวผู้พิพากษาได้ การพิจารณาว่าจะรักษาความปลอดภัยในศาลอย่างไร เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้พิพากษาหัวหน้าศาล โดยในช่วงที่ผู้ให้สัมภาระดำรงตำแหน่งเป็นผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดนาทวี ก็มีการนำเจ้าหน้าที่ตำรวจมาแนะนำเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย แต่ด้วยความที่ขาดความเข้าใจถึงการลักษณะงานของผู้พิพากษา จึงไม่สามารถจะให้คำแนะนำได้อย่างเต็มที่ ถ้ามีผู้ที่มาดูแลความปลอดภัยโดยเฉพาะก็น่าจะเป็นเรื่องที่ดี ส่วนเจ้าหน้าที่ศาล ลูกจ้างศาล ไม่มีการรักษาความปลอดภัยโดยเฉพาะ

นางสิริพร เปรมาสวัสดิ์ สุรมณี ผู้พิพากษา

ศาลในจังหวัดอื่นจะไม่มีการรักษาความปลอดภัยที่ตัวผู้พิพากษา จะเป็นการรักษาความปลอดภัยอาคารสถานที่ เอกสาร การเก็บรักษาสำนวน ความลับ การระวังอัคคีภัย

นางสาวนภาพร สันตสว่าง ผู้พิพากษา

ความแตกต่างคือ ศาลที่ไม่ได้อยู่ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็จะไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำตัว ไม่มีอาวุธประจำตัว มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก เป็นผู้รักษาความปลอดภัย ฝ้าเฉพาะจุด รักษาความปลอดภัยทั่วไป ตรวจอาวุธ ค้นของ

นายอดิศร ตรีเนตร ผู้พิพากษา

ความแตกต่างคือ ที่ศาลอื่นจะมีแต่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ศาลจ้างมาเพียงไม่กี่นาย ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาประจำ

คำถามที่ 6

ระบบวงจรปิด ระบบการตรวจค้น หรือเครื่องมืออื่นๆ ที่บริเวณศาล, บ้านพักผู้พิพากษา, บ้านพักเจ้าหน้าที่ศาล, ลูกจ้างศาล ใช้อำนวยต่อการรักษาความปลอดภัยหรือไม่ อย่างไร มีประสิทธิภาพหรือไม่ เพียงไร

นางสมพร พงษ์สุภาพ ผู้พิพากษา

อาคารสถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ ยังไม่พร้อมสำหรับการรักษาความปลอดภัย กล้องวงจรปิดส่วนมากก็จะใช้การไม่ได้ ก็ยังไม่มีกล้อง แต่ติดไว้เพื่อให้ดูว่ามีกล้องวงจรปิด ในบางครั้งแม่บ้าน เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ก็ต้องเป็นผู้ที่ไว้ใจได้ แต่ก็ไม่สามารถคัดเลือกได้ และมีการเปลี่ยนคนบ่อย เนื่องจากจ้างมาจากบริษัทเอกชน ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่สามารถเข้าออกห้องผู้พิพากษาได้โดยไม่มีคนสังเกต เป็นช่องโหว่ของการรักษาความปลอดภัยทั้งในแง่ของเอกสาร

ความลับในสำนวนคดี และตัวผู้พิพากษา อย่างศาลในกรุงเทพฯจะมีบัตรผ่านประตูในการเข้าออก แต่ศาลในต่างจังหวัดไม่มี

นางสิริพร เปรมาสวัสดิ์ สุรมณี ผู้พิพากษา

ในปัจจุบันกล่องวงจรปิดน่าจะมีทุกศาลแล้ว แต่จากที่เคยอยู่ศาลแขวงชลบุรีเป็นอาคาร 8 ชั้น มีหลายหน่วยงานใช้ด้วยกันแต่ไม่มีกล่องวงจรปิด ซึ่งระบบกล่องวงจรปิดควรจะมาพร้อมกับอาคารศาล แต่ปกติจะมีแต่อาคาร แอร์ ลิฟท์ เท่านั้น ส่วนกล่องวงจรปิดและจุดที่ติดตั้งผู้บริหารศาลจะมาติดตั้งภายหลัง ซึ่งแนวคิดในการติดตั้งกล่องวงจรปิดไม่ได้เพื่อรักษาความปลอดภัยของผู้พิพากษา หรือเจ้าหน้าที่ศาล แต่ติดตั้งเพื่อดูความเรียบร้อยในบริเวณศาลว่ามีการอาศัยความไม่รู้ของประชาชนเข้ามาแนะนำหรือเรียกทรัพย์สินจากประชาชนหรือไม่ และเพื่อป้องกันผู้ต้องหาหลบหนี อีกจุดประสงค์หนึ่งคือเพื่อบริการประชาชนคือ ดูว่ามีประชาชนมารอจำนวนมากหรือไม่ หากมากแสดงว่างานเกิดความล่าช้า ทางผู้บริหารก็จะติดตามสอบถามแก้ไข แต่ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็จะเน้นเรื่องการรักษาความปลอดภัยโดยให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลคอยดู มีเครื่องตรวจอาวุธแบบประตู เครื่องตรวจอาวุธแบบมือถือ มีทางเดินระหว่างที่จอดรถมาที่ตัวอาคาร ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่จอดรถจะอยู่ชั้นใต้ดินมีลิฟท์จากที่จอดรถขึ้นห้อง ผู้พิพากษา ไม่ใช้ลิฟท์ร่วมกับประชาชน มีทางเดินสำหรับ ผู้พิพากษาในการเดินไปห้องพิจารณาคดี แต่บางศาลก็จะใช้เดินทางระบียงซึ่งเปิดโล่งเพื่อไปเข้าห้องพิจารณาคดี แต่ขึ้นอยู่กับรูปแบบของอาคารสถานที่ศาล ส่วนบ้านพักของผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่มีเพียงรั้ว ไม่มีวงจรปิด ซึ่งบ้านพักการรวมเป็นส่วนเดียวหรือแยกส่วนก็ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่ได้รับการจัดสรร ส่วนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็จะมีกล่องวงจรปิด ป้อมยาม และอาจมีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามเทนนิส เพื่อผ่อนคลาย สำหรับบ้านพักที่จะสร้างใหม่

นางสาวนภาพร สันตสว่าง ผู้พิพากษา

แต่ละศาลก็จะมีระบบโทรทัศน์วงจรปิด ระบบการตรวจค้นก็ขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของแต่ละศาล ซึ่งใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็จะตรวจเคร่งครัดกว่าที่อื่น

นายอดิศร ตรีเนตร ผู้พิพากษา

เครื่องมือ อุปกรณ์จะเป็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดน เช่น มีเครื่องตรวจระเบิด มีการใช้สุนัขดมกลิ่น แต่จะมาตรวจเป็นครั้งคราวช่วงที่มีเหตุเกิดขึ้น ส่วนที่ศาลกรุงเทพฯไม่มี ในส่วนบ้านพักไม่มีกล่องวงจรปิด มีรั้วปูนล้อมรอบ ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนเฝ้าบริเวณหน้าบ้านพัก ไม่มีป้อมยาม เนื่องจากเกรงว่าจะเป็นที่ให้คนร้ายเอาระเบิดมาวาง

คำถามที่ 7

หน่วยงานอื่นในจังหวัด ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด, ทหาร, ตำรวจ มีส่วนร่วมกับการรักษาความปลอดภัยต่อองค์กรศาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้หรือไม่ อย่างไร

นางสมพร พงษ์สุภาพ ผู้พิพากษา

ไม่มี จะมีแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนเท่านั้น แต่หากมีเหตุที่ต้องการกำลังเพิ่มก็จะเป็นเป็นหน้าที่ของผู้พิพากษาหัวหน้าศาลในการติดต่อประสานหน่วยงานต่างๆ

นางสิริพร เปรมมาสวัสดิ์ สุรมณี ผู้พิพากษา

ในปกติจะไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วม ยกเว้นได้รับการร้องขอจากศาล ซึ่งหากไม่มีความจำเป็น สำคัญศาลก็จะไม่ร้องขอเนื่องจากแต่ละหน่วยก็จะมีภารกิจมากอยู่แล้ว

นางสาวนภาพร สันตสว่าง ผู้พิพากษา

ตำรวจ ทหาร มีส่วนร่วมโดยจะมาแจ้งข่าว กรณีที่การก่อเหตุในช่วงนั้นจะเพิ่งลงมาทางศาลให้เพิ่มความระมัดระวังตัว ผู้ว่าราชการจังหวัดก็มีการพบในการรายงานตัว และตามงานต่างๆ ส่วนฝ่ายปกครองก็ไม่มีหน่วยงานที่รักษาความปลอดภัยโดยเฉพาะ จึงไม่มีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัย โดยหลักก็อาศัยเจ้าหน้าที่ตำรวจ

นายอดิสร ตรีเนตร ผู้พิพากษา

หน่วยงานอื่นไม่มีส่วนร่วมกับการรักษาความปลอดภัย จะเน้นเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้น

คำถามที่ 8

ศาลกับบ้านพักอยู่บริเวณเดียวกันหรือไม่ ท่านเคยประสบปัญหาความไม่ปลอดภัยบริเวณศาลระหว่างการเดินทางหรือไม่ ก็ครั้ง อย่างไร

นางสมพร พงษ์สุภาพ ผู้พิพากษา

ขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่จะก่อสร้างบ้านพัก บางศาลบ้านพักกับศาลจะอยู่คนละที่ บางศาลก็จะอยู่รวมกัน บางทีก็จะอยู่แยกกัน มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ใฝ่อยู่บริเวณบ้านพักเฉพาะศาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ในกรุงเทพมหานครจะมีคนโดสำหรับให้ผู้พิพากษาพักอาศัยอยู่สองแห่งคือ ใกล้ศูนย์ราชการแห่งหนึ่ง และใกล้ศาลจังหวัดนนทบุรีแห่งหนึ่ง โดยมีการดูแลความปลอดภัยจากบริษัทเอกชนเหมือนกับคอนโดปกติ และมีบ้านพักลักษณะทาวเฮาส์อยู่บริเวณศาลธนบุรี ไม่เคยประสบปัญหาความไม่ปลอดภัยบริเวณศาลระหว่างการเดินทาง แต่เคยทราบว่ามีเหตุที่จังหวัดนราธิวาส และที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา แต่อาจจะเป็นการผ่านไปในพื้นที่ที่คนร้ายก่อเหตุพอดี

นางสิริพร เปรมมาสวัสดิ์ สุรมณี ผู้พิพากษา

ศาลจังหวัดนราธิวาสห่างจากบ้านพักประมาณ 5 กิโลเมตร โดยศาลอยู่บริเวณศูนย์ราชการใหม่ ส่วนบ้านพักอยู่ในตัวเมือง ส่วนใหญ่จะเดินทางช่วงกลางวันจึงไม่เคยประสบปัญหาหรือประสบเหตุ แต่เคยทราบจากเจ้าหน้าที่ศาลว่าเคยค้นเจอวัตถุระเบิดที่ท่อระบายน้ำหน้า

บ้านพักผู้พิพากษาแต่สามารถเก็บกู้ได้ก่อนเกิดการระเบิด และมีเหตุระเบิดที่หน้าบ้านพักผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดยะลา

นางสาวนภาพร สันตสว่าง ผู้พิพากษา

ศาลกับบ้านพักไม่ได้อยู่ในบริเวณเดียวกัน อยู่ห่างกันเล็กน้อยแล้วแต่พื้นที่ โดยการออกไปทำงานที่ศาลก็พยายามขึ้นรถกันกระสุนออกไปพร้อมกัน กลับบ้านพักก็พร้อมกัน ซึ่งบางครั้งรถตู้กันกระสุนไม่อยู่ ก็มีการใช้รถตู้ธรรมดา หรือรถส่วนตัวกรณีที่ไม่ออกหรือกับพร้อมคนอื่น ซึ่งคนขับเป็นเจ้าหน้าที่ศาล บางครั้งก็มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาช่วยขับ ส่วนตัวไม่เคยประสบเหตุร้าย แต่ก่อนเดินทางไปรับตำแหน่งเคยมีเหตุผู้ก่อการร้ายขว้างระเบิดเข้ามาที่บ้านพักผู้พิพากษาศาลจังหวัดยะลา

นายอดิศร ตริเนตร ผู้พิพากษา

เนื่องจากเมื่ออยู่ในพื้นที่การเดินทางเป็นระยะสั้น จึงไม่น่ากลัวว่าจะเกิดเหตุร้าย จะมีอันตรายก็ระหว่างเดินทางจากจังหวัดยะลาไปจังหวัดสงขลา แต่ก็ไม่เคยประสบเหตุใด เท่าที่เคยทราบเหตุก็มีการวางระเบิดบ้านพักผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดยะลา ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนได้รับบาดเจ็บไปสองนาย หลังจากนั้นมีการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนมานอนพักที่ประจำบ้านผู้พิพากษาที่ตนดูแลรักษาความปลอดภัย

คำถามที่ 9

ท่านมีความเห็น หรือมีข้อเสนอแนะต่อการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล เพื่อดูแลความปลอดภัยทั้งผู้พิพากษา และบริเวณศาลอย่างไร

นางสมพร พงษ์สุภาพ ผู้พิพากษา

ถ้าหากมี ต้องได้รับการฝึกให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ ต้องมีความรู้ที่จะแนะนำผู้พิพากษาได้ เช่น ต้องวางตัวอย่างไร ต้องระวังอะไรบ้าง จุดไหนที่ต้องระวัง การออกแบบก่อสร้างอาคารศาล และอุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ต้องเอื้อต่อการรักษาความปลอดภัย ซึ่งอุปกรณ์ที่มีอยู่ปัจจุบันก็ยังไม่มีการทดสอบว่าใช้งานได้หรือไม่ เช่น ปุ่มแจ้งเหตุที่ห้องพักผู้พิพากษา และที่ได้บัลลังก์

นางสิริพร เปรมาสวัสดิ์ สุรมณี ผู้พิพากษา

หากนำมาใช้กับพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคได้น่าจะเหมาะสม ในปัจจุบันกระทรวงยุติธรรมได้มีการตั้งสำนักบังคับคดีอาญา และการบังคับใช้กฎหมาย จึงไม่ทราบว่า การจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ควรจะมีอำนาจหน้าที่อย่างไรบ้าง ปัจจุบันศาลไม่มีบุคลากรที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการรักษาความปลอดภัยในองค์กร การออกแบบอาคารก็ไม่เอื้อต่อการรักษาความปลอดภัย

นางสาวนภาพร สันตสว่าง ผู้พิพากษา

หากจะจัดตั้งก็มีความเห็นด้วย

นายอดิศร ตรีเนตร ผู้พิพากษา

เป็นแนวความคิดที่ดี แต่อาจจะทำให้มีองค์กรที่ใหญ่มาก ต้องพิจารณาเรื่องงบประมาณ กำลังพล แต่อาจพิจารณาตามความจำเป็น เช่น ศาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ หากมีจะทำให้การรักษาความปลอดภัยเป็นระบบยิ่งขึ้น

คำถามที่ 10

หน่วยงานดังกล่าวควรมีรูปแบบอย่างไร สังกัดอยู่กับหน่วยงานใด

นางสมพร พงษ์สุภาพ ผู้พิพากษา

ควรเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นมืออาชีพ มีความรู้ความสามารถจริง เข้าใจงานของผู้พิพากษา ที่สำคัญคือต้องมีคุณธรรม จรรยาบรรณ รู้ขอบเขตงาน ไม่อาศัยความสัมพันธ์ ความใกล้ชิด ทำให้เกิดความเสียหายแก่ภาพลักษณ์ของสถาบันศาล เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่ที่ใกล้ชิดกับผู้พิพากษามาก ต้องคัดเลือกคนที่มาสร้างวัฒนธรรมที่ดีให้แก่หน่วยงาน โดยควรสังกัดอยู่กับศาล เพื่อการบังคับบัญชา บริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

นางสิริพร เปรมาสวัสดิ์ สุรมณี ผู้พิพากษา

หากให้สังกัดอยู่กับศาล เมื่อไปบังคับใช้กฎหมายอาจจะทำให้ประชาชนลดความน่าเชื่อถือต่อศาล กรณีมีข้อพิพาทแล้วศาลตัดสินว่าการกระทำของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลกระทำการ โดยชอบแล้ว อาจคิดว่าเป็นการตัดสินเข้าข้างเจ้าหน้าที่ของศาล

นางสาวนภาพร สันตสว่าง ผู้พิพากษา

หากจัดตั้งก็ควรมีรูปแบบเดียวกันในทุกศาล หากสังกัดสำนักงานศาลก็จะดีในแง่การบังคับบัญชา แต่ในแง่ความรู้ความเชี่ยวชาญในการรักษาความปลอดภัยก็ไม่ทราบว่าจะมีเพียงพอหรือไม่

นายอดิศร ตรีเนตร ผู้พิพากษา

ควรจะให้ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล หรือผู้อำนวยการต่างๆ ของศาล เป็นผู้ควบคุมดูแล

3.3.2 ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

โดยสัมภาษณ์ความคิดเห็นของ พลตำรวจตรีสมพงษ์ ชิงดวง ผู้บังคับการอารักขาและควบคุมฝูงชน กองบัญชาการตำรวจนครบาล เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของศาลในพื้นที่ปกติ และพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเกี่ยวกับการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

คำถามที่ 1

ขอทราบประวัติส่วนตัว และประวัติการรับราชการในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

รับราชการในตำแหน่งสำคัญดังนี้ สารวัตรป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรตำบลโพธิ์แก้ว จังหวัดนครปฐม ผู้กำกับการ 5 กองบังคับการปราบปราม ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาส รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาส ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้บังคับการอารักขาและควบคุมฝูงชน เคยรับราชการในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ พ.ศ.2550-2553

คำถามที่ 2

ท่านมีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัยต่อองค์กรศาลในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และในพื้นที่อื่นอย่างไรบ้าง

มีส่วนร่วมในการออกมาตรการในการป้องกันศาล และผู้พิพากษา โดยวางกำลังรักษาความปลอดภัยให้ศาลมีการตรวจคนเข้าออก โดยประสานกับเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล ซึ่งมาจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ให้ความรู้คำแนะนำในเรื่องการสังเกต ตรวจตราวัตถุต้องสงสัย วัตถุระเบิด อาวุธปืน หรือรูปพรรณสัณฐาน โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ปฏิบัติร่วมด้วย ส่วนในการรักษาความปลอดภัยผู้พิพากษาที่อยู่ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เล็งเห็นความสำคัญ ซึ่งทางผู้บังคับบัญชาระดับสูงของศาลก็ได้ฝากความห่วงใยมายังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็ได้สั่งการให้ผู้บัญชาการตำรวจชายแดนภาคใต้ ซึ่งรับผิดชอบพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ออกมาตรการในการดูแล นอกจากนั้นยังได้สั่งการให้ผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดนไปรักษาความปลอดภัยประจำตัวผู้พิพากษาแต่ละท่าน ที่ผ่านมาก็มีการประสานงานกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดน กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ ในการรับส่งผู้พิพากษาระหว่างที่ทำงานกับบ้านพัก และภารกิจอื่นๆ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จะรักษาความปลอดภัยในภาพรวม จัดหาพื้นที่ปลอดภัยกรณีมีเหตุ เส้นทางหลักเส้นทางสำรองในการหลบหนี ที่ผ่านมายังไม่ประสบปัญหาใด มีกรณีเดียวคือ นายรพีพันธ์ เรือนแก้ว ผู้พิพากษาประจำศาลจังหวัดปัตตานีถูกคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงเสียชีวิต โดยเป็นช่วงที่สถานการณ์ยังไม่รุนแรงเหมือนในปัจจุบัน หลังจากเกิดเหตุทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็ได้หามาตรการในการรักษาความปลอดภัย เพราะผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์กรที่ให้ความยุติธรรมในการตัดสินคดีอย่างตรงไปตรงมา ต้องอยู่ท่ามกลางความขัดแย้งของผู้เสียประโยชน์ จึงต้องได้รับการดูแลความปลอดภัยอย่างดี

ส่วนพื้นที่อื่นการรักษาความปลอดภัยก็เป็นไปตามปกติ ไม่ได้มีรูปแบบเหมือนพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้

คำถามที่ 3

ท่านประสบปัญหาในการรักษาความปลอดภัยขององค์กรศาลหรือไม่ อย่างไร และการรักษาความปลอดภัยขององค์กรศาลในปัจจุบันมีข้อควรปรับปรุงหรือไม่ อย่างไร

ในภาพรวมทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยของศาล โดยมีมาตรการรองรับในการรักษาความปลอดภัยของกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 กองบัญชาการตำรวจชายแดนภาคใต้ และกองบัญชาการตำรวจนครบาล นอกจากนี้ถ้าผู้พิพากษาท่านใดมีความรู้สึกไม่ปลอดภัยสามารถร้องขอสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งก็จะทำการพิจารณา เช่น กรณีตัดสินคดีสำคัญมีผู้ได้รับผลกระทบ ไม่พึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา หากไม่มั่นใจในความปลอดภัยก็จะร้องขอเจ้าหน้าที่ตำรวจไปรักษาความปลอดภัยเป็นครั้งคราวได้ แต่ในส่วนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่พิเศษมีสถานการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นตลอด จะให้ความสำคัญในเรื่องการรักษาความปลอดภัยมาก โดยจะร่วมประสานงานกันทั้งฝ่ายทหาร ตำรวจ และฝ่ายปกครองในพื้นที่

โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ออกคำสั่งในภาพรวมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทั่วประเทศดูแลรักษาความปลอดภัยแก่ผู้พิพากษาในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งในความเห็นว่าเป็นหน้าที่ของผู้บังคับการตำรวจแต่ละจังหวัด เนื่องจากจะทราบข้อมูลว่าในพื้นที่ของท่าน มีสถานการณ์อย่างไร มีปัญหาข้อบกพร่องในการรักษาความปลอดภัยให้ผู้พิพากษาที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร เช่น หากในจังหวัดมีกลุ่มผู้มีอิทธิพลอาจมีความเสี่ยงในการข่มขู่ ทำร้ายผู้พิพากษา ผู้บังคับการตำรวจในจังหวัดนั้นก็ต้องพิจารณาการจัดกำลัง เพิ่มมาตรการในการรักษาความปลอดภัยศาลที่เหมาะสม

คำถามที่ 4

ท่านมีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลอย่างไร ถ้ามีควรใช้ทั่วประเทศ หรือเฉพาะบางพื้นที่

เห็นด้วย เนื่องจากหากมีเจ้าหน้าที่ซึ่งขึ้นตรงกับศาล จะทำให้ศาลทราบสถานการณ์ ทำให้การรักษาความปลอดภัยมีความคล่องตัว โดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดูแลความปลอดภัยบริเวณรอบนอก ส่วนเจ้าหน้าที่ของศาลที่จัดตั้งขึ้นมา โดยมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดูแลบริเวณภายใน อาจมีการให้เจ้าหน้าที่จากหน่วยตำรวจ หรือทหารที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้อาวุธป้องกันตัว ช่วยฝึกสอนเจ้าหน้าที่ดังกล่าว เป็นการร่วมมือกันทำงาน ซึ่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก มีอำนาจหน้าที่เป็นเพียงผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน หากมีเจ้า

พนักงานของศาลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย การทำงานก็จะคล่องตัว โดยจะได้ถอนกำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจไปดูแลความสงบเรียบร้อย หรือปัญหาอาชญากรรมต่างๆ ให้กับประชาชน

อันดับแรกควรทดลองในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ในลักษณะเป็นโมเดลต้นแบบก่อน ถ้าได้ผลดีก็ขยายไปตามพื้นที่ต่างๆ เนื่องจากประเทศไทยมักจะมีปัญหาในเรื่องงบประมาณ แต่ถ้าทางรัฐบาล หรือศาลมีงบประมาณสนับสนุนก็ควรนำมาใช้ อันเป็นการแบ่งเบาภาระของหน่วยงานอื่น และทำให้ศาลมีความคล่องตัวในการปฏิบัติหน้าที่ เนื่องจากเจ้าพนักงานเป็นผู้ได้บังคับบัญชาโดยตรง การสั่งการหรือการกำหนดนโยบาย มาตรการต่างๆ จะทำได้ดีขึ้น

คำถามที่ 5

หน่วยงานดังกล่าวควรมีรูปแบบอย่างไร สังกัดอยู่กับหน่วยงานใด

รูปแบบควรเป็นกองกำลัง โดยอาจจะรับสมัครจากทหารเกณฑ์ที่ปลดประจำการแล้ว ก็จะมีพื้นฐานทางด้านระเบียบวินัย และการใช้อาวุธเป็นอย่างดี ลดภาระและระยะเวลาในการฝึกอบรม โดยประสานทั้งกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ คัดคนที่มีลักษณะดี ความประพฤติดี มีความรับผิดชอบสูง มาเป็นข้าราชการประจำ โดยขึ้นตรงกับหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยของศาล หรือกระทรวงยุติธรรม

คำถามที่ 6

ผู้ที่จะเป็นเจ้าพนักงานในหน่วยงานดังกล่าว ควรมีคุณสมบัติอย่างไร การฝึกอบรมควรใช้หลักสูตร รูปแบบการฝึกของหน่วยงานใด (ทหาร ตำรวจ หรือหน่วยงานอื่น)

คุณสมบัติพื้นฐานควรจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และผ่านการเกณฑ์ทหาร อาจจะได้จากทหารเกณฑ์ปลดประจำการโดยการประสานงานกับ กองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ จะทำให้ได้บุคลากรที่ดีเพราะได้ผ่านการฝึกอบรมและพิจารณาเป็นเวลา 2 ปี โดยอาจร่วมกับการสอบสัมภาษณ์ ส่วนรูปแบบการฝึกอาจจะมีการฝึกโดยเชิญวิทยากรจากกองทัพ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือหน่วยงานต่างๆ ที่มีความรู้ในการต่อสู้ป้องกันตัว การใช้อาวุธ มาให้ความรู้เพิ่มเติม เช่น ในส่วนทหาร คือ หน่วยรบพิเศษ หน่วยจู่โจม ของกองทัพบก หน่วยอากาศโยธิน ของกองทัพอากาศ หน่วยนาวิกโยธิน ของกองทัพเรือ ในส่วนตำรวจ คือ หน่วยอรินทราช กองบัญชาการตำรวจนครบาล หน่วยนเรศวร 261 กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน หน่วยคอมมานโดของ กองบังคับการปราบปราม

บทที่ 4

วิเคราะห์บทบาทและภารกิจของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับ ความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย

4.1 เหตุผลและความจำเป็นในการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย

ศาลนั้นถือว่าเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการ ซึ่งเป็นหนึ่งในอำนาจอธิปไตย อันเป็นอำนาจหลักในการปกครองประเทศตามอำนาจที่ได้รับมาจากรัฐธรรมนูญ ในการตัดสินอรรถคดีต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ที่มีข้อพิพาทมีศาล ดังนั้นการตัดสินอรรถคดีต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกจึงจำเป็นต้องเป็นอิสระ และปราศจากการครอบงำใดๆ ไม่ว่าจะจากอำนาจ หรือภัยอันตรายต่างๆ ซึ่งการมีศาลที่เป็นอิสระและทรงความเที่ยงธรรม เป็นสิ่งสำคัญที่สุดของระบบตุลาการที่เป็นหลักประกันของสิทธิมนุษยชนอย่างสอดคล้องกับกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอย่างสมบูรณ รัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายของแต่ละประเทศจะต้องรับรองให้ตุลาการเป็นอิสระจากฝ่ายอื่นๆ ของรัฐอย่างแท้จริง และจะต้องได้รับความคุ้มครองทั้งโดยกฎหมายและในทางปฏิบัติจากการทำร้าย การคุกคาม หรือภัยอันตรายร้ายแรงใดๆ จากการทำหน้าที่วิชาชีพเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชน⁵⁹

จากการศึกษาหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีอำนาจหน้าที่หลัก คือ⁶⁰

- 1) การรักษาความปลอดภัยของศาลและบุคคลากรในกระบวนการยุติธรรม
- 2) การสืบสวนและการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยตามหมายศาล
- 3) การคุ้มครองพยาน
- 4) การควบคุมตัวจำเลยมาศาล
- 5) การดูแลผู้ต้องขัง
- 6) การริบทรัพย์สิน

โดยหน่วยงาน The U.S. Marshals Service อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงยุติธรรม เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญอย่างมากในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของรัฐบาลกลาง

⁵⁹ สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล, คำอธิบายการดำเนินคดีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2545), หน้า 22

⁶⁰ Office of Public Affairs U.S.Marshals Service, [Online] Available from: <http://www.usmarshals.gov/duties/factsheets/general-2011.html> [2011, April 14]

ประเทศสหรัฐอเมริกา มีการกำหนดรายละเอียดในการคัดเลือกเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล โดยมีการบรรจุเป็นเจ้าพนักงานอยู่สองระดับคือ GL-5 และ GL-7 ตามความรู้ความสามารถ ประสบการณ์การทำงาน ซึ่งมีรายละเอียดที่ชัดเจนและเหมาะสม ผู้สมัครสามารถศึกษารายละเอียดและพิจารณาคุณสมบัติของตนในการที่จะสมัครเข้าบรรจุในระดับต่างๆได้ โดยผู้ที่ผ่านการคัดเลือกจะต้องเข้ารับการฝึกอบรมที่ Federal Law Enforcement Training Center (FLETC) เป็นเวลา 17½ สัปดาห์⁶¹ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมที่จะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกิดทักษะในการนำไปใช้ปฏิบัติหน้าที่ ในส่วนการรักษาความปลอดภัยศาล แบ่งเป็นสองส่วนคือ การควบคุมดูแลการรักษาความปลอดภัยในภาพรวม และการรักษาความปลอดภัยประจำตัวผู้พิพากษา เป็นหน้าที่ของ Judicial Security Division (JSD) ซึ่งมีการแบ่งโครงสร้างเป็นสำนักงานต่างๆ ทำหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยศาล โดยเป็นเจ้าพนักงานสังกัด The U.S. Marshals Service ส่วนของการรักษาความปลอดภัยบริเวณศาลเป็นหน้าที่ของ Court Security Officers (CSOs) เป็นบริษัทเอกชนที่ทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยกับหน่วย The U. S. Marshals Service⁶² ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานมีประมวลกฎหมายสหรัฐ ลักษณะ 28 วิธีพิจารณาความและกระบวนการยุติธรรม ส่วนที่สอง กระบวนยุติธรรม บทที่ 37 The U.S. Marshal Service (USMS) บัญญัติให้อำนาจไว้

และหน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งมีอำนาจความรับผิดชอบ คือ⁶³

- 1) บริหารจัดการ The Office of the Sheriff
- 2) ส่งหมายเรียกและบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล หมายจับ และคำสั่งของศาลฎีกา ศาลประจำอำเภอและท้องถิ่น และศาลอื่นๆในรัฐนิวเซาท์เวลส์
- 3) ส่งคำสั่งและบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งภายในดินแดนของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ในฐานะผู้แทนของศาลคอมมอนเวลท์ รวมทั้งศาลสูง ศาลรัฐบาลกลาง และศาลครอบครัวแห่งออสเตรเลีย
- 4) จัดการด้านความปลอดภัยของศาลฎีกา ศาลประจำอำเภอ ศาลประจำท้องถิ่น บางแห่ง และศาลยุติธรรมต่างๆอีกจำนวนหนึ่ง และ

⁶¹ U.S.Marshals Service, [Online] Available from: <http://www.usmarshals.gov/careers/trainingacademy.html>

⁶² U.S.Marshals Service, [Online] Available from: http://www.usmarshals.gov/judicial/court_security_officer.htm

⁶³ Office of the Sheriff, [Online] Available from: http://www.sheriff.nsw.gov.au/lawlink/local_courts/ll_localcourts.nsf/pages/SHO_resp_sheriff_australia [2011, September 7]

5) บริหารจัดการระบบลูกขุนในรัฐนิวเซาท์เวลส์

โดย The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย อยู่ภายใต้การดูแลของ Attorney General & Justice มีการกำหนดคุณสมบัติในการรับสมัครบุคคลเข้าเป็นเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลที่ชัดเจน และเป็นระดับที่เหมาะสม ซึ่งผู้ที่ผ่านการคัดเลือกจะต้องเข้ารับการฝึกอบรม ต้องเข้ารับการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติหน้าที่จริง นอกเวลาการปฏิบัติงาน (Off-the-job induction training) เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ที่มหาวิทยาลัยชาร์ลส์สเตรท (CSU Training) หลังจากนั้นจะมีการอบรมตลอดระยะเวลา 2 ปี โดยในปีแรกจะมีการประเมินความรู้ความสามารถ 7 ประการ และในปีที่สองจะทำการประเมินความรู้ความสามารถอีก 8 ประการ⁶⁴ เป็นการฝึกอบรมเป็นระยะเวลานาน มีทั้งการอบรมนอกเวลา ปฏิบัติงาน และมีการฝึกปฏิบัติงานเป็นเวลาถึง 1 ปี ในสถานที่ปฏิบัติงานสองแห่ง ก่อนจัดสรรตำแหน่งในการปฏิบัติงานอย่างถาวร โดยมีการประเมินความรู้ควบคู่ไปด้วย ทำให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพ และได้เรียนรู้เสริมสร้างประสบการณ์ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติก่อนปฏิบัติงานจริง ในส่วนของการรักษาความปลอดภัยศาลเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลซึ่งสังกัดหน่วยงาน The Office of the Sheriff ซึ่งแตกต่างต่างจากเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลของ The U.S. Marshals Service ซึ่งมีทั้งเจ้าพนักงานในสังกัด Judicial Security Division (JSD) และว่าจ้างเจ้าพนักงานจากบริษัทเอกชน โดยเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลของหน่วยงาน The Office of the Sheriff มีพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยศาล ค.ศ.2005 บัญญัติให้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ไว้

จะเห็นได้ว่าทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศออสเตรเลีย มีหน่วยงานที่รับผิดชอบงานที่เกี่ยวข้องกับศาลโดยตรงทั้งในการบังคับตามคำสั่งต่างๆ ของศาล การดูแลความปลอดภัยของศาล และผู้พิพากษา มีการคัดเลือกบุคคล การฝึกอบรม รูปแบบโครงสร้าง การกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่เหมาะสม มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งในส่วนของประเทศญี่ปุ่นก็มีเจ้าพนักงาน เรียกชื่อว่า Court Security Officer ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาล ห้องพิจารณาคดี และทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในงานเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยศาลกรณีกำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เพียงพอ โดยใช้ระบบการคัดเลือกบุคคลจากการสอบคัดเลือก⁶⁵ มีอัตราเงินเดือนอยู่ระหว่าง 147,804 เยน ถึง 256,700 เยน⁶⁶

⁶⁴ NSW Office of the Sheriff, Implementing Training Packages in the Public Sector: A Case Study, (NSW Public Sector Industry Training Advisory Body), p.3

⁶⁵ Court's in Japan. [Online], 2011, October 15. Available from: <http://www.courts.go.jp/>

ซึ่งแตกต่างกับประเทศไทยที่ไม่มีหน่วยงานรับผิดชอบที่ทำหน้าที่นี้อย่างชัดเจน แต่มีหน่วยงานต่างๆ เกี่ยวข้องทางอ้อมหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล ซึ่งจ้างมาจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก และกระทรวงยุติธรรม ทำให้ขาดเอกภาพในการบังคับบัญชาสั่งการ ขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ซึ่งสถานการณ์ในปัจจุบันมีความเสี่ยงที่จะเกิดเหตุความไม่ปลอดภัยในบริเวณศาลหรือต่อผู้พิพากษา ยกตัวอย่างเช่น อาคารสถานที่ ระบบการรักษาความปลอดภัย เครื่องมืออุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัย ยังไม่เพียงพอและเื้อ้อำนวยต่อการรักษาความปลอดภัย ขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านความปลอดภัยของศาลโดยตรงที่มีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะ เมื่อเกิดเหตุร้ายขึ้นอาจทำให้เกิดความสูญเสีย และส่งผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรมได้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาเปรียบเทียบกับหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา และหน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย เพื่อพิจารณาในการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล และกำหนดอำนาจหน้าที่ รูปแบบของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทยต่อไป

4.2 แนวทางในการกำหนดบทบาทและภารกิจของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย

จากการศึกษาหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา และหน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย มีบทบาทและภารกิจที่หลากหลาย โดยเมื่อเปรียบเทียบกับหน่วย The U.S. Marshals Service กับหน่วยงานในปัจจุบันของประเทศไทย จะเกี่ยวข้องกับบทบาทและภารกิจของหลายหน่วยงาน คือ การรักษาความปลอดภัยผู้พิพากษา รวมถึงบริเวณศาลปัจจุบันเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล ซึ่งทำสัญญาจ้างมาจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก โดยเน้นการรักษาความปลอดภัยอาคารสถานที่ของศาล ความปลอดภัยของผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ศาล ลูกจ้างศาล ในภาพรวม จะไม่มีการรักษาความปลอดภัยเฉพาะตัวผู้พิพากษา การสืบสวนและการจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยตามหมายศาล เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ การคุ้มครองพยาน เป็นหน้าที่ของสำนักงานคุ้มครองพยาน กระทรวงยุติธรรม การควบคุมตัวจำเลยมาศาล เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ การดูแลผู้ต้องขัง เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ การ

⁶⁶ Hello For Jobs. [Online], 2011, October 15. Available from: http://job.j-sen.jp/helloworld/job_3910796/

ริบทรัพย์สิน เป็นหน้าที่ของ กรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม ซึ่งปัจจุบันกระทรวงยุติธรรมได้มีการจัดตั้งสำนักบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ในลักษณะเดียวกับ The U.S. Marshals Service แต่ไม่มีอำนาจหน้าที่การรักษาความปลอดภัยบริเวณศาล การรักษาความปลอดภัยประจำตัวผู้พิพากษา และการดำเนินการเกี่ยวกับผู้ต้องขัง โดยอยู่ในขั้นตอนการดำเนินการรวบรวมหมายจับค้างเก่าเพื่อเก็บเป็นฐานข้อมูลเบื้องต้นไว้เท่านั้น และเมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยงาน The Office of the Sheriff จะเกี่ยวข้องกับบทบาทและภารกิจของหลายหน่วยงาน คือ ส่งหมายเรียกและบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล หมายจับ และคำสั่งของศาล เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม จัดการด้านความปลอดภัยของศาล เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล เมื่อพิจารณาถึงบทบาทและภารกิจของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศออสเตรเลียแล้ว นำมาเป็นแนวทางในการกำหนดบทบาทและภารกิจของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทยที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความจำเป็นของศาลในประเทศไทยในปัจจุบัน

4.2.1 การรักษาความปลอดภัยของศาลและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

การรักษาความปลอดภัยของศาลในปัจจุบันเป็นการขออนุมัติจากกระทรวงการคลังจัดจ้างเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก⁶⁷ โดยองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกจะจัดเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไปประจำที่ศาลแต่ละแห่งโดยพิจารณาจากพื้นที่และความจำเป็นของศาลแต่ละแห่ง ซึ่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกจะมีหน้าที่รับผิดชอบในการรักษาความปลอดภัยของศาลทั้งหมด อาคารสถานที่บริเวณศาล ตรวจตราการเข้า-ออกบริเวณศาลของยานพาหนะ ตรวจตราบุคคลที่เข้า-ออกอาคารศาลซึ่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยขององค์การทหารผ่านศึก คัดเลือกมาจากสำนักรักษาความปลอดภัย องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก เปิดรับสมัครจากบุคคลที่มีคุณสมบัติ คือ⁶⁸

- 1) ทหารผ่านศึกนอกประจำการหรือครอบครัวทหารผ่านศึก หรือทหารนอกประจำการ หรือผู้สำเร็จวิชาทหารปี 3-5 หรือ ทหารกองเกิน
- 2) ความรู้ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษา
- 3) อายุระหว่าง 18-50 ปี (อายุ 18 ต้องผ่านการเรียน รด. มาแล้ว)
- 4) มีสุขภาพแข็งแรงไม่เป็นโรคสังคมรังเกียจ

⁶⁷ กระทรวงยุติธรรม, 101 ปี กระทรวงยุติธรรม (กรุงเทพมหานคร : 2536), หน้า 55.

⁶⁸ โรงเรียนรักษาความปลอดภัย องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์, หลักสูตรวิชาพนักงานรักษาความปลอดภัย, หน้า 1.

หลังจากรับสมัครบุคคลที่มีคุณสมบัติครบถ้วนแล้ว ก็จะต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาพนักงานรักษาความปลอดภัย ที่โรงเรียนรักษาความปลอดภัยเป็นเวลา 13 วัน หรือประมาณ 80 ชั่วโมง โดยมีการฝึกความรู้ทั่วไป (10 ชั่วโมง), การรักษาความปลอดภัย (8 ชั่วโมง) และภาคปฏิบัติ (62 ชั่วโมง)⁶⁹ จากนั้นส่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไปตามศาลต่างๆ ทั่วประเทศ ศาลละประมาณ 3 นาย ซึ่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ก็ต้องเป็นผู้ที่ไว้ใจได้ แต่ศาลก็ไม่สามารถคัดเลือกเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเองได้ และมีการเปลี่ยนคนบ่อย เนื่องจากจ้างมาจากบริษัทเอกชน⁷⁰ ทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจ และความเชื่อมั่นต่อการรักษาความปลอดภัย ซึ่งการเปลี่ยนตัวเจ้าหน้าที่บ่อยก็ทำให้ขาดความชำนาญ และขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ประกอบกับการขาดการควบคุมตรวจสอบจากสำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งเป็นผู้ว่าจ้าง ก็ส่งผลเสียต่อการรักษาความปลอดภัยของศาลได้ ในส่วนของ การรักษาความปลอดภัยบริเวณศาล นอกจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลแล้ว จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามของสถานีตำรวจในพื้นที่รับผิดชอบซึ่งมีศาลตั้งอยู่ คอยผลัดเปลี่ยนตรวจตราบริเวณศาล โดยศาลถือว่าเป็นสถานที่สำคัญในพื้นที่ จะมีการผลัดเปลี่ยนกันตรวจตราตลอด 24 ชั่วโมง การตรวจตราจะเป็นในลักษณะตรวจตราไปทั่วบริเวณพื้นที่รับผิดชอบโดยใช้รถยนต์และรถจักรยานยนต์ ตรวจตราไปตามจุด เมื่อถึงจุดตรวจก็จะทำการตรวจตราความเรียบร้อยในบริเวณโดยรอบ แล้วทำการลงลายมือชื่อในสมุดตรวจไว้เป็นหลักฐาน และในศาลที่มีการพิจารณาคดีอาญาจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำอยู่ศาลละ 1 นาย เป็นการประสานงานระหว่างศาลกับสถานีตำรวจในพื้นที่ขอให้จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจมาประจำศาลในระหว่างเวลาทำการเพื่อช่วยดูแลรักษาความปลอดภัย ความเรียบร้อยภายในศาล โดยไม่มีการรักษาความปลอดภัยเฉพาะตัวผู้พิพากษา ซึ่งปัจจุบันกำลังพลของเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจในพื้นที่ก็ไม่เพียงพอต่อจำนวนอาชญากรรมที่เพิ่มมากขึ้น การต้องจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจมาประจำศาลเพื่อรักษาความปลอดภัย จะทำให้กำลังพลในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจลดลง อาจส่งผลกระทบต่อการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่ ประกอบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการจัดมาประจำศาลไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ถูกคัดเลือก และฝึกมาเป็นการเฉพาะ ก็ย่อมขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาล

ในส่วนของอาคารสถานที่ อุปกรณ์ต่างๆ ยังไม่พร้อมสำหรับการรักษาความปลอดภัย กล้องวงจรปิดส่วนมากก็จะใช้การไม่ได้ ก็ยังไม่มีกล้อง แต่ติดไว้เพื่อให้ดูเหมือนมีกล้องวงจรปิด

⁶⁹ เรื่องเดียวกัน.

⁷⁰ สัมภาษณ์ นางสมพร พงษ์สุภาพ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้, 29 กรกฎาคม 2554.

เท่านั้น⁷¹ ซึ่งระบบกล้องวงจรปิดควรจะมาพร้อมอาคารศาล แต่ปกติจะมีแต่อาคาร อาร์ ลีฟท์ เท่านั้น ส่วนกล้องวงจรปิดและจุดที่ติดตั้งผู้บริหารศาลจะมาติดตั้งภายหลัง โดยกล้องวงจรปิดเป็นอุปกรณ์ในการรักษาความปลอดภัย ป้องกันการกระทำความผิด และใช้เป็นพยานหลักฐานในการยืนยันการกระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากกล้องวงจรปิดใช้การไม่ได้เมื่อเกิดเหตุร้ายขึ้น จะขาดพยานหลักฐานสำคัญในการยืนยันการกระทำความผิด อันจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นในระบบการรักษาความปลอดภัยของศาล ศาลในกรุงเทพฯจะมีบัตรผ่านประตูในการเข้าออก แต่ศาลในต่างจังหวัดไม่มี⁷² ซึ่งประตูที่ต้องใช้บัตรสำหรับการเข้าออก ก็เป็นอุปกรณ์หนึ่งสำหรับคัดกรองบุคคลที่จะผ่านเข้าไปในบริเวณต่างๆ เป็นมาตรการที่ช่วยเสริมการรักษาความปลอดภัยศาล โดยมีตัวอย่างพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อความปลอดภัย เช่น กรณีศาลจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีผู้พิพากษา 10 กว่าท่าน อาคารศาลสองอาคาร อาคารหนึ่งสองชั้น อีกอาคารหนึ่งสามชั้น ทางเข้าออกหลายทาง การเดินจากห้องพักผู้พิพากษาเพื่อมาขึ้นบัลลังก์ต้องเดินผ่านประชาชนที่มายื่นขอ จะไม่มีเส้นทางต่างหากเหมือนอย่างบางศาล ซึ่งเครื่องตรวจอาวุธทั้งศาลมีเพียงเครื่องเดียว โทรหัสวงจรปิดเสียหายหมดทั้งศาล มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทั้งศาล 5 คน โดย 4 คนเป็นเวรกลางวัน 1 คนเป็นเวรกลางคืน ซึ่งไม่เพียงพอ และ กรณีศาลแขวงสุพรรณบุรี ประชาชนจะเดินไปบัลลังก์ต้องเดินผ่านห้องพักผู้พิพากษา หากมีผู้คิดจะก่อเหตุก็สามารถเปิดประตูห้องพักเข้าถึงตัวผู้พิพากษาได้⁷³

โดยศาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย อุปกรณ์อาคารสถานที่ที่พร้อมกว่าศาลในต่างจังหวัด จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดให้ โดยมีการประสานขอกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. มาดูแลความปลอดภัยประจำตัวผู้พิพากษา ซึ่งก็เคยมีกรณีสัญญาณเตือนภัยดังขึ้น อาจเป็นเพราะว่าเป็นศาลใหม่ระบบมีความขัดข้อง จะหาเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตชด. ก็หาไม่พบ ทราบจากเจ้าหน้าที่ศาลว่านั่งกินข้าวอยู่ที่โรงอาหาร ซึ่งได้ยินเสียงสัญญาณแล้ว ก็ยังกินข้าวต่อ คือเหมือนกับไม่ได้ถูกฝึกมาให้มีความตระหนักในหน้าที่ คือต้องรับผิดชอบดูแลผู้พิพากษา ในส่วนของการรักษาความปลอดภัยดูแลตัวเองของผู้พิพากษา สำนักงานศาลยุติธรรมจะจัดรถยนต์กันกระสุน และรถตู้กันกระสุนให้ประจำศาลอย่างละหนึ่งคัน ซึ่งไม่เพียงพอต่อผู้พิพากษาทั้งศาล มีเสื้อเกราะกันกระสุน ซึ่งมี

⁷¹ สัมภาษณ์ นางสมพร พงษ์สุภาพ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้, 29 กรกฎาคม 2554.

⁷² สัมภาษณ์ นางสิริพร เปรมาสวัสดิ์ สุรมณี ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้, 11 สิงหาคม 2554.

⁷³ สัมภาษณ์ นางสมพร พงษ์สุภาพ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้, 29 กรกฎาคม 2554.

น้ำหนักมากไม่เหมาะแก่การใช้งาน มีอาวูบป็น และลูกกระสุนป็น ให้ประจำตัวผู้พิพากษาระหว่างปฏิบัติราชการในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในส่วนเจ้าหน้าที่ศาล, ลูกจ้างศาล ไม่มีการรักษาความปลอดภัย⁷⁴ ซึ่งก็ได้ทราบเหตุความไม่ปลอดภัยเกิดขึ้น เช่น กรณีคืบแจอวัดถูระเบิดที่อธิบายหน้าบ้านบ้านพักผู้พิพากษาที่ศาลจังหวัดนราธิวาส แต่สามารถเก็บกู้ได้ก่อนเกิดการระเบิด เหตุระเบิดที่หน้าบ้านพักผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดยะลา เหตุผู้ก่อการร้ายขว้างระเบิดเข้ามาที่บ้านพักผู้พิพากษาศาลจังหวัดยะลา⁷⁵ เป็นต้น

ในการคุ้มครองความปลอดภัยเป็นรายบุคคลในคดีอาญา ปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคุ้มครองพยาน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม ซึ่งจากสถิติของสำนักงานคุ้มครองพยานจะเห็นได้ว่า มีพยานร้องขอเข้ารับการคุ้มครองพยานระหว่างปี พ.ศ. 2547-2551 จำนวนรวมทั้งสิ้น 927 ราย ซึ่งเป็นจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณคดีที่เกิดขึ้น แสดงให้เห็นว่า ในปัจจุบันมาตรการต่างๆ ในการคุ้มครองพยานยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ที่จะเป็นหลักประกัน สร้างความเชื่อมั่นให้กับพยาน หรือประชาชน ซึ่งการคุ้มครองพยานของสำนักงานคุ้มครองพยาน จะต้องเป็นกรณีพยานในคดีอาญาเท่านั้น โดยการคุ้มครองมาจากการที่พยานร้องขอ หรือสำนักงานคุ้มครองพยานเห็นเอง ซึ่งเจ้าหน้าที่ในการคุ้มครองพยานมาจากการทำบันทึกข้อตกลงระหว่างสำนักงานคุ้มครองพยาน กับหน่วยงานต่างๆ ดังนั้นจึงไม่เหมาะสม หากจะนำมาตรการของสำนักงานคุ้มครองพยานมาใช้ในการคุ้มครองผู้พิพากษาเป็นรายบุคคล เนื่องจากเป็นการใช้เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานต่างๆ ที่ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญ หรือได้รับการฝึกอบรมในด้านการรักษาความปลอดภัยรายบุคคลโดยเฉพาะ

เมื่อวิเคราะห์ถึงหน้าที่ความรับผิดชอบในการรักษาความปลอดภัยศาลและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมในปัจจุบันจะเห็นว่าความรับผิดชอบหลักเป็นของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล ซึ่งจ้างมาจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก เป็นการรับบุคคลธรรมดาที่มีคุณสมบัติครบถ้วนมารับการฝึกเป็นเวลา 13 วัน และมีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการประสานงานขอให้สถานีตำรวจในพื้นที่จัดมาประจำศาลเฉพาะเวลาที่ศาลเปิดทำการ โดยเมื่อศาลปิดทำการก็จะมีเพียงเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลเข้าเวรยามรักษาสถานที่เพียง 1 นายเท่านั้น ซึ่งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มาประจำศาล เป็นบุคคลที่ได้รับการฝึกเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในเบื้องต้น ไม่มีความรู้ความสามารถโดยตรงและความเชี่ยวชาญเฉพาะในด้านการรักษาความปลอดภัย หลักสูตรการฝึกก็เป็นหลักสูตรทั่วไปที่ยังไม่ได้ปรับปรุงให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงรูปแบบการรักษาความปลอดภัยสำหรับศาล และผู้พิพากษา

⁷⁴ เรื่องเดียวกัน.

⁷⁵ สัมภาษณ์ นางสาวนภาพร สันตะสว่าง ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาประจำศาลแพ่งกรุงเทพใต้, 29 กรกฎาคม 2554.

โดยเฉพาะ ไม่ทันต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงและสถานการณ์ในปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นเจ้าหน้าที่จากคนละหน่วยงาน และไม่ได้อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของศาล ทำให้ขาดเอกภาพในการบังคับบัญชา กรณีเกิดเหตุขาดบุคคลที่เป็นผู้พิจารณาสั่งการที่มีความรู้ความสามารถในการระงับหรือป้องกันไม่ให้เกิดเหตุที่ความรุนแรงได้ เมื่อเปรียบเทียบกับหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ซึ่งมีทั้งในส่วนของ Judicial Security Division (JSD) ซึ่งมีหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้กับกระบวนการทางศาลและคุ้มครองผู้พิพากษาและคณะลูกขุนของสหพันธรัฐ รวมทั้งสมาชิกอื่นๆ ของระบบศาลของสหพันธรัฐ และในส่วนของ Court Security Officers (CSOs) ซึ่งเป็นบริษัทเอกชนที่ทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยกับหน่วย United States Marshals Service (USMS)⁷⁶ เพื่อทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยให้กับศาล และหน่วยงาน The Office of the Sheriff ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการด้านความปลอดภัยของศาล นำมากำหนดบทบาทและภารกิจในการรักษาความปลอดภัยศาลและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม โดยให้เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลตั้งแต่การออกแบบอาคารศาลให้เอื้ออำนวยต่อการรักษาความปลอดภัย ทั้งตัวผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ของศาล ประชาชนที่มาติดต่อศาล และความลับของเอกสารสำนวนคดี การจัดซื้ออุปกรณ์ที่ใช้การรักษาความปลอดภัยศาล การรักษาความปลอดภัยบริเวณศาล การรักษาความปลอดภัยแก่ผู้พิพากษาเป็นรายบุคคลตามที่ได้รับคำร้องขอ หรืออยู่ในพื้นที่เสี่ยง เช่น พื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

4.2.2 การควบคุมผู้ต้องขัง

การควบคุมผู้ต้องขังจากเรือนจำ/ทัณฑสถานในเขตกรุงเทพมหานคร และเรือนจำบางขวาง มาศาลเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของราชทัณฑ์ ส่วนการควบคุมผู้ต้องขังจากเรือนจำ/ทัณฑสถานในส่วนภูมิภาคเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ⁷⁷ เมื่อมาถึงบริเวณศาลเจ้าหน้าที่ตำรวจ/ราชทัณฑ์ จะนำตัวผู้ต้องขังเข้าไปยังห้องควบคุมของศาล การควบคุมผู้ต้องขังภายในห้องควบคุมของศาลจะเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล ราชทัณฑ์ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อมีการนำตัวผู้ต้องขังไปเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีก็จะมีเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยของศาล และราชทัณฑ์ นำตัวผู้ต้องขังไปยังห้องพิจารณา โดยปกติจะมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย 1 นาย และราชทัณฑ์ 1 นาย ซึ่งบางครั้งมีผู้ต้องขังจำนวนมาก การที่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลและราชทัณฑ์ในจำนวนที่ไม่เพียงพออาจเกิดเหตุร้ายขึ้นได้และไม่เป็นไปตามหลักการรักษาความปลอดภัย ซึ่งมีกรณีผู้ต้องขังหลบหนีในบริเวณศาลเกิดขึ้นบ่อยครั้ง จึงเห็นว่าให้หน้าที่การควบคุมผู้ต้องขังในบริเวณศาลทั้งในส่วนห้องควบคุมของศาล

⁷⁶ U.S. Marshals Service, [Online] Available from: http://www.usmarshals.gov/judicial/court_security_officer.htm

⁷⁷ กรมราชทัณฑ์, คู่มือการควบคุมผู้ต้องขังไป-กลับศาล, หน้า 5-6.

การนำตัวผู้ต้องขังไปยังห้องพิจารณา การรักษาความปลอดภัยขณะทำการพิจารณาพิพากษาคดีควรจะเป็นของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญ ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับงานทางศาลเป็นอย่างดี เพื่อให้การควบคุมผู้ต้องขังมีประสิทธิภาพ เกิดความปลอดภัยทั้งผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ และประชาชนที่มาติดต่อ

4.3 คุณสมบัติ และโครงสร้างของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

บุคคลที่จะมีสิทธิสมัครเป็นเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

4.3.1 คุณสมบัติ

- 1) ต้องมีสัญชาติไทย
- 2) อายุระหว่าง 21 ถึง 40 ปี
- 3) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี
- 4) ผ่านเกณฑ์มาตรฐานทางร่างกาย
- 5) ต้องได้รับการประเมินทางการแพทย์ การตรวจสอบประวัติต่างๆจากตำรวจ

และการตรวจสอบจากคณะกรรมการ

- 6) มีประสบการณ์ในด้านการบังคับใช้กฎหมายไม่น้อยกว่าสามปี

4.3.2 การฝึกอบรม

ทำการจัดตั้งโรงเรียนการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล เพื่อฝึกอบรมให้กับเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล โดยพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับภารกิจหน้าที่ ในเบื้องต้นอาจนำหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ กองบัญชาการตำรวจสันติบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และศูนย์รักษาความปลอดภัยแห่งชาติ กองบัญชาการกองทัพไทย ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการฝึกอบรมเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย ทั้งการรักษาความปลอดภัยสถานที่ และการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ มาพิจารณาประกอบกับหลักสูตรของหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ซึ่งเจ้าพนักงานจะต้องเข้ารับการอบรมที่สถานศึกษาที่ทำการฝึกอบรมขั้นพื้นฐานสำหรับหน่วยงาน United States Marshals Service เปิดทำการเรียนการสอนที่ศูนย์ฝึกอบรมการบังคับใช้กฎหมายของสหพันธรัฐหรือ Federal Law Enforcement Training Center

(FLETC) เป็นเวลา 17½ สัปดาห์⁷⁸ และหน่วยงาน The Office of the Sheriff ซึ่งเจ้าพนักงานต้องเข้ารับการฝึกอบรมก่อนปฏิบัติหน้าที่จริงนอกเวลาการปฏิบัติงาน (Off-the-job induction training) เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ที่มหาวิทยาลัยชาร์ลส์สเตียร์ท (CSU Training) หลังจากนั้นก็จะมีการอบรมตลอดระยะเวลา 2 ปี โดยในปีแรกจะมีการประเมินความรู้ความสามารถ 7 ประการ และในปีที่สองจะทำการประเมินความรู้ความสามารถอีก 8 ประการ⁷⁹ เพื่อให้ได้หลักสูตรและระยะเวลาการฝึกอบรมที่เหมาะสมสำหรับการฝึกอบรมเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีตัวอย่างวิชาที่ใช้ฝึกในหลักสูตรการฝึกอบรมดังนี้

- 1) การฝึกอบรมเกี่ยวกับกฎหมาย
- 2) การฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน
- 3) กลยุทธ์การป้องกันตัว
- 4) สภาวะทางกายภาพ
- 5) การฝึกอบรมการขับขี
- 6) การปฐมพยาบาล
- 7) หลักฐานและกระบวนการทางศาล
- 8) การค้นและการควบคุมตัวนักโทษ
- 9) ความปลอดภัยของศาล
- 10) การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์
- 11) การเอาตัวรอดของเจ้าพนักงาน
- 12) การค้นและเข้าไปในตึก
- 13) การทดลองสถานการณ์การคุกคามระดับสูง
- 14) การฝึกอบรมการรักษาความปลอดภัย
- 15) การตรวจตรา
- 16) วัฒนธรรมขององค์กร
- 17) ความรู้และทักษะที่เป็นหัวใจสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่

⁷⁸ U.S.Marshals Service, [Online] Available from: <http://www.usmarshals.gov/careers/trainingacademy.html>

⁷⁹ NSW Office of the Sheriff, Implementing Training Packages in the Public Sector:A Case Study, (NSW Public Sector Industry Training Advisory Body), p.3

4.3.3 รูปแบบโครงสร้างของหน่วยงาน

วิเคราะห์หน่วย Judicial Security Division (JSD) ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานในสังกัดของ The U.S. Marshals Service ซึ่งมีรูปแบบโครงสร้างของหน่วยงานที่ชัดเจน และ Court Security Officers (CSOs) ซึ่งเป็นบริษัทเอกชนที่ทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยกับหน่วย The U.S. Marshals Service โดยหน้าที่ของ JSD จะเป็นการรักษาความปลอดภัยผู้พิพากษาเป็นการเฉพาะตัว และมีหน่วยงานในสังกัดในการกำกับดูแล จัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ให้กับ CSOs ซึ่ง CSOs จะได้รับการจ้างมาเพื่อรักษาความปลอดภัยบริเวณศาล การออกแบบอาคารศาล การพิจารณาอุปกรณ์เครื่องมือที่เหมาะสมต่อการรักษาความปลอดภัย ซึ่งแนวทางที่เหมาะสมในการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทยควรรวมหน้าที่ของ JSD และ CSOs ให้เป็นเจ้าหน้าที่สังกัดหน่วยเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล โดยมีฐานะเป็นข้าราชการสังกัดอยู่กับศาล เช่นเดียวกับหน่วย The Office of the Sheriff เพื่อความเป็นเอกภาพและสามารถบังคับบัญชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรูปแบบโครงสร้างสามารถแบ่งได้ดังนี้

ส่วนบริหาร⁸⁰

1) สำนักงานข่าวกรองการคุ้มกัน

ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยข่าวกรองและนักวิเคราะห์การสืบสวนที่ให้คำแนะนำ การประสานงาน ข้อเสนอแนะต่างๆที่ใช้ในการสืบสวนเพื่อการคุ้มกันเจ้าหน้าที่จากภัยคุกคามและการสื่อสารที่ไม่เหมาะสมต่อผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ของศาล ทำการเก็บรวบรวม วิเคราะห์และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและข่าวกรองการคุ้มกัน การแจ้งเตือน การบรรยายสรุปเกี่ยวกับข่าวกรองการคุ้มกัน และการประเมินการคุกคาม

2) สำนักงานยุทธการการคุ้มกัน

มีหน้าที่ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ ในการดำเนินที่เกี่ยวกับการคุกคามระดับสูงและการตอบสนองเพื่อการคุ้มกัน สนับสนุนและให้คำแนะนำสำหรับรายละเอียดการป้องกันผู้พิพากษา

3) ศูนย์รักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับศาลแห่งชาติ

จะให้ความร่วมมือด้านการศึกษา การดำเนินงานและด้านเทคนิคให้กับผู้ให้บริการของศูนย์ซึ่งแต่ละองค์ประกอบจะได้รับการออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการต่างๆที่หลากหลายของประเทศ

4) สำนักงานบริหารและจัดการ

⁸⁰ U.S.Marshals Service, [Online] Available from: <http://www.usmarshals.gov/judicial/index.html>

ทำหน้าที่เป็นศูนย์ความรู้ความชำนาญ ในการจัดการการดำเนินการหลักๆของหน่วย
เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล โดยการให้คำแนะนำและความ
ช่วยเหลือแก่เจ้าพนักงาน โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานบริหารและจัดการ จะทำหน้าที่ประสานงาน
เกี่ยวกับเรื่องบุคคลากรงบประมาณ การเงิน การจัดซื้อจัดจ้าง การพัฒนาบุคลากรและแผนการ
ฝึกอบรม การสอบคุณสมบัติ การบริหารรถโดยสาร โครงการพิเศษ และการตรวจสอบการวางแผน
เชิงกลยุทธ์ การจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบข้อมูลและ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

ส่วนปฏิบัติ⁸¹

5) สำนักงานรักษาความปลอดภัยของศาล

มีหน้าที่หลักคือให้ความคุ้มครองผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ของศาล และลูกจ้างของ
ศาลซึ่งรวมถึงทนายความและประชาชนที่เข้ามาในศาล โดยเน้นทั้งในด้านการรักษาความ
ปลอดภัยบริเวณศาล คือ ตรวจตราบริเวณโดยรอบศาล อาคารศาล ตรวจสอบยานพาหนะที่เข้า-
ออกศาล ตรวจสอบบุคคลเข้า-ออกบริเวณศาล และรักษาความปลอดภัยประจำตัวผู้พิพากษา
ศาลสูง หรือกรณีที่ได้รับการร้องขอ หรือมีความเสี่ยง หรืออยู่ในพื้นที่เสี่ยง เช่น พื้นที่สามจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ โดยจะกำหนดความต้องการทรัพยากรและพัฒนาและเสริมสร้างการดำเนินงาน
ตามโครงการและความต้องการของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายต้องการ นอกจากนี้ยังให้
คำแนะนำการปฏิบัติงานวันต่อวันไปยังเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงของหน่วยเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้
กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในสำนักงานแต่ละเขตด้วย ซึ่งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้
กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลทุกคนต้องผ่านกระบวนการคัดกรองเพื่อให้แน่ใจว่ามี
คุณสมบัติตรงตามมาตรฐานทั้งในด้าน ประวัติ กายภาพ สุขภาพ และการใช้อาวุธ

6) สำนักงานจัดหาระบบรักษาความปลอดภัย

สำนักงานจัดหาระบบรักษาความปลอดภัยให้การสนับสนุนกับหน่วยเจ้าพนักงาน
ผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ในด้านการรักษาความปลอดภัยในศาล
สำนักงานนี้มีหน้าที่รับผิดชอบอย่างเต็มรูปแบบในด้านการจัดซื้อบริการ อุปกรณ์ ระบบและการ
บำรุงรักษาด้านความปลอดภัยทั้งหมด การให้การสนับสนุนแก่สำนักงานระบบรักษาความ
ปลอดภัยซึ่งมีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยทางกายภาพของศาลสหรัฐผ่านการติดตั้งและการ
บำรุงรักษาอุปกรณ์และระบบรักษาความปลอดภัย โดยจะจัดทำสัญญาทั่วประเทศในการติดตั้ง
อุปกรณ์ใหม่และระบบรักษาความปลอดภัยใหม่เมื่อมีการซ่อมแซมหรือต่อเติมศาลหรือเมื่อมีการ
จัดตั้งศาลขึ้นมาใหม่ นอกจากนี้ยังให้การสนับสนุนด้านการทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง บริการ สิ่งของ

⁸¹ U.S.Marshals Service, [Online] Available from: <http://www.usmarshals.gov/judicial/index.html>

และอุปกรณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

7) สำนักงานระบบรักษาความปลอดภัย

มีหน้าที่รับผิดชอบงานทุกด้านที่เกี่ยวกับงบประมาณ การออกแบบ การก่อสร้าง การบำรุงรักษาและการให้บริการระบบรักษาความปลอดภัยทั้งที่เป็นแบบอิเล็กทรอนิกส์และระบบที่ใช้กำลังคนของผู้พิพากษา อำนาจความสะดวกในการวางแผนการรักษาความปลอดภัยร่วมกับสำนักงานศาล คณะกรรมการการรักษาความปลอดภัย และหน่วยงานรัฐบาล เพื่อให้ได้มาซึ่งวิธีการรักษาความปลอดภัยที่ครอบคลุมและมีการประสานกันของหลายฝ่าย

8) สำนักงานบริหารจัดการทางการเงิน

มีหน้าที่ความรับผิดชอบงานด้านงบประมาณและการเงินทั้งหมดของทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของหน่วยเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล เพื่อมาใช้จ่ายในโครงการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับศาลในสำนักงานศาลทั่วประเทศ

โดยมีสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมาย ประกอบด้วยหน่วยงานดังกล่าวข้างต้น ทำหน้าที่เกี่ยวข้องในบริหาร ควบคุมการรักษาความปลอดภัยของศาลอยู่ในส่วนกลาง มีการจัดเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลประจำในแต่ละศาลอย่างเพียงพอ โดยมีหัวหน้าผู้ควบคุมในแต่ละศาล มีการจัดตั้งสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายประจำภาคเพื่อควบคุม กำกับ ดูแล เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายในแต่ละภาค

4.3.4 การตรวจสอบประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล จะต้องมีการตรวจสอบประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่อยู่เป็นระยะ และรายงานผลให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการพิจารณาเกี่ยวกับการจัดสรรบุคลากรรับทราบ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ สร้างความเชื่อมั่นในหน่วยงาน และเกิดความปลอดภัยต่อศาล

ซึ่งหน่วย The U.S. Marshals Service ได้มีตรวจสอบประเมินประสิทธิภาพและ มีการรายงานผลการตรวจสอบให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นระยะ โดยใช้การสุ่มตรวจสอบ ตัวอย่างผลการตรวจสอบมีดังนี้

ตารางที่ 1 การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับวัตถุระเบิดจำลอง กุมภาพันธ์ 2009

ศาลแขวง	วันที่	การละเว้นการปฏิบัติหน้าที่	การปฏิบัติ
แขวง A	4 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO 2 รายอนุญาตให้ชุดทดสอบระเบิดแสงเครื่องจำลอง (IED) ผ่านเครื่องเอ็กซ์เรย์โดยตรวจสอบไม่ได้	ตักเตือนและพักงาน CSO ทั้งสองราย 3 วัน
แขวง B	4 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO อนุญาตให้ชุดทดสอบระเบิดแสงเครื่องจำลอง (IED) ผ่านเครื่องเอ็กซ์เรย์โดยตรวจสอบไม่ได้	ตักเตือนและพักงาน 3 วัน
แขวง C	5 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO อนุญาตให้ชุดทดสอบระเบิดแสงเครื่องจำลอง (IED) ผ่านเครื่องเอ็กซ์เรย์โดยตรวจสอบไม่ได้	ตักเตือนและพักงาน 3 วัน
แขวง D	5 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO อนุญาตให้ชุดทดสอบระเบิดแสงเครื่องจำลอง (IED)	ตักเตือน CSO
		ผ่านเครื่องเอ็กซ์เรย์โดยตรวจสอบไม่ได้ ขณะทำการใช้เครื่องเอ็กซ์เรย์ วัตถุแสดงชัดเจนว่าเป็นวัตถุระเบิดและเห็นได้ชัดเจนบนจอเอ็กซ์เรย์	
แขวง E	6 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO ที่ไม่สามารถระบุตัวตนได้ อนุญาตให้ชุดทดสอบระเบิดแสงเครื่องจำลอง (IED) ผ่านเครื่องเอ็กซ์เรย์โดยตรวจสอบไม่ได้	ไม่มีการดำเนินการและไม่มีการระบุตัว CSO
แขวง F	17 กุมภาพันธ์ 2009	เจ้าหน้าที่ CSO ไม่สามารถตรวจจับวัตถุระเบิดจำลองเมื่อได้รับ	ตักเตือน CSO เป็นลายลักษณ์อักษร

ที่มา : USMS

ตารางที่ 2 จับกุมที่ศาลแขวง USMS ได้รายงานในปีงบประมาณ 2009 และ 2010

เหตุการณ์และการจับกุมในบริเวณศาลแห่งสหรัฐอเมริกา ปีงบประมาณ 2009, 2010				
เหตุการณ์	ปีงบประมาณ 2009		ปีงบประมาณ 2010	
	จำนวน	ร้อยละของทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละของทั้งหมด
อื่นๆ	2,585	79.0	3,578	91.1
เรื่องเร่งด่วนทาง การแพทย์	301	9.2	167	4.3
บุคคลรบกวน	201	6.1	98	2.5
พกพาอาวุธโดย ผิดกฎหมาย	98	3.0	23	0.6
ของต้องห้าม	42	1.3	41	1.0
สร้างความ วุ่นวาย	22	0.7	2	0.1
ชู้วางระเบิด	7	0.2	6	0.2
บุกรุก	7	0.2	3	0.1
จู่โจม	6	0.2	8	0.2
ยิงปืน	3	0.1	0	0.0
รวม	3,272	100%	3,926	100%

ที่มา : USMS

ตารางที่ 3 การละเว้นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล

การละเว้นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยศาล ปีงบประมาณ 2008, 2009, 2010						
ประเภท การละเว้น	ปีงบประมาณ 2008		ปีงบประมาณ 2009		ปีงบประมาณ 2010	
	จำนวน	ร้อยละของ ทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละของ ทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละของ ทั้งหมด
ขั้นตอนการ รักษาความ ปลอดภัย	15	12.9	47	39.8	62	66.0
ประพุดิผิด	14	12.1	37	31.4	13	13.8
ละเว้นหน้าที่	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	8	6.8	2	2.1
เก็บอาวุธไม่ เหมาะสม	3	2.6	8	6.8	3	3.2
ไม่ปฏิบัติตาม ผู้บังคับบัญชา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	4	3.4	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
การจับกุม	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	2	1.7	6	6.4
ล้วงละเมิด ทางเพศ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	2	1.7	5	5.3
ทุจริต	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	1	0.8	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
ชักชวน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	1	0.8	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
ข่มขู่	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	1	1.1
อื่นๆ	84	ไม่มีข้อมูล	8	6.8	2	2.1
รวม	116	100%	118	100%	94	100%

ที่มา : USMS

หลังจากการประเมินประสิทธิภาพ ก็จะรายงานให้สำนักงานด้านความปลอดภัยของศาล เพื่อพิจารณาดำเนินงานปรับปรุง แก้ไข และลงโทษเจ้าพนักงานที่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยกรณีเจ้าหน้าที่ CSO จะแจ้งไปยังผู้ทำสัญญาเพื่อพิจารณาดำเนินการ โดย USMS จะติดตามถึงการดำเนินการต่อเจ้าหน้าที่ CSO ของผู้ว่าจ้างด้วย⁸²

ซึ่งในการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย ก็ต้องมีการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน เพื่อความมีประสิทธิภาพในการทำงาน อันจะเกิดประโยชน์ต่อกระบวนการยุติธรรม

4.4 แนวทางในการกำหนดอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย

ดังจะเห็นได้ถึงความจำเป็น และรูปแบบในการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลของประเทศไทย ซึ่งจะมีบทบาทและภารกิจหลักในการรักษาความปลอดภัยศาล โดยมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง คือ การตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะ และการจับกุม ซึ่งในปัจจุบันเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลมีอำนาจในการตรวจค้นบุคคลในบางกรณีเท่านั้น ส่วนอำนาจในการจับกุมเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลไม่มีอำนาจตามกฎหมาย ในการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล จึงต้องมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะ และในการจับกุม ซึ่งเป็นอำนาจที่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคล จึงต้องมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถกระทำการได้อย่างถูกต้อง เป็นตามหลักกฎหมาย

4.4.1 การตรวจค้นบุคคลหรือยานพาหนะ

ในการตรวจค้นบุคคลหรือยานพาหนะในบริเวณศาล มีระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2550 กำหนดให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลมีอำนาจตรวจค้นได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

ข้อ 15 การควบคุมบุคคลและการตรวจค้น⁸³

(2) การตรวจค้น

(ก) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำทางเข้าออกสอดส่องดูแลความเรียบร้อยของบุคคลที่เข้าออกบริเวณอาคาร และป้องกันมิให้พกพาอาวุธเข้าในอาคาร

⁸² U.S. Department of Justice Office of the Inspector General Audit Division, AUDIT OF THE UNITED STATES MARSHALS SERVICE'S OVERSIGHT OF ITS JUDICIAL FACILITIES SECURITY PROGRAM, Audit Report 11-02 November 2010, p.19

⁸³ ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2550

(ข) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ณ จุดทางเข้าอาคารคอยดูแลให้ผู้ที่เข้ามาในอาคารผ่านช่องทางที่ติดตั้งเครื่องตรวจอาวุธชนิดประตู่ (ถ้ามี) กรณีสงสัยให้ตรวจกระเป๋าหรือสัมภาระ โดยใช้เครื่องตรวจอาวุธขนาดเล็กอีกครั้ง หากพบสิ่งที่น่าสงสัยให้แจ้งหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล เพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมก่อนอนุญาตให้เข้าอาคาร

(ค) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยใช้เครื่องตรวจอาวุธขนาดเล็กตรวจบุคคลที่จะเข้าห้องพิจารณา หากมีกรณีสงสัยและหากพบสิ่งผิดปกติให้แจ้งหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล เพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมก่อนอนุญาตให้เข้าในห้องพิจารณา

(ง) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยแจ้งให้บุคคลภายนอกฝากอาวุธและสัมภาระ ณ บริเวณทางเข้าอาคาร

(จ) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทำการตรวจค้นบุคคลได้ทันทีทันใด หากมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นจะมีอาวุธติดตัวมาด้วย และให้ควบคุมตัวบุคคลนั้นไว้และแจ้งรายงานให้ผู้อำนวยความสะดวกหรือหัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมทราบโดยทันที

การตรวจค้นจะต้องทำโดยสุภาพและเท่าที่จำเป็น เพื่อตรวจทราบว่าบุคคลนั้นได้นำอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายติดตัวมาหรือไม่ กรณีค้นผู้หญิงต้องให้หญิงอื่นเป็นผู้ค้น

ข้อ 17 การควบคุมและการตรวจค้นยานพาหนะ

(2) การตรวจค้นยานพาหนะ

(ก) ให้ผู้ขับขี่ยานพาหนะลดกระจกทุกครั้ง พร้อมทั้งชะลอความเร็วลงขณะที่นำยานพาหนะผ่านเข้าและออกบริเวณศาลยุติธรรม เพื่อให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมองเห็นสภาพภายในยานพาหนะนั้นได้

(ข) ให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยประจำทางเข้าออกทำหน้าที่สอดส่องดูแลบุคคลและสิ่งของซึ่งมากับยานพาหนะ

(ค) ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ายานพาหนะนั้นจะซุกซ่อนอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งของอื่นใดเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด ให้รายงานต่อหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล เพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมก่อนอนุญาตให้ยานพาหนะเข้าในบริเวณ

ซึ่งการให้อำนาจค้นบุคคลและยานพาหนะตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2550 เป็นไปเพื่อป้องกันเหตุร้าย เสริมสร้างความปลอดภัยให้แก่สถาบัน และคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนผู้มีบรรดาศักดิ์ในศาลยุติธรรม ตลอดจนเป็น

หลักประกันความปลอดภัยให้แก่บุคลากรของศาลยุติธรรม และบุคคลต่างๆที่มาศาล อันจะทำให้ศาลยุติธรรมสามารถดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในส่วนของการค้นบุคคลจะทำการค้นได้ทันทีในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นจะมีอาวุธติดตัวมาด้วยเท่านั้น ตามข้อ 15(2)(จ)⁸⁴ กรณีอื่นจะตรวจจากเครื่องตรวจชนิดประตู่ หรือเครื่องตรวจอาวุธขนาดเล็กหากสงสัยและพบสิ่งผิดปกติจะต้องแจ้งหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล จะเห็นได้ว่าอำนาจในการตรวจค้นบุคคลเป็นไปอย่างจำกัดไม่เอื้ออำนวยต่อการรักษาความปลอดภัย แตกต่างจากอำนาจในการตรวจค้นบุคคลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 93

มาตรา 93⁸⁵ ห้ามมิให้ทำการค้นบุคคลใดในที่สาธารณะสถาน เว้นแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้นในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นมีสิ่งของในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิดหรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด

เนื่องจากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลไม่มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่จะมีอำนาจในการตรวจค้นบุคคลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 93 ได้ โดยหากพบเหตุสงสัยและพบสิ่งผิดปกติ แล้วต้องรอแจ้งหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล จะไม่ทันต่อสถานการณ์ และเกิดความไม่ปลอดภัยต่อผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ศาล และประชาชนที่มาติดต่อศาลได้ ในส่วนของการตรวจค้นยานพาหนะระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2550 ไม่ได้ให้อำนาจเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในการตรวจค้นยานพาหนะ โดยกำหนดให้เพียงสอดส่องหรือสังเกตโดยหากพบเหตุอันควรสงสัยว่ายานพาหนะนั้นจะซุกซ่อนอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งของอื่นใดเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด ให้รายงานต่อหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล เป็นผู้พิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสม ซึ่งเมื่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลที่ไม่ได้รับการฝึกมาเป็นการเฉพาะ ประกอบกับไม่มีกฎหมายให้อำนาจในการดำเนินการใดได้ ประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัยของศาลย่อมลดลง เสี่ยงต่อการที่จะเกิดเหตุร้ายได้โดยง่าย ไม่สามารถป้องกัน หรือระงับเหตุก่อนที่เหตุจะเกิดได้

โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจในการตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะไว้อย่างชัดเจน ดังต่อไปนี้

⁸⁴ ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2550

⁸⁵ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 93

หน่วยงาน The Office of the Sheriff มีการบัญญัติอำนาจเจ้าพนักงานในการตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะในพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยของศาล ค.ศ.2005 ไว้ดังนี้⁸⁶

มาตรา 10 อำนาจในการตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะ

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจเรียกให้บุคคลใดๆก็ตามที่กำลังผ่านเข้ามายังบริเวณของศาลปฏิบัติตามวิธีการบางข้อ หรือทุกข้อ ดังต่อไปนี้

(a) ทำการตรวจค้นบุคคลด้วยเครื่องกราดตรวจ (ยกเว้นในกรณีที่เจ้าพนักงานเชื่อว่าการตรวจค้นด้วยเครื่องกราด ตรวจอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพร่างกายของบุคคลนั้น) หรือนำวัตถุในครอบครอง หรือในควบคุมของบุคคลนั้นมาให้สำนักงานรักษาความปลอดภัยทำการกราดตรวจ

(b) ทำการตรวจค้นบุคคลอย่างเป็นทางการเป็นส่วนตัวหากเจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าบุคคลนั้นครอบครองวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย

(c) หยุดยั้งยานพาหนะในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้นที่กำลังจะขับเคลื่อนเข้าไป หรือขับเคลื่อนเข้าไปยังบริเวณของศาลแล้ว

(d) อนุญาตให้มีการตรวจค้นยานพาหนะในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้น หากเจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่ามีวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตรายอยู่ในยานพาหนะหรือในครอบครองของบุคคลนั้น

(e) ทำการตรวจสอบวัตถุใดๆก็ตาม ที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยได้ตรวจพบ หรือเห็นอยู่ที่ตัวบุคคล หรือมากับตัวบุคคล ที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าวัตถุนั้นเป็นวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย

(f) ตอบคำถามใดๆก็ตามที่เหมาะสมเกี่ยวกับธรรมชาติของสิ่งที่กำลังตรวจสอบ หรือตรวจพบระหว่างการตรวจค้นในข้อนี้

(2) เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การตรวจค้นบุคคลภายใต้ข้อนี้จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(a) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องแจ้งบุคคลที่กำลังจะตรวจค้นให้ทราบในกรณีต่อไปนี้

(i) บุคคลนั้นจะต้องถอดเสื้อผ้าออกระหว่างการตรวจค้น

(ii) เหตุผลที่จำเป็นจะต้องถอดเสื้อผ้าออกระหว่างการตรวจค้น

(b) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องขอความร่วมมือจากบุคคลที่กำลังจะตรวจค้น

(c) การตรวจค้นแบบส่วนตัวจะต้องดำเนินการในลักษณะที่

⁸⁶ New South Wales Australia, Court Security Act 2005

(i) รักษาความเป็นส่วนตัวของผู้ถูกตรวจค้นอย่างเหมาะสม

(ii) เร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ตามความเหมาะสม

(d) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องทำการตรวจค้นในลักษณะที่เป็นการล่วงล้ำต่อผู้ถูกตรวจค้นให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ในสถานการณ์นั้นๆ

(e) การตรวจค้นเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี อย่างเป็นทางการได้หากผู้รับผิดชอบของเด็กผู้นั้นปรากฏตัวอยู่ด้วยในขณะที่ตรวจค้น

(f) การตรวจค้นบุคคล (ที่ไม่ใช่เด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี) อย่างเป็นทางการ จะต้องดำเนินการโดยเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่มีเพศเดียวกันกับบุคคลนั้น หรือหากไม่มีเจ้าพนักงานเพศเดียวกันอยู่ ให้ทำการตรวจค้นโดยบุคคลอื่นที่มีเพศเดียวกันตามการสั่งการของสำนักงานรักษาความปลอดภัย

(g) การตรวจค้นเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปีแบบส่วนตัวจะต้องดำเนินการโดยเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่เป็นผู้หญิงหรือ หากไม่มีเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยหญิงอยู่ ให้ทำการตรวจค้นโดยบุคคลเพศหญิงบุคคลอื่นตามการสั่งการของสำนักงานรักษาความปลอดภัย

(3) หากเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยขอให้บุคคลนั้นกระทำการใดๆตามข้อย่อย (1) และบุคคลนั้นไม่ยอมปฏิบัติตามในทันที หรือไม่ยอมออกจากบริเวณของศาล เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจดำเนินการอีกครั้ง ซึ่งในกรณีนี้ เจ้าพนักงานจะต้อง

(a) เตือนบุคคลนั้นให้ทราบว่า การไม่ยอมปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือออกจากบริเวณของศาลนั้นอาจถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และ

(b) แจ้งข้อมูลตามข้อ 20 (2) (a)-(c) ให้บุคคลนั้นรับทราบ

(4) หากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยขอให้บุคคลนั้นปฏิบัติตามข้อย่อย (3) บุคคลนั้นจะต้องกระทำการต่อไปนี้โดยทันที

(a) ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว หรือ

(b) ออกจากบริเวณศาล

การลงโทษสูงสุด (ข้อย่อย (4)): การลงโทษ 5 หน่วย (550 \$)

(5) ในข้อนี้:

คำว่าผู้รับผิดชอบของเด็กหมายถึงบุคคลที่ (ไม่ใช่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย) มีอายุ 16 ปีขึ้นไปซึ่งเป็นบุคคลที่

(a) เป็นพ่อหรือแม่ของเด็ก (รวมถึงพ่อเลี้ยง-แม่เลี้ยง) ปู่ ย่า ตา ยาย หรือพี่น้อง (รวมถึงพี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน) ของเด็ก หรือ

(b) เป็นผู้ปกครองของเด็ก หรือ

(c) มีสิทธิในการรักษาเด็กคนดังกล่าวในขณะนั้น หรือ

(d) ติดตามเด็กมาในฐานะตัวแทนในการดำเนินการทางกฎหมาย เพื่อน ผู้ดูแลหรือผู้อุปถัมภ์ หรือ

(e) เป็นบุคคล หรือเป็นบุคคลในประเภทของบุคคล ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

มาตรา 11 อำนาจในการเรียกให้มีการยอมนำทรัพย์สินหรือวัตถุอื่น ๆ มาเก็บไว้ในที่ปลอดภัย

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจเรียกบุคคลที่กำลังผ่านเข้ามาหรืออยู่ในบริเวณศาลให้ฝากวัตถุทั้งหมด หรือบางส่วน ไว้กับเจ้าหน้าที่ในขณะที่บุคคลนั้นยังอยู่ในบริเวณศาล ซึ่งวัตถุเหล่านั้นได้แก่

(a) วัตถุใดๆก็ตามในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้น ที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าเป็นวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย

(b) วัตถุใดๆก็ตามในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้น ที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าเป็นวัตถุที่สามารถซ่อนอำพรางวัตถุอันตรายตามย่อหน้า (a)

(2) หากเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยขอให้บุคคลนั้นกระทำการใดๆตามข้อย่อย (1) และบุคคลนั้นไม่ยอมปฏิบัติตามในทันที หรือไม่ยอมออกจากบริเวณของศาล เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจดำเนินการอีกครั้ง ซึ่งในกรณีนี้ เจ้าพนักงานจะต้อง

(a) เตือนบุคคลนั้นให้ทราบว่าการไม่ยอมปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือออกจากบริเวณของศาลนั้นอาจถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และ

(b) แจ้งข้อมูลตามข้อ 20 (2) (a)-(c) ให้บุคคลนั้นรับทราบ

(3) หากเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยขอให้บุคคลนั้นปฏิบัติตามข้อย่อย (2) บุคคลนั้นจะต้องกระทำการต่อไปนี้โดยทันที

(a) ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว หรือ

(b) ออกจากบริเวณศาล

การลงโทษสูงสุด (ข้อย่อย (3)): การลงโทษ 5 หน่วย (550 \$)

(4) ตามมาตรา 12 หากบุคคลได้ฝากวัตถุไว้กับเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยภายใต้

(1) เจ้าพนักงานจะต้องแน่ใจว่าได้คืนวัตถุนั้นให้กับบุคคลผู้นั้นเมื่อ

(a) บุคคลนั้นขอให้เจ้าพนักงานคืนวัตถุให้ และ

(b) เจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอที่จะมั่นใจได้ว่า บุคคลนั้นกำลังจะออกจากบริเวณศาล

มาตรา 12 อำนาจในการยึดวัตถุต้องห้ามและวัตถุอื่นๆ

(1) อำนาจในการนำวัตถุบางอย่างมาไว้ในครอบครอง หรือยึดวัตถุนั้น

เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยสามารถกระทำการต่อไปนี้ได้ในบริเวณศาล

(a) นำวัตถุใดๆก็ตามที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่าวัตถุนั้นเป็น

- (i) วัตถุต้องห้าม หรือ
- (ii) อุปกรณ์อันตราย หรือ
- (iii) อุปกรณ์บันทึกต่างๆซึ่งถือเป็นการฝ่าฝืนตามกฎหมายข้อ 9 หรือ
- (iv) फिल्म เทป หรือสื่อบันทึกต่างๆในอุปกรณ์บันทึกที่นำมาใช้เป็นการฝ่าฝืนตาม

มาตรา 9 และ

(b) ยึดวัตถุนั้น

(2) วัตถุที่ยึดมาจะต้องคืนให้กับบุคคลหรือส่งมอบให้กับตำรวจ

เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่ยึดวัตถุตามข้อนี้ (วัตถุที่ยึด) จะต้อง

(a) หากหลังจากการตรวจสอบวัตถุนั้น เจ้าพนักงานมั่นใจว่าไม่จำเป็นต้องเก็บวัตถุนั้นไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐาน และการคืนวัตถุนั้นให้กลับไปอยู่ในครอบครองของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้คืนวัตถุนั้นกับบุคคลที่ถูกยึดวัตถุไป หรือ

(b) หากเจ้าพนักงานไม่มั่นใจนักหลังจากที่ยึดวัตถุนั้นมาแล้ว ให้มอบวัตถุนั้นแก่ (หรือ นำวัตถุนั้นส่งไปยัง) กองบัญชาการตำรวจท้องถิ่นที่ให้ความรับผิดชอบต่อพื้นที่ที่บริเวณศาลตั้งอยู่โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ตามความเหมาะสม

(3) กองบัญชาการตำรวจท้องถิ่นที่ได้รับมอบวัตถุที่ยึดไว้นั้น จะต้องส่งวัตถุคืนแก่บุคคลที่ถูกยึดวัตถุนั้นไป หรือส่งคืนไปยังเจ้าของหากแน่ใจหลังจากทำการตรวจสอบแล้วว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเก็บวัตถุนั้นไว้เป็นหลักฐาน และบุคคลนั้นมีสิทธิที่ถูกต้องตามกฎหมายที่จะได้รับวัตถุนั้นกลับมาในครอบครอง

(4) การดำเนินการขอวัตถุที่ถูกยึดไปกลับคืน

บุคคลที่ถูกยึดวัตถุไปตามข้อนี้ หรือบุคคลที่เป็นเจ้าของของวัตถุ อาจทำเรื่องขอวัตถุคืนกับกองบัญชาการตำรวจท้องถิ่นภายในระยะเวลา 28 วัน หลังจากการยึดวัตถุนั้น (ระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรก)

(5) การดำเนินการขอวัตถุที่ถูกยึดคืนนั้นจะต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษรและกล่าวถึงเหตุผลใดๆก็ตามที่วัตถุนั้นควรจะต้องถูกส่งคืน

(6) หากบุคคลที่ต้องการวัตถุที่ถูกยึดไปกลับคืนนั้นมีอายุต่ำกว่า 18 ปี การขอวัตถุคืนจะต้องให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เป็นผู้ดูแลหรืออุปถัมภ์อย่างถูกต้องตามกฎหมายเป็นผู้กระทำการแทนเท่านั้น

(7) การอุทธรณ์ต่อศาลท้องถิ่นเมื่อมีการปฏิเสธการส่งคืนของที่ถูกยึดไว้

หากกองบัญชาการตำรวจท้องถิ่นไม่สามารถหรือปฏิเสธที่จะคืนของที่ยึดไว้เมื่อหมดระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรก ให้กับบุคคลที่ทำเรื่องขอวัตถุนั้นภายใต้ข้อนี้ บุคคลนั้นอาจอุทธรณ์ต่อศาลท้องถิ่นภายใน 28 วัน ในการที่ศาลปฏิเสธหรือไม่สามารถคืนวัตถุนั้นเมื่อหมดระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรก

(8) ในการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว ศาลท้องถิ่นอาจสั่งให้วัตถุที่ยึดไว้

(a) ฎกริบเป็นของหลวง หรือ

(b) ถูกส่งคืนให้แก่ผู้ยื่นอุทธรณ์หรือบุคคลอื่นที่เหมาะสม

(9) หากวัตถุที่ยึดไว้เป็นอุปกรณ์บันทึก ศาลท้องถิ่นนั้นจะมีอำนาจในการดำเนินการได้โดยไม่มีข้อจำกัดตามข้อย่อยที่ (8)

(10) การริบวัตถุที่ถูกยึด

วัตถุที่ถูกยึดไว้จะถูกริบไปเป็นของหลวง

(a) เมื่อการดำเนินการขอวัตถุคืนนั้นไม่ได้กระทำขึ้นภายในระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรก หรือเมื่อระยะเวลาอันสิ้นสุดไปแล้ว หรือ

(b) ในกรณีที่การดำเนินการขอวัตถุคืนนั้นกระทำภายในระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรกและวัตถุไม่ถูกส่งคืนไปภายในช่วงเวลานั้น

(i) หากการอุทธรณ์ภายใต้ข้อนี้ไม่ได้กระทำขึ้นภายใน 28 วัน หลังจากระยะเวลาของการยึดวัตถุช่วงแรกสิ้นสุดลง หรือเมื่อระยะเวลานั้นสิ้นสุดลง หรือ

(ii) หากการอุทธรณ์ภายใต้ข้อนี้กระทำขึ้นภายใน 28 วัน หลังจากระยะเวลาของการยึดวัตถุช่วงแรกสิ้นสุดลง หรือเมื่อคำสั่งภายใต้ข้อย่อย (8) (a) เกี่ยวกับวัตถุนั้นนั้นมีผล

(11) กองบัญชาการตำรวจท้องถิ่น (หรือบุคคลอื่นในกำกับของผู้บัญชาการตำรวจ) อาจทำลาย หรือจำหน่ายจ่ายโอนให้วัตถุที่ยึดไว้กลายเป็นของหลวงภายใต้ข้อนี้ ตามคำสั่งของผู้บัญชาการตำรวจ

(12) วัตถุที่ถูกยึดอาจถูกทำลายได้

ในข้อนี้ การจำหน่ายจ่ายโอนวัตถุนั้นรวมถึงการทำลายวัตถุด้วยเช่นกัน

หมวดที่ 2 การระบุตัวบุคคล

มาตรา 13 อำนาจในการถามรายละเอียดเพื่อการระบุตัวตน

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจเรียกบุคคลผู้ที่กำลังเข้ามายังบริเวณศาล ซึ่งเป็น ผู้ที่เจ้าพนักงานไม่ทราบชื่อหรือที่อยู่ ให้เผยชื่อและที่อยู่ หรือเผยถึงเหตุผลที่บุคคลผู้นั้นต้องการเข้ามายังบริเวณศาล หรือทั้งสองอย่าง หากเจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่า

(a) บุคคลผู้นั้นกำลังพกพาวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย หรือ

(b) บุคคลผู้นั้นได้กระทำการผิดกฎหมายในบริเวณศาล

(2) อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจไม่เรียกบุคคลผู้ที่ครอบครองวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตรายให้เผยแพร่ข้อมูลตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อย่อย (1) หาก

(a) ในกรณีของวัตถุต้องห้าม เจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าบุคคลผู้นั้นได้รับอนุญาตในการครอบครองวัตถุนั้นในบริเวณศาลภายใต้มาตรา 8 (2) หรือ

(b) ในกรณีของอุปกรณ์อันตราย เจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าบุคคลผู้นั้นได้รับอนุญาตในการครอบครองวัตถุนั้นในบริเวณศาลภายใต้มาตรา 8 (2) หากอุปกรณ์นั้นเป็นวัตถุต้องห้าม

(3) บุคคล

(a) จะต้องไม่มีความขัดข้องในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยตามข้อย่อย (1) และมาตรา 20 หากไม่มีเหตุผลเพียงพอ หรือ

(b) ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยตามข้อย่อย (1) และมาตรา 20 จะต้องไม่พยายามที่จะ

(i) ให้เหตุผลที่ไม่ถูกต้องหรือทำให้เข้าใจผิดในรายละเอียดของข้อมูลนั้น หรือ

(ii) ให้ชื่อหรือที่อยู่ที่ไม่ถูกต้องหรือทำให้เข้าใจผิดในรายละเอียดของข้อมูลนั้น

การลงโทษสูงสุด: การลงโทษ 2 หน่วย (220 \$)

หมายเหตุ ในมาตรา 20 เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องให้ข้อมูลบางอย่างและเตือนบุคคลนั้นก่อนที่จะใช้อำนาจภายใต้ข้อนี้

(4) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจเรียกบุคคลผู้ที่เจ้าพนักงานต้องการให้เผยแพร่ข้อมูลชื่อและที่อยู่ของบุคคลนั้นตามข้อย่อย (1) และมาตรา 20 ให้แสดงหลักฐานพิสูจน์ชื่อและที่อยู่ของบุคคลนั้น

ซึ่งเป็นการกำหนดอำนาจของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยไว้อย่างครอบคลุม ทั้งอำนาจในการตรวจค้นบุคคลหรือยานพาหนะ, อำนาจในการเรียกให้มีการยอมนำทรัพย์สินหรือวัตถุอื่นๆ มาเก็บไว้ในที่ปลอดภัย, อำนาจในการยึดวัตถุต้องห้ามและวัตถุอื่นๆ, อำนาจในการถามรายละเอียดเพื่อการระบุตัวตน โดยมีรายละเอียดในการใช้อำนาจต่างๆ และบทลงโทษกรณีเกิดการฝ่าฝืน ทำให้เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยสามารถบังคับใช้กฎหมายเพื่อความปลอดภัยของศาลได้อย่างเต็มที่ ซึ่งแตกต่างกับระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยความปลอดภัย พ.ศ.2550 ที่การตรวจค้นบุคคลจะทำได้เฉพาะเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นจะมีอาวุธติดตัวมาด้วยเท่านั้น ทั้งยังไม่มีอำนาจในการตรวจค้นยานพาหนะต้องสงสัย มีหน้าที่เพียงแจ้งหัวหน้าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หรือผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาล เพื่อพิจารณาดำเนินการ ไม่มีอำนาจในการดำเนินการเอง

4.4.2 การจับกุมและควบคุมตัวบุคคล

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล มีระเบียบบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยความปลอดภัย พ.ศ.2550 ให้อำนาจในการควบคุมตัวบุคคลในกรณี มีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นจะมีอาวุธติดตัวมาด้วย ตามข้อ 15 (2) (จ) โดยให้ควบคุมตัวบุคคลนั้นไว้และแจ้งรายงานให้ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมทราบโดยทันที แต่ไม่มีอำนาจในการจับกุมบุคคล หากจะทำการจับกุมบุคคลก็ต้องอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คือ จับในฐานะเช่นเดียวกับราษฎร โดยมีกฎหมายให้อำนาจในการจับไว้ดังนี้

มาตรา 79⁸⁷ ราษฎรจะจับผู้อื่นไม่ได้เว้นแต่จะเข้าอยู่ในเกณฑ์แห่งมาตรา 82 หรือเมื่อผู้นั้นกระทำความผิดซึ่งหน้า และความผิดนั้นได้ระบุไว้ในบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้ด้วย

มาตรา 80⁸⁸ ที่เรียกว่าความผิดซึ่งหน้านั้น ได้แก่ความผิดซึ่งเห็นกำลังกระทำ หรือพบในอาการใดซึ่งแทบจะไม่มีเวลาสงสัยเลยว่าเขาได้กระทำความผิดมาแล้ว

อย่างไรก็ดี ความผิดอาญาตั้งระบุไว้ในบัญชีท้ายประมวลกฎหมายนี้ ให้ถือว่าความผิดนั้นเป็นความผิดซึ่งหน้าในกรณีดังนี้

(1) เมื่อบุคคลหนึ่งถูกไล่จับตั้งผู้กระทำโดยมีเสียงร้องเอะอะ

(2) เมื่อพบบุคคลหนึ่งแทบจะทันทีทันใดหลังจากการกระทำความผิดในถิ่นแถวใกล้เคียงกับที่เกิดเหตุและมีสิ่งของที่ได้มาจากการกระทำความผิด หรือมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสันนิษฐานได้ว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีร่องรอยพิรุณเห็นประจักษ์ที่เสื้อผ้าหรือเนื้อตัวของ ผู้นั้น

มาตรา 82⁸⁹ เจ้าพนักงานผู้จัดการตามหมายจับ จะขอความช่วยเหลือจากบุคคลใกล้เคียงเพื่อจัดการตามหมายนั้นก็ได้ แต่จะบังคับให้ผู้ใดช่วยโดยอาจเกิดอันตรายแก่เขาไม่ได้

โดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลจะจับกุมบุคคลได้ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้จัดการตามหมายขอความช่วยเหลือเพื่อจัดการตามหมายจับนั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความมาตรา 82 และกรณีมีการกระทำความผิดซึ่งหน้า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 80 โดยความผิดซึ่งหน้าที่กระทำนั้นระบุไว้ในบัญชีท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดังด้วย ตัวอย่างความผิดซึ่งหน้าที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา⁹⁰ เช่น ความผิดต่อเจ้าพนักงาน มาตรา 119 ถึง 122 และ 127,

⁸⁷ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 79

⁸⁸ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, มาตรา 80

⁸⁹ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, มาตรา 82

⁹⁰ บัญชีแนบท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ความผิดในกฎหมายลักษณะอาญาที่ มาตรา 79 ข้างถึงซึ่งราษฎรมีอำนาจจับได้โดยไม่ต้องมีหมาย

หลบหนีจากที่คุมขัง มาตรา 163 ถึง 166, ก่อการจลาจล มาตรา 183 และ 184, ประทุษร้ายแก่ชีวิต มาตรา 249 ถึง 251, ประทุษร้ายแก่ร่างกาย มาตรา 254 ถึง 257, ความผิดฐานกระทำให้เสื่อมเสียอิสรภาพ มาตรา 268, 270 และ 276 เป็นต้น

โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกาและ หน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจเจ้าพนักงานในการจับกุมไว้ ดังต่อไปนี้

หน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา มีประมวลกฎหมายสหรัฐ ลักษณะ 28 วิธีพิจารณาความและกระบวนการยุติธรรม บัญญัติให้อำนาจในการจับกุม ไว้ ดังนี้

มาตรา 566 อำนาจและหน้าที่⁹¹

(d) เจ้าหน้าที่ ปลัด และเจ้าพนักงานเช่นว่าอื่นๆของ USMS แต่ละคน ตามที่ถูกลบหมายโดยผู้อำนวยการ อาจพกอาวุธปืนและทำการจับกุมการกระทำความผิดใดๆต่อสหรัฐที่เกิดขึ้นซึ่งหน้าได้ โดยไม่ต้องมีหมาย หรือการกระทำความผิดอาญาร้ายแรงตามกฎหมายของสหรัฐ หากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นมีเหตุอันควรเชื่อตามสมควรว่าบุคคลผู้จะถูกจับกุมนั้นได้กระทำความผิดหรือกำลังกระทำความผิดอาญาร้ายแรง

หน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย มีพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยของศาล ค.ศ.2005 หมวดที่ 1 การตรวจค้นและจับกุม ส่วนที่ 4 อำนาจในการจับกุมและใช้กำลัง บัญญัติให้อำนาจในการจับกุม⁹² ไว้ดังนี้

มาตรา 16 อำนาจในการจับกุม

(1) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยอาจจับกุมบุคคลนั้นๆในบริเวณศาลได้ โดยไม่ต้องมีหมายจับ ถ้าหาก

(a) บุคคลนั้นกำลังกระทำการผิดกฎหมายภายใต้บทบัญญัตินี้ หรือได้กระทำการผิดกฎหมายดังกล่าว หรือ

(b) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่าบุคคลนั้นได้กระทำการผิดกฎหมายภายใต้บทบัญญัตินี้

หมายเหตุ ในมาตรา 20 เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องให้ข้อมูลบางอย่างและเตือนบุคคลนั้นก่อนหรือในขณะที่ใช้อำนาจในข้อนี้ หรือโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถกระทำได้อย่างเหมาะสมหลังจากที่ใช้อำนาจในมาตรา 19 ได้จำกัดสถานการณ์ที่เจ้าพนักงานจะสามารถใช้อำนาจในข้อนี้ได้

⁹¹ U.S.Code, Title 28 Part II Chapter 37 § 566

⁹² New South Wales Australia, Court Security Act 2005, Division 4 Part 4 § 16

(2) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยสามารถใช้อำนาจที่ได้รับในฐานะเจ้าพนักงานในข้อย่อย (1) เมื่อบุคคลนั้นอยู่นอกบริเวณศาล ต่อเมื่อ

(a) บุคคลนั้นแอบหลบหนีไปจากบริเวณศาลโดยมีความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการจับกุม และ

(b) เจ้าพนักงานได้ไล่ตามบุคคลนั้นจากบริเวณศาล และไม่หยุดยั้งการไล่ตามหรือถูกขัดขวาง เจ้าพนักงานเห็นว่าได้มาถึงยังจุดที่สามารถใช้อำนาจได้

(3) เพื่อปฏิบัติตามข้อย่อย (2) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องไม่หยุดหรือยับยั้งการไล่ตามเพียงเพราะว่าบุคคลผู้นั้นลี้ภัยไปจากสายตาของเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยเพียงชั่วคราวเท่านั้น

(4) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยที่จับกุมบุคคลในข้อนี้จะต้องนำบุคคลนั้น โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

(a) ไปพบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย หรือ

(b) ไปพบกับเจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

(5) ในข้อนี้

เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ หมายถึง

(a) เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่ก่อนที่จะมีการบังคับใช้มาตรา 99 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการบังคับใช้กฎหมาย (อำนาจและหน้าที่) ปี 2002—เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามความหมายที่ปรากฏในพระราชบัญญัติว่าด้วยหมายค้น ปี 1985 หรือ

(b) เจ้าหน้าที่ที่มีอยู่หลังการบังคับใช้มาตรา 99 ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการบังคับใช้กฎหมาย (อำนาจและหน้าที่) ปี 2002—เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินั้นๆ

จากการวิเคราะห์อำนาจในการจับกุมของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลของหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา และหน่วยงาน The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย มีการบัญญัติกฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในการจับกุมเป็นการเฉพาะ แยกจากอำนาจในการจับกุมของเจ้าพนักงานอื่น และราษฎร โดยอำนาจในการจับกุมของหน่วยงาน The U.S. Marshals Service กรณีการจับกุมในความผิดซึ่งหน้าใดๆ ที่เกิดขึ้นโดยไม่ต้องมีหมาย และหน่วยงาน The Office of the Sheriff มีการให้รายละเอียดถึงกรณีต่างๆ ที่จะมีอำนาจจับกุมได้ ทั้งยังมีการบัญญัติถึงการมีอำนาจจับกุมบุคคลที่แอบหลบหนีจากบริเวณศาลโดยมีความพยายามจะหลีกเลี่ยงการจับกุม และการติดตามจับกุมจากในศาลไปนอกบริเวณศาล แม้บุคคลนั้นจะพ้นสายตาไปชั่วคราวแล้วก็ตาม ซึ่งแตกต่างจากเจ้าหน้าที่รักษาความ

ปลอดภัยของศาลของประเทศไทยที่ต้องอาศัยอำนาจจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในฐานะราษฎร และผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน โดยไม่มีกฎหมายเฉพาะให้อำนาจไว้

4.4.3 การพกพาอาวุธ

การพกพาอาวุธในบริเวณศาล จะมีเจ้าหน้าที่ที่พกพาอาวุธในบริเวณศาล คือ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในส่วนของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล และเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ที่มีหน้าที่ควบคุมผู้ต้องขังสามารถพกพาอาวุธ⁹³ ซึ่งคือ กระบองไม้ เท่านั้น ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจจะพกพาอาวุธปืน โดยเป็นเจ้าพนักงานที่ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 ประกอบกับประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีเล่ม 2 ตอน 1 ประเภทบริหาร ลักษณะที่ 22 การแต่งเครื่องแบบบทที่ 13 การพกพาอาวุธปืน ดาบปลายปืน และตะบอง และได้รับอนุญาตจากศาลด้วย

มาตรา 7⁹⁴ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ซื่อ มี ใช้ สั่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

มาตรา 8 ทวิ⁹⁵ ห้ามมิให้ผู้ใดพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องมีติดตัวเมื่อมีเหตุจำเป็นและเร่งด่วน ตามสมควรแก่พฤติการณ์

ไม่ว่ากรณีใด ห้ามมิให้พาอาวุธปืนไปโดยเปิดเผย หรือพาไปในชุมนุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้นเพื่อนมัสการ การรื่นเริง การมหรสพ หรือการอื่นใด

ความในมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับแก่

(1) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทหารและตำรวจซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่

(2) ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามมาตรา 5 วรรคหนึ่ง (1) (ข) หรือ (ค) ซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เพื่อป้องกันประเทศหรือรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือรักษาทรัพย์สินอันสำคัญของรัฐ

(3) ประชาชนผู้ได้รับมอบให้มีและใช้ตามมาตรา 5 วรรคหนึ่ง (1) (ง) ซึ่งอยู่ในระหว่างการช่วยเหลือราชการและมีเหตุจำเป็นต้องมี และใช้อาวุธปืนในกรณีนั้น

⁹³ ระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2550 ข้อ 21(4)

⁹⁴ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7

⁹⁵ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 8ทวิ

บทที่ 13 การพกพาอาวุธปืน ดาบปลายปืน และตะบอง⁹⁶

ข้อ 1 ห้ามมิให้ข้าราชการตำรวจซึ่งแต่งเครื่องแบบกิติ หรือมิได้แต่งเครื่องแบบกิติ หรือที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการต่างๆ โดยทั่วไป พกหรือพาอาวุธปืนไปในถนนหลวง ทางหลวง หรือในที่สาธารณะสถาน เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

1. หน่วยตำรวจรักษาการณ์ที่เตรียมตัวอยู่กับที่เป็นหมวดหมู่เพื่อป้องกันและปราบปรามเหตุการณ์โจรผู้ร้าย

2. ตำรวจสายตรวจ ตำรวจมาปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจร

3. หน่วยตำรวจซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปตรวจ หรือรักษาเหตุการณ์แรมคืน

4. ตำรวจที่ประจำตู่ยามหรือด่านตรวจ

5. ตำรวจที่ทำหน้าที่อารักขาบุคคลหรือเป็นยามสถานที่สำคัญ ซึ่งทางราชการสั่งให้มีอาวุธปืนติดตัวได้

6. ตำรวจซึ่งทำหน้าที่ควบคุมเงิน

7. ตำรวจผู้ควบคุมผู้ต้องหา หรือจำเลย หรือผู้ต้องหา เดินทางไปส่ง ณ ที่ใดๆ ซึ่งเป็นทางไกลหรือทางเปลี่ยวอันจำเป็นต้องมีอาวุธควบคุมอย่างเข้มแข็ง และหัวหน้าหน่วยงานที่จัดตำรวจควบคุมไปนั้นสั่งให้ตำรวจผู้ควบคุมมีอาวุธปืนไปในการนั้น

8. เมื่อมีกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นต้องปราบปรามเหตุการณ์ด้วยการใช้อาวุธให้ตำรวจพกอาวุธปืนเคลื่อนที่ไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ได้ แต่ต้องมีหัวหน้าเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรคุมไป ถ้าไม่มีนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรที่จะจัดให้ควบคุมไปได้ จึงให้จัดนายตำรวจชั้นประทวนถัดๆ ลงมาเป็นผู้ควบคุม

9. ตำรวจที่ทำการฝึกซึ่งต้องใช้อาวุธปืนตามระเบียบที่ว่าด้วยการฝึก

10. ตำรวจที่จัดเป็นกองหมวดหรือหมู่เกียรติยศตามระเบียบที่ว่าด้วยการจัดแถวเกียรติยศ

11. ตำรวจซึ่งทำหน้าที่นำอาวุธปืนของหลวงหรือของกลางส่งยังที่ต่างๆ ในกรณีนี้ต้องบรรจุอาวุธปืนนั้นในหีบหรือห่ออย่างเรียบร้อย

12. กรณีพิเศษอื่นๆ ที่ผู้บังคับบัญชาตำรวจตั้งแต่ชั้นผู้กำกับการขึ้นไป สั่งให้พกอาวุธปืนไปได้

ข้อยกเว้นเหล่านี้ เมื่อเสร็จกิจที่จำต้องพกหรือพาอาวุธปืนไปในการนั้นแล้วตำรวจที่มีอาวุธปืนเหล่านั้น ต้องรีบกลับหน่วยที่ตั้งโดยเร็ว ห้ามพกหรือพาอาวุธปืนแวะเวียนไปในที่อื่นได้อีก

ข้อ 2 ในเขตพระราชฐาน เขตทหาร ในศาล ห้ามมิให้พกอาวุธปืนเข้าไป

ข้อ 3 ตำรวจที่รักษาการณ์โดยทั่วไป นอกจากกรณีที่ยกเว้นไว้ตอนต้นนั้นให้ใช้อาวุธดังนี้

1. ตำรวจนครบาลให้ใช้ตะบองตามแบบของกรมตำรวจ

⁹⁶ ประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีเล่ม 2 ตอน 1 ประเภทบริหาร ลักษณะที่ 22 บทที่ 13

2. ตำรวจภูธร ให้ใช้ดาบปลายปืนของหลวง

ข้อ 4 ตำรวจที่เดินทางจากต่างจังหวัดหรือต่างท้องที่ โดยพกอาวุธปืนสำหรับตัวไปด้วย ให้รับนำอาวุธปืนและกระสุนทั้งของหลวงและของส่วนตัวไปฝากไว้ที่สถานีตำรวจเจ้าของท้องที่นั้นๆ เว้นแต่การเดินทางผ่านโดยไม่พักค้างคืน

การฝากอาวุธตามวรรคต้นนั้น ไม่บังคับแก่ตำรวจชั้นจ่าสิบตำรวจขึ้นไป

การฝากและรับอาวุธปืนคืน ให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ 5 ตำรวจตั้งแต่ชั้นจ่าสิบตำรวจขึ้นไป ซึ่งแต่งเครื่องแบบและปฏิบัติราชการอื่นนอกจากกรณียกเว้นข้างต้น จะพกอาวุธปืนติดตัวไปด้วยก็ได้ แต่ต้องพกพาไปโดยมิดชิดจนผู้อื่นไม่อาจรู้ได้ ง่ายว่ามีอาวุธปืนติดตัวอยู่ เช่น บรรจุไว้ในกระเป๋าเอกสาร เป็นต้น

ข้อ 6 ข้าราชการตำรวจที่มีความจำเป็นต้องพกอาวุธปืนติดตัวไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะอาวุธปืนนั้นจะเป็นอาวุธปืนส่วนตัวหรือของทางราชการ จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาชั้นสารวัตร สารวัตรใหญ่ หรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปก่อน การอนุญาตดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือตามแบบแนบท้ายระเบียบนี้ โดยมอบให้กับผู้รับอนุญาตนำพกติดตัวไป การอนุญาตให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชา ผู้อนุญาตว่าควรจะให้พกภายในกำหนดกี่วันแต่ทั้งนี้ การอนุญาตครั้งหนึ่งจะต้องไม่เกิน 6 เดือน

สำหรับตำรวจผู้มีอำนาจอนุญาตดังกล่าวมาแล้ว และตำรวจชั้นร้อยตำรวจเอกขึ้นไป ถ้าจะต้องปฏิบัติราชการและมีความจำเป็นต้องพกอาวุธปืนติดตัวไปด้วย ถือว่าอยู่ในภาวะรัฐควรมิควรเป็นอดีแล้ว ไม่ต้องขออนุญาตผู้ใด เว้นแต่ให้นำบัตรประจำตัวติดตัวไปด้วยเพื่อแสดงเมื่อจำเป็นเท่านั้น

ข้อ 7 ในกรณีที่พกอาวุธปืนได้ตามระเบียบที่กล่าวแล้ว ให้ข้าราชการตำรวจถือปฏิบัติในการพกปืนดังกล่าวดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีแต่งเครื่องแบบตำรวจ

ก. ขณะอยู่ในแถว ควบคุมแถว ไปราชการ ให้พกโดยใช้ซองปืนหนังสีน้ำตาลร้อยเข็มขัดไว้ทางขวา

ข. ในโอกาสลาลอง ให้พกพาไปในลักษณะซ่อนเร้นอย่างมิดชิดจนไม่สามารถอาจสังเกตเห็นได้ง่าย

ค. ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่จราจร ตำรวจที่มียศตั้งแต่สิบตำรวจเอกลง ให้พกโดยใช้ซองปืนหนังสีเขาร้อยเข็มขัดไว้ทางขวา ตามที่กองพลาธิการจัดหามาจ่ายให้ใช้ราชการ

(2) ในกรณีที่มีได้แต่งเครื่องแบบ ให้พกพาไปโดยมิดชิด จนไม่อาจสังเกตเห็นได้ง่าย เช่น บรรจุไว้ในกระเป๋าเอกสาร เป็นต้น

ข้อควรระวังในการพกอาวุธปืนนั้นมีหลักอยู่ว่า ต้องให้มิดชิดและเรียบร้อยทั้งต้องให้เป็นการเหมาะสมกับกาลเทศะด้วย อย่าพกปืนในทำนองที่ทำให้ประชาชนได้รับความกระทบกระเทือนใจเมื่อได้พบเห็น เช่น ไม่สวมเครื่องแบบ แต่เห็นปืนไว้ที่สะเอวบ้าง ข้างหลังบ้าง หรือใส่กระเป๋า กางเกงปล่อยด้ามปืนโผล่ออกมาให้เห็นบ้าง เป็นต้น

นอกจากที่กล่าวข้างต้น ข้าราชการตำรวจที่พกพาอาวุธปืน จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืนโดยเคร่งครัด หากฝ่าฝืนย่อมเป็นความผิดทางวินัย และอาจถูกดำเนินคดีได้

โดยหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีประมวลกฎหมายสหรัฐ ลักษณะ 28 วิธีพิจารณาความและกระบวนการยุติธรรม บัญญัติให้อำนาจในการพกอาวุธปืน ไว้ดังนี้

มาตรา 566 อำนาจและหน้าที่⁹⁷

(d) เจ้าหน้าที่ ปลัด และเจ้าพนักงานเช่นว่าอื่นๆของ USMS แต่ละคน ตามที่ถูกลบหมายโดยผู้อำนวยการ อาจพกอาวุธปืนและทำการจับกุมการกระทำความผิดใดๆต่อสหรัฐที่เกิดขึ้นซึ่งหน้าได้ โดยไม่ต้องมีหมาย หรือการกระทำความผิดอาญาร้ายแรงตามกฎหมายของสหรัฐ หากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นมีเหตุอันควรเชื่อตามสมควรว่าบุคคลผู้จะถูกจับกุมนั้นได้กระทำความผิดหรือกำลังกระทำความผิดอาญาร้ายแรง

ในการรักษาความปลอดภัยศาลมีความจำเป็นที่จะต้องใช้อาวุธที่มีประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัย ป้องกันเหตุร้ายที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการพกพาอาวุธปืนก็เป็นอาวุธที่เหมาะสมในการรักษาความปลอดภัยศาล และจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา ก็มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจเจ้าพนักงานในการพกอาวุธปืนได้ โดยปัจจุบันเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลไม่ได้รับอนุญาต และไม่มีสิทธิตามกฎหมายในการมี ใช้อาวุธพกพาอาวุธปืน และขาดความชำนาญในการใช้อาวุธปืน จะมีเพียงเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้น ในแต่ละศาลจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำอยู่ศาลละ 1 นาย ไม่เพียงพอต่อการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยศาล และในกรณีศาลแพ่ง ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ก็ไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำอยู่ ดังนั้นการจัดตั้งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ต้องกำหนดให้มีอำนาจตามกฎหมายในการมี ใช้อาวุธพกพาอาวุธปืน เพื่อใช้ในการรักษาความปลอดภัยศาล และการควบคุมตัวผู้ต้องขังในบริเวณศาล

⁹⁷ U.S.Code, Title 28 Part II Chapter 37 § 566

4.5 เปรียบเทียบอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล	เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล (ในกรณีที่มีการเสนอจัดตั้งขึ้นมา)
1. มีอำนาจค้นบุคคล ได้ทันทีเฉพาะในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นจะมีอาวุธติดตัวมาด้วยเท่านั้น ตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2550 ข้อ 15(2)(จ)	1. มีอำนาจตรวจค้นตัวบุคคลในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยในฐานะเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 93
2. ไม่มีอำนาจในการตรวจค้นยานพาหนะ	2. มีอำนาจตรวจค้นยานพาหนะในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยในฐานะเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 93
3. ไม่มีอำนาจในการจับกุมโดยเฉพาะ อาศัยอำนาจการจับกุมในฐานะราษฎร ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 79	3. มีอำนาจในการจับกุมในฐานะเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 78
4. มีอำนาจในการควบคุมตัวบุคคลในกรณี มีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นจะมีอาวุธติดตัวมาด้วย ตามระเบียบบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย พ.ศ.2550 ข้อ 15(2)(จ) แล้วรายงานให้ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าส่วนราชการศาลยุติธรรมทราบพิจารณาดำเนินการเท่านั้น	4. มีอำนาจในการควบคุมตัวผู้ถูกจับส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีตามกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 83
5. ไม่มีสิทธิในการมี ใช้ และพกพาอาวุธปืน	5. มีสิทธิพกพาอาวุธปืนติดตัว ตาม พ.ร.บ. อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 8 ทวิ

4.6 แนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การจัดตั้งหน่วยเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ซึ่งมีภารกิจบทบาท และอำนาจหน้าที่ตามที่กล่าวมาแล้ว จะเป็นหน่วยที่มีความเกี่ยวข้อง ใกล้ชิด กับผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ศาลเพื่อความปลอดภัยของผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ศาล ความลับในสำนวนคดี จึงต้องมีความเป็นอิสระ ปราศจากการแทรกแซงจากฝ่ายบริหาร หรือหน่วยงานอื่น ควรเป็นหน่วยงานสังกัดอยู่กับศาล โดยจัดตั้งเป็นสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ซึ่งต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ระเบียบ และประกาศของศาลยุติธรรม เพื่อให้สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเหมาะสมกับบทบาทภารกิจ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปโดยถูกต้อง มีอำนาจตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

4.6.1 เพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม

เพื่อกำหนดให้มีการจัดตั้งสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล เป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม มีผู้อำนวยการสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล เป็นหัวหน้าส่วนราชการ มีการกำหนดโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ในส่วนกลาง โดยนำรูปแบบโครงสร้างและอำนาจหน้าที่มาจาก Judicial Security Division ของหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ซึ่งมีการแบ่งโครงสร้างหน่วยงานที่ชัดเจนและเหมาะสม ในส่วนภูมิภาคมีสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลภาคตามการแบ่งภาคของศาล ในการควบคุมดูแล และกำหนดนโยบายในระดับภาค และมีหัวหน้าเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลควบคุมบังคับบัญชาเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในแต่ละศาล แต่ในส่วนการรักษาความปลอดภัยของศาลและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม จะเป็นหน้าที่ของสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลทั้งหมด เพื่อความเป็นเอกภาพ และควรมีประสิทธิภาพในการควบคุมบังคับบัญชาเช่นเดียวกับ The Office of the Sheriff

4.6.2 เพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ.2543

เพื่อกำหนดให้เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล มีอำนาจตามกฎหมายในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ คือ มีอำนาจในการจับกุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 78 มีอำนาจควบคุมตัวผู้ถูกจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 83 มีอำนาจตรวจค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 93 โดยมีลักษณะเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลของหน่วยงาน The Office of the Sheriff ซึ่งมีพระราชบัญญัติการรักษาความ

ปลอดภัยของศาล ค.ศ.2005 ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย มาตรา 10 และ 16 บัญญัติให้อำนาจในการตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะ จับกุมและควบคุมตัวบุคคลไว้ และ ให้เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลมีสิทธิพาอาวุธปืนติดตัวตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ ซึ่งเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลของหน่วยงาน The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา ก็มีประมวลกฎหมายสหรัฐ มาตรา 566 บัญญัติให้อำนาจเจ้าพนักงานในการพกอาวุธปืนได้ เช่นเดียวกัน อันจะส่งผลให้สามารถป้องกัน แก้วไข และระงับเหตุความไม่ปลอดภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีกฎหมายรองรับ และให้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่

4.6.3 แก้วไขระเบียบบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยความปลอดภัย พ.ศ.2550

เพื่อกำหนดรายละเอียดในการใช้อำนาจในการตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะ จับกุมและควบคุมตัวบุคคลของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ในเรื่อง การตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะ, การเรียกให้มีการยอมนำทรัพย์สินหรือวัตถุอื่นๆ มาเก็บไว้ในที่ปลอดภัย, การยึดวัตถุต้องห้ามและวัตถุอื่นๆ, การถามรายละเอียดเพื่อการระบุตัวตน, การจับกุม และการพกพาอาวุธปืนในบริเวณศาล โดยนำรูปแบบการบัญญัติกฎหมายมาจากพระราชบัญญัติการรักษาความปลอดภัยของศาล ค.ศ.2005 ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย มาตรา 10, 11, 12, 13 และ 16 ซึ่งบัญญัติให้อำนาจเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลของหน่วยงาน The Office of the Sheriff โดยได้บัญญัติอธิบายขั้นตอนในการใช้อำนาจต่างๆ ไว้อย่างละเอียด เข้าใจได้ง่ายเป็นประโยชน์ต่อทั้งเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติ และผู้จะต้องปฏิบัติตาม เหมาะสมที่จะนำมาบัญญัติเพื่อให้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในประเทศไทย

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

อำนาจอธิปไตย คือ อำนาจสูงสุดในการปกครองรัฐหรือประเทศ ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 3 ได้บัญญัติให้อำนาจอธิปไตยนั้นเป็นของปวงชนชาวไทย โดยอำนาจอธิปไตยแบ่งแยกอำนาจออกเป็น อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และ อำนาจตุลาการ ซึ่งศาลเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการ โดยระบบการค้นหาความจริงในคดีอาญาของประเทศไทย คือ ระบบกล่าวหา จึงมีการจัดตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่ “สอบสวนฟ้องร้อง” แยกจากองค์กรที่ทำหน้าที่ “พิจารณาพิพากษา” เพื่อให้มีการตรวจสอบถ่วงดุลคานอำนาจซึ่งกันและกัน (Check and Balance) โดยเมื่อผ่านองค์กรที่ทำหน้าที่สอบสวนฟ้องร้องคือ พนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการ ก็จะเข้าสู่กระบวนการพิจารณาพิพากษารรคดีต่างๆ โดยองค์กรศาล ซึ่งการมีศาลที่เป็นอิสระและทรงความเที่ยงธรรม เป็นหัวใจของระบบตุลาการที่เป็นหลักประกันของสิทธิมนุษยชน ซึ่งกฎบัตรสากลของผู้พิพากษา (Universal Charter of the Judge) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ได้รับการรับรองโดยผู้พิพากษาจากทุกภูมิภาคทั่วโลกได้บัญญัติไว้ว่า

“ความเป็นอิสระของผู้พิพากษานั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ของความยุติธรรมภายใต้กฎหมายมันแยกขาดออกไปไม่ได้ ทุกสถาบันและทุกหน่วยที่มีอำนาจไม่ว่าจะในระดับชาติหรือในระดับนานาชาติจะต้องเคารพ ค้ำครอง และปกป้องความเป็นอิสระนั้น”

การที่ศาลจะมีความเป็นอิสระในการพิจารณาพิพากษารรคดีต่างๆ ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือ ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย ของผู้พิพากษาและบุคลากรของศาล ซึ่งการพฤติการณ์ความไม่ปลอดภัยต่างๆ ได้เกิดขึ้นกับผู้พิพากษา และบุคลากรของศาลมาอย่างต่อเนื่อง โดยได้เพิ่มความรุนแรง และพัฒนารูปแบบไปตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ในการก่ออาชญากรรม มีการใช้เครื่องมือ และการกระทำความผิดในรูปแบบใหม่ สถานการณ์ทางการเมืองที่มีความขัดแย้งรุนแรง สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อความปลอดภัยของผู้พิพากษา และบุคลากรของศาล ดังจะเห็นได้จากมีการประทุษร้ายร่างกาย ทรัพย์ ในบริเวณศาล ทั้งผู้พิพากษา บุคลากรของศาล และประชาชนที่มาติดต่อศาล โดยปรากฏเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นต่อศาลทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง เช่น กรณีคนร้ายก่อเหตุยิงผู้พิพากษาศาลจังหวัดปัตตานีเสียชีวิต กรณีมีเหตุระเบิดหน้าบ้านพักผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดยะลา กรณีวางระเบิดเพื่อชิงตัวผู้ต้องขังที่ศาลจังหวัดดิ่งชัน กรณีคนร้ายก่อเหตุยิงผู้พิพากษาของศาลในเมืองมอสโก สหพันธรัฐรัสเซีย เสียชีวิต กรณีคนร้ายใช้ปืนลูกซองยิงคนในศาลรัฐบาล

กลางในเมืองลาสเวกัส ประเทศสหรัฐอเมริกา และมีการใช้มวลชนในการคุกคามกดดันผู้พิพากษา ในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีมากขึ้น

การรักษาความปลอดภัยของศาลในปัจจุบันเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล ซึ่งทำสัญญาจ้างมาจากองค์การสงครามผ่านศึกเป็นหลักโดยประจำศาลละประมาณ 3 คน โดยรับผิดชอบในการรักษาความปลอดภัยบริเวณภายในศาล และโดยรอบศาลทั้งหมด โดยในศาลอาญา และศาลที่พิจารณาคดีอาญาจะมีการประสานขอเจ้าหน้าที่ตำรวจมาประจำศาลละ 1 นาย เพื่อทำหน้าที่ป้องกัน และรักษาความปลอดภัยบริเวณศาลในระหว่างเวลาทำการ ซึ่งเมื่อศาลปิดทำการก็จะมีเพียงเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลอยู่เข้าเวรยามรักษาสถานที่เพียง 1 นายเท่านั้น ในส่วนการควบคุมตัวผู้ต้องหา หรือผู้ต้องขัง ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่นำตัวมาศาล จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการประสานมาประจำศาล และเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เป็นผู้ควบคุม เมื่อพิจารณาถึงการรักษาความปลอดภัยทั้งบริเวณโดยรอบศาล และควบคุมตัวผู้ต้องขัง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลและเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำศาลมีจำนวนไม่เหมาะสมในการที่จะให้ความปลอดภัย และความเชื่อมั่นต่อผู้พิพากษา และบุคลากรในศาล อีกทั้งการรักษาความปลอดภัยประจำตัวผู้พิพากษายังไม่มีรูปแบบ และหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ จึงได้ทำการศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมในการรักษาความปลอดภัยของศาล โดยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบกับหน่วย The U.S. Marshals Service ของประเทศสหรัฐอเมริกา และ หน่วย The Office of Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการรักษาความปลอดภัยของศาลและบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

The U.S. Marshals Service ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงยุติธรรม (Department of Justice) ประเทศสหรัฐอเมริกา ทำหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา ติดตามตัวจำเลย คุ้มครองความปลอดภัยแก่ผู้พิพากษาศาลรัฐบาลกลาง ตลอดจนการคุ้มครองพยาน การควบคุมและนำตัวจำเลยมาศาล การริบทรัพย์สินและอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาจากการกระทำความผิดอาญา มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ นครวอชิงตัน ดี.ซี. ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยภาระหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษา พนักงานอัยการ และคณะลูกขุน ถือเป็นภารกิจหลักที่สำคัญที่สุดของ U.S. Marshal หน่วยงานที่ทำหน้าที่นี้แบ่งออกเป็นสองส่วนคือ

1. การบริหารงานด้านความปลอดภัยของศาล และการรักษาความปลอดภัยประจำตัวผู้พิพากษา และบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม อยู่ในความรับผิดชอบของแผนกความปลอดภัยทางศาลหรือ Judicial Security Division (JSD)

2. การดูแลรักษาความปลอดภัยบริเวณภายในและภายนอกศาล อยู่ในความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล หรือ Court Security Officers (CSOs) ซึ่งถูกคัดเลือกว่าจ้าง มาจากบริษัทเอกชนที่ทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยกับหน่วย United States Marshals Service

The Office of the Sheriff ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย ทำหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยของศาลและระบบลูกขุน จัดการด้านความปลอดภัยของศาลฎีกา ศาลประจำอำเภอ ศาลประจำท้องถิ่นบางแห่ง และศาลยุติธรรมต่างๆอีกจำนวนหนึ่ง ส่งหมายเรียกและบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาล ส่งคำสั่งและบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งภายในดินแดนของรัฐนิวเซาท์เวลส์

จากการวิเคราะห์หน่วย The U.S. Marshals Service และหน่วย The Office of the Sheriff เปรียบเทียบกับหน่วยงานของประเทศไทย ในส่วนของการรักษาความปลอดภัยของศาลและบุคคลากรในกระบวนการยุติธรรม การควบคุมตัวผู้ต้องขัง มีเพียงเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลเป็นหลัก ซึ่งไม่มีอำนาจตามกฎหมายในการตรวจค้น ควบคุม จับกุม และพกวาอาวุธ ประกอบกับคุณสมบัติในการรับสมัครบุคคล กำหนดวุฒิการศึกษาในระดับประถมศึกษา การฝึกอบรมในระยะเวลาอันสั้น หลักสูตรการฝึกอบรมที่ไม่ทันต่อสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคม ไม่สามารถที่จะสร้างความรู้ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะให้เกิดขึ้นได้ แม้จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ประจำศาลเพื่อช่วยในการป้องกันและรักษาความปลอดภัย แต่ก็มีเฉพาะศาลที่มีการพิจารณาคดีอาญาเพียง โดยมีเพียงศาลละ 1 นาย ซึ่งก็ไม่มี ความเชี่ยวชาญเฉพาะในการรักษาความปลอดภัยศาล และไม่เพียงพอต่อการรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ การจะขอกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจเพิ่มก็ส่งผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนในพื้นที่ การรักษาความปลอดภัยประจำตัวผู้พิพากษาก็ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน มีเพียงการประสานขอกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจมารักษาความปลอดภัยประจำตัวเป็นกรณีไปเท่านั้น ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไปทำหน้าที่ก็ขาดความรู้ความสามารถในการรักษาความปลอดภัยบุคคลโดยเฉพาะ การควบคุมตัวผู้ต้องขังในบริเวณศาลก็ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ มีกรณีการหลบหนีของผู้ต้องขังในบริเวณศาลเกิดขึ้นบ่อยครั้ง จึงควรมีการจัดตั้งสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยของศาลและบุคคลากรในกระบวนการยุติธรรม และการควบคุมตัวผู้ต้องขัง โดยเน้นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ พัฒนาปรับปรุงการรักษาความปลอดภัยในศาลที่ไม่มีการพิจารณาคดีอาญา และศาลสูง และการรักษาความปลอดภัยเฉพาะตัวผู้พิพากษา โดยเน้นผู้พิพากษาที่มีตำแหน่งสำคัญ และผู้พิพากษาที่ร้องขอ ซึ่งอาจใช้กำลังเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาลในปัจจุบันที่ทำสัญญาว่าจ้างมาจากองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก เพื่อช่วยเหลือในการรักษา

ความปลอดภัยในฐานะผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในช่วงเริ่มต้น โดยนำรูปแบบจากหน่วย The U.S. Marshals Service และหน่วย The Office of the Sheriff มาปรับให้เข้ากับสภาพสังคมและความจำเป็นของประเทศไทย

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากบทสรุปของการวิจัยดังกล่าวข้างต้น มีความจำเป็นในการเสนอให้มีการจัดตั้งสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล โดยเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร ฝ่ายการเมือง หรือหน่วยงานอื่น มีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยศาล และบุคคลากรในกระบวนการยุติธรรม ควบคุมผู้ต้องขัง และปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากศาล ซึ่งต้องมีการกำหนดคุณสมบัติ และรูปแบบการฝึกอบรมที่เหมาะสม โดยแบ่งหน่วยงานออกเป็นส่วนงานต่างๆ มีหน้าที่ควบคุมกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยอยู่ในส่วนกลาง มีการจัดเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลประจำในแต่ละศาล โดยพิจารณาจากความเสี่ยงในการเกิดเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยต่างๆ มีหัวหน้าเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายควบคุมในแต่ละศาล มีสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลในแต่ละภาคตามการแบ่งภาคของศาล ทำหน้าที่ควบคุมกำหนดนโยบายในระดับภาค โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ.2543 ระเบียบบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยความปลอดภัย พ.ศ.2550 และประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม เพื่อให้เป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

5.2.1 เพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม เรื่อง การแบ่งส่วนราชการภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม โดยเพิ่มเติมดังนี้

ข้อ 3 ให้แบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานศาลยุติธรรม ดังนี้

(20) สำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

ข้อ 4 ส่วนราชการภายในสำนักงานศาลยุติธรรมมีฐานะและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(21) สำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล มีผู้อำนวยการสำนักเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่สูงกว่ากอง สำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) สำนักงานข่าวกรองการคุ้มกัน มีหน้าที่ให้คำแนะนำ การประสานงาน ข้อเสนอแนะต่างๆที่ใช้ในการสืบสวนเพื่อการคุ้มกันเจ้าหน้าที่จากภัยคุกคามและการสื่อสารที่ไม่เหมาะสมต่อผู้พิพากษา และเจ้าหน้าที่ของศาล

(ข) สำนักงานยุทธการการคุ้มกัน มีหน้าที่ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ ในการดำเนินที่เกี่ยวกับการคุกคามระดับสูงและการตอบสนองเพื่อการคุ้มกัน สนับสนุน และให้คำแนะนำสำหรับรายละเอียดการป้องกันผู้พิพากษา

(ค) ศูนย์รักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับศาลแห่งชาติ มีหน้าที่ให้ความร่วมมือด้านการศึกษา การดำเนินงานและด้านเทคนิคให้กับผู้ใช้บริการของศูนย์

(ง) สำนักงานบริหารและจัดการ มีหน้าที่ประสานงานเกี่ยวกับเรื่อง บุคลากร งบประมาณ การเงิน การจัดซื้อจัดจ้าง การพัฒนาบุคลากรและแผนการฝึกอบรม การสอบคุณสมบัติ การบริหารรถโดยสาร โครงการพิเศษ และการตรวจสอบการวางแผนเชิงกลยุทธ์ การจัดการระเบียบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบข้อมูลและ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

(จ) สำนักงานรักษาความปลอดภัยของศาล มีหน้าที่หลักคือให้ความคุ้มครองผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ของศาล และลูกจ้างของศาลซึ่งรวมถึงทนายความและประชาชนที่เข้ามาในศาล และควบคุมตัวผู้ต้องขังในบริเวณศาล

(ฉ) สำนักงานจัดหาระบบรักษาความปลอดภัย มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการจัดซื้อบริการ อุปกรณ์ ระบบและการบำรุงรักษาด้านความปลอดภัยทั้งหมด

(ช) สำนักงานระบบรักษาความปลอดภัย มีหน้าที่รับผิดชอบงานทุกด้าน ที่เกี่ยวกับงบประมาณ การออกแบบ การก่อสร้าง การบำรุงรักษาและการให้บริการระบบรักษาความปลอดภัย

(ซ) สำนักงานบริหารจัดการทางการเงิน มีหน้าที่ความรับผิดชอบงานด้านงบประมาณและการเงินทั้งหมดของทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

(ฅ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

5.2.2 เพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ.2543

มาตรา 17 ก.บ.ศ. มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารราชการศาลยุติธรรมในส่วนที่เกี่ยวกับงานบริหารราชการและงานธุรการของสำนักงานศาลยุติธรรมให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผน และประเพณีปฏิบัติของทางราชการศาลยุติธรรม โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(10) เพื่อความสงบเรียบร้อยของศาล ให้เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล ซึ่งสังกัดสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล เป็นเจ้าพนักงานที่มีอำนาจจับกุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 78 มีอำนาจควบคุมตัวผู้ถูกจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 83 มีอำนาจตรวจค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 93 และมีสิทธิพาอาวุธปืนติดตัวตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ

5.2.3 แก้วระเบียบบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยความปลอดภัย พ.ศ.2550 โดยยกเลิกข้อ 17(2) และแก้ไขดังนี้

ข้อ 15 การตรวจค้นบุคคลและยานพาหนะ

(1) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลอาจเรียกให้บุคคลใด ๆ ก็ตามที่กำลังผ่านเข้ามายังบริเวณของศาลปฏิบัติตามวิธีการบางข้อ หรือทุกข้อ ดังต่อไปนี้

(ก) ทำการตรวจค้นบุคคลด้วยเครื่องกราดตรวจ (ยกเว้นในกรณีที่เจ้าพนักงานเชื่อว่าการตรวจค้นด้วยเครื่องกราด ตรวจอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพร่างกายของบุคคลนั้น) หรือนำวัตถุในครอบครอง หรือในควบคุมของบุคคลนั้นมาให้สำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลทำการกราดตรวจ

(ข) ทำการตรวจค้นบุคคลอย่างเป็นทางการเป็นส่วนตัวหากเจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าบุคคลนั้นครอบครองวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย

(ค) หยุดยั้งยานพาหนะในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้นที่กำลังจะขับเคลื่อนเข้าไป หรือขับเคลื่อนเข้าไปยังบริเวณของศาลแล้ว

(ง) อนุญาตให้มีการตรวจค้นยานพาหนะในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้น หากเจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่ามีวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตรายอยู่ในยานพาหนะหรือในครอบครองของบุคคลนั้น

(จ) ทำการตรวจสอบวัตถุใด ๆ ก็ตามที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัย ได้ตรวจพบ หรือเห็นอยู่ที่ตัวบุคคล หรือมาอยู่กับตัวบุคคล ที่เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าวัตถุนั้นเป็นวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย

(ฉ) ตอบคำถามใด ๆ ก็ตามที่เหมาะสมเกี่ยวกับธรรมชาติของสิ่งที่กำลังตรวจสอบ หรือ ตรวจพบระหว่างการตรวจค้นในข้อนี้

(2) เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การตรวจค้นบุคคลภายใต้ข้อนี้จะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(ก) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล จะต้องแจ้งบุคคลที่กำลังจะตรวจค้นให้ทราบในกรณีบุคคลนั้นจะต้องถอดเสื้อผ้าอกระหว่างการตรวจค้น หรือเหตุผลที่จำเป็นจะต้องถอดเสื้อผ้าอกระหว่างการตรวจค้น

(ข) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล จะต้องขอความร่วมมือจากบุคคลที่กำลังจะตรวจค้น

(ค) การตรวจค้นแบบส่วนตัวจะต้องดำเนินการในลักษณะที่รักษาความเป็นส่วนตัวของผู้ถูกตรวจค้นอย่างเหมาะสม และเร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ตามความเหมาะสม

(ง) เจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยจะต้องทำการตรวจค้นในลักษณะที่เป็นการล่วงล้ำต่อผู้ถูกตรวจค้นให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ในสถานการณ์นั้นๆ

(จ) การตรวจค้นเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี อย่างเป็นทางการ อาจกระทำได้ หากผู้รับผิดชอบของเด็กผู้นั้นปรากฏตัวอยู่ด้วยในขณะตรวจค้น

(ฉ) การตรวจค้นบุคคล (ที่ไม่ใช่เด็กอายุต่ำกว่า 12 ปี) อย่างเป็นทางการจะต้องดำเนินการโดยเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลที่มีเพศเดียวกันกับบุคคลนั้น หรือหากไม่มีเจ้าพนักงานเพศเดียวกันอยู่ ให้ทำการตรวจค้นโดยบุคคลอื่นที่มีเพศเดียวกันตามการสั่งการของสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

(ช) การตรวจค้นเด็กอายุต่ำกว่า 12 ปีแบบส่วนตัวจะต้องดำเนินการโดยเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลที่เป็นผู้หญิงหรือ หากไม่มีเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลหญิงอยู่ ให้ทำการตรวจค้นโดยบุคคลเพศหญิงบุคคลอื่นตามการสั่งการของสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล

(3) หากเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลขอให้บุคคลนั้นกระทำการใดๆตาม (1) และบุคคลนั้นไม่ยอมปฏิบัติตามในทันที หรือไม่ยอมออกจากบริเวณของศาล เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลอาจดำเนินการอีกครั้ง ซึ่งในกรณีนี้ เจ้าพนักงานจะต้อง

(ก) เตือนบุคคลนั้นให้ทราบว่า การไม่ยอมปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือออกจากบริเวณของศาลนั้นอาจถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย

(ข) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล จะต้องทำการแสดงสิ่งเหล่านี้ต่อบุคคลที่จะทำการบังคับใช้คำสั่งศาล คือ หลักฐานแสดงตนของเจ้าหน้าที่ ป้ายชื่อหรือป้ายเครื่องหมายของเจ้าหน้าที่ และเหตุผลที่จะทำการบังคับใช้คำสั่งศาล ให้บุคคลนั้นรับทราบ

(4) หากเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลขอให้บุคคลนั้นปฏิบัติตาม (3) บุคคลนั้นจะต้องกระทำการต่อไปนี้โดยทันที

(ก) ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว

(ข) ออกจากบริเวณศาล

(5) คำว่าผู้รับผิดชอบของเด็กหมายถึงบุคคลที่ (ไม่ใช่เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล) มีอายุ 16 ปีขึ้นไปซึ่งเป็นบุคคลที่

(ก) เป็นพ่อหรือแม่ของเด็ก (รวมถึงพ่อเลี้ยง-แม่เลี้ยง) ปู่ ย่า ตา ยาย หรือพี่น้อง (รวมถึงพี่น้องร่วมบิดาหรือร่วมมารดาเดียวกัน) ของเด็ก หรือ

(ข) เป็นผู้ปกครองของเด็ก

(ค) มีสิทธิในการอารักขาเด็กคนดังกล่าวในขณะนั้น

(ง) ติดตามเด็กมาในฐานะตัวแทนในการดำเนินการทางกฎหมาย เพื่อนผู้ดูแลหรือผู้อุปถัมภ์

(จ) เป็นบุคคล หรือเป็นบุคคลในประเภทของบุคคล ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

ข้อ 15 ทวิ การเรียกให้มีการยอมนำทรัพย์สินหรือวัตถุอื่นๆ มาเก็บไว้ในที่ปลอดภัย

(1) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลอาจเรียกบุคคลที่กำลังผ่านเข้ามาหรืออยู่ในบริเวณศาลให้ฝากวัตถุทั้งหมด หรือบางส่วน ไว้กับเจ้าหน้าที่ในขณะที่ยังอยู่ในบริเวณศาล ซึ่งวัตถุเหล่านั้นได้แก่

(ก) วัตถุใดๆก็ตามในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้น ที่เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าเป็นวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย

(ข) วัตถุใดๆก็ตามในครอบครองหรือในควบคุมของบุคคลนั้น ที่เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าเป็นวัตถุที่สามารถซ่อนอำพรางวัตถุอันตรายตาม (ก)

(2) หากเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลขอให้บุคคลนั้นกระทำการใดๆตาม (1) และบุคคลนั้นไม่ยอมปฏิบัติตามในทันที หรือไม่ยอมออกจากบริเวณของศาล เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลอาจดำเนินการอีกครั้ง ซึ่งในกรณีนี้ เจ้าพนักงานจะต้อง

(ก) เตือนบุคคลนั้นให้ทราบว่า การไม่ยอมปฏิบัติตามข้อกำหนด หรือออกจากบริเวณของศาลนั้นอาจถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย และ

(ข) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล จะต้องทำการแสดงสิ่งเหล่านี้ต่อบุคคลที่จะทำการบังคับใช้คำสั่งศาล คือ หลักฐานแสดงตนของเจ้าหน้าที่ ป้ายชื่อหรือป้ายเครื่องหมายของเจ้าหน้าที่ และเหตุผลที่จะทำการบังคับใช้คำสั่งศาลให้บุคคลนั้นรับทราบ

(3) หากเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลขอให้บุคคลนั้นปฏิบัติตาม (2) บุคคลนั้นจะต้องกระทำการต่อไปนี้โดยทันที

(ก) ปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว หรือ

(ข) ออกจากบริเวณศาล

(4) หากบุคคลได้ฝากวัตถุไว้กับเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลภายใต้ (1) เจ้าพนักงานจะต้องแน่ใจว่าได้คืนวัตถุนั้นให้กับบุคคลผู้นั้นเมื่อ

(ก) บุคคลนั้นขอให้เจ้าพนักงานคืนวัตถุให้ และ

(ข) เจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอที่จะมั่นใจได้ว่า บุคคลนั้นกำลังจะออกจากบริเวณศาล

ข้อ 15ตรี การยึดวัตถุต้องห้ามและวัตถุอื่นๆ

(1) อำนาจในการนำวัตถุบางอย่างมาไว้ในครอบครอง หรือยึดวัตถุนั้นเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลสามารถกระทำการต่อไปนี้ได้ในบริเวณศาล

(ก) นำวัตถุใดๆก็ตามที่เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่าวัตถุนั้นเป็นวัตถุต้องห้าม หรืออุปกรณ์อันตราย หรือ

(ข) ยึดวัตถุนั้น

(2) วัตถุที่ยึดมาจะต้องคืนให้กับบุคคลหรือส่งมอบให้กับตำรวจ เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลที่ยึดวัตถุตามข้อนี้ (วัตถุที่ยึด) จะต้อง

(ก) หากหลังจากการตรวจสอบวัตถุนั้น เจ้าพนักงานมั่นใจว่าไม่จำเป็นต้องเก็บวัตถุนั้นไว้เพื่อใช้เป็นหลักฐาน และการคืนวัตถุนั้นให้กลับไปอยู่ในครอบครองของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้คืนวัตถุนั้นกับบุคคลที่ถูกยึดวัตถุไป หรือ

(ข) หากเจ้าพนักงานไม่มั่นใจนักหลังจากที่ยึดวัตถุนั้นมาแล้ว ให้มอบวัตถุนั้นแก่ (หรือ นำวัตถุนั้นส่งไปยัง) สถานีตำรวจที่รับผิดชอบต่อพื้นที่ที่บริเวณศาลตั้งอยู่โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ตามความเหมาะสม

(3) สถานีตำรวจที่รับผิดชอบต่อพื้นที่ที่บริเวณศาลตั้งอยู่ที่ได้รับมอบวัตถุที่ยึดไว้ นั้น จะต้องส่งวัตถุคืนแก่บุคคลที่ถูกยึดวัตถุนั้นไป หรือส่งคืนไปยังเจ้าพนักงานมั่นใจหลังจากทำการ

ตรวจสอบแล้วว่า ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเก็บวัตถุนั้นไว้เป็นหลักฐาน และบุคคลนั้นมีสิทธิที่ถูกต้องตามกฎหมายที่จะได้รับวัตถุนั้นกลับมาในครอบครอง

(4) บุคคลที่ถูกยึดวัตถุไปตามข้อนี้ หรือบุคคลที่เป็นเจ้าของของวัตถุ อาจทำเรื่องขอวัตถุคืนกับสถานีตำรวจที่รับผิดชอบต่อพื้นที่ที่บริเวณศาลตั้งอยู่ภายในระยะเวลา 28 วัน หลังจากการยึดวัตถุนั้น (ระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรก)

(5) การดำเนินการขอวัตถุที่ถูกยึดคืนนั้นจะต้องกระทำเป็นลายลักษณ์อักษรและกล่าวถึงเหตุผลใดๆก็ตามที่วัตถุนั้นควรจะต้องถูกส่งคืน

(6) หากบุคคลที่ต้องการวัตถุที่ถูกยึดไปกลับคืนนั้นมีอายุต่ำกว่า 18 ปี การขอวัตถุคืนจะต้องให้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เป็นผู้ดูแลหรืออุปถัมภ์อย่างถูกต้องตามกฎหมายเป็นผู้กระทำการแทนเท่านั้น

(7) การอุทธรณ์ต่อศาลเมื่อมีการปฏิเสธการส่งคืนของที่ถูกยึดไว้ หากสถานีตำรวจที่รับผิดชอบต่อพื้นที่ที่บริเวณศาลตั้งอยู่ไม่สามารถหรือปฏิเสธที่จะคืนของที่ยึดไว้เมื่อหมดระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรก ให้กับบุคคลที่ทำเรื่องขอวัตถุนั้นภายใต้ข้อนี้ บุคคลนั้นอาจอุทธรณ์ต่อศาลภายใน 28 วัน ในการที่ศาลปฏิเสธหรือไม่สามารถคืนวัตถุนั้นเมื่อหมดระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรก

(8) ในการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว ศาลอาจสั่งให้วัตถุนั้นที่ยึดไว้

(ก) ถูกริบเป็นของหลวง หรือ

(ข) ถูกส่งคืนให้แก่ผู้ยื่นอุทธรณ์หรือบุคคลอื่นที่เหมาะสม

(9) วัตถุที่ถูกยึดไว้จะถูกริบไปเป็นของหลวง

(ก) เมื่อการดำเนินการขอวัตถุคืนนั้นไม่ได้กระทำขึ้นภายในระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรก หรือเมื่อระบายนั้นสิ้นสุดไปแล้ว หรือ

(ข) ในกรณีที่การดำเนินการขอวัตถุคืนนั้นกระทำภายในระยะเวลาของการยึดวัตถุในช่วงแรกและวัตถุไม่ถูกส่งคืนไปภายในช่วงเวลานั้น หากการอุทธรณ์ภายใต้ข้อนี้ไม่ได้กระทำขึ้นภายใน 28 วัน หลังจากทีระยะเวลาของการยึดวัตถุช่วงแรกสิ้นสุดลง หรือเมื่อระบายนั้นสิ้นสุดลง หรือหากการอุทธรณ์ภายใต้ข้อนี้ไม่ได้กระทำขึ้นภายใน 28 วัน หลังจากทีระยะเวลาของการยึดวัตถุช่วงแรกสิ้นสุดลง หรือเมื่อคำสั่งภายใต้ข้อย่อย (8) (a) เกี่ยวกับวัตถุนั้นนั้นมีผล

(10) สถานีตำรวจที่รับผิดชอบต่อพื้นที่ที่บริเวณศาลตั้งอยู่ (หรือบุคคลอื่นในกำกับของผู้กำกับการตำรวจ) อาจทำลาย หรือจำหน่ายจ่ายโอนให้วัตถุที่ยึดไว้กลายเป็นของหลวง ภายใต้ข้อนี้ ตามคำสั่งของผู้กำกับการตำรวจ

(11) วัตถุที่ถูกยึดอาจถูกทำลายได้

ข้อ 15 จัตวา การถามรายละเอียดเพื่อการระบุตัวตน

(1) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลอาจเรียกบุคคลที่กำลังเข้ามายังบริเวณศาล ซึ่งเป็นผู้ที่เจ้าพนักงานไม่ทราบชื่อหรือที่อยู่ ให้เผยชื่อและที่อยู่ หรือเผยถึงเหตุผลที่บุคคลผู้นั้นต้องการเข้ามายังบริเวณศาล หรือทั้งสองอย่าง หากเจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่า

(ก) บุคคลผู้นั้นกำลังพกพาวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตราย หรือ

(ข) บุคคลผู้นั้นได้กระทำการผิดกฎหมายในบริเวณศาล

(2) อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลอาจไม่เรียกบุคคลผู้ที่ครอบครองวัตถุต้องห้ามหรืออุปกรณ์อันตรายให้เผยข้อมูลตามที่ได้กล่าวไว้ใน (1) หาก

(ก) ในกรณีของวัตถุต้องห้าม เจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าบุคคลผู้นั้นได้รับอนุญาตในการครอบครองวัตถุนั้นในบริเวณศาล

(ข) ในกรณีของอุปกรณ์อันตราย เจ้าพนักงานมีเหตุผลเพียงพอในการเชื่อว่าบุคคลผู้นั้นได้รับอนุญาตในการครอบครองวัตถุนั้นในบริเวณศาล หากอุปกรณ์นั้นเป็นวัตถุต้องห้าม

(3) บุคคล

(ก) จะต้องไม่มีความขัดข้องในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลตาม (1) หากไม่มีเหตุผลเพียงพอ

(ข) ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลตาม (1) จะต้องไม่พยายามที่จะให้เหตุผลที่ไม่ถูกต้องหรือทำให้เข้าใจผิดในรายละเอียดของข้อมูลนั้น หรือให้ชื่อหรือที่อยู่ที่ไม่ถูกต้องหรือทำให้เข้าใจผิดในรายละเอียดของข้อมูลนั้น

(4) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลอาจเรียกบุคคลผู้ที่เจ้าพนักงานต้องการให้เผยข้อมูลชื่อและที่อยู่ของบุคคลนั้นตาม (1) ให้แสดงหลักฐานพิสูจน์ชื่อและที่อยู่ของบุคคลนั้น

ข้อ 15 เบญจ การจับกุม

(1) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลอาจจับกุมบุคคลนั้นๆ ในบริเวณศาลได้ โดยไม่ต้องมีหมายจับ ถ้าหาก

(ก) บุคคลนั้นกำลังกระทำการผิดกฎหมายภายใต้บทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 78 หรือได้กระทำการผิดกฎหมายดังกล่าว หรือ

(ข) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลมีเหตุผลเพียงพอที่จะเชื่อว่าบุคคลนั้นได้กระทำการผิดกฎหมายภายใต้บทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 78

(2) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลสามารถใช้อำนาจที่ได้รับในฐานะเจ้าพนักงานใน (1) เมื่อบุคคลนั้นอยู่นอกบริเวณศาล ต่อเมื่อ

(ก) บุคคลนั้นแอบหลบหนีไปจากบริเวณศาลโดยมีความพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการจับกุม และ

(ข) เจ้าพนักงานได้ไล่ตามบุคคลนั้นจากบริเวณศาล และไม่หยุดยั้งการไล่ตามหรือถูกขัดขวาง เจ้าพนักงานเห็นว่าได้มาถึงยังจุดที่สามารถใช้อำนาจได้

(3) เพื่อปฏิบัติตาม (2) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลจะต้องไม่หยุดหรือยับยั้งการไล่ตามเพียงเพราะว่าบุคคลผู้นั้นลี้ภัยจากสายตาของเจ้าพนักงานรักษาความปลอดภัยเพียงชั่วคราวเท่านั้น

(4) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลที่จับกุมบุคคลในข้อนี้จะต้องนำบุคคลนั้น โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

(ก) ไปพบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย หรือ

(ข) ไปพบกับเจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

ข้อ 15 ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ยอมปฏิบัติตามข้อ 15, 15ทวิ และ 15จัตวา ให้เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลห้ามไม่ให้เข้าบริเวณศาล และสั่งให้ออกไปนอกระบบศาลในทันที หากไม่ยินยอมให้ควบคุมตัวออกนอกระบบศาล

ข้อ 21 มาตรการอื่นๆ เกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยในศาล

(4) เจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาล พกพาอาวุธในบริเวณศาลยุติธรรมได้ ในการพกพาอาวุธปืนในบริเวณศาลยุติธรรมให้พกพาอาวุธปืนได้เฉพาะในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ และต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการสำนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัยของศาลเท่านั้น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงยุติธรรม, 101 ปี กระทรวงยุติธรรม กรุงเทพมหานคร, 2536.

กิตติพงษ์ กิตยารักษ์. กระบวนการยุติธรรมบนเส้นทางของการเปลี่ยนแปลง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2543.

กุลพล พลวัน. การบริหารกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2544.

เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์. กฎหมายรัฐธรรมนูญ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 1. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544

กรมราชทัณฑ์. ประวัติการราชทัณฑ์แห่งประเทศไทยและการปรับปรุงกิจการราชทัณฑ์ในปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: บพิธ, 2519.

กรมราชทัณฑ์. แผนทิศทางการราชทัณฑ์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2546-2550) “เปิดเรือนจำสู่สังคม”
กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม. นนทบุรี, 2545

กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม. คู่มือการควบคุมผู้ต้องขังไป-กลับศาล.

กองบังคับการสนับสนุนเทคโนโลยีและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. [ออนไลน์].
แหล่งที่มา: <http://www.royalthaipolice.go.th/history.html> [2554, กุมภาพันธ์ 15]

กองวิชาการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีฉบับสมบูรณ์.
กรุงเทพมหานคร : กองทุนสวัสดิการกองวิชาการ, 2545.

คณิต ณ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2546.

จิตติ เจริญจำ. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: ประจักษ์, 2531.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย และคณะ. รายงานการศึกษาวิจัย เรื่องความเป็นไปได้ในการโอนภารกิจของ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. นนทบุรี: คณะกรรมการพัฒนาระบบงานตำรวจ, 2551

ดร.สุชาติ พิทักษ์. การบริหารงานกระบวนการยุติธรรมทางอาญา. วารสารอัยการ (มีนาคม 2525):
47.

ฐานข้อมูลข่าวจังหวัดชายแดนภาคใต้ [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: http://wbns.oas.psu.ac.th/shownews.php?news_id=12073 [2547, กันยายน 18]

- ทิพย์อาภา เสฐจินตนิน. การรักษาคความปลอดภัยภาคเอกชน : ศึกษาเฉพาะกรณีการกำกับดูแลและการบังคับใช้กฎหมายของหน่วยงานรักษาคความปลอดภัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2551.
- ทีมข่าวอาชญากรรม ผู้จัดการออนไลน์ [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.manager.co.th/Crime/ViewNews.aspx?NewsID=9520000158518> [2552, ธันวาคม 26]
- ทีมข่าวอาชญากรรม ผู้จัดการออนไลน์ [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.manager.co.th/Crime/ViewNews.aspx?NewsID=9510000040083> [2551, เมษายน 3]
- ธานินทร์ ภัยวิเชียร. การปฏิรูประบบงานศาลยุติธรรม. สำนักงานศาลยุติธรรม, 2544 (จุลสาร).
- ธานินทร์ ภัยวิเชียร. การปรับปรุงศาลยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร : เนติบัณฑิตสภา, 2553.
- ธานิส เกศพิทักษ์. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1 ภาค 1-2 (มาตรา 1-156). พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : พลสยาม พรินติ้ง, 2554.
- ประชาไท [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://prachatai.com/journal/2005/05/3968> [2548 พฤษภาคม 12]
- ประธาน วัฒนวาณิชย์. ระบบความยุติธรรมทางอาญา : แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมอาชญากรรมและกระบวนการนิติธรรม. วารสารนิติศาสตร์ 2 (2520).
- ประเสริฐ เมฆมณี. ตำรวจและกระบวนการยุติธรรม. กรุงเทพมหานคร: บพิธการพิมพ์, 2523.
- ประเสริฐ เมฆมณี. หลักทฤษฎีวิทยา. ม.ป.ท.:ม.ป.พ.
- มนิมนา สุทธิพงศ์เกียรติ. การคุ้มครองพยานในคดีอาญา : ศึกษากรณีบทบาทศาลยุติธรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2552.
- ยุทธชัย แซ่ฮั่น. รวมกฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ฉบับมาตรฐาน. กรุงเทพมหานคร: ไฮเอ็ดพับลิชชิ่ง, 2553.
- วสิษฐ เดชกุญชร. การพัฒนาระบบงานตำรวจ และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบงานตำรวจ : รายงานฉบับสมบูรณ์. พิมพ์ครั้งที่ 1. นนทบุรี : คณะกรรมการพัฒนาระบบงานตำรวจ, 2551
- วิชัย ตันติกุลานันท์. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและพยานภาคพิสดาร : เทคนิคการต่อสู้คดีแพ่ง เรื่องการชี้สองสถาน วิธีการดำเนินคดีแพ่งในศาลชั้นต้นที่ต่อสู้. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์อักษร, 2554.
- วีระพงษ์ บุญโญภาส. กระบวนการยุติธรรมกับกฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์นิติธรรม, 2547.

สรารุช เบญจกุล. ความเป็นอิสระในการพิจารณาคดีของผู้พิพากษาและตุลาการ. ผู้จัดการ (28 มกราคม 2553).

สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล. คำอธิบายการดำเนินคดีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2545.

สำนักบังคับคดีอาญา และการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงยุติธรรม. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.ops.moj.go.th/mini119/index.php> [2554, พฤษภาคม 20]

สำนักบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย. แผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการสำนักบังคับคดีอาญาและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม พ.ศ.2554-2555.

หยุด แสงอุทัย. กฎหมายอาญา ภาค 1. พิมพ์ครั้งที่ 18. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

อรรถพร ชูบำรุง. "อาชญาวิทยา" (เอกสารโรเนียว). คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2523.

อภิศักดิ์ พรหมสวัสดิ์. ความเป็นอิสระของผู้พิพากษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535.

อุทัย อาทิวะช. คู่มือกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา การสอบสวนมาตรฐานการบังคับในคดีอาญา. กรุงเทพมหานคร : วิ.เจ.พรินติ้ง, 2554

ภาษาอังกฤษ

abc NEWS. [Online]. Available from: <http://abcnews.go.com/US/federal-marshals-shot-las-vegas-federal-building/story?id=9473808> [2009, November 19]

A Discovery Company. [Online]. Available from: <http://people.howstuffworks.com/us-marshal.htm> [2012, August 1]

Anthony Barker. What Happened When: A chronology of Australia from 1788. Allen & Unwin Pty LTD, May 2008.

Charles Doyle. Court Security Improvement Act of 2007: A Legal Analysis of H.R. 660/S. 378. Congress Reserch Service, 2007.

CNN World. [Online]. Available from: http://articles.cnn.com/2010-04-12/world/russia-judge.killed_1_moscow-city-court-russian-president-dmitry-medvedev-judge?_s=PM:WORLD [2010, April 12]

- The Law Society of New South Wales. [Online]. Available from: <http://www.lawsociety.com.au/community/publicationsandfaqs/legalquestions/Problemswithdebt/index.htm> [2012, July 28]
- Howard Zinn. Voices of a People's History of the United States. Stories Press; 2 edition , 2009.
- Legal Aid NSW and the Consumer Credit Legal Centre. The Mortgage stress handbook, 2nd edition, 2011.
- Lorraine H. Tong. Judicial Security: Responsibilities and Current Issues. Government and Finance Division, 2008
- Louie McKinney. One Marshal's Badge: A Memoir of Fugitive Hunting, Witness Protection, and the U.S. Marshals Service. Potomac Books Inc, September 2009.
- Norm Goldstein. Marshal: A history of the U.S. Marshals Service. Dialogue Systems, Inc. in association with Rush Entertainment Group, 1991.
- NSW Office of the Sheriff. Implementing Training Packages in the Public Sector:A Case Study. NSW Public Sector Industry Training Advisory Body.
- NSW Office of the Sheriff. Jury Service A rewarding responsibility, 2011.
- NSW Office of the Sheriff. A Guide for Jurors Welcome to Jury Service, 2007.
- Nathan Howard. Practice Reports in the Supreme Court and Court of Appeals. BiblioBazaar, December 2008.
- Office of the Sheriff. [Online]. Available from: <http://www.sheriff.nsw.gov.au/> [2012, April 10]
- Office of the Sheriff. [Online]. Available from: http://www.sheriff.nsw.gov.au/lawlink/local_courts/ll_localcourts.nsf/pages/SHO_resp_sheriff_australia [2012, April 10]
- Office of the Sheriff. [Online],. Available from: http://www.sheriff.nsw.gov.au/lawlink/local_courts/ll_localcourts.nsf/pages/SHO_employment [2012, July 20]
- Robert J. Green. The Creation and Development of the Crown Prosecution Service. UNAFEI Resource Material Series No.42, December 1992.
- Robin Langley Sommer. The History of the U.S. Marshals: The Proud Story of America's Legendary Lawmen. Courage Books, February 1993.

sky NEWS HD. [Online]. Available from: <http://news.sky.com/home/world-news/article/15457624> [2009, January 4]

U.S. Department of Justice Office of the Inspector General Audit Division, AUDIT OF THE UNITED STATES MARSHALS SERVICE'S OVERSIGHT OF ITS JUDICIAL FACILITIES SECURITY PROGRAM. Audit Report 11-02 November 2010.

U.S. Marshals Service. [Online]. Available from: <http://www.usmarshals.gov> [2011, September 7]

U.S. Marshals Service. [Online]. Available from: <http://www.usmarshals.gov/index.html> [2011, September 7]

U.S. Marshals Service. [Online]. Available from: <http://www.usmarshals.gov/careers/qualifications.html> [2012, April 19]

U.S. Marshals Service. [Online]. Available from: http://www.usmarshals.gov/careers/qualifications_medical.html [2012, April 19]

U.S. Marshals Service. [Online]. Available from: <http://www.usmarshals.gov/careers/trainingacademy.html> [2012, June 3]

U.S. Marshals Service. [Online]. Available from: <http://www.usmarshals.gov/judicial/index.html> [2012, April 19]

U.S. Marshals Service. [Online]. Available from: http://www.usmarshals.gov/judicial/court_security_officer.htm [2012, March 16]

U.S. Marshals Service. [Online]. Available from: <http://www.usmarshals.gov/judicial/contracts.htm> [2012, May 18]

U.S. Marshals Service. [Online]. Available from: <http://www.usmarshals.gov/judicial/facts.html> [2012, March 16]

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
กฎหมายสหรัฐอเมริกา

U.S. Code

Title 28 PART II CHAPTER 37 : UNITED STATES MARSHALS SERVICE

§ 561. United States Marshals Service

(a) There is hereby established a United States Marshals Service as a bureau within the Department of Justice under the authority and direction of the Attorney General. There shall be at the head of the United States Marshals Service (hereafter in this chapter referred to as the "Service") a Director who shall be appointed by the President, by and with the advice and consent of the Senate.

(b) The Director of the United States Marshals Service (hereafter in this chapter referred to as the "Director") shall, in addition to the powers and duties set forth in this chapter, exercise such other functions as may be delegated by the Attorney General.

(c) The President shall appoint, by and with the advice and consent of the Senate, a United States marshal for each judicial district of the United States and for the Superior Court of the District of Columbia, except that any marshal appointed for the Northern Mariana Islands may at the same time serve as marshal in another judicial district. Each United States marshal shall be an official of the Service and shall serve under the direction of the Director.

(d) Each marshal shall be appointed for a term of four years. A marshal shall, unless that marshal has resigned or been removed by the President, continue to perform the duties of that office after the end of that 4-year term until a successor is appointed and qualifies.

(e) The Director shall designate places within a judicial district for the official station and offices of each marshal. Each marshal shall reside within the district for which such marshal is appointed, except that

(1) the marshal for the District of Columbia, for the Superior Court of the District of Columbia, and for the Southern District of New York may reside within 20 miles of the district for which the marshal is appointed; and

(2) any marshal appointed for the Northern Mariana Islands who at the same time is serving as marshal in another district may reside in such other district.

(f) The Director is authorized to appoint and fix the compensation of such employees as are necessary to carry out the powers and duties of the Service and may designate such employees as law enforcement officers in accordance with such policies and procedures as the Director shall establish pursuant to the applicable provisions of title 5 and regulations issued thereunder.

(g) The Director shall supervise and direct the United States Marshals Service in the performance of its duties.

(h) The Director may administer oaths and may take affirmations of officials and employees of the Service, but shall not demand or accept any fee or compensation therefor.

(i) Each marshal appointed under this section should have

(1) a minimum of 4 years of command-level law enforcement management duties, including personnel, budget, and accountable property issues, in a police department, sheriff's office or Federal law enforcement agency;

(2) experience in coordinating with other law enforcement agencies, particularly at the State and local level;

(3) college-level academic experience; and

(4) experience in or with county, State, and Federal court systems or experience with protection of court personnel, jurors, and witnesses.

§ 562. Vacancies

(a) In the case of a vacancy in the office of a United States marshal, the Attorney General may designate a person to perform the functions of and act as marshal, except that the Attorney General may not designate to act as marshal any person who was appointed by the President to that office but with respect to such appointment the Senate has refused to give its advice and consent.

(b) A person designated by the Attorney General under subsection (a) may serve until the earliest of the following events:

(1) The entry into office of a United States marshal appointed by the President, pursuant to section 561 (c).

(2) The expiration of the thirtieth day following the end of the next session of the Senate.

(3) If such designee of the Attorney General is appointed by the President pursuant to section 561 (c), but the Senate refuses to give its advice and consent to the appointment, the expiration of the thirtieth day following such refusal.

§ 563. Oath of office

The Director and each United States marshal and law enforcement officer of the Service, before taking office, shall take an oath or affirmation to faithfully execute the duties of that office.

§ 564. Powers as sheriff

United States marshals, deputy marshals and such other officials of the Service as may be designated by the Director, in executing the laws of the United States within a State, may exercise the same powers which a sheriff of the State may exercise in executing the laws thereof

§ 565. Expenses of the Service

The Director is authorized to use funds appropriated for the Service to make payments for expenses incurred pursuant to personal services contracts and cooperative agreements, authorized by the Attorney General, for security guards and for the service of summons on complaints, subpoenas, and notices in lieu of services by United States marshals and deputy marshals.

§ 566. Powers and duties

(a) It is the primary role and mission of the United States Marshals Service to provide for the security and to obey, execute, and enforce all orders of the United States District Courts, the United States Courts of Appeals, the Court of International Trade, and the United States Tax Court, as provided by law.

(b) The United States marshal of each district is the marshal of the district court and of the court of appeals when sitting in that district, and of the Court of International Trade holding sessions in that district, and may, in the discretion of the respective courts, be required to attend any session of court.

(c) Except as otherwise provided by law or Rule of Procedure, the United States Marshals Service shall execute all lawful writs, process, and orders issued under the

authority of the United States, and shall command all necessary assistance to execute its duties.

(d) Each United States marshal, deputy marshal, and any other official of the Service as may be designated by the Director may carry firearms and make arrests without warrant for any offense against the United States committed in his or her presence, or for any felony cognizable under the laws of the United States if he or she has reasonable grounds to believe that the person to be arrested has committed or is committing such felony.

(e)

(1) The United States Marshals Service is authorized to

(A) provide for the personal protection of Federal jurists, court officers, witnesses, and other threatened persons in the interests of justice where criminal intimidation impedes on the functioning of the judicial process or any other official proceeding; and

(B) investigate such fugitive matters, both within and outside the United States, as directed by the Attorney General.

(2) Nothing in paragraph (1)(B) shall be construed to interfere with or supersede the authority of other Federal agencies or bureaus.

(f) In accordance with procedures established by the Director, and except for public money deposited under section 2041 of this title, each United States marshal shall deposit public moneys that the marshal collects into the Treasury, subject to disbursement by the marshal. At the end of each accounting period, the earned part of public moneys accruing to the United States shall be deposited in the Treasury to the credit of the appropriate receipt accounts.

(g) Prior to resignation, retirement, or removal from office

(1) a United States marshal shall deliver to the marshal's successor all prisoners in his custody and all unserved process; and

(2) a deputy marshal shall deliver to the marshal all process in the custody of the deputy marshal.

(h) The United States marshals shall pay such office expenses of United States Attorneys as may be directed by the Attorney General.

(i) The Director of the United States Marshals Service shall consult with the Judicial Conference of the United States on a continuing basis regarding the security requirements for the judicial branch of the United States Government, to ensure that the views of the Judicial Conference regarding the security requirements for the judicial branch of the Federal Government are taken into account when determining staffing levels, setting priorities for programs regarding judicial security, and allocating judicial security resources. In this paragraph, the term “judicial security” includes the security of buildings housing the judiciary, the personal security of judicial officers, the assessment of threats made to judicial officers, and the protection of all other judicial personnel. The United States Marshals Service retains final authority regarding security requirements for the judicial branch of the Federal Government.

§ 567. Collection of fees; accounting

(a) Each United States marshal shall collect, as far as possible, his lawful fees and account for the same as public moneys.

(b) The marshal’s accounts of fees and costs paid to a witness or juror on certificate of attendance issued as provided by sections 1825 and 1871 of this title may not be reexamined to charge him for an erroneous payment of the fees or costs.

§ 568. Practice of law prohibited

A United States marshal or deputy marshal may not practice law in any court of the United States.

§ 569. Reemployment rights

(a) A United States marshal for a judicial district who was appointed from a position in the competitive service (as defined in section 2102 of title 5) in the United States Marshals Service and who, for reasons other than misconduct, neglect of duty, or malfeasance, is removed from such office, is entitled to be reemployed in any vacant position in the competitive service in the United States Marshals Service at the same grade or pay level, or lower, as the individual’s former position if—

(1) the individual is qualified for the vacant position; and

(2) the individual has made application for the position not later than ninety days after being removed from office as a United States marshal.

Such individual shall be so reemployed within thirty days after making such application or after being removed from office, whichever is later. An individual denied reemployment under this section in a position because the individual is not qualified for that position may appeal that denial to the Merit Systems Protection Board under section 7701 of title 5.

(b) Any United States marshal serving on the effective date of this section shall continue to serve for the remainder of the term for which such marshal was appointed, unless sooner removed by the President.

ภาคผนวก ข.
กฎหมายรัฐนิวเซาท์เวลส์ ประเทศออสเตรเลีย

New South Wales Court Security Act 2005

Division 1 Search and seizure

10 Power to search persons and vehicles

(1) A security officer may require a person who is entering or in court premises to do any or all of the following:

(a) submit to a scanner search of the person (but not if the officer believes that a scanner search would pose a risk to the health of the person) or to provide a thing in the person's possession or control to the security officer for a scanner search,

(b) submit to a personal search of the person if the officer believes on reasonable grounds that the person possesses a restricted item or offensive implement,

(c) stop any vehicle in the person's possession or control that is about to be driven, or that has been driven, into the court premises,

(d) allow a vehicle in the person's possession or control to be searched if the officer believes on reasonable grounds that the person possesses or the vehicle contains a restricted item or offensive implement,

(e) produce for inspection any thing that the security officer has detected or seen on or with the person that the security officer believes on reasonable grounds is a restricted item or offensive implement,

(f) answer any question that is reasonable in the circumstances concerning the nature of a thing that is being inspected or that has been detected during a search under this section.

(2) A search of a person conducted under this section must, as far as is reasonably practicable in the circumstances, comply with the following requirements:

(a) the security officer must inform the person to be searched of the following matters:

(i) whether the person will be required to remove clothing during the search,

(ii) why it is necessary to remove the clothing,

(b) the security officer must ask for the person's co-operation,

(c) a personal search must be conducted:

- (i) in a way that provides reasonable privacy for the person searched, and
- (ii) as quickly as is reasonably practicable,
- (d) the security officer must conduct the least invasive kind of search practicable in the circumstances,
- (e) a personal search of a child under 12 years of age may only be conducted if a responsible person for the child is present during the search,
- (f) a personal search of a person (other than a child under 12 years of age) must be conducted by a security officer of the same sex as the person or, if a security officer of that sex is unavailable, by another person of that sex at the direction of a security officer,
- (g) a personal search of a child under 12 years of age must be conducted by a female security officer or, if a female security officer is unavailable, by another female person at the direction of a security officer.

(3) If a security officer makes a requirement of a person under subsection (1) and the person fails immediately to comply with that requirement or to leave the court premises, the security officer may again make the requirement and, in that case, must:

- (a) warn the person that a failure immediately to comply with the requirement or leave the court premises may be an offence, and
- (b) provide the person with the information referred to in section 20 (2) (a)–(c).

(4) If a security officer makes a requirement of a person in accordance with subsection (3), the person must immediately:

- (a) comply with the requirement, or
- (b) leave the court premises.

Maximum penalty (subsection (4)): 5 penalty units.

(5) In this section:

responsible person for a child means a person (other than a security officer) aged 16 years or more who:

- (a) is a parent (including a step-parent), grandparent or sibling (including a half-sibling) of the child, or
- (b) is a guardian of the child, or
- (c) has custody of the child for the time being, or

(d) is accompanying the child as the child's legal representative, friend, carer or support person, or

(e) is a person, or person belonging to a class of persons, prescribed by the regulations.

11 Power to require property and other things to be surrendered for safekeeping

(1) A security officer may require a person who is entering or in court premises to deposit with the officer while the person remains in the premises any or all of the following:

(a) anything in the person's possession or control that the security officer believes on reasonable grounds is a restricted item or offensive implement,

(b) anything in the person's possession or control that is reasonably capable of concealing a thing of the kind referred to in paragraph (a).

(2) If a security officer makes a requirement of a person under subsection (1) and the person fails immediately to comply with that requirement or to leave the court premises, the security officer may again make the requirement and, in that case, must:

(a) warn the person that a failure immediately to comply with the requirement or leave the court premises may be an offence, and

(b) provide the person with the information referred to in section 20 (2) (a)–(c).

(3) If a security officer makes a requirement of a person in accordance with subsection (2), the person must immediately:

(a) comply with the requirement, or

(b) leave the court premises.

Maximum penalty (subsection (3)): 5 penalty units.

(4) Subject to section 12, if a person deposits a thing with a security officer under subsection (1), the security officer must ensure that the thing is returned to the person if:

(a) the person requests the return of the thing, and

(b) the security officer is satisfied, on reasonable grounds, that the person is about to leave the court premises.

12 Power to confiscate restricted items and other things

(1) Power to take into possession and confiscate certain things

A security officer may in any court premises:

(a) take possession of anything that the security officer has reasonable grounds to believe is:

- (i) a restricted item, or
- (ii) an offensive implement, or
- (iii) a recording device that has been used in contravention of section 9, or
- (iv) any film, tape or other recording medium in a recording device used in contravention of section 9, and

(b) confiscate the thing.

(2) Confiscated thing to be returned or handed to police

A security officer who confiscates a thing under this section (the *confiscated thing*)

must:

(a) if the officer is satisfied after examining the thing that its retention as evidence is not required and that it is lawful for the person to have possession of the thing—return the thing to the person from whom it was confiscated, or

(b) if the officer is not so satisfied—give the thing (or cause the thing to be given) to the Local Area Commander of Police for the area in which the court premises are located as soon as is reasonably practicable after its confiscation.

(3) The Local Area Commander of Police to whom a confiscated thing is given must return the thing to the person from whom it was confiscated or to its owner if satisfied after examining the thing that its retention as evidence is not required and that it is lawful for the person to have possession of the thing.

(4) Applications for return of confiscated things

The person from whom a thing is confiscated under this section or its owner may, within the period of 28 days after it is confiscated (the *initial confiscation period*), apply to the Local Area Commander of Police for its return.

(5) An application for the return of the confiscated thing must be in writing and state why the thing should in all the circumstances be returned.

(6) If the person seeking the return of the confiscated thing is under the age of 18 years, the application for its return may be made only by a parent or guardian of the person, or a person who has lawful care or custody of the person, on his or her behalf.

(7) Appeals to Local Court against refusals to return confiscated things

If the Local Area Commander of Police fails or refuses to return a confiscated thing at the expiration of the initial confiscation period to a person who has made an application for its return under this section, the person may appeal against the failure or refusal to the Local Court within 28 days of the expiration of the initial confiscation period.

(8) On hearing such an appeal, the Local Court may order that the confiscated thing:

- (a) be forfeited to the Crown, or
- (b) be returned to the applicant or some other appropriate person.

(9) Without limiting subsection (8), the Local Court may, if the confiscated thing is a recording device, limit any order for forfeiture to the film, tape or other recording medium used in the device.

(10) Forfeiture of confiscated things

A confiscated thing is forfeited to the Crown:

- (a) if an application for the return of the thing is not made within the initial confiscation period—at the expiration of that period, or
- (b) in a case where such an application is made within the initial confiscation period and the thing is not returned within that period:
 - (i) if an appeal under this section is not made within 28 days after the expiration of the initial confiscation period—at the expiration of that period, or
 - (ii) if an appeal under this section is made within 28 days after the expiration of the initial confiscation period—when an order made under subsection (8) (a) in respect of the thing takes effect.

(11) The Local Area Commander of Police (or such other person as the Commissioner of Police may direct) may destroy or otherwise dispose of a confiscated thing forfeited to the Crown under this section in accordance with the directions of the Commissioner of Police.

(12) Confiscated thing may be destroyed

In this section, a reference to the disposal of a thing includes a reference to its destruction.

Division 2 Identification of persons

13 Power to ask for identification particulars

(1) A security officer may require a person who is entering or in court premises and whose name or residential address is unknown to the officer to disclose the person's name and residential address or to disclose the reason for the person's visit to the court premises, or both, if the officer believes on reasonable grounds that:

- (a) the person is carrying a restricted item or offensive implement, or
- (b) the person has committed an offence in the court premises.

(2) However, a security officer may not require a person who is in possession of a restricted item or offensive implement to provide information of the kind referred to in subsection (1) if:

- (a) in the case of a restricted item—the officer has reasonable grounds to believe that the person is permitted to possess the item in court premises under section 8 (2), or
- (b) in the case of an offensive implement—the officer has reasonable grounds to believe that the person would have been permitted to possess the implement in court premises under section 8 (2) if the implement had been a restricted item.

(3) A person:

- (a) must not, without reasonable excuse, fail to comply with a requirement made by a security officer in accordance with subsection (1) and section 20, or
- (b) must not attempt to comply with a requirement made by a security officer in accordance with subsection (1) and section 20 by:
 - (i) stating a reason that is false or misleading in a material particular, or
 - (ii) providing a name or address that is false or misleading in a material particular.

Maximum penalty: 2 penalty units.

Note. Section 20 requires a security officer to provide certain information and a warning before exercising a power under this section.

(4) A security officer may request a person who is required by the officer in accordance with subsection (1) and section 20 to disclose the person's name and address to provide proof of the person's name and address.

Division 3 Directions to persons

14 Power to give reasonable directions

(1) A security officer may give a direction to a person in court premises if the security officer has reasonable grounds to believe that the person's behaviour in the premises (referred to in this section as *relevant conduct*):

(a) is obstructing another person or persons, or

(b) constitutes harassment or intimidation of another person or persons, or

(c) is causing or is likely to cause fear to another person or persons, so long as the relevant conduct would be such as to cause fear to a person of reasonable firmness.

(2) Such a direction must be reasonable in the circumstances for the purpose of reducing or eliminating the obstruction, harassment, intimidation or fear.

(3) If a security officer has complied with section 20 in giving a direction to a person and the person fails to comply with the direction, the security officer may again give the direction and, in that case, must again warn the person that failure to comply with the direction may be an offence.

Note. Section 20 requires a security officer to provide certain information and a warning before exercising a power under this section.

(4) A person must not, without reasonable excuse, fail to comply with a direction given in accordance with subsection (3).

Maximum penalty (subsection (4)): 20 penalty units.

(5) A person is not guilty of an offence under subsection (4) unless it is established that the person persisted, after the direction concerned was given, to engage in the relevant conduct.

(6) A security officer may give a direction under this section to persons comprising a group.

(7) In the case of a direction that is given to a group of persons in accordance with subsection (1), the security officer is not required to repeat the direction, or to repeat the information and warning referred to in section 20, to each person in the group.

(8) In the case of a direction that is given to a group of persons in accordance with subsection (3), the security officer is not required to repeat the direction, or to repeat the warning referred to in that subsection, to each person in the group.

(9) However, just because the security officer is not required to repeat any such direction, information or warning does not in itself give rise to any presumption that each person in the group has received the direction, information or warning.

(10) The other person or persons referred to in subsection (1) need not be in the court premises but must be near the premises at the time the relevant conduct is being engaged in.

(11) For the purposes of subsection (1) (c), no person of reasonable firmness need actually be, or be likely to be, present at the scene.

Division 4 Security signs and notices

15 Power to erect security signs and notices in court premises

(1) A security officer may erect such signs or notices in the court premises as the security officer considers necessary concerning the provision of security in the court premises.

(2) A person must not remove, alter, damage, deface or destroy any such sign or notice without the permission of a security officer or judicial officer in the court premises.

Maximum penalty: 5 penalty units

Part 4 Powers of arrest and use of force

16 Powers of arrest

(1) A security officer may, without a warrant, arrest a person in court premises if:

(a) the person is in the act of committing an offence under this Act or has just committed such an offence, or

(b) the security officer believes on reasonable grounds that the person has committed an offence under this Act.

Note. Section 20 requires a security officer to provide certain information and a warning before or at the time of exercising, or as soon as is reasonably practicable after exercising, a power under this section. Section 19 limits the circumstances in which a power under this section may be exercised.

(2) A security officer may exercise the power conferred on the officer by subsection (1) in respect of a person at a place outside of the court premises if:

(a) the person absconded from the court premises in an attempt to avoid arrest, and

(b) the officer pursued the person from the court premises and the pursuit was not stopped or interrupted at any time before the officer concerned arrived at the place for the purpose of exercising the power.

(3) For the purposes of subsection (2), a pursuit of a person is taken not to have stopped or to have been interrupted only because the security officer concerned has temporarily lost sight of the person.

(4) A security officer who arrests a person under this section must, as soon as practicable, take the person:

(a) to a police officer to be dealt with according to law, or

(b) before an authorised officer to be dealt with according to law.

(5) In this section:

authorised officer means:

(a) before the commencement of section 99 of the *Law Enforcement (Powers and Responsibilities) Act 2002*—an authorised justice within the meaning of the *Search Warrants Act 1985*, or

(b) on or after the commencement of section 99 of the *Law Enforcement (Powers and Responsibilities) Act 2002*—an authorised officer within the meaning of that Act.

17 Use of force generally by security officers

(1) It is lawful for a security officer exercising a court security power in relation to a person or a thing to use such force as is reasonably necessary to exercise the power.

(2) Without limiting subsection (1), a security officer who exercises a power to arrest under this Part may use such force as is reasonably necessary to make the arrest or to prevent the escape of the person after arrest.

Part 6 Security officers

21 Security officers

(1) The Sheriff may, by instrument in writing, appoint any of the following persons to be a security officer:

(a) a sheriff's officer,

(b) any other person who holds a licence under the *Security Industry Act 1997* to carry out security activities of the kind that a security officer may be required to carry out under this Act.

(2) The Sheriff may, at any time and for any reason, revoke an appointment of a person made under subsection (1) by notice in writing given to the person.

(3) A security officer appointed under subsection (1) (b) is to be provided by the Sheriff with a certificate of identification in the form prescribed by the regulations.

22 Security officer to carry identification

A security officer (other than the Sheriff or a sheriff's officer) must, at all times while exercising his or her functions under this Act, carry, and produce on demand, a certificate of identification issued under section 21.

Maximum penalty: 5 penalty units.

23 Delegation of Sheriff's functions not permitted

Despite any other Act or law, the Sheriff may not delegate:

- (a) any function of the Sheriff under section 21, or
- (b) any function of the Sheriff as a security officer.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ร้อยตำรวจโทธงฉาน ต้นบุญเจริญ เกิดเมื่อวันที่ 14 กันยายน 2527 สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนเตรียมทหาร (รุ่นที่ 44) สำเร็จการศึกษาปริญญารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ (รุ่นที่ 60) สำเร็จการศึกษาปริญญานิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ปีการศึกษา 2549 และเข้าศึกษาหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2552 ปัจจุบันรับราชการตำรวจในตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ 1) กองกำกับการ 5 กองบังคับการปราบปราม